

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหาร
งานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
จังหวัดปทุมธานี

THE EFFECTS OF SCHOOL - BASED MANAGEMENT ON
ACADEMIC PERFORMANCE AND THE EFFICIENCY OF
TEACHERS IN THE MUNICIPAL SCHOOLS OF SUBDISTRICT
ADMINISTRATION ORGANIZATION IN PATHUMTHANI

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ปีการศึกษา 2554
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหาร
งานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
จังหวัดปทุมธานี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ปีการศึกษา 2554
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี The Effects of School-Based Management on Academic Performance and the Efficiency of Teachers in the Municipal Schools of Subdistrict Administration Organization in Pathumthani.
ชื่อ-นามสกุล	นางกรกมล เพิ่มผล
สาขาวิชา	เทคโนโลยีการบริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.อร่ามศรี อาภาอคุล
ปีการศึกษา	2554

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.คำณ สิริชนกุล)

..... กรรมการ
(ดร.อนันต์ เตียวต้อย)

..... กรรมการ
(ดร.อร่ามศรี อาภาอคุล)

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
(รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ)
วันที่ 20 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2555

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ การบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี
ชื่อ-นามสกุล	นางกรกมล เพิ่มผล
สาขาวิชา	เทคโนโลยีการบริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.อร่ามศรี อาภาอตุล
ปีการศึกษา	2554

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษา 1) ระดับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในโรงเรียนเทศบาล 2) ระดับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล 3) หาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล 4) การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน กลุ่มประชากรที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้คือ ผู้บริหาร ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี จำนวน 4 โรงเรียน รวม 284 คน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า

1) การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนเทศบาลอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วม การบริหารตนเอง การตรวจสอบและถ่วงดุล อยู่ในระดับมาก

2) ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาลอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และการประกันคุณภาพ อยู่ในระดับมาก

3) การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง กับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4) การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาลทั้งในด้านการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และการประกันคุณภาพของครูในโรงเรียนเทศบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คิดเป็นร้อยละ 72.20

คำสำคัญ : การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน, ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ, ครูโรงเรียนเทศบาล, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Thesis Title	The Effects of School-Based Management on Academic Performance and the Efficiency of Teachers in the Municipal Schools of Subdistrict Administration Organization in Pathumthani
Name-Surname	Mrs. Kornkamol Permpol
Program	Educational Administration Technology
Thesis Advisor	Dr.Aramsri Arpha-adul
Academic year	2011

ABSTRACT

This research aimed to study 1) the level of administration of School-Based Management (SBM) in the municipal schools, 2) the level of academic performance efficiency of the teachers in municipal schools, 3) the relationship between School-Based Management and the academic performance efficiency of the teachers in municipal schools, and 4) the effects of School-Based Management on the academic management efficiency of the teachers in municipal schools of Subdistrict Administration Organization in Pathumthani.

The study was a descriptive research. The instrument used in the study was a 5-scale questionnaire which had been examined by the five specialists and experts before being piloted with a sample of thirty students. The data were collected from a population of 284 in four schools including administrators, teachers, and the committee of the Basic Education in the municipal schools of Subdistrict Administration Organization in Pathumthani and analyzed by using frequency, percentage, mean, standard deviation, Pearson's Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows:

1) The level of administration of School-Based Management in the municipal schools of Subdistrict Administration Organization in Pathumthani was overall high including decentralization, participation, self-management, monitoring and balanced control.

2) The level of academic performance efficiency of the teachers in municipal schools was overall high including curriculum development, learning management, teaching materials, measurement and evaluation as well as quality assurance.

3) The relationship between the School-Based Management and the academic performance efficiency of the teachers in municipal schools was highly positive with a significant correlation at the $p < .01$ level.

4) The School-Based Management significantly affected the academic management efficiency of the teachers in municipal schools of Subdistrict Administration Organization in Pathumthani at .05 level of significance which equals to the percentage of 72.20.

Keyword : School-Based Management, efficiency, academic, teachers in municipal schools,
Subdistrict Administration Organization in Pathumthani

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความเมตตากรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.คำรณ สิริธนกฤต กรรมการวิชาเอก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลนันทน์ ชรรณรักจิตกุล ตรวจสอบบทความฉบับภาษาอังกฤษ ดร.อนันต์ เตียวต้อย ผู้ทรงคุณวุฒิ และดร.อร่ามศรี อาภาอดุลย์ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ ตรวจสอบงานวิจัยฉบับนี้ให้มีเนื้อหาถูกต้องและครบสมบูรณ์ ซึ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน คือ รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ มหาวิทยาลัย ปทุมธานี นายสุรศักดิ์ ศิริ ผู้อำนวยการสถานศึกษาเชี่ยวชาญ โรงเรียนอยุธยาธรรม์ นายดำรง พันธุ์สวัสดิ์ ผู้อำนวยการกองการศึกษาเทศบาลเมืองปทุมธานี สำนักงานเทศบาลเมืองปทุมธานี นางประภร พูลศิลป์ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก นายวิชัย ปาละศักดิ์ ผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณผู้บริหาร ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ที่สละเวลาอันมีค่าตอบข้อคำถาม อันเป็นผลให้ งานวิจัยฉบับนี้มีความชัดเจน เนื้อหาครบถ้วน และขอขอบคุณบุคลากรบัณฑิตวิทยาลัยทุกท่านที่ให้การกำลังใจ พร้อมทั้งให้ความช่วยเหลือตลอดระยะเวลาของการศึกษาและการทำวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และขอขอบคุณ กลุ่มเพื่อน ๆ สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษาที่คอยห่วงใยและเป็นกำลังใจให้เสมอมา ตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยได้ศึกษา ณ สถาบันแห่งนี้

ขอกราบขอบพระคุณบิดามารดาและทุกคนในครอบครัว ที่คอยให้ความห่วงใยและเป็นเสมือนกำลังใจแรงสนับสนุนที่สำคัญ จนทำให้วิทยานิพนธ์นี้ลุล่วงไปด้วยดี

ท้ายสุดนี้ ความสำเร็จและประโยชน์อันพึงมีจากงานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมระลึกถึงพระคุณมารดาและครูบาอาจารย์ทุกท่าน ซึ่งเป็นผู้มอบชีวิตและวิชาความรู้ที่มีค่ายิ่งแก่ผู้วิจัย

กรกมล เพิ่มผล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ซ
สารบัญ.....	ฅ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ฐ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	7
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	8
1.5 คำจำกัดความในการวิจัย.....	8
1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	10
1.7 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย.....	11
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน.....	13
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ.....	31
2.3 การจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.....	77
2.4 การจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี.....	84
2.5 โรงเรียนสังกัดเทศบาล จังหวัดปทุมธานี.....	100
2.6 รูปแบบการจัดการศึกษาของโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี.....	106
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	109

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	115
	3.1 ประชากร.....	115
	3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	116
	3.3 การสร้างและทดสอบเครื่องมือ.....	116
	3.4 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล.....	119
	3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	120
	3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	120
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	125
	ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามในโรงเรียนเทศบาล.....	126
	ตอนที่ 2 การบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนเทศบาล และประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี.....	127
	ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานกับ ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครู โรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี.....	139
	ตอนที่ 4 การบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ การบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี.....	141
	ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ.....	143
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	146
	5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	146
	5.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	146
	5.3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	147
	5.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	147
	5.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	147

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5.6 สรุปผลการวิจัย.....	148
5.7 อภิปรายผล.....	149
5.8 ข้อเสนอแนะ.....	161
บรรณานุกรม.....	164
ภาคผนวก.....	174
ภาคผนวก ก	
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ.....	175
ภาคผนวก ข	
แบบสอบถามการวิจัย.....	177
ภาคผนวก ค	
ผลการหาคุณภาพแบบสอบถามการวิจัย.....	187
ภาคผนวก ง	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	201
ภาคผนวก จ	
หนังสือราชการ.....	212
ประวัติผู้เขียน.....	236

สารบัญตาราง

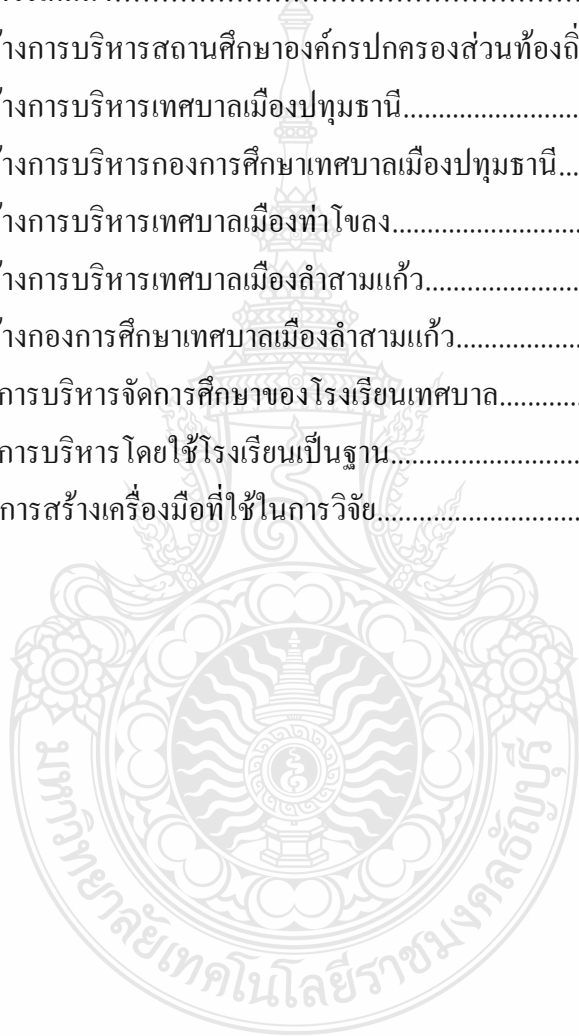
ตารางที่	หน้า
3.1 แสดงจำนวนผู้บริหาร ครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลปทุมธานี.....	115
4.1 จำนวน และร้อยละ ของข้อมูลพื้นฐาน.....	126
4.2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ด้านการกระจายอำนาจ.....	128
4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ด้านการมีส่วนร่วม.....	129
4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ด้านการบริหารตนเอง.....	130
4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล.....	131
4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี โดยรวม.....	132
4.7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ด้านการพัฒนาหลักสูตร.....	133
4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ด้านการจัดการเรียนรู้.....	134
4.9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ด้านสื่อการเรียนการสอน.....	135

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.10	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ ของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ด้านการวัดและประเมินผล..... 136
4.11	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ ของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ด้านการประกันคุณภาพ..... 137
4.12	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ ของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี โดยรวม..... 138
4.13	ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน กับประสิทธิภาพ การบริหารงานวิชาการ..... 139
4.14	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานกับ ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนเทศบาล โดยสรุป..... 140
4.15	ค่าสถิติของตัวแปรพยากรณ์การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน กับประสิทธิภาพ การบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวม..... 141
4.16	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ..... 143

สารบัญญภาพ

ภาพที่		หน้า
1.1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	10
2.1	แสดงองค์การที่มีประสิทธิภาพ.....	41
2.2	โครงสร้างหลักสูตรเชิงระบบ.....	49
2.3	แสดงวงจรเคมีมิ่ง.....	72
2.4	โครงสร้างการบริหารสถานศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.....	81
2.5	โครงสร้างการบริหารเทศบาลเมืองปทุมธานี.....	85
2.6	โครงสร้างการบริหารกองการศึกษาเทศบาลเมืองปทุมธานี.....	86
2.7	โครงสร้างการบริหารเทศบาลเมืองท่าโขลง.....	90
2.8	โครงสร้างการบริหารเทศบาลเมืองลำสามแก้ว.....	93
2.9	โครงสร้างกองการศึกษาเทศบาลเมืองลำสามแก้ว.....	94
2.10	รูปแบบการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนเทศบาล.....	107
2.11	รูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน.....	108
3.1	ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	117

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การบริหารจัดการศึกษาของประเทศไทยในอดีต เป็นการบริหารจัดการศึกษาที่รวมอำนาจไว้ที่ส่วนกลาง เน้นและให้ความสำคัญอยู่ที่กระทรวงเป็นหลักการดำเนินงานบริหารและจัดการศึกษาของสถานศึกษาจะถูกกำหนดมาจากกระทรวงหรือส่วนกลางแทบทั้งสิ้น สถานศึกษาเป็นหน่วยงานที่สำคัญที่สุดในบรรดาหน่วยงานทางการศึกษา เพราะเป็นหน่วยงานที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ (รุ่ง แก้วแดง, 2547: 2) ปัจจุบันความเคลื่อนไหวทางการปฏิรูปการศึกษาได้เกิดขึ้นแทบทั่วทุกมุมของโลก ทั้งนี้ก็เพื่อจะให้การศึกษาก้าวหน้าขึ้นในโรงเรียนมีประสิทธิภาพสูงสุดและมีพัฒนาการที่ดียิ่งขึ้น การค้นหาวิธีการที่จะทำให้โรงเรียนมีประสิทธิภาพดีตั้งแต่การเน้นเกี่ยวกับการวางแผนเพื่อการพัฒนาในระดับโรงเรียน การให้หลักประกันคุณภาพการศึกษาและนำเอาโปรแกรมปรับรื้อระบบโครงสร้างของโรงเรียนไปปฏิบัติ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงระบบการบริหารจัดการแบบเดิมที่ให้ความสำคัญกับหน่วยงานกลางมาสู่การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน วิธีการต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาเป็นอย่างดีของความพยายามในการเคลื่อนไหวเพื่อให้เกิดการปฏิรูปทั้งสิ้น ซึ่งทั้งหมดล้วนมีรากฐานมาจากแนวความคิดในเรื่องการกระจายอำนาจการบริหารการศึกษาเป็นการกระจายภารกิจอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบและการตัดสินใจการบริหารงานจากระดับกระทรวงลงไปสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยปฏิบัติการที่จะทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลที่สูงสุดต่อผู้เรียน (วิระวัฒน์ อุทัยรัตน์ และเฉลิมชัย หาญกล้า, 2546: 3-4)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 8 มาตรา 9 (2) คำนึงถึงหลักการกระจายอำนาจและการจัดสรรอำนาจหน้าที่ในแต่ละระดับขององค์กรไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา โรงเรียน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สังคมได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่อให้โรงเรียนสามารถปรับปรุงคุณภาพและจัดการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของนักเรียน อีกทั้งให้โรงเรียนสามารถปรับปรุงคุณภาพและมีการบริหารจัดการที่สามารถควบคุมทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประสิทธิภาพ และในมาตรา 29 ให้มีการกระจายอำนาจการบริหารให้จัดการทั้งงานวิชาการ งบประมาณ งานบุคลากร และการบริหารงานทั่วไป และโรงเรียนมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบและมีความคล่องตัวในการตัดสินใจการบริหารจัดการ การสั่งการเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนทั้งด้านหลักสูตร การเงิน งบประมาณ งานบุคลากร งานทั่วไปของสถานศึกษา โดยมี

ระบบความสอดคล้องกับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School Base Management : SBM) ซึ่งเป็นการบริหารโรงเรียนตนเองเพื่อให้เป็นไปตามความต้องการ ตามความจำเป็นของโรงเรียน คณะกรรมการโรงเรียน ให้มีส่วนร่วมและความรับผิดชอบการตัดสินใจ การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในการแก้ปัญหา และการจัดกิจกรรมการศึกษาของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้มีการพัฒนาโรงเรียนของตนเป็นหลักสำคัญอย่างมีความสุข (อดิศักดิ์ จันทะนาม, 2549:1)

การพัฒนาระบบบริหารและการจัดการศึกษาให้เป็นกระบวนการที่ทำให้คนได้พัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ เป็นคนดี และคนเก่ง มีประสิทธิภาพการทำงานดี มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ การมีส่วนร่วมในโลกแห่งการเปลี่ยนแปลงนั้น ไม่อาจกระทำได้อีกถ้าไม่มีการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารและการจัดการที่ดีพอ กระทรวงศึกษาธิการในฐานะผู้รับผิดชอบทางการศึกษา จึงมีการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาไปยังสถานศึกษา เพื่อให้สถานศึกษามีความคล่องตัวและสามารถตัดสินใจดำเนินการในขอบเขตที่รับผิดชอบในฐานะที่เป็นนิติบุคคล สามารถจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษา โดยให้มีคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามมาตรา 35 มาตรา 36 และมาตรา 38 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2548: 345-346) และการกระจายอำนาจไปยังสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 39 และมาตรา 40 ให้เป็นไปตามแนวคิดการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School Based Management : SBM) ซึ่งเป็นแนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจการบริหารและจัดการศึกษาจากส่วนกลางไปยังสถานศึกษาโดยตรง เป็นแนวคิดที่มุ่งให้สถานศึกษามีอิสระและมีความคล่องตัวในการบริหารงานในด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหาร งานบุคคลและการบริหารทั่วไป มีการเปิดโอกาสให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และให้มีการบริหารในรูปแบบคณะกรรมการสถานศึกษา (Wohlstetter, 1995: 12)

กระทรวงศึกษาธิการได้ตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ที่มุ่งหวังต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้มีคุณลักษณะตามความมุ่งหมายของการปฏิรูปการศึกษา คือ ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข ประกาศให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นนิติบุคคล เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2546 เพื่อให้มีอิสระและมีความเข้มแข็งในการดำเนินงาน โดยให้กระจายอำนาจการบริหาร และจัดการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการ งบประมาณ งานบุคคล และการบริหารทั่วไป โดยใช้รูปแบบการบริหารจัดการศึกษาให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับหลักการกระจายอำนาจ คือ การบริหารการจัดการศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School Based Management : SBM) และกระทรวงศึกษาธิการได้ให้มีการกำหนดยุทธศาสตร์การบริหาร “การพัฒนา ระบบบริหารจัดการเพื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ” จึงได้มีโครงการที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการบริหาร

และการจัดการศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน เพื่อเป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2547: 16-17)

หลักการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน มีเป้าหมายทางการศึกษาที่ตั้งสมมติฐานอยู่บนความหลากหลายตามสภาพของสถานศึกษาที่มีความซับซ้อนและมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ดังนั้น การปฏิรูปการศึกษา หรือการเปลี่ยนแปลงในสถานศึกษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ มีการปรับสภาพแวดล้อมและเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษา โดยเน้นถึงคุณภาพการศึกษาเป็นสำคัญ กระทรวงศึกษาธิการได้มีการตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ที่มุ่งหวังต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่ดีให้ขึ้นไปตามความมุ่งหมายของการปฏิรูปการศึกษา คือ ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข ประกาศให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นนิติบุคคลวันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2546 เพื่อให้มีอิสระมีความเข้มแข็งในการดำเนินงาน โดยกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาส่วนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารทั่วไป โดยใช้รูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่เหมาะสมกับหลักการกระจายอำนาจ คือ การบริหารการจัดการศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School Based Management : SBM) โดยให้กระทรวงศึกษาธิการได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ “การพัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ” มีโครงการที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการบริหารและจัดการศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานสร้างความเข้มแข็งให้กับสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2547: 16-17)

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School Based Management : SBM) เป็นแนวทางหนึ่งที่น่ามาใช้เพื่อช่วยปรับปรุงการกระจายการควบคุมจากส่วนกลางไปสู่ระดับโรงเรียน มุ่งเน้นให้กลุ่มที่ใกล้ชิดกับผู้เรียน ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน ได้มีโอกาสควบคุมสิ่งต่าง ๆ มากขึ้น เพราะแนวคิดการบริหารงานของโรงเรียนเป็นไปในลักษณะที่ใช้โรงเรียนเป็นฐาน หรือเป็นศูนย์กลางของการบริหารจัดการโรงเรียนโดยตรง ซึ่งเป็นแนวคิดที่มุ่งให้มีอิสระความคล่องตัวแก่สถานศึกษา โดยมีตัวแทนของคณะกรรมการให้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจโดยตรง มีความเชื่อว่า การตัดสินใจที่ดีที่สุดเกิดจากการตัดสินใจของคณะบุคคลที่อยู่ใกล้ชิด และมีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียนมากที่สุด (Wohlstetter, 1995: 22-25)

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 ได้บัญญัติให้กระทรวงมหาดไทยทำหน้าที่รับผิดชอบการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและพัฒนาชุมชน การจัดการศึกษาเป็นบริการสาธารณะเป็นภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการทำให้กระทรวงมหาดไทย จึงต้องรับผิดชอบการส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย โดยมีจังหวัด

เป็นหน่วยราชการที่ทำหน้าที่กำกับ ดูแล และประสานการแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการ การศึกษา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐและถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบ ต้องยึดหลักสูตร ของกระทรวงศึกษาธิการและพัฒนาระบบหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับสภาพความจำเป็นและ ความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น ซึ่งนโยบายการจัดการศึกษาท้องถิ่นพร้อมที่มุ่งส่งเสริมให้มีการ พัฒนาความหลากหลายทั้งรูปแบบและแนวทางการจัดการศึกษาท้องถิ่นให้พัฒนาเต็มศักยภาพ และ สอดคล้องกับความจำเป็นของส่วนท้องถิ่น (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2549: 1-2)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นองค์กรหนึ่งที่มีหน้าที่ ภารกิจในการจัดการศึกษาตาม กฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 โดยให้เด็กและเยาวชนในพื้นที่ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลเมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล) ต้องได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพ เพื่อเจริญเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในอนาคต สถานศึกษา ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักที่มีภารกิจ หน้าที่และรับผิดชอบต่อการจัด การศึกษาให้กับเด็กดังกล่าว เพื่อให้ได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพ เต็มศักยภาพของเด็กและสถาน ศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่จัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพได้นั้น สถานศึกษา จำเป็นต้องรับรู้ภารกิจหน้าที่และรับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาดังกล่าว (กรมส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่น, 2549: 21)

ท้องถิ่นจัดระบบบริหารและการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับระบบการจัดการศึกษาของชาติ โดยมีเอกภาพในเชิงนโยบาย มีความหลากหลายในการปฏิบัติ อีกทั้งมีความพร้อมในการดำเนินการ จัดการศึกษา และส่งเสริมให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของท้องถิ่น การกำหนดนโยบาย และแผนการจัดการศึกษาให้คำนึงถึงผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของเอกชน หรือยอมรับฟังความ คิดเห็นของเอกชนประกอบการพิจารณาด้วย (สรรงค์ วรรณิทธิ์ และทิพวัลย์ คำคง, 2545: 5) ตามแนว นโยบายการบริหารจัดการศึกษาในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดขึ้นตามแนวทางของ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ต้องการกระจายอำนาจการบริหารงานและการจัด การศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยังคณะบุคคล ที่มาจากประชาชน ชุมชน และท้องถิ่นในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับสถานศึกษา เพื่อให้ทำ หน้าที่กำกับ ดูแล ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาของชุมชนและท้องถิ่น เป็นไปตามความต้องการของ ชุมชนและท้องถิ่น โดยสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษาของชาติ การบริหารและการ จัดการศึกษาระดับองค์กรในท้องถิ่น เป็นการบริหารและการดำเนินงานระดับปฏิบัติการในท้องถิ่นที่ กำหนดให้มีการปฏิบัติให้เสร็จสิ้นที่สถานศึกษาให้มากที่สุด โดยยึดหลักความมีอิสระและคล่องตัว

เป็นสิ่งสำคัญ แต่ถ้าหากไม่สามารถเสร็จสิ้นที่สถานศึกษาได้ก็ให้สามารถสิ้นสุดได้ที่เขตพื้นที่การศึกษา โดยมีการเชื่อมโยงความสัมพันธ์กันระหว่างเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ดังนี้ (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2549: 5-6)

1. เขตพื้นที่การศึกษาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ตราขึ้น เพื่อมุ่งที่จะให้มีปฏิรูประบบการบริหารจัดการการศึกษาของไทย ยึดหลักความมีเอกภาพด้านนโยบายและความหลากหลายในทางปฏิบัติ มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและให้ประชาชนมีส่วนร่วม จึงกำหนดให้มีการบริหารจัดการศึกษาในลักษณะของ“เขตพื้นที่การศึกษา” รวมทั้งกำหนดให้การศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา โดยยึดเขตพื้นที่การศึกษาเป็นหลัก (มาตรา 37) กฎหมายได้กำหนดให้เขตพื้นที่ศึกษามีภารกิจหลัก ดังนี้

- 1.1 กำกับดูแลสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา
- 1.2 พิจารณาการตั้ง ยุบ รวม หรือเลิกสถานศึกษา
- 1.3 ประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษา
- 1.4 ประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษา
- 1.5 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลาย
- 1.6 กำกับดูแลหน่วยงานด้านศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมในเขตพื้นที่การศึกษา

2. สถานศึกษาเป็นหน่วยงานปฏิบัติการจัดการศึกษาตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ต้องการให้สามารถบริหารงานด้านต่าง ๆ ได้อย่างคล่องตัวและเสร็จสิ้นในองค์กรของตนเองให้มากที่สุด การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาไปยังสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา มีลักษณะเป็นการบริหารที่ให้สถานศึกษา โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based Management)

โรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี มีโครงสร้างระบบงานควบคุมตามโครงสร้างของสายงาน จะเป็นการทำให้บุคคลทำงานมีประสิทธิภาพได้จากการวิเคราะห์การทำงานได้ พบว่า ยิ่งบุคคลในองค์กรใดต้องรอคำสั่งจากส่วนกลางมากเท่าใด ความต้องการในการมีส่วนร่วมก็จะลดน้อยลง ประสิทธิภาพของงานก็จะลดลง และส่วนกลางอย่างเขตพื้นที่การศึกษา

ต้องเพิ่มทรัพยากร เพิ่มการนิเทศและเข้มงวดกับการดูแลควบคุมขึ้นเรื่อย ๆ จึงมีการพัฒนาโรงเรียน ให้มีการปฏิรูปโครงสร้างการบริหารจัดการมุ่งกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วม การบริหารตนเอง และการตรวจสอบและถ่วงดุลประสิทธิภาพของงานวิชาการ ซึ่งเป็นความสามารถในการปฏิบัติงาน วิชาการให้ประสบผลสำเร็จ รวมทั้งการพัฒนาหลักสูตรด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผล และประเมินผล และด้านการประกันคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ตามแนวคิดระบบโรงเรียน เป็นฐาน การบริหารจัดการซึ่งเป็นแนวคิดสากลเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลายในการนำมาเป็น ยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาด้วยการสร้างฐานอำนาจให้แก่ผู้มีผลประโยชน์ใกล้ชิดกับผู้เรียนมากที่สุด ได้แก่ ครู ผู้ปกครอง นักเรียน ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในชุมชน รวมทั้งองค์กรต่างๆ การปฏิรูป แบบนี้นำไปสู่การทำให้เปลี่ยนแปลงการจัดการในเนื้อหาวิชาทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และได้คุณภาพตามมาตรฐานการปฏิบัติงานของผู้เรียนที่ได้กำหนดขึ้นไว้ ผู้ปกครอง ชุมชน ท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้มากขึ้นทั้งในเรื่องการกำหนดนโยบาย แผนงาน โครงการ จัด การเรียนการสอน ผู้ปกครอง ชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีหลายฝ่ายที่เข้าร่วมเป็นวิทยากร มีคณะกรรมการผู้ปกครอง ชุมชน ศิษย์เก่า เข้าร่วมร่วมบริหารงานโรงเรียนและจากการที่โรงเรียนยังกระจาย อำนาจได้ยังไม่เต็มที่ การตัดสินใจส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับมติของหัวหน้าเป็นหลักการมีส่วนร่วมของบุคลากรยังมีน้อย อีกทั้งการประสานงานที่บางครั้งอาจล่าช้าขาดความชัดเจน จึงทำให้ข้อมูล ไม่ทั่วถึง เวลาจำกัด ทำให้การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ไม่เป็นไปตามที่ควรและถึงแม้โรงเรียนจะมีการ นิเทศ การกำกับ การติดตามและตรวจสอบได้ แต่บางครั้งก็ยังคงขาดเครื่องมือการตรวจสอบที่ชัดเจน

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School Based Management : SBM) เป็นวิธีการหนึ่งที่ โรงเรียนต่าง ๆ นำมาใช้เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ โดยรูปแบบการบริหารงานของแต่ละ โรงเรียนมีแนวทางและปัญหาแตกต่างกันออกไปตามบริบทของโรงเรียน และมีจุดมุ่งหมายให้ กระบวนการบริหารงานโรงเรียนในรูปแบบการใช้โรงเรียนเป็นฐานส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหาร ทุกด้านในโรงเรียนโดยเฉพาะงานวิชาการ เนื่องจากงานวิชาการเป็นหัวใจหลักของการบริหารงาน โรงเรียนและส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ถ้าการบริหารงานวิชาการมีประสิทธิภาพก็จะทำให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้รู้ค่าคือ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น ดังผลการวิจัยของ เสาร์ วงศ์กระจ่าง (2549: 74) พบว่า สภาพการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานมีความสัมพันธ์กันทางบวกกับผลสำเร็จ การบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนครเขต 3 โดยรวม อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนในโรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี สังกัดองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี ซึ่งเป็นโรงเรียนแกนนำในการนำเอารูปแบบการบริหาร โดย

ใช้โรงเรียนเป็นฐานมาใช้ในการบริหารงานโรงเรียน โดยผลจากการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ดีขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี และปัจจุบันโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี ก็ได้นำเอาหลักการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานมาใช้บริหารงาน จึงสนใจศึกษาว่าการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ในระดับใด ระดับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการมากน้อยเพียงใดและองค์ประกอบของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์ต่อการบริหารโรงเรียนต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี
3. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี
4. เพื่อศึกษาการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1. การบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี อยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี อยู่ในระดับมาก
3. การบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี
4. การบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานใน 4 ด้าน คือ การกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วม การบริหารตนเอง และการตรวจสอบและถ่วงดุลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และการประกันคุณภาพการศึกษา

1.4.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรคือ ผู้บริหาร ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี จำนวน 4 โรงเรียน มีจำนวนผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งสิ้น 284 คน ประกอบด้วย

1. โรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี	จำนวน 105 คน
2. โรงเรียนเทศบาลท่าโขลง 1	จำนวน 81 คน
3. โรงเรียนอนุบาลเทศบาลบางกะดี	จำนวน 56 คน
4. โรงเรียนเทศบาล 1 (จอร์เนดียุทธ)	จำนวน 42 คน

1.4.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ ทำการศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554

1.4.4 ขอบเขตด้านสถานที่

สถานที่ คือ โรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี จำนวน 4 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี โรงเรียนเทศบาลท่าโขลง 1 โรงเรียนเทศบาล 1 (จอร์เนดียุทธ) และโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลบางกะดี

1.5 คำจำกัดความในการวิจัย

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน หมายถึง การบริหารงานโรงเรียนรูปแบบของการใช้โรงเรียนเป็นฐาน/ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ การกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วม การบริหารตนเอง การตรวจสอบและถ่วงดุล เพื่อให้สถานศึกษามีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพและคล่องตัวในการบริหารจัดการ

การกระจายอำนาจ หมายถึง การบริหารงานที่มีโครงสร้างการบริหารงานแบ่งเป็นฝ่ายต่าง ๆ มีอิสระในการตัดสินใจแก่บุคลากร มีการบริหารจัดการเรียนรู้ในงานด้านต่าง ๆ ของโรงเรียนใน

รูปแบบคณะกรรมการ โดยผู้บริหารมีการแต่งตั้งให้กับครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นคณะกรรมการในการบริหารงานของโรงเรียน อาทิ คณะกรรมการในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา คณะกรรมการการจัดซื้อจัดจ้าง คณะกรรมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นต้น

การมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในหน่วยงานขององค์กรต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษา และการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของโรงเรียน

การบริหารตนเอง หมายถึง สถานศึกษามีระบบการบริหารงานที่มีความคล่องตัวและอิสระในการบริหารจัดการตนเอง สามารถวางแผนการดำเนินงานการบริหารจัดการวิชาการ งบประมาณ บุคลากรและการบริหารทั่วไป ภายใต้การบริหารงานคณะกรรมการสถานศึกษาของโรงเรียนเทศบาล โดยใช้วิธีการที่หลากหลายตามหลักธรรมาภิบาลด้วยความโปร่งใส มีความชัดเจนในการกำหนดภาระงาน มีอำนาจในการพัฒนาทางวิชาชีพ การบริหารงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ

การตรวจสอบและถ่วงดุล หมายถึง ระบบการบริหารที่มีความโปร่งใส มีคุณภาพและมาตรฐานตามที่นโยบายกำหนด โดยอาศัยการนิเทศ การติดตาม การวิเคราะห์ การประเมินค่าและการประเมินผลการปฏิบัติงาน สามารถตรวจสอบได้โดยชุมชน ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษา

ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ หมายถึง กระบวนการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การประกันคุณภาพการศึกษา

การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การศึกษาวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้วนำไปปรับปรุง จัดทำโครงสร้างกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสถานศึกษา

การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้สมดุลกันเพื่อปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะที่พึงประสงค์

สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สื่อที่ใช้ประกอบการเรียนรู้ที่จัดทำเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อจัดการเรียนการสอน โดยมีการจัดหาและพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี เพื่อศึกษาและส่งเสริมงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพ

การวัดและประเมินผล หมายถึง การกำหนดระเบียบและแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลของสถานศึกษา ตลอดจนการจัดให้มีการเทียบโอนความรู้ ทักษะประสบการณ์และผลการเรียนจากสถานศึกษาอื่นตามแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

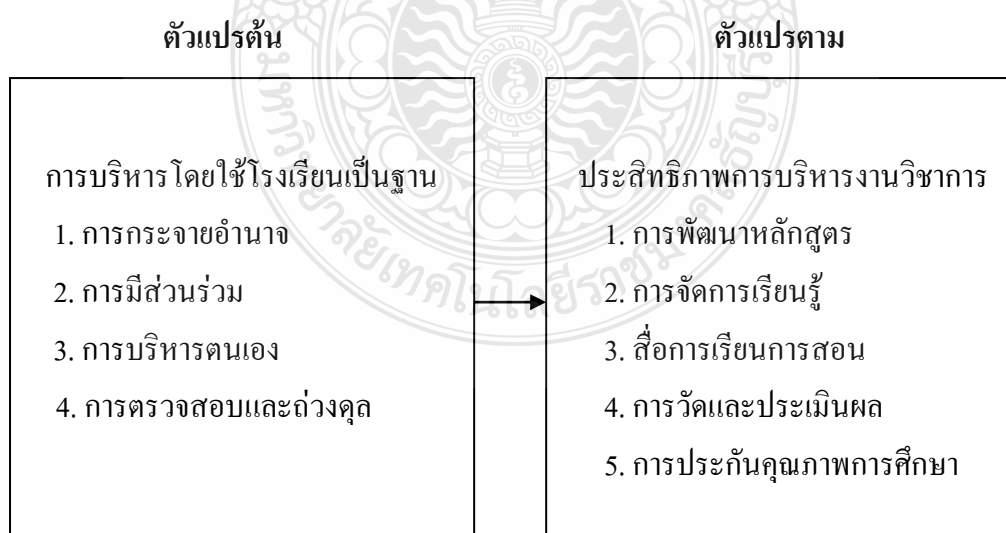
การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การจัดทำระบบ โครงสร้างองค์กรให้รองรับการจัดระบบ การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยกำหนดเกณฑ์การประเมินเป้าหมายความสำเร็จของ สถานศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาและตัวชี้วัดของสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพ การศึกษา (สมศ.) แล้วพัฒนาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

โรงเรียนเทศบาล หมายถึง โรงเรียนเทศบาลที่สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัด ปทุมธานี ประกอบด้วย โรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี โรงเรียนเทศบาลท่าโขลง 1 โรงเรียนเทศบาล 1 (จรนเนติบุท) และโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลบางกะดี

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง หน่วยงานของรัฐในจังหวัดปทุมธานีที่มีบทบาทและ ภาระหน้าที่ในการจัดการศึกษาให้กับประชาชนในท้องถิ่นตามความพร้อมและความต้องการของ ท้องถิ่นอย่างมีคุณภาพ โดยการวิจัยครั้งนี้หมายถึง เทศบาล

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่องการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงาน วิชาการของครูโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย ตัวแปรต้น คือ หลักการการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามหลักแนวคิดของ คนอง สวัสดิรักษ์ (2547: 13-14) และตัวแปรตามคือ แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 โดยนำมาพัฒนาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัยทำให้ทราบถึงปัจจัยการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี
2. ผลการวิจัยนำไปใช้เป็นแนวทางการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในโรงเรียนเทศบาลและโรงเรียนที่มีรูปแบบการบริหารแบบเดียวกัน
3. ผลการวิจัยใช้เป็นแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมเอกสาร บทความทางวิชาการ แนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน
 - 2.1.1 ความเป็นมาของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน
 - 2.1.2 ความหมายของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน
 - 2.1.3 หลักการการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน
 - 2.1.3.1 หลักการกระจายอำนาจ
 - 2.1.3.2 หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม
 - 2.1.3.3 หลักการบริหารตนเอง
 - 2.1.3.4 หลักการตรวจสอบและถ่วงดุล
 - 2.1.4 กลยุทธ์สู่ความสำเร็จในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน
 - 2.1.5 รูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ
 - 2.2.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545
 - 2.2.2 ความหมายของประสิทธิภาพ
 - 2.2.3 การบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ
 - 2.2.4 ลักษณะขององค์กรที่มีประสิทธิภาพ
 - 2.2.5 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ
 - 2.2.6 ความสำคัญของงานวิชาการ
 - 2.2.7 หลักการบริหารงานวิชาการ
 - 2.2.8 ประสิทธิภาพของงานวิชาการ
 - 2.2.8.1 การพัฒนาหลักสูตร
 - 2.2.8.2 การจัดการเรียนรู้
 - 2.2.8.3 สื่อการเรียนการสอน

- 2.2.8.4 การวัดและประเมินผล
- 2.2.8.5 การประกันคุณภาพการศึกษา
- 2.2.9 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
 - 2.2.9.1 ทฤษฎีการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (SBM)
 - 2.2.9.2 ทฤษฎีวงล้อเดมมิง
 - 2.2.9.3 ทฤษฎี POSDCORB
 - 2.2.9.4 ทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์
 - 2.2.9.5 ทฤษฎีองค์ประกอบคู่
 - 2.2.9.6 ทฤษฎีแรงจูงใจตามทฤษฎี X และทฤษฎี Y
- 2.3 การจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 - 2.3.1 วิสัยทัศน์การจัดการศึกษา
 - 2.3.2 ระบบการบริหารจัดการศึกษา
 - 2.3.3 นโยบายด้านครู และบุคลากรทางการศึกษา
- 2.4 การจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี
 - 2.4.1 เทศบาลเมืองปทุมธานี
 - 2.4.2 เทศบาลเมืองท่าโขลง
 - 2.4.3 เทศบาลเมืองลำสามแก้ว
 - 2.4.4 เทศบาลตำบลบางกะดี
- 2.5 โรงเรียนสังกัดเทศบาล จังหวัดปทุมธานี
- 2.6 รูปแบบการจัดการศึกษาของ โรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.7.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 2.7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

สาระสำคัญของการปฏิรูประบบบริหารการศึกษาของรัฐ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวดที่ 5 มาตรา 39 และ 40 มุ่งกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาไปยังสถานศึกษาให้มีคุณภาพกรรมการสถานศึกษา ประกอบด้วย ผู้แทนสถานศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ

และผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อทำหน้าที่กำกับและส่งเสริมสนับสนุนกิจการของสถานศึกษาเพื่อทำหน้าที่และการส่งเสริมสนับสนุนกิจการของสถานศึกษา สารดังกล่าวตรงกับแนวคิดการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based Management) ในส่วนนี้เป็นการนำเสนอความหมายหลักทฤษฎีรูปแบบกลยุทธ์ และปัจจัยที่เอื้อต่อการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ซึ่งแต่ละประเด็นมีเนื้อหาสาระโดยสังเขปดังนี้

2.1.1 ความเป็นมาของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

ความเป็นมาของแนวคิดเรื่องการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานนั้น ได้รับอิทธิพลมาจากรัฐกิจและอุตสาหกรรมที่ประสบผลสำเร็จจากหลักการ วิธีการ และกลยุทธ์ในการทำให้องค์กรมีประสิทธิภาพในการทำงาน ทำให้ผลการปฏิบัติงานมีคุณภาพ โดยสร้างผลกำไรและสร้างความพึงพอใจให้แก่ลูกค้าและผู้ที่เกี่ยวข้องมากขึ้น ระหว่างปี ค.ศ.1960-1979 วงการศึกษาของสหรัฐอเมริกาและประเทศต่าง ๆ แสวงหานวัตกรรมมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรและวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ ๆ แต่ผลที่ได้ยังไม่เป็นที่น่าพอใจนัก จนกระทั่งปี ค.ศ. 1980 เป็นต้นมา มีการศึกษา พบว่าการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดีขึ้นนั้น ต้องปรับปรุงกระบวนการและวิธีการจัดการศึกษาที่เคยเน้นแต่เรื่องจัดการเรียนการสอนไปสู่การปรับปรุงและพัฒนากระบวนการบริหารโรงเรียน โดยมุ่งปรับระบบโครงสร้างการบริหารโรงเรียนเสียใหม่ มีการกระจายอำนาจการบริหารและจัดการศึกษาไปยังโรงเรียนให้มากขึ้น (Beck and Murphy, 1996: 4-5)

นอกจากแนวคิดเรื่องการกระจายอำนาจการบริหารและจัดการศึกษาไปยังสถานศึกษาแล้วยังเกิดกระแสเรื่องการตัดสินใจแบบมีส่วนร่วม (Shared-Decision Making Movement) ขึ้นในช่วงเวลาเดียวกัน และช่วงปลายทศวรรษที่ 1980 ได้มีการใช้วิธีการและกระบวนการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นแห่งแรกแล้วแพร่หลายไปยังประเทศอื่น ๆ ทั่วทุกภูมิภาคของโลก (Mohrman and Wohlstetter, 1994: 13-14) เฉพาะในสหรัฐอเมริกามีการใช้รูปแบบการบริหารแบบ SBM ถึง 44 มลรัฐในปี ค.ศ.1993 (Herman and Herman, 1993: 5-6) ปัจจุบันมีการบริหารแบบ SBM เกือบครบทุกมลรัฐ สำหรับในประเทศไทยมีการนำแนวคิดการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานไปใช้ควบคู่กับการปฏิรูปการศึกษานั้นว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานเป็นแนวคิดหรือกลยุทธ์ของการบริหารโรงเรียนที่กำลังเป็นที่น่าสนใจ และมีการนำไปใช้ได้อย่างกว้างขวางทั่วโลก

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานเป็นการบริหารการศึกษาที่ยึดหลักการกระจายอำนาจรูปแบบหนึ่ง ซึ่งกำลังใช้อยู่ในหลายประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา แคนาดา อังกฤษ ออสเตรเลีย ฮองกอนิวซีแลนด์ และนำมาใช้ในประเทศไทยตามบทบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

อย่างไรก็ตาม สำหรับคำว่า School-Based Management ได้มีผู้ให้ความหมายไว้แต่ละความหมายมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนักวิชาการแต่ละท่านและนอกจากนี้ ยังมีศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารที่ยึดหลักการกระจายอำนาจหลายคำที่มีความหมายคล้ายคลึงกับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน เช่น site-based management, decentralized management, shared-school-site autonomy, school-based decision making, school-site management, responsible autonomy, the autonomous school concept, administrative decentralization, school-based governance, school-based leadership เป็นต้น อบู ดูเฮา (Abu Duhou, 1999: 19) ใช้คำแต่ละประเทศ ดังนี้

1. สหราชอาณาจักร (อังกฤษ และเวลส์) โดยใช้คำว่า local management of schools และ grant-maintained schools
2. ออสเตรเลียในแคว้นวิกตอเรียใช้คำว่า the school of the future ในออสเตรเลียตะวันตก ใช้คำว่า better schools
3. แคนาดาเมืองเอดมอนตัน เดิมใช้คำว่า school-based budgeting และปัจจุบันเปลี่ยนเป็น school-based decision-making
4. นิวซีแลนด์ ใช้คำว่า tomorrow schools
5. สหรัฐอเมริกาใช้หลายคำ แตกต่างกันไปตามมลรัฐต่าง ๆ เช่น charter schools, site-based management, school-based leadership, administrative decentralization บางครั้งใช้คำสั้น ๆ คือ local control
6. ฮองกงในระยะแรกใช้คำว่า school-management initiative (SMI) ปัจจุบันได้มีการใช้ school-based management

คำว่า School-Based Management หรือ SBM นั้น เป็นแนวคิดการบริหารจัดการศึกษาแนวคิดหนึ่ง มีการเริ่มใช้คำนี้ในประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นครั้งแรกในช่วงทศวรรษที่ 1980 (Cheng, 1996: 43, and Devos, et al., 1998: 700) ในภาษาไทยไม่มีการบัญญัติศัพท์เฉพาะที่แน่นอน ส่วนมากจะนิยมเรียกทับศัพท์ว่า School-Based Management หรือเรียกย่อ ๆ ว่า SBM ซึ่งคำว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานนั้น เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ และคณะ (2545: 95) ใช้ในการศึกษาเรื่อง การกระจายอำนาจการบริหารและการศึกษา เมื่อปี พ.ศ. 2541 ต่อมา อุทัย บุญประเสริฐ (2543: 9) การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน วิจัย เรื่อง การศึกษาแนวทางการบริหารและจัดการศึกษาของสถานศึกษารูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based Management) ในปี พ.ศ. 2543

แนวคิดนี้เป็นการเชื่อมโยงระหว่างการปฏิรูปการศึกษากับการกระจายอำนาจทางการศึกษา ซึ่งเกิดจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับระบบการบริหารจัดการศึกษาของรัฐได้เห็นความสำเร็จของ

ภาคธุรกิจและอุตสาหกรรม ซึ่งความสำเร็จนั้นเกิดขึ้นจากการพัฒนาคุณภาพในการบริหาร จึงมีความเชื่อว่า ถ้ามีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาก็น่าจะเป็นสิ่งที่นำไปสู่ความสำเร็จได้เช่นกัน จึงได้ร่วมกันศึกษาและผลักดันให้เกิดนโยบายที่ชัดเจนและต่อเนื่องให้มีการปฏิรูปโครงสร้างของระบบ (Structural) และรูปแบบการบริหาร (Management Style) โรงเรียน ความเชื่อดังกล่าวทำให้เกิดการเคลื่อนไหวเกี่ยวกับกระแสการปฏิรูปการศึกษา ซึ่งล้วนเป็นการปรับปรุงการทำหน้าที่บางประการในโรงเรียน ก่อให้เกิดแนวคิดทางการบริหารโรงเรียนขึ้นหลายแนวทาง เช่น เน้นความมีประสิทธิภาพของโรงเรียน เน้นการกระจายอำนาจ เป็นต้น เป็นการเปิดโอกาสให้โรงเรียนได้มีบทบาทและหน้าที่ในโรงเรียน เช่น การบริหารงบประมาณด้วยตนเอง การสร้างหลักสูตรของโรงเรียน การพัฒนาบุคลากร โดยยึดโรงเรียนเป็นฐาน เป็นต้น แนวคิดเหล่านี้ทำให้เกิดรูปแบบการบริหารอย่างมากมาย และยังมีผู้เห็นขัดแย้งกับแนวคิดเหล่านี้ โดยเห็นว่า ถ้าฟังก์การกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปยังโรงเรียนยังไม่เป็นเครื่องประกันว่า การศึกษามีคุณภาพในระดับที่น่าพอใจ อย่างไรก็ตามการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based Management) ยังได้รับการยอมรับว่าเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษแรกของโลก เพราะว่าเป็นรูปแบบของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นศูนย์กลางโดยตรง มุ่งเน้นให้โรงเรียนมีอิสระและมีความคล่องตัวในการบริหารด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคลและด้านการบริหารทั่วไป เปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และมีการบริหารในรูปแบบคณะกรรมการโรงเรียน โดยมีความเชื่อว่า การตัดสินใจที่ดีที่สุด น่าจะเกิดจากการตัดสินใจของคณะบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดและมีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียนมากที่สุด (Wohlstetter, 1995: 117)

2.1.2 ความหมายของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

นักวิชาการหลายท่านและองค์กรต่าง ๆ หลายองค์กร ได้กำหนดนิยามให้ความหมายและลักษณะสำคัญของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based Management) ดังนี้

เอดเลย์ (Edley, Jr., 1992) ให้ความหมายการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานว่า เป็นการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามากขึ้น ผู้มีอำนาจการตัดสินใจในระดับโรงเรียนไม่ใช่มีแต่เพียงผู้บริหารเท่านั้น แต่ยังมีตัวแทนจากคณะครูและผู้ปกครองร่วมอยู่ด้วย คณะบุคคลเหล่านี้มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับหลักสูตร จัดการเรียนการสอน กำหนดการและตารางเวลาต่าง ๆ การควบคุม วินัยนักเรียน งานบุคลากร และงบประมาณ

เมเยอร์ และสโตนฮิลล์ และออสวอลด์ (Myers and Stonehill, 1993, and Oswald, 1995) ให้ความหมายการบริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School - Based Management : SBM) คล้ายกันว่า เป็นกลยุทธ์ในการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาด้วยการถ่ายโอน (Transfer) อำนาจการตัดสินใจในการบริหารและจัดการศึกษาทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับงบประมาณ บุคคล และหลักสูตรไปยังโรงเรียน

เซง (1996: 114) ให้ความหมายการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียนตัวแทนคณะครู ผู้ปกครอง ชุมชน ฯลฯ ซึ่งมารวมตัวเป็นคณะกรรมการโรงเรียนได้มีโอกาสร่วมจัดการศึกษาให้เป็นไปตามความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน โดยส่งผลให้โรงเรียนมีประสิทธิผลสูงขึ้น

ถวิล มาตรการเยี่ยม (2545: 41) ให้ความหมายโรงเรียนเป็นฐานการบริหาร หรือ SBM หมายถึงการบริหารจัดการโรงเรียนที่สอดคล้องกับคุณลักษณะและความต้องการของโรงเรียนนั้น คือ สมาชิกโรงเรียน อันได้แก่ คณะกรรมการบริหารโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียน คณะครูอาจารย์ พ่อแม่ผู้ปกครอง นักเรียน ตลอดจนสมาชิกชุมชน และองค์กรอื่น ๆ มารวมพลังกันอย่างเต็มที่รับผิดชอบต่อการใช้ทรัพยากรและแก้ปัญหา ตลอดจนดำเนินการเพื่อพัฒนากิจกรรมด้านการจัดการศึกษาของโรงเรียนในระยะสั้นและระยะยาว

อุทัย บุญประเสริฐ (2545: 20) ให้ความหมายแนวคิดเกี่ยวกับการใช้โรงเรียนเป็นฐานไว้ว่าการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based Management) หรือการบริหารโดยยึดโรงเรียนเป็นศูนย์กลางในการบริหารเป็นการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาจากส่วนกลางหรือจากเขตพื้นที่การศึกษาไปยังสถานศึกษาโดยตรง ให้สถานศึกษามีอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ ความเป็นอิสระ และคล่องตัวในการตัดสินใจในการบริหาร การสั่งการเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนทั้งด้านหลักสูตร การเงิน การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป โดยมีคณะกรรมการโรงเรียน ประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียน ตัวแทนครู ตัวแทนผู้ปกครองและชุมชน ร่วมกันบริหารโรงเรียนให้สอดคล้องและเป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน ของผู้ปกครอง และชุมชนมากที่สุด

อรพรรณ พรสีมา (2545: 3) ให้ความหมายของการบริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based Management : SBM) เป็นรูปแบบการบริหารโรงเรียนแบบกระจายอำนาจที่ใช้กันอย่างแพร่หลายจนกลายเป็นเรื่องปกติทั่วไปในประเทศที่พัฒนาแล้ว และมีรูปแบบการบริหารและการตัดสินใจแบบกระจายอำนาจในช่วงปีการศึกษา 2543 - 2544 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ จัดให้มีโครงการปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยคัดเลือกโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ 250 โรงเรียน สำนักงานฯ พัฒนาผู้บริหารโรงเรียนและครูให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ SBM และให้นำ SBM ไปใช้ในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เมื่อเสร็จสิ้นโครงการโรงเรียนหลายแห่งประสบความสำเร็จการนำ SBM ไปใช้ในระดับเป็นที่น่าพอใจ และควรค่าแก่การเผยแพร่ เพื่อเป็นแนวทางแก่โรงเรียนอื่น ๆ ที่สนใจนำแนวคิดของ SBM ไปใช้ในโรงเรียนของตน

สุรศักดิ์ ปาเฮ (2546: 23) ให้ความหมายของการบริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน หมายถึง การบริหารโรงเรียนและสถานศึกษาโดยยึดหลักการกระจายอำนาจจากส่วนกลาง (Central

Authority) ที่มุ่งให้มีการตัดสินใจร่วมกันในระดับหน่วยปฏิบัติ (School Site) ระหว่างกลุ่มผู้ให้บริการการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้แทนครู และบุคลากรทางการศึกษา กลุ่มผู้รับบริการการศึกษา ได้แก่ ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนนักเรียน และผู้แทนองค์กรประเภทต่าง ๆ ทั้งนี้โดยให้มีการตัดสินใจอย่างมีอิสระ (Autonomy) สูงขึ้น และมีความรับผิดชอบ (Responsibility) ต่อบทบาทและภารกิจของโรงเรียนที่พึงมีต่อสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น ทั้งในด้านบุคลากร งบประมาณ และวิชาการ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2546: 3) ให้ความหมายว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานเป็นการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาจากส่วนกลางให้โรงเรียนมีอำนาจมีอิสระและคล่องตัวที่จะตัดสินใจในการบริหารจัดการที่เกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนมีทั้งด้านหลักสูตร งบประมาณ บุคลากร และการบริหารทั่วไป โดยมีคณะกรรมการโรงเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน ตัวแทนครู ตัวแทนนักเรียน ตัวแทนผู้ปกครอง และชุมชนร่วมกันบริหารโรงเรียนให้มีความสอดคล้อง และเป็นไปตามความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนมากที่สุด

บุญมี เณรยอด (2546: 9) ให้ความหมายว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานนั้น เป็นการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาจากส่วนกลางให้ไปยังสถานศึกษาโดยตรง ให้สถานศึกษามีอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ มีอิสระและความคล่องตัวในการตัดสินใจ มีการบริหารจัดการทั้งด้านวิชาการ การเงิน บุคลากร และการบริหารทั่วไป โดยมีคณะกรรมการสถานศึกษา ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ตัวแทนผู้ปกครอง และชุมชน ตัวแทนครู ผู้ทรงคุณวุฒิร่วมกันบริหารสถานศึกษาให้เป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชนมากที่สุด

กษิตศ เนียมทอง (2549: 19) ให้ความหมายของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานไว้ว่า การบริหารจัดการศึกษาที่โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based Management) หมายถึง การบริหารการจัดการศึกษาที่สถานศึกษามีอิสระในการดำเนินงานด้วยตนเอง ซึ่งความเป็นอิสระนี้เกิดจากบุคคลทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องที่มีขีดความสามารถในการดำเนินงานตามบทบาทของสถานศึกษาอย่างเพียงพอ

จุฑารัตน์ ชัชวาล (2549: 21) ให้ความหมายของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานไว้ว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน เป็นการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาจากส่วนกลางไปยังสถานศึกษาโดยตรง ให้สถานศึกษามีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ มีอิสระและคล่องตัวในการตัดสินใจการบริหารจัดการทั้งด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ การเงิน ด้านบุคลากร ด้านการบริหารทั่วไป และด้านชุมชนสัมพันธ์ โดยมีคณะกรรมการสถานศึกษา ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ตัวแทนผู้ปกครองและชุมชน ผู้ทรงคุณวุฒิ ร่วมกันบริหารสถานศึกษาให้เป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครองและชุมชนมากที่สุด

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน หมายถึง การบริหาร โรงเรียนที่มีความสอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียน โดยมีการเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ คณะกรรมการบริหารโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียน ครูอาจารย์ พ่อแม่ผู้ปกครอง นักเรียน ตลอดจนสมาชิกชุมชน และองค์กรอื่น ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียน ให้เป็นไปตามความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ส่งผลให้โรงเรียนมีประสิทธิผลสูงขึ้น

2.1.3 หลักการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

หลักการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวไว้ ดังนี้

ปัญญา แก้วกีร และ สุภัทร พันธุ์พัฒนกุล (2545: 5-6) ได้ให้ความหมายหลักการสำคัญในการบริหารจัดการศึกษาที่ใช้โรงเรียนเป็นฐานมีหลักการและกรอบแนวความคิดดังนี้

1. หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) เป็นการกระจายอำนาจจัดการศึกษาจากส่วนกลางไปยังสถานศึกษา ให้สามารถตัดสินใจดำเนินการได้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพสูงสุด

2. หลักการใช้โรงเรียนเป็นศูนย์กลาง (School Center) โรงเรียนจะเป็นหน่วยงานบริหาร ไม่ใช่ผู้ถูกบริหาร โรงเรียนจะเป็นหน่วยสำคัญในการเปลี่ยนแปลง และพัฒนาศักยภาพของเด็ก สามารถกำหนดจุดมุ่งหมาย เป้าหมาย ทิศทางการวางแผนจัดการศึกษาของตนเองที่สอดคล้องกันทั้งในระดับส่วนกลางเขตพื้นที่การศึกษา ท้องถิ่น และชุมชน

3. หลักการมีส่วนร่วม (Collaboration, Participation) ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องของทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือการบริหาร การตัดสินใจและจัดการศึกษา ทำให้เกิดความตระหนักและความรู้สึกเป็นเจ้าของ

4. หลักการพึ่งตนเอง (Self Management) เน้นให้โรงเรียนได้มีระบบการบริหารตนเองมีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบการดำเนินงานตามความพร้อม และสถานการณ์ของโรงเรียนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมองเห็นจุดหมายเป้าหมายของโรงเรียนตรงกัน สามารถบูรณาการสถานการณ์ของท้องถิ่นกับโรงเรียนมาส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้ด้วยความภาคภูมิใจ

5. หลักการประสานงาน (Coordination) สามารถประสานงานกันได้ทุกระดับทั้งแนวตั้งและแนวนอน เป็นกิจกรรมที่ต้องเน้นความเข้มแข็งทั้งสร้างความเข้าใจระหว่างบุคลากรในโรงเรียนและบุคคลภายนอก รวมทั้งมีการประสานงาน การแสวงหาความร่วมมือ ความช่วยเหลือทั้งทรัพยากรและเทคนิควิธีการใหม่ ๆ

6. หลักความต่อเนื่องและหลากหลาย (Continuity and Diversity) การบริหารจำเป็นต้องมีความต่อเนื่อง ใช้เวลา รวมทั้งใช้เทคนิคการบริหารจะต้องมีความหลากหลาย และมีความสอดคล้องกันมุ่งไปสู่เป้าหมายเดียวกัน สามารถปรับใช้การบริหารตามสถานการณ์ที่นำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ได้

7. หลักการพัฒนาตนเอง (Self - Improvement) โรงเรียนต้องพัฒนาไปสู่องค์กรการเรียนรู้ (Learning Organization) พัฒนาตนเองอยู่เสมอ เพื่อให้เกิดการพัฒนาทั้งการพัฒนาองค์กร การพัฒนาวิชาชีพ พัฒนาบุคคล และพัฒนาทีมงาน โดยนำองค์ประกอบเหล่านี้มาวิเคราะห์สังเคราะห์เป็นวิสัยทัศน์ และแผนกลยุทธ์สำหรับสถานศึกษานั้นๆ

8. หลักการตรวจสอบและถ่วงดุล (Check and Balance) จากส่วนกลางและเขตพื้นที่ของ การศึกษา จะมีการกำหนดนโยบายและการควบคุมมาตรฐานและมีการตรวจสอบคุณภาพ ทั้งนี้จะเป็นการประกันคุณภาพการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ถวิล มาตรการเยี่ยม (2545: 42) ให้ความหมายหลักสำคัญของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (SBM) ได้มีหลักการเป็นกรอบในการดำเนินการไว้ดังนี้

1. หลักคุณภาพ (Principle of Equifinality) เป็นหลักของ SBM ที่ตั้งอยู่บนหลักแห่งคุณภาพหรือหลักความสมดุลกล่าวคือ มีวิธีการหรือแนวทางมากมายและหลากหลายที่จะนำมาใช้ดำเนินการเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการศึกษา การยืดหยุ่น (Flexibility) เป็นเรื่องสำคัญและจำเป็น โรงเรียนมีความชอบธรรมเต็มที่ในอันที่จะขับเคลื่อน พัฒนา และดำเนินการด้วยยุทธศาสตร์ของตนเองในการจัดการเรียนการสอนและบริหารจัดการ โรงเรียนด้วยพวกเขาเองอย่างมีประสิทธิภาพ

2. หลักการกระจายอำนาจ (Principle of Decentralization) เมื่อมีสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงไป จะส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการในโรงเรียน การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน มีความยุ่งยากและเพิ่มปัญหามากขึ้น ดังนั้น การกระจายอำนาจให้โรงเรียนจะทำให้โรงเรียนได้มีพลังอำนาจและรับผิดชอบในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง

3. หลักการบริหารจัดการตนเอง (Principle of Self - Management) หลักการทั้งสองข้างต้นจึงจำเป็นที่โรงเรียนจะใช้ระบบบริหารจัดการตนเอง มาเป็นหลักในการดำเนินงานภายใต้นโยบายหลักและโครงสร้างขององค์กร พัฒนาจุดประสงค์การสอนและยุทธศาสตร์การพัฒนาสร้างกำลังคนและทรัพยากร การแก้ปัญหาและการทำให้จุดมุ่งหมายบรรลุผลสำเร็จด้วยความสามารถของโรงเรียน

4. หลักการริเริ่ม (Principle of Human Initiative) ท่ามกลางของความหลากหลายและความซับซ้อนของกิจกรรมการศึกษา จำเป็นจะต้องอาศัยการริเริ่มและความคิดสร้างสรรค์ของสมาชิกโรงเรียนในการทำหน้าที่และเพิ่มพูนคุณภาพของการศึกษา ฉะนั้นเป้าหมายของ SBM นั้น เพื่อสร้าง

สภาพแวดล้อมเหมาะสมที่สมาชิกของโรงเรียนได้มีส่วนร่วมอย่างกว้างขวาง ร่วมกันพัฒนาศักยภาพ ความริเริ่มและความสามารถเพื่อเป็นพลังสร้างคุณภาพการศึกษาและพัฒนาโรงเรียน

คณง สวัสดิ์ศรีรักษ์ (2547: 13-14) กล่าวว่าส่วนสำคัญของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ประกอบด้วย 5 ประการ ได้แก่

1. หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) เป็นการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาจาก ส่วนกลางไปยังสถานศึกษาให้มากที่สุดโดยมีความเชื่อว่า โรงเรียนเป็นหน่วยงานที่สำคัญในการ เปลี่ยนแปลงและพัฒนาการศึกษาของเด็ก

2. หลักการมีส่วนร่วม (Participation or Collaboration or Involvement) เปิดโอกาสให้ผู้ เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจและร่วมการจัดการศึกษา ประกอบด้วย ครู ผู้ปกครอง ตัวแทนชุมชน ตัวแทนศิษย์เก่า การที่บุคคลมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาจะทำให้เกิด ความภาคภูมิใจและรู้สึกเป็นเจ้าของ และจะรับผิดชอบในการจัดการศึกษามากขึ้น

3. หลักการคืนอำนาจจัดการศึกษาให้ประชาชน (Return Power to People) ในอดีตกาลได้มีการจัดการศึกษาที่จะกระทำกันหลากหลาย บางแห่งก็มีวัดหรือองค์กรในท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการ ต่อมาการร่วมจัดการศึกษาให้กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อสามารถทำให้เกิดเอกภาพและมาตรฐานทาง การศึกษา แต่เมื่อประชาชนเพิ่มมากขึ้น ความเจริญด้านต่าง ๆ รุดหน้าอย่างรวดเร็ว การจัดการศึกษา โดยส่วนกลาง เริ่มมีข้อจำกัดเกิดความล่าช้ามีการตอบสนองความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริงจึง ต้องมีการคืนอำนาจให้ท้องถิ่นและประชาชนจัดการศึกษาอีกครั้ง

4. หลักการบริหารตนเอง(Self-Managing) ระบบการศึกษาทั่วไป กำหนดให้โรงเรียนเป็น หน่วยปฏิบัติตามนโยบายของส่วนกลางโรงเรียนไม่มีอำนาจอย่างแท้จริง สำหรับการบริหารโดยใช้ โรงเรียนเป็นฐานนั้น ไม่ได้ปฏิเสธเรื่องการทำงานให้บรรลุเป้าหมายและนโยบายของส่วนรวม แต่มี ความเชื่อว่า วิธีการทำงานให้บรรลุเป้าหมายนั้นทำได้หลายวิธี การที่ส่วนกลางทำหน้าที่เพียงกำหนด นโยบายและเป้าหมายแล้วให้โรงเรียนมีระบบการบริหารด้วยตนเอง โดยให้โรงเรียนมีอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบในการดำเนินงาน ซึ่งอาจดำเนินการได้หลากหลายด้วยวิธีการที่แตกต่างกัน แล้วแต่ความพร้อมและสถานการณ์ของโรงเรียน ผลที่ได้จะมีประสิทธิภาพสูงกว่าเดิมที่ทุกอย่างได้ถูก กำหนดมาจากส่วนกลางไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม

5. หลักการตรวจสอบและถ่วงดุล (Check and Balance) ส่วนกลางมีหน้าที่กำหนดนโยบาย และควบคุมมาตรฐาน มีองค์กรอิสระทำหน้าที่ตรวจสอบคุณภาพการบริหารและการจัดการศึกษา เพื่อให้มีคุณภาพและมาตรฐานเป็นไปตามกำหนดและเป็นไปตามนโยบายของชาติ

กระทรวงศึกษาธิการ (2547: 316) นำเสนอหลักการของการบริหารสถานศึกษาในรูปแบบใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based Management) ดังนี้

1. หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) การคืนอำนาจการจัดการศึกษาให้กับประชาชน การกระจายอำนาจจากส่วนกลางและเขตพื้นที่การศึกษาไปยังสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติโดยเชื่อว่า โรงเรียนเป็นหน่วยงานสำคัญในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการศึกษาของเด็กผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการศึกษา หรืออยู่ใกล้ชิดเด็กสามารถจัดการศึกษาได้ดีที่สุดตรงตามความต้องการของผู้เรียนและชุมชน อำนาจการตัดสินใจควรอยู่ที่ระดับปฏิบัติ คือ สถานศึกษา

2. หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participation or Collaboration or Involvement) โดยเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการบริหาร การตัดสินใจ และการร่วมจัดการศึกษา ทั้งครู ผู้ปกครอง ตัวแทนชุมชน ตัวแทนศิษย์เก่าและตัวแทนนักเรียน โดยกำหนดนโยบายและวางแผนร่วมตัดสินใจ การกำหนดหลักสูตรท้องถิ่น การร่วมคิดร่วมทำ ฯลฯ และแม้จะบริหารโดยองค์คณะบุคคล ก็ตาม ต้องเน้นการกระจายโอกาสให้ทั่วถึงทั้งองค์กรเพื่อโยงโยให้ทุกคนได้เข้ามามีส่วนร่วมมากที่สุด

3. หลักการบริหารตนเอง (Self-Management) สถานศึกษามีอิสระการตัดสินใจด้วยตนเองมากขึ้น ภายใต้การบริหารในรูปขององค์คณะบุคคลคือคณะกรรมการสถานศึกษา

4. หลักการความรับผิดชอบและตรวจสอบ (Accountability) มีการบริการและจัดการศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ โรงเรียนจะต้องมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบและภารกิจของผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษาและชุมชนอย่างชัดเจน ภารกิจเหล่านี้ต้องสามารถตรวจสอบความสำเร็จได้ เพื่อเป็นหลักประกันคุณภาพการศึกษาให้เกิดขึ้นตามที่กำหนดไว้

5. หลักการมีภาวะผู้นำแบบเกื้อหนุน ไม่ใช่ภาวะผู้นำแบบชี้แนะหรือสั่งการ แต่เป็นภาวะผู้นำที่เน้นการสนับสนุนและอำนวยความสะดวก

6. หลักการพัฒนาทั้งระบบ (Whole School Approach) มีการปรับโครงสร้างและวัฒนธรรมขององค์กร โดยในการเปลี่ยนแปลงต้องให้ระบบทั้งหมดเห็นด้วยและสนับสนุน

รังสรรค์ มณีเล็ก (2548: 36) ให้ความหมายการบริหารการศึกษารูปแบบการใช้โรงเรียนเป็นฐาน เน้นหลักการกระจายอำนาจ เปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมการบริหารการตัดสินใจ และร่วมจัดการศึกษา สถานศึกษามีอิสระในการตัดสินใจภายใต้การบริหารในรูปของคณะกรรมการสถานศึกษา โรงเรียนมีการกำหนดหน้าที่ มีความรับผิดชอบและภารกิจของผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษาและชุมชนอย่างชัดเจน เพื่อตรวจสอบและเป็นหลักประกันคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารคือ.

เน้นการสนับสนุนและอำนวยความสะดวก และมีการปรับทั้งในเรื่องโครงสร้างและวัฒนธรรมขององค์กรการเปลี่ยนแปลงต้องให้ระบบทั้งหมดเห็นด้วยและสนับสนุน

หลักการพื้นฐานสำคัญของการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน คือ การกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วม การบริหารตนเอง และการตรวจสอบและถ่วงดุล จากหลักการดังกล่าวทำให้เกิดความเชื่อมั่นว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานจะเป็นการบริหารงานที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากกว่ารูปแบบการจัดการศึกษาอื่นที่ผ่านมา ผู้วิจัยได้สรุปหลักการที่นำมาใช้ศึกษาในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครู โรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ดังต่อไปนี้

2.1.3.1 หลักการกระจายอำนาจ การกระจายอำนาจจากการบริหารระดับบนลงมาสู่ระดับล่างให้มีอิสระและการตัดสินใจในการดำเนินการ ซึ่งการกระจายอำนาจการจัดการศึกษา หมายถึง การที่อำนาจการตัดสินใจในการดำเนินงานต่าง ๆ การกระจายจากส่วนกลางไปยังหน่วยงานรองลงไปมี 2 ลักษณะ คือ แบบมอบอำนาจ หมายถึง การมอบอำนาจการตัดสินใจบางส่วนให้แก่หน่วยงานที่รองลงไปตัดสินใจและการกระจายอำนาจแบบเบ็ดเสร็จคือ หน่วยงานย่อยมีความเบ็ดเสร็จในการตัดสินใจในการบริหารและรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติงานของตนเอง มีอิสระในเชิงบริหารและการจัดการ ส่วนกลางควบคุมเชิงกฎหมายหรือเชิงนโยบายเท่านั้น ทางการศึกษาการกระจายอำนาจมีลักษณะของการมอบอำนาจและความรับผิดชอบในการบริหารและการจัดการจากส่วนกลางไปยังสถานศึกษา เพื่อให้สามารถตัดสินใจในระดับของหน่วยปฏิบัติ ได้แก่ เขตพื้นที่การศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสถานศึกษา เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศชาติโดยรวม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554: 7-10)

การบริหารการใช้โรงเรียนเป็นฐานนั้นจะเป็นการบริหารที่เป็นการกระจายอำนาจ ดังที่ ชีระ รุญเจริญ (2550: 166) ให้ความหมายการกระจายอำนาจ คือ อำนาจการจัดการศึกษาให้กับประชาชน สำหรับประเทศไทยจะมีการกระจายอำนาจจากส่วนกลางและเขตพื้นที่การศึกษาไปยังสถานศึกษา

อุทัย บุญประเสริฐ (2545: 189) ให้ความหมายของหลักการกระจายอำนาจไว้ว่า ซึ่งเป็นการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาให้มากที่สุด โดยมีความเชื่อว่าโรงเรียนเป็นหน่วยสำคัญในการจัดการศึกษาในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการศึกษาของเด็ก สอดคล้องกับแนวความคิดของ อินทรา หิรัญสาย (2545: 4) ได้ให้ความหมายการกระจายอำนาจเป็นการตัดสินใจและใช้อำนาจของสถานศึกษาผ่านคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในด้านวิชาการงบประมาณการบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป นอกจากนี้ ถวิล มาตรเยี่ยม (2545: 42) ให้ความหมาย

หลักการกระจายอำนาจตามแนวทางของ SBM ว่า เมื่อสภาพแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลงไปจะส่งผลกระทบต่อให้การบริหารจัดการโรงเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความยุ่งยากและเพิ่มปัญหา มากขึ้น ดังนั้น การกระจายอำนาจให้โรงเรียนมีพลังอำนาจและรับผิดชอบในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ด้วยตนเองให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนให้มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ยวดี ศันสนียรัตน์ (2545: 6) ให้ความหมายหลักการกระจายอำนาจตามแนวทาง ของ SBM ว่า เป็นการตัดสินใจจากส่วนกลางที่สถานศึกษามีอำนาจการตัดสินใจ 3 เรื่องหลักที่สำคัญ คือ งบประมาณและทรัพยากร บุคลากร หลักสูตร หรือ โปรแกรมการเรียน โดยสถานศึกษาได้มีความ ยึดหยุ่นในการจัดโปรแกรมของการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของนักเรียนในเขตพื้นที่นั้น และนิพนธ์ เสือก้อน (2545: 5) ให้ความหมายการกระจายอำนาจว่า เป็นการสร้างและเพิ่มพลังอำนาจ (Empowerment) ในการจัดการศึกษาของผู้มีส่วนรับผิดชอบในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. ผู้บริหารต้องใช้อำนาจกับทีมงาน หรือนุคลากรในการทำงานอย่างเต็มที่ ทั้ง อำนาจในการบริหารจัดการ ความรับผิดชอบ การบริหารทรัพยากร และความชอบธรรมต่าง ๆ ใน ขอบเขตของงานที่ได้รับมอบหมาย

2. การกระจายความรับผิดชอบในการตัดสินใจให้กับสายงานในระดับต่ำลงไป จะต้อง เกิดขึ้น โดยที่ผู้บริหารไม่เข้าไปก้าวก่าย หรือเข้าไปมีอิทธิพลเหนือการตัดสินใจของสมาชิก

3. จะต้องเปลี่ยนความคิดและการปฏิบัติตนในเรื่องของอำนาจการควบคุมที่เคย เป็นของผู้บริหารแต่เพียงผู้เดียว มาเป็นการควบคุมด้วยกลุ่มสมาชิก การควบคุมจึงเป็นของทุกคนใน องค์กร

4. องค์กรจะต้องมีสภาพที่สมาชิกสร้างสรรค์งาน ได้อย่างเต็มความสามารถและ ศักยภาพที่มีอยู่เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขั้นพื้นฐานขององค์กร

หลักการกระจายอำนาจเป็นการมอบอำนาจในการตัดสินใจหรือการสั่งการต่าง ๆ โดยให้มีอำนาจเต็มในการบริหารและการจัดการศึกษาจากส่วนกลางไปยังพื้นที่เขตการศึกษา และ สถานศึกษาด้านงานวิชาการ งบประมาณ งานบุคลากรและการบริหารทั่วไป สอดคล้องกับพระราช บัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 39 มีสาระสำคัญกำหนดให้กระทรวงมีการกระจายอำนาจ การบริหารและจัดการศึกษาทั้ง 4 ด้านเช่นกัน โดยนักวิชาการจัดทำการศึกษาและกล่าวถึง งานวิชาการ งบประมาณ งานบุคลากร และการบริหารทั่วไป

2.1.3.2 หลักการมีส่วนร่วม ได้เปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโรงเรียนทุกฝ่าย ได้แก่ ผู้บริหาร คณะผู้ร่วมบริหาร คณะครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการอำนวยการ คณะกรรมการสถานศึกษา

ตัวแทนชุมชน ตัวแทนศิษย์เก่า และตัวแทนนักเรียน ฯลฯ อีกทั้งมีสมาคมศิษย์เก่าสมาคมผู้ปกครอง และครู ตลอดจนองค์กรต่าง ๆ ได้มีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือในการบริหารการตัดสินใจและการจัดการศึกษา ทำให้เกิดความตระหนัก มีความรู้สึกเป็นเจ้าของ เต็มใจและยินดีร่วมรับผิดชอบในการจัดการศึกษามากขึ้น ซึ่ง เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2545: 178) ให้ความหมายการบริหารแบบมีส่วนร่วมว่าเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของทฤษฎีมนุษยสัมพันธ์ ซึ่งได้พัฒนาเป็นยุทธศาสตร์สำหรับการปรับปรุงการปฏิบัติงานในองค์กร การมีส่วนร่วมของบุคคลจะก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้อง และการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องจะส่งผลให้เกิดความผูกพันต่อหน่วยงาน และภารกิจที่ตนเองมีส่วนร่วม สอดคล้องกับ ชูชาติ พ่วงสมจิตร (2546: 37) ให้ความหมายการมีส่วนร่วมว่า โดยก่อนหน้านั้นแนวคิดการบริหารเชิงวิทยาศาสตร์มีอิทธิพลต่อการบริหารเป็นอย่างมาก ช่วงนั้นคนงานเป็นเพียงผู้ปฏิบัติตามที่ฝ่ายบริหาร สั่งการโดยฝ่ายบริหารไม่ใส่ใจต่อความรู้สึกนึกคิดของคนงานและมองคนงานเป็นเสมือนเครื่องจักร แม้ถึงช่วงที่แนวคิดเชิงมนุษยสัมพันธ์เกิดขึ้น การบริหารแบบมีส่วนร่วมก็ยังไม่เกิดขึ้นอย่างชัดเจน แต่แนวคิดเชิงมนุษยสัมพันธ์ ก็เป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้ฝ่ายบริหารหันมาให้ความสำคัญกับคนงานมากขึ้น การบริหารแบบมีส่วนร่วมมาเกิดขึ้นอย่างชัดเจน ตั้งแต่ช่วงที่มีการนำแนวคิดเชิงระบบเข้ามาใช้ในการบริหารงาน

อรพินท์ สพโชคชัย (2550: 3) ได้ให้ความหมายการมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง กระบวนการที่ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องมีโอกาสร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหา/ประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องร่วมคิดแนวทาง ร่วมแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาก็คือ กระบวนการที่เชื่อมโยงระหว่างภาครัฐและภาคอื่น ๆ นอกจากภาครัฐ เช่น ธุรกิจเอกชน ประชาชน ชุมชน และองค์กรต่าง ๆ เพื่อให้ได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการคิด การตัดสินใจ เพราะการพัฒนาที่ทรงพลังและความยั่งยืนในสังคมประชาธิปไตย เกิดจากการพัฒนาผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนได้ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมแรงร่วมใจในการดำเนินการ และร่วมรับประโยชน์จากการพัฒนา ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่

1. การมีส่วนร่วมในการรับรู้ สามารถให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
2. การมีส่วนร่วมในการเลือกและเสนอแนวทางเพื่อตัดสินใจ
3. การมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ
4. การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานติดตาม ตรวจสอบ
5. การมีส่วนร่วมรับประโยชน์ และเป็นเจ้าของนโยบายสาธารณะ

กระทรวงมหาดไทย (2553: 15) ให้ความหมายของการบริหารแบบที่มีส่วนร่วม หมายถึง การที่บุคคลในองค์กรหรือต่างองค์กรร่วมกันเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายที่ต้องการร่วมกัน อย่างมีประสิทธิภาพและสำเร็จ ทั้งนี้การมีส่วนร่วมนั้นจะอยู่ในขั้นตอนใด ๆ ก็ตาม ขึ้นอยู่กับความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ข้อจำกัดขององค์กรในแต่ละกระบวนการของการดำเนินการบริหารเป็นเกณฑ์การมีส่วนร่วมเพื่อการบริหารงาน หรือการจัดงานสามารถที่จะแยกได้กว้าง ๆ คือ

1. ภายในองค์กรจะประกอบด้วย ผู้บังคับบัญชา (ผู้บริหารระดับสูง) ผู้บริหารระดับกลาง (กลุ่มงานต่าง ๆ) และผู้ปฏิบัติ (คนงาน ผู้ทำงานระดับล่าง) สายสัมพันธ์บุคคลในองค์กรจะเป็นไปตามลักษณะบังคับบัญชาตามลำดับ โดยทั่วไปขององค์กรแล้ว มีข้อกำหนดไว้เป็นแนวทางอย่างชัดเจน ซึ่งทุกระดับต้องการปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการเสมอ มีส่วนร่วมเพื่อจัดการในองค์กร เป็นทิศทางเพื่อการปรับปรุง การพัฒนา หรือแก้ไขปัญหาคัดข้องของการดำเนินการในแต่ละองค์ประกอบ ความจำเป็นของการมีส่วนร่วมอาจไม่ทั้งหมดของบุคคลทุกระดับ อาจเฉพาะเพียงแต่ระดับเดียวกันเท่านั้น หรือเหนือขึ้นไปในระดับหนึ่งก็เป็นไปได้ ลักษณะการมีส่วนร่วมของการจัดการหรือบริหารภายในองค์กรมีรูปแบบต่างๆตามสถานการณ์ที่เหมาะสม รูปแบบเบื้องต้นก็คือ การเสนอ เช่น ข้อคิดเห็นเป็นเอกสารผ่านกระบวนการสอบถามหรือโดยส่งเอกสาร

2. ต่างองค์กรจะประกอบด้วยในหลายลักษณะขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่กระทำขึ้นในระดับผู้บริหารระดับสูง การมีส่วนร่วมจะเป็นในรูปของการให้ความเห็นข้อคิด การแลกเปลี่ยนหรือสนับสนุนเพื่อจัดการ หรือระดับผู้ปฏิบัติก็เป็นทิศทางการจัดการร่วมกันในกิจกรรมอย่างเดียวกัน ทั้งนี้โดยผลประโยชน์ขององค์กรทั้งสองต้องไม่ขัดแย้งกันหรือมีการสูญเสียผลประโยชน์ต่อกันในรูปแบบใด ๆ

การบริหารแบบมีส่วนร่วมที่มีความเกี่ยวข้องกับหลักมนุษยสัมพันธ์ของคน จึงทำให้ คนเกิดความรู้สึกรักและผูกพันในงานเมื่อได้ปฏิบัติงานนั้น ๆ ดังนั้น ผู้บริหารจึงได้หันมาให้ความสำคัญกับคนมากขึ้นและให้ความเชื่อถือมอบหมายงานให้รับผิดชอบ

2.1.3.3 หลักบริหารตนเอง การบริหารตนเองของสถานศึกษา หรือ โรงเรียน จะเห็นได้ว่ามีความหลากหลายโดยจะเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพพื้นที่หรือสถานการณ์ การบริหารตนเองของ SBM จะให้อิสระกับโรงเรียนให้มีอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบการดำเนินการ โดย ชงชัย สันติวงษ์ (2543: 266) ให้ความหมายอำนาจหน้าที่ว่า อำนาจและสิทธิที่จะสั่งการให้ปฏิบัติและการใช้จ่ายทรัพยากรต่าง ๆ ในขณะที่เดียวกันก็ได้กล่าวถึงความรับผิดชอบว่าหมายถึง ภารกิจที่จะต้องรับผิดชอบให้เกิดผลสำเร็จในเป้าหมายต่าง ๆ รวมถึงรับผิดชอบจากการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ และความรับผิดชอบที่พึงต้องดำเนินการให้สอดคล้องเป็นไปตามนโยบายการบริหารตนเองของโรงเรียน ผู้บริหาร

โรงเรียนมีความพยายามที่จะใช้อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ เพื่อทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด สอดคล้องกับ วิโรจน์ สารรัตนะ (2548: 73-74) กล่าวว่า การมอบอำนาจหน้าที่เป็นกลไกที่สำคัญในการประสานงานที่สร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้มอบและผู้รับมอบ ทำให้งานที่ได้รับการปฏิบัติมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยมีมากในองค์กรที่มีโครงสร้างแบบการกระจายอำนาจ ซึ่งเป็นการบริหารงานโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน เป็นการบริหารงานที่เปิดโอกาสให้โรงเรียนมีความเป็นอิสระ คืออิสระการวางแผนการทดลองอย่างสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรม (วิจารณ์ พานิช, 2547: 34)

หลักการบริหารตนเองของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน คือ การบริหารจัดการภายในสถานศึกษาได้อย่างอิสระในการตัดสินใจ มีอำนาจในการดำเนินงาน มีความรับผิดชอบและมีการดำเนินงานได้หลากหลายตามสภาพของสถานศึกษาตนเอง เพื่อสร้างกำลังคนและระดมทรัพยากรทางการศึกษามาพัฒนา และแก้ปัญหาของสถานศึกษาตนเองได้ ดังนั้น ระบบของการบริหารงานของโรงเรียนเทศบาล ใช้วิธีการที่หลากหลายภายใต้การบริหารในรูปองค์คณะบุคคล โดยมีการประสานงาน ร่วมมือกัน ช่วยเหลือกันทุกระดับทั้งแนวดิ่งและแนวนอนในระดับการปฏิบัติงาน ไม่ว่าจะเป็นในระดับชั้นและกลุ่มสาระ มีการสร้างความเข้มแข็งให้มีความเข้าใจระหว่างบุคลากรในโรงเรียน และบุคลากรภายนอกให้ความช่วยเหลือกันทั้งทรัพยากรและเทคนิควิธีการใหม่ ๆ ซึ่งเป็นการก่อให้เกิดความสามัคคีและความปรองดองในหมู่คณะ

2.1.3.4 หลักการตรวจสอบและถ่วงดุล โรงเรียนมีการจัดระบบการบริหารงานในรูปแบบ Balanced Scorecard มีการตรวจสอบคุณภาพทั้งการประเมินภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้เป็นการประกันคุณภาพการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพสูง สถานศึกษามีอิสระในการบริหารจัดการต้องแสดงความรับผิดชอบต่อผลงานที่เกิดขึ้น และพร้อมให้ตรวจสอบ เพื่อให้การบริหารจัดการเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดสถานศึกษาจะต้องบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพ มีคุณธรรม มีความโปร่งใสและจัดทำรายงานเสนอหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชนประจำปี (สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2545: 26) นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการ (2547: 136) กล่าวว่า เพื่อให้การบริการและจัดการศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ โรงเรียนจะต้องมีการกำหนดหน้าที่ ความรับผิดชอบและภารกิจของผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษาและชุมชนอย่างชัดเจน ภารกิจเหล่านี้ต้องสามารถตรวจสอบความสำเร็จได้ เพื่อเป็นหลักประกันคุณภาพการศึกษา

การบริหารโรงเรียนนอกจากจะต้องให้บริการด้านการจัดการศึกษาแล้ว ยังต้องมีการบริหาร จัดการด้านงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารงานด้านอื่น ๆ ซึ่งมีรูปแบบของ

การดำเนินงานแบบกระจายอำนาจและมีความซับซ้อน ดังนั้น การตรวจสอบจึงเป็นกระบวนการหนึ่งที่ทำให้การบริหารโรงเรียนมีความสำเร็จ และสามารถตรวจสอบได้

จากแนวคิดและหลักการการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานทั้ง 4 หลักการจึงนำมาใช้ศึกษาสภาพการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนเทศบาลปทุมธานี และเพื่อนำมาปรับใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการการเรียนรู้โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

2.1.4 กลยุทธ์สู่ความสำเร็จในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

กลยุทธ์ที่สำคัญที่สามารถทำให้การบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานประสบความสำเร็จได้นั้น นักการศึกษาได้เสนอไว้ดังนี้

กลยุทธ์ที่สามารถจะทำให้การบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานประสบความสำเร็จมากขึ้นมีหลายวิธีการ โดยนักการศึกษา ดังเช่น อุทัย บุญประเสริฐ (2545 : 202-203) ได้กล่าวถึง กลยุทธ์ที่สำคัญในการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานให้ประสบความสำเร็จ ว่าควรดำเนินการและสนใจในเรื่องต่อไปนี้

1. การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างทั่วถึง
2. การกำหนดบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาให้ชัดเจน
3. การสรรหา และคัดเลือกคณะกรรมการสถานศึกษา ควรให้คนมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และเป็นตัวแทนของกลุ่มต่าง ๆ อย่างแท้จริง
4. จัดการฝึกอบรม/สัมมนาให้คณะกรรมการสถานศึกษา มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการบริหารและจัดการศึกษา และการดำเนินงานการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน
5. การสนับสนุนให้คณะครู อาจารย์ ปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับคณะกรรมการสถานศึกษาอย่างใกล้ชิด
6. จัดให้มีเครือข่ายคณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์และความร่วมมือกัน
7. จัดให้มีการกำหนดมาตรฐานงานของคณะกรรมการสถานศึกษา และกำกับ ดูแล ติดตาม ตรวจสอบการดำเนินงานของคณะกรรมการสถานศึกษาอย่างใกล้ชิด
8. พิจารณาให้สวัสดิการและบริการพิเศษแก่คณะกรรมการสถานศึกษาตามที่สมควรเหมาะสมและชอบธรรม

ธีระ รุญเจริญ (2545: 177-178) ได้กล่าวถึง เงื่อนไขความสำเร็จของการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ไปสู่การปฏิบัติไว้ดังนี้

1. ต้องเลือกผู้บริหารที่ถูกต้องเป็นผู้บริหารที่มีอำนาจความเชี่ยวชาญ คือ ผู้บริหารจะต้องมีคุณลักษณะของผู้นำทางวิชาการอย่างแท้จริง สามารถให้ความช่วยเหลือทางวิชาการได้ นิเทศได้และเป็นแบบอย่างที่ดี สามารถจูงใจให้ครูทุกคนอยากทำงานและมุ่งไปที่ความสำเร็จของงาน

2. ผู้บริหาร ครู และคณะกรรมการโรงเรียนต้องมีความเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตน ไม่ว่าจะ เป็นบทบาทของประธาน บทบาทของเลขานุการ บทบาทของกรรมการ โดยเฉพาะกรรมการที่เป็นพ่อแม่ ผู้ปกครอง องค์กรเอกชน องค์กรชุมชน ซึ่งยังไม่ค่อยมีความรู้และประสบการณ์เรื่องการบริหารและจัดการศึกษา ดังนั้น ผู้บริหารจะต้องพยายามเข้ามาหาชุมชนให้มากขึ้น และประการสำคัญที่สุด คือ ทุกฝ่ายต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของการศึกษาและนักเรียนเป็นสำคัญ

3. มีการกระจายอำนาจอย่างแท้จริงทั่วทั้งโรงเรียนให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมมากที่สุด ในทุกกิจกรรม และเน้นการทำงานเป็นทีม

4. เน้นการพัฒนาวิชาชีพให้แก่บุคลากรในโรงเรียน

5. ให้ความสำคัญกับการสื่อสาร การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและการยอมรับ

6. การให้รางวัลแก่ผู้ที่มีผลงานจริง โปร่งใส และระบบคุณธรรมเพื่อเสริมแรงจูงใจให้สมาชิกองค์กรทำงานได้อย่างมีความสุข

7. เน้นผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน เพราะการเรียนรู้ คือ หัวใจของการบริหารและการจัดการศึกษาที่สถานศึกษาต้องจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน มีการประเมินผลตามสภาพจริง มีแผนการเรียนและมีการวิจัยในชั้นเรียน

8. ยุทธศาสตร์การสร้างเครือข่าย เช่น เครือข่ายผู้ปกครอง เครือข่ายชุมชน เครือข่าย ศิษย์เก่า นิติกรณณ์ ฉันทวงศ์ชนะ (2554: 8-9) กล่าวว่า กลยุทธ์ที่นำไปสู่ความสำเร็จให้โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา สามารถใช้การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงนั้น มีดังนี้ การสร้างความตระหนัก/ความรู้ความเข้าใจใน SBM

1. การพัฒนาวิชาชีพผู้บริหาร

2. การพัฒนาวิชาชีพครู

3. การมีวิสัยทัศน์

4. การบริหารจัดการที่เป็นระบบ

5. พัฒนาการมีส่วนร่วมในเรื่องการบริหารหลักสูตร

6. การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ

7. การมีวิธีคิดและวิธีปฏิบัติงานที่เป็นระบบ

8. การให้รางวัล

สรุปได้ว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ จึงจะทำให้โรงเรียนประสบผลสำเร็จได้แก่ การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กับผู้เกี่ยวข้อง กำหนดบทบาทหน้าที่ จัดการฝึกอบรม สนับสนุนการมีส่วนร่วม กำหนดมาตรฐานงาน สร้างความตระหนัก/ความรู้ความเข้าใจ SBM พัฒนาวิชาผู้บริหารและครู กำหนดวิสัยทัศน์ มีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบพัฒนา ระบบข้อมูลสารสนเทศ ให้รางวัลกับผู้ที่มีผลงานดีเด่น มียุทธศาสตร์การสร้างเครือข่าย และการเน้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2.1.5 รูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

เดวิส (Davis, 1989: 118) กล่าวว่า คุณลักษณะของการใช้โรงเรียนเป็นฐาน ได้มีการบริหารจัดการ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. โรงเรียนเป็นหน่วยหลักในการตัดสินใจ การตัดสินใจใดๆควรเกิดขึ้นในขอบเขตของหน้าที่โรงเรียน ดังนั้น การตัดสินใจด้านการเงินและการจัดการ เป็นหน้าที่ของโรงเรียนโดยตรง อำนาจจากส่วนกลางมีส่วนน้อยหรือลดลง

2. ความรู้สึกเป็นเจ้าของเป็นหลักฐานสำคัญในการปฏิรูปโรงเรียน การปฏิรูปที่มีประสิทธิผลไม่ได้ขึ้นอยู่กับกำกับการกำกับควบคุมจากอำนาจภายนอก หรือการดำเนินการจากภายนอกโรงเรียน แต่ต้องการความร่วมมืออย่างจริงจังจากสมาชิกที่เกี่ยวข้องมาร่วมในการตัดสินใจดำเนินการ

อรรถพร พรสีมา (2545: 42) กล่าวว่า รูปแบบที่สำคัญอย่างน้อย 4 รูปแบบ ได้แก่

1. รูปแบบที่มีผู้บริหารโรงเรียนเป็นหลัก (Administration Control : SBM) ผู้บริหารเป็นประธานคณะกรรมการ ส่วนกรรมการอื่น ๆ มาจากการเลือกตั้ง หรือคัดเลือกจากกลุ่มผู้ปกครอง ครู และชุมชน คณะกรรมการมีบทบาทให้คำปรึกษา แต่อำนาจการตัดสินใจอยู่ที่ผู้บริหารโรงเรียน

2. รูปแบบที่มีครูเป็นหลัก (Professional Control : SBM) เกิดจากแนวคิดที่ว่า ครูเป็นผู้ใกล้ชิดนักเรียนมากที่สุด ย่อมรู้ปัญหาได้ดีกว่าและสามารถแก้ปัญหาได้ตรงจุด ตัวแทนคณะครูจะมีสัดส่วนมากที่สุดในคณะกรรมการโรงเรียน ผู้บริหารยังคงเป็นประธานคณะกรรมการ โรงเรียน บทบาทของคณะกรรมการโรงเรียนเป็นคณะกรรมการบริหาร

3. รูปแบบที่ชุมชนมีบทบาทหลัก (Community Control : SBM) แนวคิดที่สำคัญ คือ จัดการศึกษาควรตอบสนองความต้องการและค่านิยมของผู้ปกครองและชุมชนมากที่สุด ตัวแทนผู้ปกครองและชุมชนจึงมีสัดส่วนในคณะกรรมการโรงเรียนมากที่สุด ตัวแทนผู้ปกครองและชุมชนเป็นประธานคณะกรรมการ โดยมีผู้บริหารโรงเรียนเป็นกรรมการและเลขานุการ บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการโรงเรียนเป็นคณะกรรมการบริหาร

4. รูปแบบที่มีครูและชุมชนมีบทบาทหลัก (Professional Community Control : SBM) แนวคิดนี้ ครูและผู้ปกครองต่างมีความสำคัญในการจัดการศึกษาให้แก่เด็ก เนื่องจากทั้ง 2 กลุ่มต่างอยู่ใกล้ชิดนักเรียนมากที่สุด รับรู้ปัญหาและความต้องการ ได้ดีที่สุด สักส่วนของครูและผู้ปกครอง (ชุมชน) ในคณะกรรมการโรงเรียนจะมีเท่า ๆ กัน แต่มากกว่าตัวแทนกลุ่มอื่น ๆ ผู้บริหารโรงเรียนเป็นประธานบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการโรงเรียนเป็นคณะกรรมการบริหาร

ดังนั้นรูปแบบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในสถานศึกษา นั้นจะเหมือนกัน คือ รูปแบบการบริหารและจัดการ โดยชุมชนเป็นหลัก และการบริหารรูปแบบการบริหารจัดการมีผู้บริหารเป็นหลัก ซึ่งการบริหารในรูปแบบต่าง ๆ นี้ โรงเรียนทุกโรงเรียนสามารถเลือกใช้รูปแบบการบริหารที่เหมาะสมกับพื้นที่และความต้องการของชุมชน ตามความพร้อมของสถานศึกษานั้น ๆ เพื่อพัฒนาประเทศและสนองตอบพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และการปฏิรูปการศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวกับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน 4 ด้าน คือ การกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วม การบริหารตนเองและการตรวจสอบและถ่วงดุล

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ

2.2.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545: 32) กำหนดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

1.1 ศึกษาวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 หรือสาระแกนกลางของกระทรวงศึกษาธิการ ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับสภาพปัญหา และความต้องการของสังคม ชุมชน และท้องถิ่น

1.2 วิเคราะห์สภาพแวดล้อมและประเมินสภาพสถานศึกษา กำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะพึงประสงค์ การมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย รวมทั้งคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.3 จัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่าง ๆ ที่ได้กำหนดให้มีในหลักสูตรสถานศึกษา ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยพยายามบูรณาการเนื้อหาสาระทั้งในกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกัน และระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

1.4 นำหลักสูตรไปใช้จัดการเรียนการสอน และการบริหารจัดการใช้หลักสูตรให้มีความเหมาะสม

- 1.5 นิเทศการใช้หลักสูตร
- 1.6 ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร
- 1.7 ปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรตามความเหมาะสม
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
 - 2.1 ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามสาระและหน่วยเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 - 2.2 ส่งเสริมครูจัดกระบวนการเรียนรู้ เนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ การประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง และการปฏิบัติจริง การส่งเสริมให้รักการอ่าน และใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง การผสมผสานความรู้ต่าง ๆ ให้สมดุลกัน ปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระกิจกรรม ทั้งนี้จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ให้เอื้อต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ และการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชน ท้องถิ่นมามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนตามความเหมาะสม
 - 2.3 จัดให้มีการนิเทศการเรียนการสอนแก่ครูในกลุ่มสาระต่าง ๆ โดยเน้นการนิเทศที่ร่วมมือช่วยเหลือกันแบบกัลยาณมิตร เช่น นิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนร่วมกันหรือแบบอื่น ๆ ตามความเหมาะสม
 - 2.4 ส่งเสริมให้มีการพัฒนาครู เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ตามความเหมาะสม
3. การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน
 - 3.1 กำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษา
 - 3.2 ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการวัดผลและประเมินผลแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา สาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ แผนจัดการเรียนรู้ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้
 - 3.3 ส่งเสริมให้ครูมีการดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน โดยเน้นการประเมินผลตามสภาพจริงจากกระบวนการปฏิบัติและผลงาน
 - 3.4 ให้มีการเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และผลการเรียนจากสถานศึกษาอื่น ๆ สถานประกอบการ และอื่น ๆ ตามแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด
 - 3.5 พัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน
4. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

4.1 การศึกษา วิเคราะห์ วิจัย การบริหารจัดการและการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการในภาพรวมของสถานศึกษา

4.2 ส่งเสริมให้ครูศึกษาวิเคราะห์วิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ให้แก่กลุ่มสาระการเรียนรู้

4.3 ประสานความร่วมมือการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ตลอดจนการเผยแพร่ผลงานการวิจัยหรือพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน และงานวิชาการกับสถานศึกษา บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์หน่วยงานและสถาบันอื่น

5. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

5.1 ศึกษา วิเคราะห์ความจำเป็นการใช้สื่อและเทคโนโลยี เพื่อจัดการเรียนการสอนและการบริหารงานวิชาการ

5.2 ส่งเสริมให้ครูผลิต พัฒนาสื่อ และนวัตกรรมการเรียนการสอน

5.3 จัดหาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อใช้จัดการเรียนการสอนและพัฒนางานด้านวิชาการ

5.4 ประสานความร่วมมือในการผลิต จัดหา พัฒนาและการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนการสอน และพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษา บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ หน่วยงานและสถาบันอื่น

5.5 การประเมินผลการพัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

6. การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้

6.1 สำรวจแหล่งเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งในสถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น ในเขตพื้นที่การศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษาใกล้เคียง

6.2 จัดทำเอกสารเผยแพร่แหล่งเรียนรู้แก่ครู สถานศึกษาอื่น บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ หน่วยงาน และสถาบันอื่น ที่จัดการศึกษาในบริเวณใกล้เคียง

6.3 จัดตั้งและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ รวมทั้งพัฒนาให้เกิดองค์ความรู้ และประสานความร่วมมือสถานศึกษาอื่น บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ หน่วยงาน และสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษาในการจัดตั้ง ส่งเสริม พัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่ใช้ร่วมกัน

6.4 การส่งเสริม สนับสนุนให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียน การจัดการกระบวนการเรียนรู้โดยครอบคลุมภูมิปัญญาท้องถิ่น

7. การนิเทศการศึกษา

7.1 จัดระบบการนิเทศงานวิชาการ และการเรียนการสอนภายในสถานศึกษา

7.2 ดำเนินการนิเทศงานวิชาการ และการเรียนการสอนในรูปแบบหลากหลายและเหมาะสมกับสถานศึกษา

7.3 ประเมินผลการจัดระบบ และกระบวนการนิเทศการศึกษาในสถานศึกษา

7.4 ติดตามประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการนิเทศงานวิชาการ และการเรียนการสอนของสถานศึกษา

7.5 แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และประสบการณ์ จัดระบบนิเทศการศึกษาภายในสถานศึกษา กับสถานศึกษาอื่น หรือเครือข่ายการนิเทศการศึกษาภายในเขตพื้นที่การศึกษา

8. การแนะแนวการศึกษา

8.1 จัดระบบการแนะแนวทางวิชาการและวิชาชีพภายในสถานศึกษา โดยเชื่อมโยงกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และกระบวนการเรียนการสอน

8.2 ดำเนินการแนะแนวการศึกษา โดยความร่วมมือของครูทุกคนในสถานศึกษา

8.3 การติดตามและประเมินผลการจัดระบบและกระบวนการแนะแนวการศึกษาในสถานศึกษา

8.4 ประสานความร่วมมือ แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ ด้านการแนะแนวการศึกษา กับสถานศึกษาหรือเครือข่ายการแนะแนวภายในเขตพื้นที่การศึกษา

9. การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

9.1 จัดระบบโครงสร้างองค์กรให้มีการรองรับการจัดระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

9.2 กำหนดเกณฑ์การประเมินเป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาและตัวชี้วัดของกระทรวง เป้าหมายความสำเร็จของเขตพื้นที่การศึกษา โดยใช้หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

9.3 วางแผนการพัฒนาคูณภาพการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาให้บรรลุผลตามเป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษา

9.4 ดำเนินพัฒนางานตามแผน ติดตามตรวจสอบและการประเมินคุณภาพภายในเพื่อปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

9.5 การประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาและหน่วยงานอื่น ๆ ให้มีการปรับปรุงและพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และการพัฒนาคูณภาพการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

9.6 การประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อให้การประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาเป็นไปตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเขตพื้นที่การศึกษา

9.7 ประสานงานกับสำนักงานรับรองมาตรฐานการศึกษา และมีการประเมินคุณภาพการศึกษาในการประเมินสถานศึกษา เพื่อเป็นฐานในการพัฒนาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

10. การส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน

10.1 การศึกษา สำรวจความต้องการ สนับสนุนงานวิชาการแก่ชุมชน

10.2 จัดให้ความรู้ เสริมสร้างความคิด และเทคนิคทักษะทางวิชาการ เพื่อการพัฒนาทักษะวิชาชีพ และคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน ท้องถิ่น

10.3 การส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนในท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมกิจกรรมทางวิชาการของสถานศึกษา และจัดโดยบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่น ๆ จัดการศึกษา

10.4 ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ระหว่างบุคคล ครอบครัว ชุมชน ท้องถิ่น

11. การประสานความร่วมมือกับการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ๆ จึงมีขอบข่าย ดังนี้

11.1 การประสานความร่วมมือ การช่วยเหลือของการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาของรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษา ทั้งบริเวณใกล้เคียงภายในเขตพื้นที่การศึกษา ต่างเขตพื้นที่การศึกษา

11.2 สร้างเครือข่ายของความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับองค์กรต่าง ๆ ทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ

12. มีการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่น ๆ ที่จัดการศึกษา

12.1 การสำรวจและศึกษาข้อมูลการจัดการศึกษา รวมทั้งความต้องการที่ได้รับจากการสนับสนุนด้านวิชาการของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันสังคมอื่น ๆ ที่มีการจัดการศึกษา

12.2 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการพัฒนาวิชาการและการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันสังคมอื่น ๆ ที่จัดการศึกษา

12.3 จัดให้มีการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ การจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันสังคมอื่น ๆ ที่จัดการศึกษา

รุจิร ภู่อาระ และจันทรานี สงวนนาม (2545: 58-76) ได้กำหนดกิจกรรมหลักที่เป็น ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ ไว้ดังนี้

1. หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร
2. การวิจัยในชั้นเรียน
3. การสอนซ่อมเสริม
4. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
5. การนิเทศภายในสถานศึกษา
6. การประกันคุณภาพการศึกษา

กมล ภู่อาระ (2545: 9-16) แบ่งการบริหารงานวิชาการออกเป็น 9 งาน ดังนี้

1. การบริหารหลักสูตรเป็นการดำเนินงานในเรื่องการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางระดับ ประเทศ กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้ในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทรัพยากร สภาพการดำรงชีวิตที่เกี่ยวข้องกับชุมชนและท้องถิ่นโดยตรง การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและการ จัดทำหน่วยการเรียนรู้

2. การบริหารการเรียนการสอน เป็นการดำเนินงานในเรื่องของการรวบรวมวิเคราะห์และ กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ เป็นการกำหนดการ เตรียมการและการจัดหาสื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์เครื่องใช้ที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียน การสอนเป็นการกำหนดวิธีการประเมินผลการเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้หรือรายวิชา ตามแนวคิดใน ปัจจุบันต้องประเมินผลการเรียนรู้ของผู้สอนแต่ละคนเป็นการควบคุมดูแลและส่งเสริมให้มีการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอน หรือแผนการจัดการเรียนรู้ และเป็นการร่วมกันแก้ปัญหา ที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนการสอน โดยการนิเทศภายในการพัฒนา บุคลากร การส่งเสริมด้านสื่อ การเรียนการสอน และการแสวงหาความช่วยเหลือจากแหล่งภายนอกสถานศึกษา เป็นต้น

3. การบริหารการประเมินผลการเรียน เป็นการดำเนินงานเรื่อง การวิเคราะห์มาตรฐานการ เรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ รายวิชา และกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการกำหนดวิธีการ และ เครื่องมือที่จะใช้ในการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นการควบคุมดูแลและส่งเสริมให้มีการ ประเมินผลการเรียนตามวิธีการและเครื่องมือที่ได้กำหนดไว้ โดยให้มีการบันทึกผลการเรียน การสอน การบันทึก การสังเกต และการรวบรวมผลงานของนักเรียนตามช่วงเวลาที่กำหนดไว้อย่างสม่ำเสมอ เป็นการจัดทำหลักฐานการศึกษาที่กระทรวง กรม หน่วยงานต้นสังกัดกำหนดไว้ เป็นการนำผลการ ประเมินไปใช้ในการแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนแต่ละคน และเป็นการกำหนดแบบระยะ เวลาการ รายงานผลการเรียนรู้

4. การบริหารการนิเทศภายในสถานศึกษา เป็นการดำเนินการเรื่องมีความเข้าใจที่เกี่ยวกับการนิเทศภายใน เป็นการกำหนดวิธีและระยะเวลาการนิเทศภายใน เป็นการควบคุมดูแล และส่งเสริมให้มีการดำเนินการนิเทศภายในอย่างสม่ำเสมอ และเป็นการร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

5. การบริหารการพัฒนาบุคลากรทางวิชาการ เป็นการดำเนินงานเรื่อง การวิเคราะห์ปัญหา ร่วมกันเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของบุคลากรในสถานศึกษา เป็นการกำหนดช่วงเวลาของการพัฒนาบุคลากรเป็นระยะ ๆ และเป็นการควบคุมดูแลให้การดำเนินงานพัฒนาบุคลากรเป็นไปตามที่ได้กำหนดไว้

6. การบริหารการวิจัยและพัฒนาเป็นการดำเนินงานเรื่องการทำความเข้าใจและส่งเสริมให้มีการวิจัยในชั้นเรียน เป็นการร่วมกันกำหนดประเด็นปัญหาที่ขัดข้องร่วมกันของสถานศึกษา และเป็นการควบคุมและส่งเสริมการดำเนินการวิจัยที่ได้กำหนดไว้

7. การบริหารโครงการวิชาการอื่น ๆ เป็นการดำเนินงานเรื่องการกำหนดหัวข้อของวิชาการ เป็นการกำหนดวิธีการดำเนินการและระยะเวลา และเป็นการควบคุมดูแลและการส่งเสริมให้มีการดำเนินงานที่กำหนด

8. การบริหารระบบข้อมูลและสารสนเทศทางวิชาการเป็นการดำเนินงานเรื่อง การกำหนด ข้อมูล การกำหนดเวลา การควบคุม และส่งเสริมพร้อมกับการนำข้อมูลสารสนเทศไปใช้ประกอบการดำเนินงานในข้ออื่น ๆ

9. การบริหารการประเมินงานทางวิชาการของสถานศึกษา การดำเนินงานเรื่องการกำหนดหัวข้อประเมินผลงาน การกำหนดวิธีการและเครื่องมือในการประเมิน การควบคุม ดูแล และส่งเสริมให้มีการดำเนินการประเมิน และเป็นการสรุปผลและเขียนรายงานประจำปี

หมุ่ศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2547: 8-9) เสนอขอบข่ายของงานวิชาการไว้ 6 กลุ่มงาน ดังนี้

1. งานหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร
2. งานบริหารหลักสูตร
3. งานสื่อและนวัตกรรม
4. งานวัดและประเมินผล
5. งานนิเทศภายใน
6. งานส่งเสริมวิชาการ

ดังนั้น การบริหารงานวิชาการ ประกอบด้วย การบริหารหลักสูตร เป็นงานที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล และเทียบโอนผล การเรียน การวิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมใหม่ ๆ และเทคโนโลยีเพื่อ

การศึกษา การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา การแนะแนวการศึกษา เพื่อพัฒนาระบบ การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ๆ รวมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนงาน วิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่น ๆ ที่จัดการศึกษา

2.2.2 ความหมายของประสิทธิภาพ

ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 667) ให้ความหมาย ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถที่ทำให้เกิดผลของงาน ซึ่งต่อมา วุฒิวัดณ์ อินทสุวรรณ (2547: 16) ให้ความหมาย ประสิทธิภาพ หมายถึง ความพร้อมและความสามารถในการปฏิบัติงานให้สำเร็จ หรือการปฏิบัติงานให้ประสบผลสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ และสุภาวิตา ทองชิง (2548: 25) ให้ความหมายประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงานให้สำเร็จหรือการปฏิบัติงานให้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ที่ตั้งไว้ ดังนั้น ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงตาม จุดมุ่งหมายที่วางไว้ โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

2.2.3 การบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ

อาภากรณ์ เหล็กกล้า (2551: 1-2) ให้ความหมาย การบริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพไว้ว่า การบริหารงานในสถานศึกษานั้นได้บริหาร“แบบทุกคนมีส่วนร่วม” โดยพิจารณาการจัดทำภารกิจ ของงานให้ชัดเจน ครอบคลุมงานทั้งหมดและมีการกำหนดกลุ่มงานให้มีความสอดคล้องกัน การจัด โครงสร้างบริหารที่เป็นนิติบุคคล มีการบริหารที่มีสายบังคับบัญชาและการประสานคน เพื่อให้เกิด ความคล่องตัวได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษามีอำนาจหน้าที่บังคับบัญชาตามกฎหมาย เพื่อให้งานสำเร็จ เกิดประสิทธิภาพ รองผู้อำนวยการสถานศึกษาสามารถจัดระบบงานและหัวหน้างาน โดยใช้ความรู้ ความสามารถในการจัดงานให้มีความสอดคล้องกับความต้องการและความคาดหวังของผู้ร่วมงาน หลักสำคัญที่บริหารงานจะประสบความสำเร็จ โดยยึดหลักของพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระ เจ้าอยู่หัวฯ ที่พระราชทานแก่ข้าราชการทุกหมู่เหล่านำมาเป็นข้อคิดให้แก่ข้าราชการครูและ บุคลากรทุกฝ่ายเป็นประจำทุกเดือน นำหลักธรรมมาเป็นแนวทางการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิผล และประสิทธิภาพ ได้แก่ ฉันทะ ความพึงพอใจ โดยให้บุคลากรทุกคนได้ทำงานอย่างที่ตนเองชอบ ปฏิบัติงานด้วยความวิริยะอุตสาหะมีความเพียรพยายามมากในการทำงาน ทำงานด้วยการคิดก่อน ทำงาน การทำงานด้วยความไต่ตรง มีความรอบคอบถูกต้อง รวดเร็ว โดยการบริหารโรงเรียนที่มี ประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการทั้งจากภายในและภายนอกองค์กร ดังนั้น ผู้บริหารหน่วยงานจึงเป็นผู้มีความสำคัญอย่างยิ่ง การเป็นแบบอย่างที่ดีในองค์กรที่จะนำหน่วยงานสู่ ความสำเร็จ ต้องมีคุณลักษณะของผู้นำที่สำคัญตามเชดสคี้ 11 ประการ ได้แก่ ความซื่อสัตย์ ความ

ยุติธรรม ความมุ่งมั่น ขยันอดทน ความรับผิดชอบสูง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีภาวะผู้นำสูง กล้าตัดสินใจ มีคุณธรรม จริยธรรม มีวุฒิภาวะทางอารมณ์สูง เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และมีความจริงจัง ดังนั้น การบริหารและจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น ไม่มีทฤษฎีใดที่เหมาะสม หรือสามารถนำมาใช้บริหารได้กับทุกองค์กร หากแต่ผู้บริหารมีอาชีพจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญการนำเทคนิควิธี หรือทฤษฎีต่าง ๆ ที่หลากหลาย นำมาใช้การบริหารจัดการศึกษาให้มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ สถานที่ ช่วงระยะเวลาและอื่น ๆ จึงประสบความสำเร็จ

สุรัฐ ศิลปะอนันต์ (2545: 154-159) ให้ความหมายของการดำเนินงานปฏิรูปสถานศึกษาตามกระบวนการปรับปรุงที่มีประสิทธิภาพในระดับสถานศึกษาให้สำเร็จตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. การเตรียมการ
 - 1.1 ปฐมนิเทศครูอาจารย์
 - 1.2 ตั้งทีมปรับปรุงสถานศึกษา
 - 1.3 กำหนดภารกิจของสถานศึกษา
2. การวิเคราะห์
 - 2.1 ทำการประเมินความต้องการ
3. การวางแผนและการปฏิบัติตามแผน
 - 3.1 ตั้งความมุ่งหมายและจัดทำแผนยุทธศาสตร์ปรับปรุงสถานศึกษา
 - 3.2 พิจารณารับรองแผนปรับปรุงสถานศึกษา
 - 3.3 เผยแพร่แผนการปรับปรุงสถานศึกษา
 - 3.4 ปฏิบัติตามแผนปรับปรุงสถานศึกษา

สมยศ นาวิการ (2545: 28) ให้ความหมายการออกแบบองค์การเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ มีดังนี้

1. การรวมกลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ ในแต่ละระดับ
 2. แต่ละหน่วยงานขององค์กรควรมีขนาดของการควบคุม และในแผนงานที่สำคัญควรมีระดับการบริหาร
 3. องค์กรมีการรวมอำนาจหน้าที่หรือการกระจายอำนาจหน้าที่ตามความเหมาะสม
 4. ตำแหน่งหน้าที่แต่ละระดับควรจะเป็นระเบียบแบบแผน
- การบริหารงานที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยหลักการบริหาร การสร้างระบบการบริหารที่ผ่านการวางแผน การวิเคราะห์อย่างเป็นขั้นตอน นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย

ความพร้อมของทรัพยากรต่าง ๆ ในองค์กร แต่สิ่งที่สำคัญ คือ ลักษณะภาวะความเป็นผู้นำของผู้บริหารที่พร้อมจะดำเนินกิจกรรมและพร้อมพัฒนาองค์กรให้มีความเจริญก้าวหน้าทันต่อความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นรวดเร็วและตลอดเวลาในสังคมปัจจุบัน

2.2.4 ลักษณะองค์กรที่มีประสิทธิภาพ

เนตร์พัฒนา ยาวีราช (2550: 262) และสมใจ ลักษณะ (2549: 254-256) ให้แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรที่มีประสิทธิภาพว่า ผู้บริหารควรเจาะจงว่าเปลี่ยนแปลงอะไรในองค์กรและการเปลี่ยนแปลงควรเกี่ยวข้องกับเรื่องสำคัญ ๆ คือ องค์ประกอบด้านโครงสร้าง (Structural Factors) องค์ประกอบด้านบุคคลและองค์ประกอบด้านเทคโนโลยี มีรายละเอียด ดังนี้

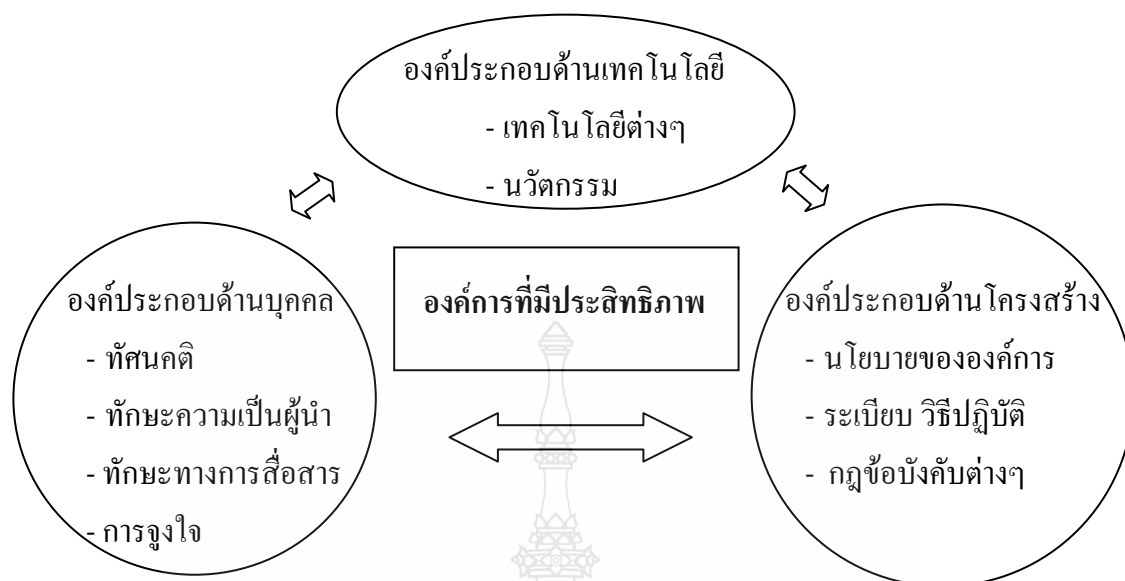
1. องค์ประกอบด้านโครงสร้าง (Structural Factors) องค์กรที่มีประสิทธิภาพเพียงใดขึ้นอยู่กับลักษณะโครงสร้างที่เหมาะสมขององค์กรที่เกี่ยวข้องปัจจัยย่อย ๆ ที่สำคัญหลายประการ เช่น

1.1 ปัจจัยด้านบริหารครอบคลุมถึงการจัดโครงสร้างงาน การจัดสายงานการบังคับบัญชา การจัดกลุ่มงาน การวางแผนงาน การสั่งงาน การควบคุมการปฏิบัติ การจัดทรัพยากร การเงินงบประมาณ การติดตาม กำกับ ดูแลการปฏิบัติงาน และการประเมินผลการปฏิบัติงาน

1.2 ปัจจัยด้านนโยบายที่ครอบคลุมการกำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) มีการกำหนดพันธกิจ (Mission) ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กรทั้งระยะสั้นและระยะยาวการกำหนดมาตรฐานของการปฏิบัติและดำเนินการพัฒนาประสิทธิภาพขององค์กร

2. องค์ประกอบด้านบุคคล (People Factors) ที่เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดเพราะบุคคล คือ การรวมตัวร่วมกันเป็นองค์กรที่มีวัตถุประสงค์ร่วมกัน มีบทบาทหน้าที่ปฏิบัติในการดำเนินงานต่าง ๆ สัมพันธ์กันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ดังนั้น ประสิทธิภาพขององค์กรควรขึ้นอยู่กับคุณลักษณะและคุณสมบัติที่พึงปรารถนาของบุคคลทั้งปวง เป็นคุณลักษณะที่ครอบคลุมด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับจำนวนบุคลากรในกลุ่มงาน ความรู้ความสามารถพื้นฐาน ความรู้ความสามารถที่เกี่ยวกับงานในหน้าที่ความเป็นผู้นำและทักษะการนำทักษะการสื่อสาร ทักษะการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ทักษะทางการบริหารจัดการ เจตคติ ค่านิยมที่พึงปรารถนา ความสามารถการพัฒนาดน พัฒนางานและการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนการดำเนินงาน เป็นต้น

3. องค์ประกอบด้านเทคโนโลยี (Technological Factors) เป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการออกแบบผลิตภัณฑ์ ออกแบบการบริการ การใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ทันสมัย กระบวนการผลิต การควบคุมและตรวจสอบคุณภาพ การจัดทำระบบข้อมูล การเชื่อมโยงการตลาดและการบริการเพื่อการจำหน่ายผลิตภัณฑ์สู่สังคม ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 แสดงองค์กรที่มีประสิทธิภาพ

ที่มา: สมใจ ลักษณะ. 2549: 254

ดังนั้นองค์กรที่มีประสิทธิภาพ จึงเป็นองค์กรที่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด ให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า มีการวางแผนและขั้นตอนของการดำเนินงานได้อย่างชัดเจน มีกระบวนการตรวจสอบและประเมินผลที่เหมาะสม ทำให้องค์กรมีผลผลิตตามเป้าหมายที่กำหนด

2.2.5 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการ เป็นงานสำคัญสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นงานที่จะต้องปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษาและเป็นเครื่องชี้ความสำเร็จ และความสามารถของผู้บริหาร (นุกูล นิยมไทย, 2550: 1)

กมลกร คงแก้ว (2548: 4) ให้ความหมายงานวิชาการเป็นงานหลัก หรือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการ ไปให้สถานศึกษาให้มากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการโดยอิสระคล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนสถานศึกษา ชุมชนท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียทุก ๆ ฝ่าย ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารงานและการจัดการสามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดผลประเมินผล รวมทั้งจัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ชุมชน ท้องถิ่นได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

กมล ภูประเสริฐ (2545: 6) ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงและการพัฒนาการเรียนการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ หรืออาจหมายถึง การบริหารที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา อันเป็นเป้าหมายสูงสุดของภารกิจของสถานศึกษา

ชุมศักดิ์ อินทร์รัช (2547: 9) ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการ หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมในงานวิชาการ ซึ่งเป็นภารกิจหลักให้เกิดการปรับปรุง พัฒนา และเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนหรือผู้รับบริการ

จินดา อูสมาน (2548: 19) ให้ความหมายการบริหารงานวิชาการเป็นกระบวนการบริหารในกิจกรรมต่าง ๆ ที่สถานศึกษาจัดขึ้น ซึ่งส่งผลทั้งโดยตรงและโดยอ้อมต่อผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อปรับปรุงส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพมาตรฐานได้ตามเจตนารมณ์ของการศึกษาให้มากที่สุด

สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการ เป็นกระบวนการการจัดกิจกรรมในงานวิชาการให้ดีขึ้น โดยการปรับปรุงการเรียนการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อการปรับปรุง ส่งเสริม และพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเจตนารมณ์ของการศึกษา

2.2.6 ความสำคัญของงานวิชาการ

งานวิชาการเป็นหัวใจของโรงเรียน หรือสถาบันการศึกษา ส่วนงานด้านอื่น ๆ เป็นองค์ประกอบที่จะทำให้สถาบันดำเนินการไปด้วยความราบรื่นเท่านั้น ผู้บริหารการศึกษาทุกคนควรจะได้รับผิดชอบเป็นผู้นำของครูด้านวิชาการเป็นอันดับแรกเพราะหน้าที่ของโรงเรียน หรือสถาบัน การศึกษาทุกแห่ง คือ การให้ความรู้แก่นักเรียนในด้านวิชาการ โดยการทำงานร่วมกับครู กระจุนเดือนครู ให้คำแนะนำครู และประสานงานให้ครูทุก ๆ คนทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพการสอน งานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา ไม่ว่าสถานศึกษาจะเป็นประเภทใด มาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาจากผลงานทางด้านการวิชาการ เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดโปรแกรม การศึกษาและการจัดการเรียนการสอนเป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษา ซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องทั้งทางตรงหรือทางอ้อมก็ขึ้นอยู่กับลักษณะของงานนั้น

ชุมศักดิ์ อินทร์รัช (2547: 1) กล่าวว่า งานวิชาการถือว่าเป็นงานหลักที่มีความสำคัญของสถานศึกษา งานด้านอื่น ๆ เป็นงานสนับสนุน ดังนั้น สถานศึกษาจำเป็นต้องปฏิบัติงานวิชาการให้มีความชัดเจนและมีความแข็งแกร่ง เป็นดัชนีบ่งชี้ถึงภารกิจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อปัจจัยคุณภาพของผลผลิต

กษิติส เนียมทอง (2549: 25) กล่าวว่า งานวิชาการเป็นงานหลักสำคัญ ดัชนีที่บ่งชี้มาตรฐาน และคุณภาพของสถานศึกษาที่สถานศึกษาต้องบริหารจัดการให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษา สอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย

จินดา อุสมาน (2548: 19) สรุปความสำคัญงานวิชาการว่า การบริหารงานวิชาการเป็นภารกิจหลักของผู้บริหารสถานศึกษา มาตรฐานคุณภาพการศึกษาจะปรากฏเด่นชัด หากผู้บริหารสถานศึกษาสามารถบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจที่สำคัญที่สุดของสถานศึกษา ผู้บริหารต้องใส่ใจ และตระหนักในภารกิจ รู้จักปรับปรุงตนเอง รู้และเข้าใจงานวิชาการอย่างถ่องแท้ รวมทั้งพัฒนางานวิชาการให้ก้าวหน้าทันต่อการจัดการศึกษาในยุคปัจจุบัน

จิรวิทย์ มั่งคงวัฒนะ (2551: 1) สรุปว่า งานวิชาการถือว่าเป็นหัวใจของการบริหารการศึกษา เพราะจุดมุ่งหมายของสถานศึกษา คือ การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพขึ้นอยู่กับงานวิชาการทั้งสิ้น งานวิชาการเป็นกิจกรรมการจัดการเกี่ยวกับงานด้านหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ แบบเรียน งานการเรียนการสอน งานสื่อการเรียนการสอน งานวัดผลและประเมินผล งานห้องสมุด งานนิเทศการศึกษา งานการวางแผนการศึกษา และงานประชุมอบรมทางวิชาการ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

งานวิชาการเป็นภารกิจหลักและเป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษา โดยมีหลักสูตรเป็นส่วนสำคัญที่สุดของงานวิชาการ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต้องมีการพัฒนางานวิชาการให้ก้าวหน้าทันต่อยุคสมัย

2.2.7 หลักการบริหารงานวิชาการ

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2546: 100-101) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้

1. แผนงานวิชาการที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนโยบายหลัก
2. การบริหารงานด้านความร่วมมือกันทำงาน
3. การมีเอกภาพในจุดมุ่งหมายจะช่วยให้การดำเนินงานมีความสอดคล้องสัมพันธ์และไปในทิศทางเดียวกัน
4. ควรกระจายอำนาจและความรับผิดชอบให้ผู้ปฏิบัติ
5. ควรส่งเสริมผู้ร่วมงานให้ปรับปรุงตนเองด้านวิชาการ
6. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และพัฒนางานอย่างต่อเนื่องเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับงานวิชาการ
7. บุคลากรที่วินัยในตนเอง
8. ใช้เทคนิคส่งเสริมผู้ร่วมงานมากกว่าการสอนความรู้
9. บุคลากรที่เกี่ยวข้องต้องการขวัญกำลังใจ

10. ควรมีคณะกรรมการที่ปรึกษาด้านวิชาการ
11. ให้ครูผู้สอนตั้งจุดประสงค์และจุดมุ่งหมายในการสอนทุกวิชา
12. การประสานงานความสามัคคี ความมีมนุษยสัมพันธ์และความร่วมมือย่อมนำมาซึ่งความสำเร็จของการบริหารงานวิชาการ
13. การติดตามและประเมินผลเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนางานวิชาการ
14. การบริหารเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ดังนั้นการบริหารงานวิชาการจำเป็นต้องใช้ศาสตร์และศิลป์ ทักษะ และเทคนิคในการบริหารงาน

ซุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2547: 25) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์ มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับธรรมชาติขององค์กร ผู้บริหารต้องสร้างทักษะในการบริหารเพื่อพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพสูงสุดในการบริหารงานวิชาการ คือ ทฤษฎีการบริหารของ อองรี ฟาโยล (Henri Fayol) สามารถนำมาใช้ในการบริหารงานวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมุ่งเน้น ให้มีความสำคัญในการบริหารจัดการ ฟาโยล เป็นชาวฝรั่งเศส และเป็นผู้นำคนหนึ่งในการเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารฟาโยล ทำงานอยู่ในโรงงานแร่และโลหะ เขาได้รับความสำเร็จอย่างงดงาม การบริหารงาน ฟาโยล ได้ช่วยกอบกู้สถานการณ์อันสิ้นหวังของบริษัท จนทำให้มีผลกำไรอย่างงดงาม แนวคิดของฟาโยล อยู่ที่การแสวงหากฎเกณฑ์การบริหารงานที่มีลักษณะเป็นสากล ซึ่งหลักเกณฑ์ดังกล่าวนี้ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักบริหารที่ต้องมีภาระหน้าที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อองค์กร ฟาโยล ได้เสนอองค์ประกอบขั้นมูลฐานของการบริหารไว้ ดังนี้

1. การวางแผน (To plan)
2. การจัดองค์กร (To organize)
3. การบังคับบัญชา (To command)
4. การประสานงาน (To coordinate)
5. การควบคุม (To control)

นอกจากนี้ ฟาโยล ได้เสนอหลักการสำหรับผู้บริหารที่ควรนำไปใช้ในการบริหารงาน อีก 4 ประการ ดังนี้

1. ผู้บริหารต้องมีความรับผิดชอบต่อผลงานที่อยู่ในขอบข่ายความรับผิดชอบของตน แม้ว่าภาระหน้าที่นั้น ได้มอบหมายให้แก่ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติจัดทำก็ตาม ข้อพึงระลึกการมอบหมายงานคือ อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบจะต้องได้สัดส่วนกัน
2. เอกภาพการบริหารงานเป็นสิ่งจำเป็นที่นักบริหารต้องสนใจและจัดให้มีขึ้นในหน่วยงานของตน หน่วยงานใดที่ขาดเอกภาพการบังคับบัญชาจะเกิดความยุ่งยากความสับสนในการปฏิบัติงาน

3. การบริหารงานขององค์การจัดให้สอดคล้องสัมพันธ์กันเพื่อบรรลุเป้าหมายหลักขององค์การ แม้ว่าองค์การนั้นจะมีหลายหน่วยงานก็ตามแต่วัตถุประสงค์หลักขั้นพื้นฐานขององค์การย่อมตรงกัน และนักบริหารต้องจัดให้หน่วยงานทุกหน่วยที่อยู่ในความรับผิดชอบปฏิบัติสนองวัตถุประสงค์หลักขององค์การเสมอ

4. นักบริหารจะต้องแสวงหาวิธีการที่จะอำนวยความสะดวกและการประหยัดต่อการบริหาร ฟาโยล เสนอแนวคิดเกี่ยวกับ Gangplanks อันเป็นแนวการบริหารที่ช่วยลดขั้นตอนของการทำงานให้สั้นเข้าการติดต่อรายงานให้การดำเนินงานไปตามสายการบังคับบัญชา บางกรณีเป็นสิ่งที่ไร้ประโยชน์ สิ้นเปลืองและก่อให้เกิดความชักช้าในการปฏิบัติงาน อย่างไรก็ตาม ไรท์ก็เสนอที่นำสนใจอันเกิดจากแนวคิดของฟาโยล คือ หลักการเกี่ยวกับการบริหาร 14 ประการ ได้แก่

1. การแบ่งแยกการทำงาน (Division of work)
2. อำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติงาน (Authority)
3. วินัยจรรยา (Discipline)
4. เอกภาพในการควบคุม (Unity of command)
5. เอกภาพในการอำนาจการ (Unity of direction)
6. ประโยชน์ส่วนตนต้องรองจากประโยชน์ขององค์การ (Sumordina of individual to general interest)
7. ผลประโยชน์ตอบแทน (Remuneration)
8. การรวมอำนาจมาไว้ในส่วนกลาง (Centralization)
9. สายการบังคับบัญชา (Chain of command)
10. คำสั่งและระเบียบข้อบังคับ (Order anregulation)
11. ความเสมอภาค (Equity)
12. ความมั่นคงในการทำงาน (Stability of personal)
13. ความดำริริเริ่มในการทำงาน (Initiative)
14. ความยึดมั่นและร่วมแรงร่วมใจ (Esprit de corps)

จากทฤษฎีและหลักเกณฑ์จัดการของ ฟาโยล จะมุ่งแสวงหาวิธีการที่ดีที่สุด การบริหารมีลักษณะเป็นสากล สามารถใช้ได้ทุกองค์การ ฟาโยล มุ่งเน้นปฏิบัติระดับผู้บังคับบัญชาเป็นส่วนใหญ่ ทฤษฎีการบริหารของฟาโยล มีความเหมาะสมกับการบริหารงานวิชาการ ดังนี้

การบริหารงานวิชาการ มีขั้นตอน หรือกระบวนการการบริหารงานที่มุ่งประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ ฟาโยล กำหนดขั้นตอนของการ

บริหารงานที่เหมาะสมกับการบริหารงานวิชาการไว้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การบังคับบัญชา การประสานงาน และการควบคุม ดังนี้

1. การวางแผนเป็นกระบวนการที่สำคัญในการบริหาร เป็นภาระหน้าที่และเป็นการใช้ศิลปะของภาวะผู้นำที่สำคัญที่สุดประการหนึ่ง ดังนั้น การบริหารงานวิชาการจำเป็นต้องทราบถึงหลักสำคัญในการวางแผน เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานให้ได้ผลยิ่งขึ้น

2. การจัดองค์การเป็นกระบวนการที่ตั้งขึ้น เพื่อความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะสามารถทำให้องค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย คน (People) หน้าที่การงาน (Function) และปัจจัยทางกายภาพต่าง ๆ (Physical Factors) ขององค์การหรือการบริหารงานวิชาการ

3. การบังคับบัญชาเป็นการบริหารงานวิชาการตามอำนาจหน้าที่ ตามระเบียบแบบแผนวิธีการและมาตรฐานการปฏิบัติงานที่ได้กำหนดขึ้น อาศัยศิลปะการเป็นผู้นำหลักมนุษยสัมพันธ์ของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร่วมงานหรือผู้ใต้บังคับบัญชา

4. การประสานงาน เป็นเรื่องความร่วมมือในการบริหารงานวิชาการ เป็นเรื่องเกี่ยวกับภาระทางใจที่สำคัญ ดังนั้น การประสานงานเป็นการประสานใจที่มีส่วนสำคัญในการส่งผลให้การบริหารงานวิชาการบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้

2.2.8 ประสิทธิภาพของงานวิชาการ

เฮอริเบิร์ต เอ. ไชมอน (Herbert A. Simon 1960: 180-181) ได้กล่าวไว้ว่า ถ้างานใดที่มีประสิทธิภาพสูงสุดจากความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำเข้า (Input) กับผลผลิต (Output) ที่รับออกมา ซึ่งสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพเท่ากับผลผลิต ถ้าเป็นหน่วยงานราชการของรัฐก็จะบอกความพึงพอใจของรับบริการเข้าไปด้วยเขียนเป็นสูตรได้ดังนี้

$$E = (O - I) + S$$

E = ประสิทธิภาพของงาน (Efficient)

O = ผลผลิตหรือผลงานที่ได้รับออกมา (Output)

I = ปัจจัยนำเข้าหรือทรัพยากรทางการบริหารที่ใช้ไป (Input)

S = ความพึงพอใจในผลงานที่ออกมา (Satisfaction)

จินดา อุสมาน (2548: 15) ให้ความหมายประสิทธิภาพงานวิชาการ หมายถึง ความสามารถในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ทางวิชาการให้สำเร็จลุล่วงตามจุดหมายที่วางไว้ โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ดังนั้น การบริหารงานที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยหลักในการบริหารจัดการการสร้างระบบการบริหารที่ผ่านการวางแผน การวิเคราะห์อย่างเป็นขั้นตอน นอกจากนี้ยัง

จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายความพร้อมของทรัพยากรต่าง ๆ ในองค์กร แต่สิ่งสำคัญก็คือ ลักษณะภาวะผู้นำของผู้บริหารที่พร้อมดำเนินกิจกรรมและพร้อมที่จะพัฒนาองค์กรให้เจริญก้าวหน้าทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและตลอดเวลาในสังคมปัจจุบัน ทำนองเดียวกันการบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพนั้น ผู้บริหารจะต้องใช้หลักประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงคุณภาพของเป้าหมาย คือ ผู้เรียนเป็นหลัก นอกจากนี้ต้องคำนึงถึงบุคลากรซึ่งเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในกระบวนการบริหาร โดยให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมในการบริหาร มีการให้การสนับสนุน และดูแลเอาใจใส่ด้วย มีความยุติธรรมและเสมอภาค

สุภาวิตา ทองชิง (2548: 25-26) กล่าวว่า ประสิทธิภาพ เป็นความสามารถของการปฏิบัติงานให้สำเร็จ หรือการปฏิบัติงานเพื่อให้ประสพผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์วิชาการที่ได้ตั้งไว้ ดังนั้น ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดของโรงเรียน ซึ่งผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาปรับปรุงการสอนนักเรียนให้ได้ผลดี และประสพผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2547: 9) ได้กล่าวถึง หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ไว้ว่า เป็นการปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้ตามขั้นตอนและกระบวนการ มีปัญหาและอุปสรรคขณะดำเนินการก็สามารถปรับปรุงแก้ไขได้ การมีประสิทธิภาพจะเน้นไปที่กระบวนการ (Process) การใช้กลยุทธ์และเทคนิควิธีการต่าง ๆ ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์มากที่สุด เพื่อให้การปฏิบัติบรรลุความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการ ดังนั้นการบริหารงานวิชาการ ผู้บริหารต้องใช้ทั้งหลักประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงคุณภาพของเป้าหมาย คือ ผู้เรียนเป็นหลัก โดยให้ทุกคนมีส่วนร่วมการบริหารงานที่เกี่ยวกับหลักสูตร และการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอนและการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาสื่อการเรียนรู้นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน และการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษา เป็นต้น

ประสิทธิภาพของงานวิชาการ เป็นความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาการให้ประสพผลสำเร็จ ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และการประกันคุณภาพการศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.8.1 ด้านพัฒนาหลักสูตร

1) ความหมายของหลักสูตร

หลักสูตรเป็นศัพท์ทางการศึกษาคำหนึ่ง ที่มีความสำคัญมากต่อการจัดการศึกษา ในทุกระดับการศึกษา มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้มากมายแตกต่างกัน ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1272) ให้ความหมายหลักสูตร หมายถึง ประมวลวิชา และกิจกรรมต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในการศึกษา เพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง

ซุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2547: 26) ให้ความหมายหลักสูตร เป็นเนื้อหาสาระสำคัญ และกิจกรรมต่าง ๆ ที่สนองวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามที่พึงประสงค์

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2545: 2) ให้ความหมายของหลักสูตรสถานศึกษาว่า เป็นแผนหรือแนวทาง หรือข้อกำหนดการจัดการศึกษาที่พัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ โดยส่งเสริมให้แต่ละบุคคลพัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุดของตนเอง รวมถึงลำดับขั้นของมวลประสบการณ์ที่จะเกิดการเรียนรู้สะสม ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติได้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีชีวิตอยู่ในสถานศึกษา ชุมชน สังคมและโลกอย่างมีความสุข

ดอล (Doll, R. 1996: 14) นิยามหลักสูตรสถานศึกษาว่า หลักสูตรสถานศึกษา คือ ประสบการณ์ทั้งหมดที่ผู้เรียนได้รับจากการดูแลของสถานศึกษา หรือหลักสูตร คือ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติของผู้เรียนจากการดูแลของสถานศึกษา

ดังนั้น หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ความรู้ต่าง ๆ ที่สถานศึกษาจัดให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาจนสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

2) ความสำคัญของหลักสูตร

สุนีย์ ภูพันธ์ (2546: 17) ได้สรุปความสำคัญของหลักสูตรดังนี้

1. หลักสูตรเป็นเสมือนเบ้าหลอมพลเมืองให้มีคุณภาพ
2. หลักสูตรเป็นมาตรฐานของการจัดการศึกษา
3. หลักสูตรเป็นโครงการและแนวทางในการให้การศึกษา
4. ในระดับสถานศึกษาหลักสูตรจะให้แนวปฏิบัติแก่ครู
5. หลักสูตรเป็นแนวทางการส่งเสริมให้เกิดความเจริญงอกงามและมีพัฒนาการของเด็กตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา
6. หลักสูตรเป็นเครื่องกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์ว่า ผู้เรียนและสังคมควรจะได้รับสิ่งใดบ้างที่จะเป็นประโยชน์แก่เด็กโดยตรง
7. หลักสูตรที่เป็นเครื่องกำหนดว่า เนื้อหาวิชาอะไรบ้างที่จะช่วยให้เด็กมีชีวิตอยู่ในสังคมอย่างราบรื่น เป็นพลเมืองที่ดีของประเทศชาติ และบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์แก่สังคม
8. หลักสูตรเป็นเครื่องกำหนดว่า วิธีการดำเนินชีวิตของเด็กเป็นไปด้วยราบรื่นและผาสุกอย่างไร
9. หลักสูตรข่อมทำนายลักษณะของสังคมในอนาคตว่าจะเป็นเช่นไร

10. หลักสูตรได้กำหนดแนวทางความรู้ความสามารถ ความประพฤติ ทักษะ และเจตคติของผู้เรียนที่จะอยู่ร่วมในสังคม และบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและชาติ บ้านเมือง

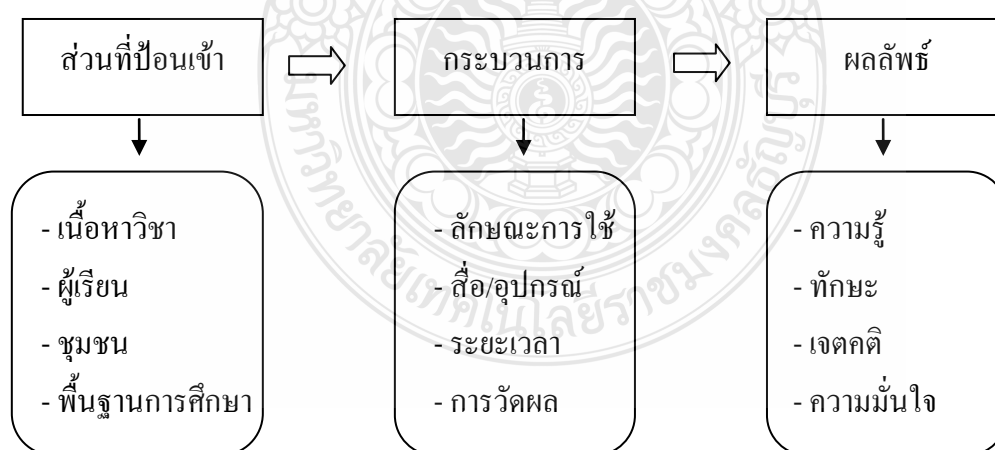
หลักสูตรมีความสำคัญมากที่สุด ในกระบวนการจัดการศึกษาเปรียบเสมือน เครื่องมือที่กำหนดวิธีการดำเนินชีวิตของผู้เรียน โดยเฉพาะเด็กซึ่งเป็นความคาดหวังของประเทศชาติ ที่ต้องการให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ โดยหลักสูตรช่วยให้เด็กรู้จักการอยู่ร่วมกัน การรู้จักบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ไม่เอาเปรียบสังคม และสามารถเจริญเติบโตเป็นกำลังสำคัญของชาติ ได้ต่อไปในอนาคต

3) องค์ประกอบของหลักสูตร

นักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายขององค์ประกอบของหลักสูตรไว้แตกต่างกัน เช่น

รุจิรี ภู่อาระ (2546: 8) องค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตร หมายถึง ส่วนที่อยู่ ภายในและประกอบกันเข้าเป็นหลักสูตร เป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ความหมายของหลักสูตรสมบูรณ์ เป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอน การประเมินผล และการพัฒนาหลักสูตรไปด้วย

โบแชมพ์ (George Beauchamp, 1968: 108) กล่าวถึง องค์ประกอบของหลักสูตร ในเชิงระบบ คือ ส่วนที่ป้อนเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลลัพธ์ที่ได้ (Output) ซึ่งสามารถ แสดงได้ ดังภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 โครงสร้างหลักสูตรเชิงระบบ

ที่มา: รุจิรี ภู่อาระ (2546 : 9)

องค์ประกอบของหลักสูตร ควรประกอบด้วยส่วนต่างๆที่สถานศึกษาได้ร่วมกันพิจารณาเห็นว่า เป็นสิ่งที่ขาดมิได้ และทำให้หลักสูตรที่จัดขึ้นนั้นมีความสมบูรณ์ ครบถ้วน ตั้งแต่เริ่มต้นการใช้หลักสูตรไปจนถึงสิ้นสุดการใช้หลักสูตร โดยควรจัดให้เป็นระบบเป็นขั้นตอนเพื่อให้สะดวกต่อการนำหลักสูตรไปใช้

4) การนำหลักสูตรไปใช้

แม้หลักสูตรจะมีความสำคัญมากตามก็ตาม แต่หากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหลายปล่อยให้เป็นเพียงข้อความและเนื้อหาที่อยู่ในคู่มือของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ย่อมมีอาจประสบความสำเร็จขึ้นได้

อุทัย บุญประเสริฐ (2545: 9) สรุปว่า การนำหลักสูตรไปใช้นั้น รวมถึงกิจกรรมสำคัญ 3 ประเภทด้วยกัน คือ

1. การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน
2. การจัดปัจจัยและสภาพต่าง ๆ ภายในของสถานศึกษา เพื่อประโยชน์ในการใช้หลักสูตรให้บรรลุผลตามหลักการและจุดหมายของหลักสูตร
3. การจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักการ จุดหมายของหลักสูตร จุดประสงค์ ของการเรียนรู้ สอดคล้องกับโครงสร้างและแนวดำเนินการของหลักสูตร

การนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของสถานศึกษาจะประสบความสำเร็จได้นั้น ทุกฝ่ายไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร บุคลากรหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ต้องรู้และเข้าใจในเรื่องหลักสูตรอย่างลึกซึ้ง เพื่อสามารถนำหลักสูตรไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนให้มากที่สุดนั่นเอง

5) การพัฒนาหลักสูตร

ปญฺญ นันทวงค์ (2545: 17) ให้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การปฏิบัติงานทางหลักสูตรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพทั้งระบบหลักสูตรนั้นคือ ทั้งการสร้างหลักสูตร การใช้หลักสูตรและการประเมินผลหลักสูตร

มนตรี ศรีเพชร (2546: 40) ให้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร หมายถึง ลักษณะการทำหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้นหรือสมบูรณ์ขึ้น เรียกว่า การปรับปรุงหลักสูตร รวมไปถึงการปรับเปลี่ยนและลดบางส่วนเพื่อให้ได้หลักสูตรที่ดีเหมาะสมตามความต้องการในการจัดทำหลักสูตรขึ้นมาใหม่โดยเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบของหลักสูตรเดิมทั้งหมด

ซุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2547: 35) ได้ให้ความหมายการพัฒนาหลักสูตร หมายถึง ความพยายามจัดประสบการณ์ต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองตามที่พึงประสงค์ของสังคม

หรรษา นิลวิเชียร (2547: 7) ให้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กระบวนการปรับปรุงหลักสูตรหรือสร้างหลักสูตรใหม่ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการจัดการศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น

การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการตัดสินใจในการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบของหลักสูตร ได้แก่ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลให้ได้หลักสูตรที่ตรงกับความมุ่งหมายของชาติ และสอดคล้องกับความต้องการของบุคคลและสังคมนั้น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามความต้องการ

5.1) หลักการพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตรจำเป็นต้องมีหลักการ เพื่อให้เกิดแนวทางหรือความชัดเจน การที่จะพัฒนาหลักสูตร เช่น ก่อ สวัสดิพาณิชย์ ได้นำเสนอหลักการพัฒนาหลักสูตรไว้ 6 ประการ คือ (สมสกุล รสชาติ, 2548: 37-38)

1. มีการดำเนินงานอย่างเป็นระเบียบแบบแผนต่อเนื่องกัน โดยคำนึงถึงจุดเริ่มต้นของการพัฒนา จากที่ใดก่อนแล้วจะดำเนินการอย่างไรในขั้นตอนต่อไป
2. คำนึงถึงวิธีการดำเนินงานต่าง ๆ ตามหลักการและวิธีการปฏิบัติ ตลอดจนองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น การทดสอบหลักสูตร
3. การพัฒนาหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ จะต้องมีการฝึกอบรมครูผู้สอนให้เข้าใจหลักสูตรใหม่ ความรู้และแนวคิดใหม่ ๆ
4. การคำนึงถึงประโยชน์ในด้านพัฒนาจิตใจ และทัศนคติของผู้เรียน
5. มีความจำเป็นที่จะต้องได้รับความร่วมมือ การประสานงานเป็นอย่างดีจากเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับหลักสูตรทุกด้าน และเวลาในการติดตามผล
6. การมีผู้นำที่ชำนาญ และมีความสามารถในการงานเป็นอย่างดี

การพัฒนาหลักสูตรเป็นการเปลี่ยนแปลง หรือการปรับปรุงหลักสูตรที่ใช้อยู่ในสถานศึกษาให้เกิดความเหมาะสมหรือสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นแก่ผู้เรียน จนผู้เรียนสามารถพัฒนาตามศักยภาพของแต่ละคน โดยจำเป็นต้องมีหลักการในการพัฒนาหลักสูตรที่จัดทำอย่างเป็นกระบวนการ คือ มีขั้นตอนในการดำเนินงานที่ถูกต้องตามวิธีการ ต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคลากรที่ชำนาญการ จากหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงคุณภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ

5.2) ขอบข่ายการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2547: 35) สรุปขอบข่ายการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาไว้ดังนี้

1. จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. บริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา
3. นิเทศเพื่อการพัฒนาการใช้หลักสูตรภายในสถานศึกษา
4. ติดตาม และประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา และรายงานผลให้เขตพื้นที่การศึกษารับทราบ

ชุมศักดิ์ อินทร์รัตน์ (2547: 5) กล่าวถึง แนวทางปฏิบัติในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ประกอบด้วย

1. วิเคราะห์เอกสารหลักสูตร สาระแกนกลาง หลักสูตรของสถานศึกษา ข้อมูลสภาพปัญหาความต้องการของชุมชน
 2. วิเคราะห์สภาพแวดล้อมและการประเมินสถานศึกษาเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ภารกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย
 3. จัดทำโครงสร้างของหลักสูตรและสาระต่าง ๆ ที่กำหนดให้มีในหลักสูตรสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และคุณลักษณะที่พึงประสงค์
 4. นำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอน
 5. จัดการนิเทศการใช้หลักสูตร
 6. ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร
 7. ปรับปรุงการพัฒนาหลักสูตรใหม่ให้เหมาะสม ทันสมัยและมีมาตรฐาน
- ทาบ (Taba, 1962: 78) กล่าวถึง การพัฒนาหลักสูตรไว้ดังนี้

1. สำรวจสภาพปัญหา ความต้องการ และความจำเป็นทางสังคม
2. กำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่สังคมต้องการ
3. คัดเลือกเนื้อหาวิชาความรู้ที่ครูต้องการนำมาสอน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นของสังคม และเนื้อหานั้นตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด และปรับปรุงเนื้อหา
4. คัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้มาเสริมเนื้อหาให้สมบูรณ์ และตรงตามวัตถุประสงค์

5. นำไปทดลองใช้

6. ประเมินผลหลักสูตร

ขอขยายการพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการบริหารจัดการในการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย มีขั้นตอนหรือวิธีการดำเนินการ ดังนี้

1. สำรวจปัญหา ความต้องการและความจำเป็นของสังคม
2. การกำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่สังคมต้องการ
3. การคัดเลือกเนื้อหาวิชาความรู้ที่ต้องนำมาสอน
4. การนำไปทดลองใช้
5. การนิเทศการใช้หลักสูตรภายในสถานศึกษา
6. การกำกับ ติดตาม และประเมินผลการใช้หลักสูตร
7. ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนตลอดเวลา

2.2.8.2 การจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการหนึ่งที่มีความสำคัญมาก โดยเฉพาะในยุคปฏิรูปการศึกษาจำเป็นต้องอาศัยเทคโนโลยีต่าง ๆ มากมายทำให้การจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันแตกต่างจากอดีตโดยสิ้นเชิง

1. ความหมายของการจัดการเรียนรู้

คำริ บุญชู (2546: 17) ได้ให้ความหมายกระบวนการเรียนรู้ (Learning Process) หมายถึง การดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอนหรือการใช้วิธีการต่าง ๆ ที่จะช่วยให้บุคคลเกิดการเรียนรู้

ทิสนา แจมมณี (2550: 17) ให้ความหมายการจัดการเรียนการสอน หมายถึง วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน สาร/เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอน วิธีการ/กระบวนการที่ใช้ในการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน

การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการต่าง ๆ ผู้บริหารรวมทั้งบุคลากรได้พยายามศึกษาเพื่อที่จะสามารถปฏิบัติงานด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เกิดคุณภาพแก่ผู้เรียนให้ได้มากที่สุด

2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2545: 92-94) กล่าวว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ คือ การให้ผู้เรียนรับประสบการณ์อย่างตรงจุดมุ่งหมาย ผ่านประสาทสัมผัสและช่องทางการสื่อสารต่าง ๆ ผลที่เกิดขึ้น คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เกิดคุณสมบัติทางความรู้ ความคิด ทักษะ สามารถปฏิบัติลักษณะจิตพิสัยต่าง ๆ เช่น เจตคติ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ความสนใจ ความพอใจ

ทิสนา แคมมณี (2550: 146-147) กล่าวว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หรือเรียกว่า การปฏิรูปการเรียนรู้ หมายถึง วิธีการสอนของครูที่สอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสได้ฝึกวิเคราะห์และศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้กำกับดูแล เน้นการฝึกปฏิบัติให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ รู้วิธีคิด วิธีการดำเนินชีวิต และมีทักษะในการเผชิญหน้ากับปัญหาต่าง ๆ ของการจัดการเรียนการสอน

พิชญ์สินี ชมพุกำ (2548: 1) ให้ความหมายของการพัฒนาการเรียนรู้ หมายถึง การพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาเรียนรู้ สร้างองค์ความรู้และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ เป็นกิจกรรมและประสบการณ์ที่เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมให้เต็มศักยภาพของผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนรู้ สร้างองค์ความรู้และนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

3. ขอบข่ายของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

ทิสนา แคมมณี (2550: 56) ได้เสนอขอบข่ายของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ดังนี้

1. ด้านหลักการจัดการกระบวนการเรียนรู้

- 1.1 ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้
- 1.2 มีความสำคัญที่สุด
- 1.3 ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ
- 1.4 ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทุกเวลา สถานที่

2. ด้านการจัดเนื้อหาสาระ

- 2.1 จัดสาระทั้งด้านความรู้ คุณธรรมและกระบวนการเรียนรู้
- 2.2 บูรณาการสาระ 5 หมวด
 - 2.2.1 เรื่องเกี่ยวกับตนเองและความสัมพันธ์กับสังคม
 - 2.2.2 ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 - 2.2.3 ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปวัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย
 - 2.2.4 ความรู้ทักษะ ด้านคณิตศาสตร์และภาษา
 - 2.2.5 ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิต
 - 2.2.6 จัดเนื้อหาสาระสอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด ความแตกต่าง

ระหว่างบุคคล

- 2.3 จัดทำสาระหลักสูตรท้องถิ่น
3. ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้
- 3.1 บูรณาการสาระ
- 3.2 ปลุกฝังคุณธรรมและค่านิยมดีงาม
- 3.3 ปลุกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยเฉพาะนิสัยรักการอ่านและการใฝ่รู้
- 3.4 ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง
- 3.5 ฝึกให้ผู้เรียนเผชิญสถานการณ์
- 3.6 ฝึกให้ผู้เรียนลงมือทำ ปฏิบัติจริง
- 3.7 ฝึกทักษะกระบวนการคิดให้แก่ผู้เรียน
- 3.8 ฝึกทักษะกระบวนการจัดการให้แก่ผู้เรียน
- 3.9 ฝึกให้ผู้เรียนใช้กระบวนการวิจัยในการเรียนรู้
- 3.10 ฝึกให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้ความรู้
- 3.11 จัดสภาพแวดล้อม สื่อการเรียน แหล่งวิทยาการ และสร้างบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้
- 3.12 ประเมินผู้เรียน โดยใช้ข้อมูลหลายด้าน
- 3.13 ประสานความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อช่วยกันพัฒนาผู้เรียน
- 3.14 ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน
- จันทรานี สวงวนนาม (2551: 147) กล่าวถึง ขอบข่ายการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ดังนี้
1. เน้นการเรียนการสอนตามสภาพจริง
 2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาความรู้ ได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ สามารถสรุปและสร้างองค์ความรู้ใหม่ขึ้นได้จากข้อมูลที่มี
 3. นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติ ครูเป็นเพียงแหล่งข้อมูลหนึ่งมาจากหลายๆ แห่ง และเป็นผู้อำนวยการความสะดวกให้แก่ผู้เรียน
 4. เน้นการปฏิบัติที่ควบคู่ไปกับหลักและทฤษฎี
 5. เน้นวิธีการสอนจากการเรียนรู้หลาย ๆ รูปแบบ
 6. ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิดมากกว่าการค้นหาคำตอบที่ตายตัว
- เพียงคำตอบเดียว

7. ถ้าวาระบวนการเรียนรู้มีความสำคัญมากกว่าเนื้อหา เพื่อให้ผู้เรียนมีข้อมูลเพียงพอที่จะสร้างองค์ความรู้ใหม่

8. ใช้กระบวนการกลุ่มในการเรียนรู้ร่วมกันและเรียนรู้ด้วยตนเอง
 ชุมศักดิ์ อินทร์รัตน์ (2547: 5) กล่าวว่า สถานศึกษามีการส่งเสริมการสอนให้ กับครู เพื่อให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ ดังนี้

1. ทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามสาระ และหน่วยการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2. จัดเนื้อหาและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน

3. ฝึกทักษะและกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์

4. การประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อแก้ปัญหา

5. การเรียนรู้จากประสบการณ์จริงและการปฏิบัติจริง

6. การส่งเสริมให้รักการอ่าน การใฝ่รู้อย่างต่อเนื่องการผสมผสานความรู้ให้สมดุลกัน

7. ปลูกฝังค่านิยมที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามเนื้อหาสาระ กิจกรรม

8. จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม แหล่งการเรียนรู้ที่สามารถเอื้อต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้

9. นำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชน ให้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน

10. การจัดให้มีการนิเทศในกลุ่มสาระต่าง ๆ โดยเน้นการนิเทศแบบร่วมมือช่วยเหลือกันแบบกัลยาณมิตร เช่น เพื่อนช่วยเพื่อน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันตามความเหมาะสม

ขอขยายการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ประกอบด้วย จัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสำคัญของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต จัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ให้ชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมจัดการเรียนการสอน ปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์แก่ผู้เรียน จัดกระบวนการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมกับเวลาและสภาพของผู้เรียน

2.2.8.3 สื่อการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอนเป็นปัจจัยที่สำคัญของกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยเฉพาะในยุคปฏิรูปการศึกษา และยุคโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากมายและรวดเร็ว

1) ความหมายของสื่อการเรียนการสอน

จริยา เหนียนเฉลย (2546: 14) ให้ความหมาย สื่อการสอน หมายถึง การนำสื่อ มาใช้ในการเรียนการสอนโดยตรง หมายถึง การนำวัสดุ เครื่องมือและวิธีการมาเป็นสะพานการ เชื่อมโยง ความรู้เนื้อหาต่าง ๆ มายังผู้เรียนได้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่ถ่ายทอดซึ่งกันและกัน ได้ผลตาม จุดมุ่งหมาย

กิดานันท์ มลิทอง (2549: 100) กล่าวว่า สื่อ (medium, pl.media) เป็นคำมาจาก ภาษาลาตินว่า “ระหว่าง” (between) สิ่งใดข้อตามที่บรรจุข้อมูลสารสนเทศหรือเป็นตัวกลางข้อมูล ส่งผ่านจากผู้ส่ง หรือแหล่งส่ง ไปยังผู้รับ เพื่อให้ผู้ส่งและผู้รับสามารถสื่อสารกันได้ตรงตาม วัตถุประสงค์

สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่ช่วยให้ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการ เรียนการสอนจนทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วและชัดเจนในเนื้อหาวิชาที่เรียนมากขึ้น ได้แก่ สื่อที่เป็นวัสดุอุปกรณ์ นวัตกรรมการสอน ห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้ในห้องเรียน รวมทั้งภูมิ ปัญญาท้องถิ่น และส่งเสริมบรรยากาศที่เอื้อต่อการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้เกิด ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียนจนส่งผลดีต่อความรู้ความเข้าใจของผู้เรียน

2) นวัตกรรมการเรียนการสอน

นอกจากสื่อการสอนปัจจุบัน วงการศึกษาได้ให้ความสำคัญกับคำว่า นวัตกรรม การเรียนการสอนเป็นสิ่งที่นำเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นวัตกรรมที่นำมาใช้อาจมีผู้คิดค้นขึ้นก่อนแล้ว หรือคิดค้นใหม่เพื่อให้เหมาะสมกับแต่ละสถานการณ์ นวัตกรรมการเรียนการสอนส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นแนวคิดหรือวิธีการเช่น รูปแบบการสอน การสอน แบบจุดภาค การเรียนรู้แบบร่วมมือ หรือสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน เช่น บทเรียนสำเร็จรูป บทเรียน คอมพิวเตอร์ ชุดการสอน เป็นต้น

2.1 แนวโน้มนวัตกรรมการเรียนการสอน

จริยา เหนียนเฉลย (2546: 30-31) กล่าวถึง แนวโน้มของนวัตกรรม การเรียนการสอนว่า มีพัฒนาการต่อการศึกษาในรูปลักษณะ ดังนี้คือ

- 1) ศูนย์สื่อเสริมการเรียนการสอน (Resources Center)
- 2) บทบาทใหม่ของครูผู้สอนเปลี่ยนจากผู้สอนเป็นผู้ให้การปรึกษาแนะนำ ในเชิงการประเมินผล การประสานงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน จัดเตรียมโปรแกรมการเรียน และ แหล่งข้อมูลมากกว่าการสอนโดยตรง

3) การสอนแบบโปรแกรม (Programmed Instruction) ที่มีลักษณะของการ ประสมประสานระหว่างการสอนกลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็ก และการสอนรายบุคคล

4) การศึกษาแบบยืดหยุ่น (Flexible Education) คือ การจัดหลักสูตร โปรแกรม การเรียนและตารางเรียนในลักษณะมีความยืดหยุ่นเช่นเดียวกับการสอนทางไกล

5) การสอน โดยเครื่องคอมพิวเตอร์ (Computer-Assisted Instruction)

2.2 การใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนการสอน

ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษามการศึกษานอกโรงเรียน (2545: 24 อ้างถึง กษิตศ เนียมทอง, 2549: 28) กล่าวว่า ทศวรรษนี้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ได้มีบทบาทสำคัญต่อโลก อย่างเห็นได้ชัดเจน มีการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาเริ่มจากรูปแบบของ CAI (Computer Assisted Instruction) CAI มีประสิทธิภาพสูงในการฝึกหัดทักษะขั้นพื้นฐานของผู้เรียน มีราคาไม่แพงสามารถ เรียนได้โดยส่วนตัวหรือห้องเรียนเล็ก ๆ โดยไม่ต้องมีการสอนเสริมในปัจจุบัน CAI จึงได้รับการ พัฒนาจนได้มีการเชื่อมต่อเข้ากับเทคโนโลยีเครือข่าย ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ความคิดวิเคราะห์ วิจัย และทำงานร่วมกัน และสนับสนุนแนวทางการสร้างสรรค์ด้วยปัญญา (Constructivism) ซึ่งเป็น พลังขับเคลื่อนใหม่ในการปฏิรูปการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2546: 36) ได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติในการ พัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา ดังนี้

1. ศึกษาวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียน การสอน และการบริหารงานวิชาการ

2. ส่งเสริมให้ครู ผลิต พัฒนาสื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอนและการ พัฒนางานด้านวิชาการ

3. จัดหาสื่อเทคโนโลยีเพื่อใช้จัดการเรียน และการพัฒนางานด้านวิชาการ

4. ประสานความร่วมมือในการผลิต จัดหา พัฒนาและใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนการสอน และการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษา บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่น

5. ประเมินผลการพัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา จากแนวปฏิบัติในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ดังกล่าว ผู้บริหารจะต้องสำรวจความต้องการของครูในการใช้วัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียน การสอน จัดหาวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อ การเรียนการสอนมาบริการอำนวยความสะดวกแก่ครู

ส่งเสริมให้ครูได้มีการคิดค้นและผลิตวัสดุสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา และควบคุม กำกับให้ครูได้ใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา

2.3 ด้านห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้

ห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ มีบทบาทสำคัญส่งเสริมการจัดการศึกษา ในปัจจุบัน ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อผู้เรียนให้ได้รับประสบการณ์ความรู้ได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด

1) ห้องสมุด

1.1) ความหมายของห้องสมุด

ชูศักดิ์วิชญ์ แสนปัญญา (2546: 43) ได้ให้ความหมายห้องสมุดเป็น แหล่งเรียนรู้ที่สำคัญและตอบสนองต่อการปฏิรูปการศึกษา เพราะห้องสมุดสถานศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของสถานศึกษาและเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาที่มีการจัดประสบการณ์ทั้งหมดให้แก่เด็กตามการ ปฏิรูปการเรียนรู้และหลักสูตรใหม่

พรหมพชร เกตติ (2553: 2) ได้ให้ความหมายห้องสมุด หมายถึง สถาบันที่ทำหน้าที่คัดเลือก จัดหา รวบรวม วิเคราะห์ จัดเก็บสารนิเทศในรูปแบบต่างๆ ทุกรูปแบบทั้งที่เป็นวัสดุสิ่งพิมพ์ วัสดุโสตทัศน์และวัสดุอิเล็กทรอนิกส์ มีการจัดองค์การบริหารและดำเนินการตาม ระบบสากลในฐานะที่เป็นสถาบันสำคัญของสังคมที่ทำหน้าที่สร้างสม สืบทอดและเผยแพร่มรดกทาง ความคิด ภูมิปัญญา ประสบการณ์ กิจกรรมการค้นคิดตลอดจนวิชาการใหม่ ๆ เพื่อเป็นรากฐานในการ สร้างสรรค์ พัฒนาและความเจริญก้าวหน้าของสังคมต่อไป

ห้องสมุดเป็นแหล่งรวมข้อมูล สื่อวัสดุ และประสบการณ์ ความรู้ ต่าง ๆ ที่มีการจัดเก็บอย่างเป็นระบบ โดยที่ผู้เรียนและครูผู้สอนสามารถแสวงหาความรู้ได้ตามที่ต้องการ

2) แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุคของการปฏิรูปการศึกษานอกจากห้องสมุดแล้ว แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นถือว่ามีความสำคัญอย่างมากที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว เกิดความเข้าใจ และสามารถสร้างความตระหนักแก่ผู้เรียนในสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวได้อย่างดีอีกด้วย

เนาวรัตน์ ลิขิตวัฒน์เศรษฐ (2545: 28) ให้ความหมายของแหล่งเรียนรู้ว่า คือ ถิ่นที่อยู่บริเวณบ่อเกิดแห่งที่หรือศูนย์รวมความรู้ที่ให้เข้าไปศึกษาหาความรู้และความชำนาญ

2.1 แหล่งเรียนรู้

2.1.1 ประเภทของแหล่งเรียนรู้

โสภณ พุกขวานิช (ม.ป.ป: 6-7) กล่าวว่าแหล่งการเรียนรู้มีทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษาหรือในชุมชน อาจจำแนกเป็นประเภท ได้ดังนี้

1) แหล่งการเรียนรู้ธรรมชาติ หรือสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ได้แก่ แม่น้ำ ลำคลอง ภูเขา ทะเล ป่าไม้ น้ำตก สัตว์ป่า ไร่ชา หาดทราย พื้นดิน ฯลฯ

2) แหล่งการเรียนรู้ที่มนุษย์ได้จัดสร้างขึ้น ได้แก่ โบราณสถาน โบราณวัตถุ พิพิธภัณฑสถาน หอสมุด ศูนย์สื่อสารนิเทศ โรงงาน โรงเรียน วัด มัสยิด สถานที่ราชการ บ้านเรือน ฯลฯ รวมถึง สภาพแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อต่างๆของคนโบราณ

3) แหล่งเรียนรู้ที่เป็นบุคคล ได้แก่

- บุคคลที่มีความสามารถเฉพาะด้าน เช่น ช่างปั้น ช่างแกะสลัก ช่างไม้ ช่างเครื่องยนต์

- บุคคลที่มีความสามารถเฉพาะทางจนเป็นที่ยอมรับของคนในสังคม เป็นมันสมองของชุมชน เช่น ปราชญ์ชาวบ้าน วิทยากรท้องถิ่น ในท้องถิ่นสาขาใดสาขาหนึ่ง

- บุคคลที่ได้ปฏิบัติงานประจำอยู่เนื่องเนิ่นช้านาน เกิดทักษะและความชำนาญ เช่น ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ชาวประมง เจ้าของสถานประกอบการ ฯลฯ

2.2 ภูมิปัญญาท้องถิ่น

2.2.1 ความหมายของภูมิปัญญาท้องถิ่น

โสภณ พงษ์วานิช (ม.ป.ป: 10) ได้ให้ความหมายภูมิปัญญาไทย หมายถึง ความสามารถ ทักษะและเทคนิค อันเกิดจากการสะสมองค์ความรู้มวลรวมทุกด้านที่ผ่านมา กระบวนการสืบทอด การปรับปรุง การพัฒนา และการเลือกสรรมาแล้วได้เป็นอย่างดี การสร้างผลงาน แก้ไขปัญหา และพัฒนาวิถีชีวิตของคนไทยได้อย่างเหมาะสมกับยุคสมัย

อินทรา หิรัญสาย (2545: 19) ให้ความหมายภูมิปัญญา หมายถึง ความรู้ความสามารถและทักษะแห่งการดำรงชีวิต จากประสบการณ์ที่มนุษย์เข้าใจจริง หรือเคยผ่าน กระบวนการของความคิดสร้างสรรค์ หรือ การใช้แก้ปัญหาให้เกิดผลสำเร็จมาแล้ว

2.2.2 ลักษณะของภูมิปัญญาไทย

ภูมิปัญญาท้องถิ่นแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1) ลักษณะที่เป็นนามธรรม เป็นโลกทัศน์ จีวทัศน์ เป็นปรัชญา ในการดำเนินชีวิตเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเกิด แก่ เจ็บ ตาย คุณค่าและความหมายทุกสิ่งในชีวิตประจำวัน

2) มีลักษณะที่เป็นรูปธรรม เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเฉพาะด้านต่าง ๆ เช่น การทำมาหากิน การเกษตร หัตถกรรม ศิลปะ ดนตรี และอื่น ๆ (โสภณ พงษ์วานิช, ม.ป.ป: 13)

สรุปว่า ภูมิปัญญาไทย เป็นการสั่งสมความรู้และประสบการณ์ ที่ได้รับการถ่ายทอดจากบุคคลสถาบันต่าง ๆ ในท้องถิ่น โดยมีวัฒนธรรมเป็นพื้นฐานและได้รับ อิทธิพลสิ่งแวดล้อมและความเชื่อเป็นความรู้ที่อยู่ยาวนาน ถิ่นปฏิบัติสืบทอดกันมา ที่มีลักษณะการพึ่งพาตนเอง และมีคุณค่าเป็นสิ่งที่สำคัญ

2.2.8.4 ด้านการวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผล เป็นตัวบ่งชี้ที่ทำให้ทราบถึง คุณภาพมาตรฐานผู้เรียนที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้ที่สถานศึกษาได้ดำเนินการด้วยวิธีการต่าง ๆ มีนักวิชาการได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับการประเมินผล แตกต่างกันดังนี้

1) ความหมายของการประเมินผล

นภา หลิมธรัตน์ (2545: 13) กล่าวว่า ควรเข้าใจเกี่ยวกับคำ (Term) เรื่องการวัดผล การประเมินผล 2 คำ ดังนี้คือ การวัดผลหรือการวัด หรือ Measurement หรือ Assessment มีความหมายว่า การจัดหาข้อมูล หรือจัดหาคะแนนจากหลากหลายวิธี ส่วนการประเมินผล คือ การนำผลที่วัดได้มา ตัดสินว่ามีคุณค่าอย่างไร

อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง (2546: 89) กล่าวว่า การประเมินเป็นกระบวนการที่สืบค้นสารสนเทศจากความจำระยะยาวด้วยการใช้ส่วนต่าง ๆ ของสมอง เมื่อครูผู้สอนต้องการประเมินผู้เรียน ครูผู้สอนต้องมีเครื่องมือประเมินที่เที่ยงตรง จึงสามารถวัดสิ่งที่อยู่ในความจำระยะยาวของผู้เรียนได้

การประเมินผล เป็นการจัดหาข้อมูล ค้นหาความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน และนำผลจากการวัดมาตัดสินผลการเรียนของผู้เรียน ซึ่งข้อมูลที่ได้รับจากการประเมินนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ

2) หลักการประเมิน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 4-5) กำหนดว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการพัฒนาปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียน และตัดสินว่าผู้เรียนมีความรู้ ทักษะความสามารถ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอนบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดในระดับใด สามารถที่จะได้รับการเลื่อนชั้นเรียน หรือจบการศึกษาได้หรือไม่ สถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษาจะต้องจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยควรมีสาระเกี่ยวกับการตัดสินผลการเรียน การให้ระดับผลการเรียน การรายงานผลการเรียน เกณฑ์การจบ

การศึกษาเอกสารหลักฐานการศึกษา การเทียบโอนผลการเรียนและการประเมินคุณภาพผู้เรียน และกำหนดหลักการดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ดังนี้

1. สถานศึกษาเป็นผู้ที่รับผิดชอบในการวัดผลและการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม

2. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียน และตัดสินผลการเรียน

3. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ต้องสอดคล้องและครอบคลุมมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่กำหนดในหลักสูตรสถานศึกษา และจัดให้มีการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตลอดจนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องดำเนินการด้วยเทคนิควิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้สามารถวัดและประเมินผลผู้เรียนได้อย่างรอบด้านทั้งด้านความรู้ ความคิด กระบวนการ พฤติกรรมและเจตคติ เหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการวัดธรรมชาติของวิชา และระดับชั้นของผู้เรียน ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเที่ยงตรงยุติธรรม และเชื่อถือได้

5. ประเมินผู้เรียนพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกต พฤติกรรมการเรียนรู้ การร่วมกิจกรรมและการทดสอบ ควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา

6. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ตรวจสอบผลการประเมินผลของการเรียนรู้

7. ให้มีการเทียบโอนผลการเรียนระหว่างสถานศึกษาและระหว่างรูปแบบของการจัดศึกษาต่าง ๆ

8. ให้สถานศึกษาได้จัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษา เพื่อเป็นหลักฐานการประเมินผลการเรียนรู้ รายงานผลการเรียน แสดงวุฒิการศึกษาและรับรองผลการเรียนของผู้เรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2546: 35) กล่าวว่า การวัดผลและการประเมินผล เป็นกระบวนการหรือกิจกรรมทางวิชาการที่จะทำให้ทราบว่า การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุผลตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด มีปัญหา มีอุปสรรค มีข้อบกพร่องและมีข้อจำกัดในเรื่องใด อย่างไร อันจะเป็นแนวทางไปสู่การปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น และได้กำหนดแนวทางในการปฏิบัติในด้านการวัดผลและประเมินผล ดังนี้

1. กำหนดระเบียบแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษา

2. ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอน โดยให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา สาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3. ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอน โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง จากกระบวนการ การปฏิบัติ และผลงาน

4. มีการเทียบโอนความรู้ ทักษะประสบการณ์ และผลการเรียนจากสถานศึกษาอื่น ๆ สถานประกอบการ และอื่น ๆ ตามแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

5. พัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน

จากแนวทางในการปฏิบัติในด้านการวัดผลประเมินผล ดังกล่าวจะเห็นได้ว่าผู้บริหาร จะต้องดำเนินการวางแผนและกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลร่วมกับครูและฝ่ายวิชาการ ให้คำปรึกษาแนะนำแก่ครูเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลให้เป็นไปตามแนวทางของหลักสูตร วัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง จัดประชุมอบรมเพื่อให้ครูมีความรู้ความสามารถในการสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผล และควบคุมติดตามการประเมินผลและนำผลการประเมินมาพัฒนากระบวนการเรียนการสอน

3) รูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้

หรรษา นิลวิเชียร (2547: 187-188) ได้กล่าวถึง รูปแบบการประเมินผลการศึกษา ได้แก่ การประเมินการปฏิบัติและประเมินตามสภาพจริง เป็นทางเลือกใหม่ของการประเมินผลของการเรียนรู้และเป็นคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันดังนี้

1. การประเมินผลการปฏิบัตินำมาใช้เมื่อต้องการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีความสามารถที่จะทำงานให้สำเร็จ หรือแสดงให้เห็นสิ่งที่ได้เรียนไปแล้ว การปฏิบัติเป็นสิ่งที่ง่ายต่อการสังเกตและการประเมินว่าผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้หรือไม่เพียงใด สิ่งสำคัญในการประเมินแบบนี้คือ ข้อตกลงระดับมาตรฐานของการปฏิบัติ และการปฏิบัติที่เป็นจริงนั้นจะต้องกระทำในสถานการณ์ที่เป็นจริง ตัวอย่าง เช่น ถ้าสอนให้ผู้เรียนได้ร้องเพลง ผู้เรียนก็ต้องร้องเพลงให้ฟัง ในปัจจุบันนี้การประเมินการปฏิบัติจะถูกนำมาพร้อมกับแนวคิดการประเมินตามสภาพจริง คือ การประเมินตามสภาพจริงผู้เรียนไม่เพียงแต่ต้องแสดงให้เห็นการเรียนรู้เท่านั้น แต่ต้องแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ในชีวิตจริง ดังนั้น ความแตกต่างระหว่างคำสองคำนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ คือ ถ้าจะ

ปรับปรุงการประเมินการปฏิบัติ ครูผู้สอนต้องจัดให้ผู้เรียนแสดงความสามารถในการใช้ความรู้ในสิ่งแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตจริง

2. การประเมินตามสภาพจริง เป็นรูปแบบทางเลือกการประเมินผลที่กำหนดมาตรฐานการปฏิบัติ โดยจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์ให้สอดคล้องกับสิ่งที่ครูผู้สอนและผู้เรียนปฏิบัติในห้องเรียน วิธีการประเมิน ได้แก่ การถามคำถามปลายเปิด การจัดนิทรรศการ การสาธิตการปฏิบัติ การทำแฟ้มสะสมผลงาน ผู้สอนจะต้องประเมินคุณลักษณะที่มีความหลากหลาย นอกเหนือจากการประเมินการจดจำข้อมูล หรือการประเมินทักษะต่าง ๆ ครูผู้สอนควรจะต้องสอนแนวคิดมากยิ่งขึ้น เช่น เน้นสาระสำคัญการแก้ ปัญหา การวิเคราะห์และทักษะการคิดในระดับสูง

3. การวัดและประเมินผล เป็นการดำเนินงานเรื่องการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ รายวิชา และกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการกำหนดวิธีการ และเครื่องมือที่จะใช้ในการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นการควบคุมดูแลและส่งเสริมให้มีการประเมินผลการเรียนตามวิธีการและเครื่องมือที่ได้กำหนดไว้ โดยดูแลให้มีการส่งเสริมการบันทึกผลการเรียน การสอน การบันทึก การสังเกต และการรวบรวมผลงานของนักเรียนตามช่วงเวลาที่กำหนด

4) การรายงานผลการประเมินผลการเรียน

พิชิต ฤทธิจัญญ (2545: 270) อธิบายถึง การรายงานผลการประเมินผลการเรียนว่าเป็นการแจ้งผลการเรียนรู้และพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นความก้าวหน้าและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้ทราบ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขและส่งเสริมพัฒนาการเรียนของผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งใช้เป็นข้อมูลสำหรับออกเอกสารหลักฐานการศึกษาสำหรับการตรวจสอบยืนยัน และรับรองผลการเรียนรู้และวุฒิการศึกษาของผู้เรียนตามบทบาทหน้าที่ของแต่ละฝ่าย ข้อมูลในการรายงานการประเมินผลประกอบด้วย ข้อมูลการวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียน ข้อมูลการประเมินผลระดับสถานศึกษา ข้อมูลผลการประเมินคุณภาพระดับชาติ และข้อมูลพัฒนาการของผู้เรียนด้านอื่น ๆ ลักษณะของข้อมูลรายงานการประเมินผล อาจเป็นตัวเลข ตัวอักษร คำ หรือข้อความที่เป็นตัวแทนของระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียนที่เกิดขึ้นจากการประเมินผล สรุปตัดสินผลการเรียนของผู้เรียน

การรายงานผลการประเมินผลการเรียนมีเป้าหมายสำคัญ คือ ต้องการให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบผลการเรียนนั้น ไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพบุคคลที่เป็นเป้าหมาย การรายงานวัตถุประสงค์ของการใช้ และผลการประเมิน

2.2.8.5 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นหัวข้อสำคัญที่มีผลสืบเนื่องในพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้สถานศึกษาต้องได้รับการประเมินคุณภาพการศึกษาทุก สถานศึกษา

1) ความหมายของการประกันคุณภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545ข: 7) ให้ความหมายการประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การบริหารจัดการและการดำเนินกิจกรรมตามภารกิจปกติของสถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

อุไรพรรณ เจนวาณิชยานนท์ และสุวรรณี มงคลรุ่งเรือง (2545: 46) ให้ความหมาย การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง เป็นกิจกรรม แนวปฏิบัติ หรือแผนงานที่ได้จัดทำขึ้นอย่างเป็น ระบบ หรือเป็นกิจกรรมที่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า โดยมีเป้าหมายของกิจกรรมหรือการกระทำที่วางไว้ คือ ผู้ใช้บริการจะได้รับผลผลิตจากมหาวิทยาลัยที่มีคุณภาพ

จากความหมายของการประกันคุณภาพดังกล่าว พอสรุปได้ว่า การประกันคุณภาพ หมายถึง การดำเนินกิจกรรมของสถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนตามแผนงานที่ได้ จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบ และเป็นกิจกรรมที่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า

2) หลักการและกระบวนการของการประกันคุณภาพ

กรมวิชาการ (2542: 3-4) ได้กล่าวถึง หลักการและกระบวนการของการประกันคุณภาพ การศึกษาการประกันคุณภาพการศึกษามีหลักการ ดังนี้

1. การสร้างความมั่นใจและความพึงพอใจในคุณภาพการศึกษา
2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานทางการศึกษาของทุกฝ่ายทั้งผู้ให้และ ผู้รับบริการ

3. ความร่วมมือทางวิชาการขององค์กร บุคลากรในพื้นที่
4. การดำเนินงานเน้นคุณภาพในการปฏิบัติงานทุกระดับทุกขั้นตอน
5. การดำเนินงานสามารถติดตามตรวจสอบได้
6. การรายงานสู่สาธารณชนและผู้เกี่ยวข้อง

สำหรับกระบวนการสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา มีดังนี้

1. การควบคุมคุณภาพการศึกษา เป็นการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในเพื่อ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาเข้าสู่มาตรฐานที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย

1.1 การกำหนดมาตรฐานการศึกษา โดยกระทรวงศึกษาธิการกำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับชาติ เขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษากำหนดมาตรฐานการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาชาติ และจัดทำข้อมูลพื้นฐานการศึกษาไว้เพื่อใช้ในการพัฒนาคุณภาพต่อไป

1.2 พัฒนาการเข้าสู่มาตรฐานโดยกระทรวงศึกษาธิการ เขตพื้นที่การศึกษา หรือต้นสังกัด และสถานศึกษา จัดทำแผนเพื่อใช้เป็นแนวทางการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพเข้าสู่มาตรฐานที่กำหนดไว้ในด้านการพัฒนาหลักสูตร คือ การพัฒนาครูผู้สอนและบุคลากร ชรรมนูญสถานศึกษาการเรียนการสอน การแนะแนว การจัดการเรียนการสอนและการวัดประเมินผล เป็นต้น ทั้งนี้โดยเน้นระบบและกลไกการปฏิบัติงานตามแผนติดตาม การกำกับการดำเนินงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

2. การตรวจสอบ ทบทวน และปรับปรุงคุณภาพการศึกษาเป็นการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาหรือต้นสังกัดและกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อ ยืนยัน ช่วยเหลือ สนับสนุน เฝ้าระวังปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดมุ่งไปสู่มาตรฐานที่ต้องการ ดังนี้

2.1 การตรวจสอบและทบทวนการดำเนินงานทั้งระบบด้วยตนเองของสถานศึกษา เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ และรายงานผลต่อผู้ปกครอง ชุมชน สังคม และผู้รับผิดชอบการจัดการศึกษา

2.2 ตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา โดยมีเขตพื้นที่ การศึกษาและ/หรือต้นสังกัด เพื่อส่งเสริม สนับสนุน และ/หรือใช้มาตรการในการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้ มีการตรวจสอบติดตามและการประเมินผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาภาพรวมของประเทศโดยกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อส่งเสริมสนับสนุน และ/หรือใช้มาตรการในการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพการศึกษา

3. การประเมินและรับรองคุณภาพการศึกษาเป็นการดำเนินงานประกันคุณภาพภายนอกโดยสำนักรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา เพื่อประเมินและรับรองว่าสถานศึกษาจัดการศึกษาได้คุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้

3) การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

กรมวิชาการ (2542: 17) ได้กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกลไกที่สำคัญที่จะช่วยทำให้การจัดการศึกษาของสถานศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพ โดยสถานศึกษาต้องกำหนดมาตรฐานการศึกษาเป็นเป้าหมายการพัฒนาที่ชัดเจน สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาชาติ

แล้วดำเนินการจัดการศึกษาให้สามารถสร้างความมั่นใจว่าผู้เรียนจะมีคุณลักษณะตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ โดยมีแนวดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

1. การจัดทำธรรมนูญสถานศึกษา เป็นข้อตกลงที่กำหนดเป็นลายลักษณ์อักษร ร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน เพื่อใช้เป็นแผนแม่บทในการพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษา ในช่วงเวลาที่กำหนด โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษาเป็นพื้นฐานในการพัฒนา

2. การบริหารจัดการคุณภาพ เป็นการนำทรัพยากรและวิธีการต่าง ๆ มา ดำเนินการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง มีระบบคุณภาพ มีมาตรฐานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในธรรมนูญสถานศึกษาโดยเน้นด้านการเรียนการสอน การวัดผลประเมินตามสภาพจริง และด้านการ บริการและจัดการ

3. การตรวจสอบทบทวนและปรับปรุงคุณภาพการศึกษา เป็นกระบวนการ รวบรวมข้อมูลการปฏิบัติงาน การประเมินสภาพและผลการดำเนินงานของสถานศึกษาตามแผนพัฒนา คุณภาพที่กำหนดในธรรมนูญสถานศึกษาทุกปี เพื่อปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

4. การรายงานคุณภาพของการศึกษา เป็นการสื่อสารให้ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบถึงความก้าวหน้าและผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพ การศึกษา ที่กำหนดไว้ในธรรมนูญสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้โรงเรียนจัดทำระบบ ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ทั้งการ ประเมินคุณภาพภายใน และการประกันคุณภาพภายนอก ในหมวด 6 มาตรา 48 ให้หน่วยงานต้น สังกัดและสถานศึกษา จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกัน คุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา ที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมี การจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและให้เปิดเผยต่อ สาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกัน คุณภาพภายนอก และเพื่อให้การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาประสบผลสำเร็จและ บรรลุผลสำเร็จดังเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ดังนั้น กระทรวง ศึกษาธิการ (2546: 37) จึงได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษา ดังนี้

1. ระบบโครงสร้างองค์กรรองรับระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

2. ได้กำหนดคกฏเกณฑ์การประเมินเป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาและตัวชี้วัดของกระทรวง เป้าหมายความสำเร็จของเขตพื้นที่การศึกษา หลักเกณฑ์และวิธี การประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา
3. วางแผนพัฒนาคุณภาพของการศึกษาตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาให้บรรลุผลตามเป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษา
4. ดำเนินการพัฒนางานตามแผน การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพภายในเพื่อปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง
5. ประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาและหน่วยงานอื่นในการปรับปรุงและพัฒนา ระบบประกันคุณภาพภายใน และการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
6. ประสานความร่วมมือกับเขตพื้นที่การศึกษาและหน่วยงานอื่นเพื่อประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเขตพื้นที่การศึกษา
7. การประสานงานกับสำนักงานรับรองมาตรฐานการศึกษาและประเมินคุณภาพในการประเมินสถานศึกษาเพื่อเป็นฐานในการพัฒนาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

จากแนวทางในการปฏิบัติในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาดังกล่าวมา ผู้บริหารจะต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา จัดระบบการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา วางแผนการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจัดทำกรประกันคุณภาพภายใน

2.2.9 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ทฤษฎีสำคัญที่มีความเกี่ยวข้องกับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วยทฤษฎีดังต่อไปนี้

2.2.9.1 ทฤษฎีการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (SBM)

เซง (Cheng, 1996: 121) ได้มีการพัฒนาแนวคิดของ คาล์ดเวลล์และสปินส์ และมาร์คแมน และโฮล์สเลตเตอร์ ระบุว่า การบริหารจัดการที่สถานศึกษาที่มีความซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยคำนึงถึงคุณภาพการศึกษาเป็นสำคัญ เน้นความยืดหยุ่นและการบริหารด้วยตนเองตามเงื่อนไขที่เหมาะสม เพื่อให้การศึกษามีความคล่องตัวในการพัฒนาและดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เฉพาะตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถจะกำหนดความต้องการของสถานศึกษาขึ้นเอง ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องมีอิสระและความรับผิดชอบในการพัฒนาและดำเนินงานตามยุทธศาสตร์

เฉพาะของตนอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถกำหนดความต้องการของสถานศึกษาขึ้นเอง ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องมีอิสระและความรับผิดชอบการใช้ทรัพยากรในการแก้ปัญหาต่าง ๆ มากขึ้น ทำให้กิจกรรมการศึกษาบังเกิดผลต่อการพัฒนาในระยะยาว การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานได้ปฏิรูปในสองเรื่อง คือ ความเป็นอิสระในการตัดสินใจของสถานศึกษาและความรู้สึกเป็นเจ้าของ

พิชาย รัตนคิดถก ณ ภูเก็ต (2552: 29-30) ได้เสนอหลักการพื้นฐานทั่วไปของการจัดการ 14 ข้อ ของอองรี ฟาโยล (Henry Fayol) ที่สามารถจำแนกออกเป็นสามกลุ่ม คือ กลุ่มหลักการของโครงสร้าง (Structure Principles) กลุ่มหลักการของกระบวนการ (Process Principles) และกลุ่มหลักการเป้าประสงค์ (Purpose Principles) หลักการนี้ ฟาโยล เห็นว่า สามารถประยุกต์ใช้ในองค์กรทั่วไป โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. หลักการของโครงสร้าง

1.1 หลักการแบ่งงาน (Division of Work) โดยทั่วไปจะเห็นได้ว่า ความเชี่ยวชาญเฉพาะอย่างจะทำให้การทำงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้เกิดผลผลิตสูง ดังนั้น การทำงานจะต้องแบ่งเป็นกิจกรรมของงาน และต้องแบ่งเป็นกิจกรรมย่อยของงาน หรือแม้จะเล็กกว่านั้นจนกว่าจะเกิดความเชี่ยวชาญ เช่น การจัดการอบรม การจัดสถานที่ การติดต่อประสานงานต่าง ๆ การจัดเอกสารประเมินผลสำหรับงานย่อย

1.2 เอกภาพของทิศทางการปฏิบัติงาน (Unity of Direction) มีหน่วยงานย่อย ๆ ในองค์กรที่มีวัตถุประสงค์เดียวกันหรือทำงานในลักษณะคล้ายคลึงกัน จะต้องอยู่ภายใต้แผนยุทธศาสตร์เดียวกันภายใต้การนำของผู้บริหารที่รับผิดชอบแผนนั้น

1.3 การมอบหมายอำนาจหน้าที่ (Authority) ความรับผิดชอบมอบ (Responsibility) ให้ผู้บริหาร เพื่อให้มีอำนาจในการสั่งการอย่างชอบธรรมและมีสิทธิในการตัดสินใจ ขณะเดียวกันสิ่งที่มาพร้อมอำนาจหน้าที่ คือ ความรับผิดชอบ ผู้บริหารจะต้องรับผิดชอบต่อตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งของตน

1.4 ระดับความเหมาะสมการรวมศูนย์อำนาจ (Centralization) องค์กรมีการพิจารณาว่าควรรวมศูนย์อำนาจใหม่ฝ่ายจัดการหรือกระจายอำนาจ (Decentralization) ให้ไปสู่ฝ่ายการปฏิบัติในเรื่องใดบ้าง จึงจะสอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพของงาน

1.5 การสื่อสารตามสายบังคับบัญชา (Scalar Chain) การสื่อสารในองค์กรควรเป็นไปตามสายบังคับบัญชา แต่ถ้าหากมีปัญหาเรื่องของความล่าช้า การสื่อสารตามแนวระนาบ (Gangplanks) ก็อนุญาตให้ใช้ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อตกลงของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องและหัวหน้างานจะต้องรับรู้

2. หลักการของกระบวนการ

2.1 การมีระเบียบวินัย (Discipline) องค์กรจะต้องมีระเบียบ เพื่อใช้เป็นมาตรฐานที่สมาชิกองค์กรต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตาม การมีระเบียบวินัยที่ค้ำประกันต้องเกิดจากองค์กรที่มีภาวะผู้นำที่มีประสิทธิภาพ มีความเข้าใจอย่างชัดเจนและรับรู้ตรงกันเกี่ยวกับระเบียบขององค์กรระหว่างฝ่ายบริหารและฝ่ายปฏิบัติการ และมีความยุติธรรมและเสมอภาคในการลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืน

2.2 เอกภาพการบังคับบัญชา (Unity of Command) คือการที่ผู้ปฏิบัติต้องรับคำสั่งจากหัวหน้าเพียงคนเดียวเท่านั้น เพื่อไม่สร้างความสับสนในการปฏิบัติงาน

2.3 ความเสมอภาค (Equity) ผู้บริหารควรปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างมีความเมตตากรุณาและอย่างเสมอภาคไม่ลำเอียง

2.4 การให้ผลตอบแทนอย่างเป็นธรรม (Remuneration) พนักงานจะต้องได้รับผลการตอบแทนอย่างยุติธรรมตามผลการปฏิบัติงานของแต่ละคน

2.5 หลักการผลประโยชน์ส่วนตัวที่ต้องขึ้นอยู่กับผลประโยชน์ส่วนรวม (Subordination of Individual Interests to the General Interests) นั่น คือ ผลประโยชน์ของปัจเจกชนและกลุ่มในองค์กรจะต้องไม่อยู่เหนือผลประโยชน์ขององค์กร

3. หลักการของเป้าประสงค์

3.1 ความเป็นระเบียบ (Order) บุคลากรและวัสดุเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ จะต้องอยู่ใน ตำแหน่งที่ควรจะเป็นกาลเทศะ

3.2 เสถียรภาพของบุคคลที่ครอบครองตำแหน่ง (Stability of Tenure of Personnel) การที่บุคคลดำรงตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งจะต้องให้เขามีความมั่นคงในการครอบครองตำแหน่งนั้นตามสมควรเพื่อจะได้เรียนรู้และพัฒนางาน การเปลี่ยนแปลงบุคคลในการดำรงตำแหน่งบ่อยครั้ง จะนำไปสู่การไร้ประสิทธิภาพ และฝ่ายบริหารจะต้องมีแผนบุคลากรเพื่อบรรจุคนลงในตำแหน่งที่ว่างได้อย่างทันที

3.3 การคิดริเริ่ม (Initiative) องค์กรควรได้รับการสนับสนุนและการส่งเสริมให้พนักงานมีความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงาน

3.4 ความสามัคคี (Esprit de corps) ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม ให้มีการสร้างความกลมเกลียวสามัคคีและความเป็นเอกภาพภายในองค์กร

จากการศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร พอจะกล่าวได้ว่า ทฤษฎีการบริหารสามารถนำมาใช้ในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ได้แก่ ทฤษฎี Y ของแมกเกรเกอร์ ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วม และหลักการการบริหารองค์กรของ ฟาโยล ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหาร

โรงเรียน หลักการ โครงสร้างที่กล่าวถึงหลักการแบ่งงาน ระดับความเหมาะสมของการรวมศูนย์อำนาจ การมอบหมายอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ ซึ่งเป็นหลักการกระจายอำนาจ

2.2.9.2 ทฤษฎีวงล้อเดมมิ่ง

วีรพงษ์ เกลิมจิระรัตน์ (2547: 46) กล่าวว่า วงล้อเดมมิ่ง หรือวงล้อ PDCA คือ วิธีการที่เป็นขั้นตอนของการทำงานให้งานเสร็จได้อย่างถูกต้องอย่างมีประสิทธิภาพและเชื่อถือได้ ประกอบด้วย การวางแผน (Plan) การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ (Do) การตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน (Check) และการปฏิบัติการแก้ไขปัญหาทำให้งานไม่บรรลุเป้าหมายตามแผนที่ได้วางไว้ (Act) ซึ่งการหมุนวงล้อเดมมิ่ง (PDCA) อย่างต่อเนื่อง จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้การบริหารงานบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

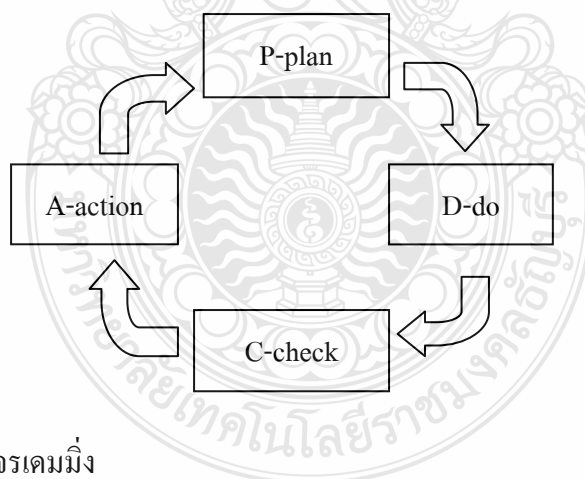
อุทัย บุญประเสริฐ (2545: 76) กล่าวว่า วงจร PDCA หรือวงจรเดมมิ่ง คือ แนวความคิดในการแก้ปัญหา (Problem Solving) และพัฒนากระบวนการ (Process Improvement) อย่างต่อเนื่อง ซึ่งนำเสนอโดย ดร.เดมมิ่ง และสามารถถือได้ว่าเป็นแนวคิดพื้นฐานของวิธีการต่าง ๆ ที่อยู่ในปัจจุบัน กระบวนการแก้ไขปัญหามีประกอบด้วย

1. Plan คือ การวางแผนที่ครอบคลุมเรื่องการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย วิธีการแก้ไขและจัดทำแผนดำเนินงานองค์ประกอบทั้ง 4 ของวงจร PDCA นั้น ขั้นตอนของการวางแผนเป็นเรื่องสำคัญที่สุด แต่ไม่ได้หมายความว่า ไม่ว่าจะการดำเนินการในขั้นตอนที่เหลือจะเป็นอย่างไร ขึ้นอยู่กับการวางแผนที่ถูกต้อง แต่เนื่องจากทุกสิ่งทุกอย่างต้องอาศัยแผน ดังนั้นถ้าแผนไม่ดี งานอื่นก็ไม่ดีด้วย ถ้าแผนเดิมมีการวางแผนอย่างดี การแก้ไขก็มีน้อยและกิจกรรมต่าง ๆ ก็สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่า การจัดทำแผนจำเป็นจะต้องมีการระบุข้อจำกัดของทรัพยากรที่มีและผลที่มีต่อแผน เช่น ทรัพยากรมนุษย์ วัตถุดิบและเงินทุน ระยะเวลาที่เกี่ยวข้อง และพิจารณาหาวิธีการที่เป็นไปได้ภายใต้ข้อจำกัดดังกล่าว ถ้าเป็นไปได้ควรมีการตรวจสอบความเป็นไปได้ในการผ่อนคลายข้อจำกัดดังกล่าวด้วย ควรมีการพิจารณาข้อเสนอต่าง ๆ ก่อนที่จะกำหนดเลือกใช้ข้อเสนอดีที่สุดให้เป็นแผนปฏิบัติการ แผนควรมีการกำหนดวิธีการต่าง ๆ ที่ใช้เพื่อตรวจสอบว่า แผนดังกล่าวได้มีการวางแผนที่ดี และมีการปฏิบัติตามแผนอย่างถูกต้อง

2. Do คือการลงมือปฏิบัติ หลังจากเสร็จสิ้นจากการวางแผนแล้วก็เข้าสู่ขั้นตอนการปฏิบัติงานหรือดำเนินงานขั้นตอนต่าง ๆ ที่เสนอไว้ ควรนำไปปฏิบัติเพื่อให้มั่นใจว่ามีการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในขั้นตอนนี้คือ

2.1 สร้างความมั่นใจว่าผู้รับผิดชอบดำเนินการ ตระหนักถึงวัตถุประสงค์และความจำเป็นของงานอย่างถ่องแท้

- 2.2 ให้ผู้รับผิดชอบรับรู้เนื้อหา และดำเนินการตามแผนที่กำหนด
- 2.3 ให้มีการศึกษา และฝึกอบรม เพื่อดำเนินการตามแผนอย่างถูกต้อง
- 2.4 จัดหาทรัพยากรที่จำเป็นตามที่กำหนด และเมื่อต้องการ
3. Check คือ การตรวจสอบผลของการปฏิบัติ เมื่อทำการตรวจสอบผลที่มีการดำเนินงานตามแผน เพื่อให้สามารถเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้น และดำเนินการแก้ไขจนได้กระบวนการหรือวิธีการปฏิบัติสามารถกำหนดเป็นมาตรฐาน ควรมีการประเมินสองด้านและเป็นอิสระซึ่งกันและกัน
- 3.1 มีการดำเนินงานตามแผนอย่างถูกต้องหรือไม่
- 3.2 เนื้อหาของแผนมีสาระเพียงพอหรือไม่
- ถ้าวัตถุประสงค์ของงานไม่บรรลุผลนั้น หมายความว่า สภาพเงื่อนไขไม่เป็นไปตามข้อ 1 หรือข้อ 2 หรือทั้งสองข้อเป็นสิ่งจำเป็นต้องพิจารณาว่าอยู่กรณีใด เพราะการแก้ไขที่ต้องการในแต่ละข้อจะแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง
4. Act คือการปฏิบัติตามผลการตรวจสอบ หรือแก้ไข การปฏิบัติใด ๆ ที่เหมาะสมตามผลลัพธ์ที่ได้จากขั้นตอนการตรวจสอบ หากผลลัพธ์ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย จะต้องทำการปรับปรุงแก้ไขกรณีผลลัพธ์เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้จัดทำเป็นมาตรฐาน ซึ่งเรียกขั้นตอนนี้ว่าการนำไปปฏิบัติและกำหนดเป็นมาตรฐาน (Action)

ภาพที่ 2.3 แสดงวงจรเดมมิ่ง

ดังนั้น ตามแนวคิดทฤษฎีวงล้อเดมมิ่ง PDCA มีขั้นตอนทั้ง 4 ประกอบด้วย การวางแผนอย่างรอบคอบเพื่อปฏิบัติงานอย่างค่อยเป็นค่อยไป แล้วจึงตรวจสอบผลที่เกิดขึ้น วิธีการและการปฏิบัติงานใดที่มีประสิทธิผลที่สุดก็จะจัดให้เป็นมาตรฐาน หากไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้ ต้องมองหาวิธีการปฏิบัติใหม่ หรือใช้ความพยายามให้มากขึ้นกว่าเดิม

2.2.9.3 ทฤษฎี POSDCORB

กระบวนการบริหาร (Administration) ของ Lather Gulicks นำเสนอแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารที่เรียกว่า POSDCORB ไว้ 7 ประการ ซึ่งมีวิธีการเป็นขั้นตอนในการทำงานในห้างสำเร็จอย่างถูกต้องมีประสิทธิภาพและเชื่อถือได้ คือ (มหาเศรษฐศาสตร์, 2555)

1. การวางแผนงาน (Planing) หมายถึง องค์กรควรจะกำหนดแผนงานกิจการเพื่อให้หมู่สมาชิก หรือบุคลากรในองค์กรมีทิศทางในการปฏิบัติงานหรือทำงานร่วมกันอย่างกลมกลืนไปในทิศทางเดียวกัน

2. การจัดองค์กร (Organizing) คือ จัดโครงสร้างองค์กรให้มีสายบังคับบัญชาที่ชัดเจน การเชื่อมสายบังคับบัญชาให้แน่นแฟ้น และมีความจงรักภักดีต่อองค์กร เพื่อสนับสนุนนโยบายของผู้บริหารในระดับสูงเป็นอย่างดี

3. การบริหารงานบุคคล (Staffing) คือ ส่งเสริมและพัฒนาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานขององค์กร

4. การวินิจฉัยสั่งการ (Directing) องค์กรมีการวินิจฉัยสั่งการรวดเร็วและแม่นยำ รวมทั้งข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยเพื่อเป็นข้อมูลการตัดสินใจของผู้บริหารองค์กร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์กร

5. การประสานงาน (Co - ordinating) การประสานงานในเชิงระบบในองค์กรหรือนอกกระบวนองค์กร เพื่อให้องค์กรสามารถดำเนินกิจการอย่างมีประสิทธิภาพตรงตามนโยบายและวัตถุประสงค์ขององค์กร เพื่อแก้ไขปัญหาของความขัดแย้งทั้งในองค์กรและนอกองค์กร

6. การเสนอรายงาน (Reporting) องค์กรมีการตรวจสอบข้อมูลผลการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ การรายงานข้อมูลอย่างสม่ำเสมอ และเป็นข้อมูลที่เป็นมาตรฐาน เทียบตรง มีมาตรฐานรวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาสนับสนุนข้อมูล จะทำให้การบริหารองค์กรได้อย่างแม่นยำ รวดเร็วต่อผู้บริหาร

7. การจัดทำงบประมาณ (Budgeting) องค์กรที่มีการจัดทำระบบบัญชีที่ดี และงบประมาณเป็นแบบมาตรฐาน ซึ่งสามารถตรวจสอบระบบบัญชี (Balance Sheet) ได้อย่างมีระบบและถูกต้องชัดเจนในการบริหารงานองค์กร

โรงเรียนเป็นสถานที่ร่วมกันของบุคคล 3 กลุ่ม คือ ผู้ให้บริการ ได้แก่ ครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งผู้สนับสนุนการศึกษาซึ่งทำหน้าที่ให้บริการอื่นๆ ผู้รับบริการ ได้แก่ นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไปที่สนใจ หรืออาจกล่าวได้ว่า ผู้เรียนและผู้ให้การสนับสนุน ได้แก่ หน่วยงานบังคับบัญชา ชุมชนและประชาชนทั่วไป ดังนั้นการที่จะทำให้สถานศึกษาได้ทำหน้าที่ตาม

ภารกิจได้ครบถ้วนสมบูรณ์ ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องนำทฤษฎีการจูงใจเข้ามาใช้ในการบริหารงานของโรงเรียน โดย จันทราณี สงวนนาม (2551: 45) ได้เสนอแนะทฤษฎีการจูงใจ ซึ่งประกอบด้วย ทฤษฎีย่อย ดังต่อไปนี้

2.2.9.4 ทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์

มาสโลว์ (Maslow 1954: 236) มีความเชื่อว่า องค์การที่จะให้บรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายได้นั้นขึ้นอยู่กับความร่วมมือร่วมใจของผู้ปฏิบัติงาน โดยให้ความร่วมมือการทำงานอย่างดีนั้นจะบังเกิดได้เมื่อผู้บริหารขององค์การมีความเข้าใจความต้องการของมนุษย์ และเลือกใช้วิธีการจูงใจ เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความมั่นใจ ตั้งใจทำงาน การเข้าใจความต้องการของมนุษย์นับเป็นจุดแรกที่จะนำไปสู่ความเข้าใจพฤติกรรมของคนในองค์การ

ธงชัย สันติวงษ์ (2548: 68) อธิบายสมมติฐานของ มาสโลว์ ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์ ดังนี้

1. คนทุกคนมีความต้องการและความต้องการนั้นจะมีอยู่ตลอดเวลาไม่มีที่สิ้นสุด
2. ความต้องการของคน มีลักษณะเป็นลำดับขั้นจากต่ำไปหาสูงตามระดับความสำคัญ เมื่อความต้องการในระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการระดับสูงก็จะมี การเรียกร้องให้มีการตอบสนอง

มาสโลว์ ได้จัดลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ (Hierarchy of Need) ไว้ 5 ระดับ จากระดับต่ำสุดไปถึงระดับสูงสุด ดังนี้

1. ความต้องการด้านร่างกาย
2. ความต้องการทางด้านความมั่นคงปลอดภัย
3. ความต้องการด้านความรักและการมีส่วนร่วมในสังคม
4. ความต้องการได้รับการเกียรติยศและการยกย่องจากสังคม
5. ความต้องการความสำเร็จสมหวังในชีวิต

การนำทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ไปใช้ในหน่วยงาน ผู้บริหารจะต้องคำนึงถึงหลักการสร้างแรงจูงใจที่ว่า หากความต้องการในระดับต่ำได้รับการตอบสนองทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนแล้ว ดังนั้น ส่วนที่ได้รับการตอบสนองแล้วก็จะไม่เกิดแรงจูงใจของพฤติกรรมอีกต่อไป เช่น ในหน่วยงานที่จัดให้มีรายได้พอสมควร และสภาพแวดล้อมของงานดีแล้ว การปรับปรุงสิ่งเหล่านี้ให้ดีขึ้น จะไม่เพิ่มแรงจูงใจเลยเนื่องจากบุคคลส่วนใหญได้รับการตอบสนองความต้องการในระดับนี้เป็นอย่างดี

2.2.9.5 ทฤษฎีองค์ประกอบคู่ (two factor theory)

เฮิร์ซเบอร์ก, มัสเนอร์ และไซเดอร์แมน (Herzberg, Mausner and Syderman, 1959: 157)

ได้เสนอทฤษฎีองค์ประกอบคู่ (two factor theory) ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การปฏิบัติงานซึ่งสรุปได้ว่ามีปัจจัยสำคัญ 2 ประการที่มีความสัมพันธ์กับความชอบหรือไม่ชอบในการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคล ซึ่งปัจจัยดังกล่าว คือ

1. ปัจจัยจูงใจ (motivation factor) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับงานโดยตรงเพื่อจูงใจให้คนชอบและรักงานปฏิบัติ เป็นตัวกระตุ้นทำให้เกิดความพึงพอใจให้แก่บุคคลในองค์กรให้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพราะปัจจัยสามารถสนองตอบความต้องการภายในของบุคคลได้ด้วย ได้แก่

1.1 ความสำเร็จการทำงานของคน หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถทำงานได้สำเร็จและประสบความสำเร็จอย่างเต็มความสามารถในการแก้ปัญหาต่าง ๆ การรู้จักป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นเมื่อผลงานสำเร็จ จึงเกิดความรู้สึกพอใจและปลาบปลื้มในผลสำเร็จของงานนั้น ๆ

1.2 การยอมรับนับถือ หมายถึง การยอมรับนับถือไม่ว่าจากผู้บังคับบัญชาจากเพื่อน จากผู้มาขอรับคำปรึกษาหารือ จากบุคคลในหน่วยงาน การยอมรับนี้อาจจะอยู่ในรูปแบบการยกย่องชมเชยแสดงความยินดี การให้กำลังใจหรือการแสดงออกอื่นใดที่สื่อให้เห็นถึง การยอมรับในความสามารถ เมื่อได้ทำงานอย่างหนึ่งอย่างใดบรรลุผลสำเร็จการยอมรับนับถือจะแฝงอยู่กับความสำเร็จในงานด้วย

1.3 ลักษณะงานปฏิบัติ หมายถึง งานที่มีความน่าสนใจ งานที่ต้องอาศัยความรู้เริ่มสร้างสรรค์ท้าทายให้ต้องลงมือทำ หรืองานที่มีลักษณะสามารถกระทำได้ตั้งแต่ต้นจนจบโดยลำพังผู้เดียว

1.4 ความรับผิดชอบ หมายถึง ความพึงพอใจที่เกิดขึ้นจากการได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบใหม่ ๆ และมีอำนาจในการรับผิดชอบได้อย่างเต็มที่ ไม่มีการตรวจหรือควบคุมอย่างใกล้ชิด

1.5 ความก้าวหน้า หมายถึง การได้รับเลื่อนขึ้นเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นของบุคคลในองค์กร การได้มีโอกาสได้ศึกษาเพื่อหาความรู้เพิ่มเติมหรือได้รับการฝึกอบรม

2. ปัจจัยค้ำจุนหรือปัจจัยสุขอนามัย

ปัจจัยค้ำจุนหรือปัจจัยสุขอนามัย หมายถึง ปัจจัยที่ค้ำจุนให้เกิดแรงจูงใจในการทำงานของบุคคลที่มีอยู่ตลอดเวลา ถ้าไม่มีลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับบุคคลในองค์กร บุคคลในองค์กรจะเกิดความไม่ชอบงานขึ้นนี้และปัจจัยที่มาจากภายนอกตัวบุคคล ได้แก่

2.1 เงินเดือน หมายถึง เงินเดือนและการเลื่อนขั้นเงินเดือนในหน่วยงานนั้น ๆ เป็นที่พอใจของบุคลากรที่ทำงาน

2.2 โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต นอกจากจะหมายถึง การที่บุคคลได้รับการแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งภายในหน่วยงานแล้ว ยังหมายถึง สถานการณ์ที่บุคคลสามารถได้รับความก้าวหน้าในทักษะวิชาชีพด้วย

2.3 มีความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน หมายถึง การติดต่อไม่ว่าจะเป็นกิริยาหรือวาจาที่แสดงถึงความสัมพันธ์อันดีต่อกัน สามารถทำงานร่วมกัน มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน

2.4 สถานะของอาชีพ หมายถึง อาชีพนั้น ๆ เป็นที่ยอมรับเคารพนับถือของสังคมที่มีเกียรติและศักดิ์ศรี

2.5 นโยบายและการบริหาร หมายถึง การจัดและการบริหารงานองค์กร การติดต่อสื่อสารภายในองค์กร

2.6 สภาพการทำงาน หมายถึง สภาพทางกายภายในของงานเช่น แสง เสียง อากาศ ชั่วโมงการทำงาน รวมทั้งลักษณะของสิ่งแวดล้อมอื่นๆ เช่น อุปกรณ์หรือเครื่องมือต่างๆ

2.7 ความเป็นอยู่ส่วนตัว หมายถึง ความรู้สึกที่ดี หรือไม่ดีอันเป็นผลที่ได้รับจากงานในหน้าที่ของเขา เช่น การที่บุคคลต้องถูกย้ายไปทำงานในที่แห่งใหม่ ซึ่งห่างไกลจากครอบครัว ทำให้เขาไม่มีความสุขและไม่พอใจกับการทำงานในที่แห่งใหม่

2.8 ความมั่นคงในการทำงาน หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อความมั่นคงในการทำงาน ความยั่งยืนของอาชีพหรือความมั่นคงขององค์กร

2.9 วิธีการปกครองบังคับบัญชาหมายถึง ความสามารถของผู้บังคับบัญชาในการดำเนินงานหรือความยุติธรรมในการบริหาร

เฮร์ซเบอร์ก (Herzberg, 1968: 10) ได้อธิบายเพิ่มเติมอีกว่า องค์กรประกอบของทางด้านการจูงใจจะต้องมีค่าเป็นบวกเท่านั้น จึงจะทำให้บุคคลมีความพึงพอใจในงานขึ้นมาได้ แต่ถ้าค่าเป็นลบบุคคลจะมีความรู้สึกไม่พึงพอใจในงานแต่อย่างใด ส่วนองค์กรประกอบด้านสุขอนามัยถ้ามีค่าเป็นลบบุคคลจะไม่มีความรู้สึกไม่พึงพอใจในงานแต่อย่างใด เนื่องจากองค์ประกอบทางด้านสุขอนามัยมีหน้าที่ที่จะบำรุงรักษาบุคคลให้มีความพึงพอใจในงานเพิ่มมากขึ้น

2.2.9.6 ทฤษฎีแรงจูงใจตามทฤษฎี X และทฤษฎี Y ของแมกเกรเกอร์

แมกเกรเกอร์ (McGregor, D. 1960: 120) ได้ชี้ให้เห็นถึงแบบของการบริหาร 2 แบบ คือ ทฤษฎี X ซึ่งมีลักษณะเป็นเผด็จการ และทฤษฎี Y หรือการมีส่วนร่วม ซึ่งแต่ละแบบที่เกี่ยวข้องกับสมมติฐานที่มีต่อลักษณะของมนุษย์ ดังนี้

การบริหารแบบทฤษฎี X มีความเชื่อว่า

1. มนุษย์โดยทั่วไปไม่ชอบทำงาน และพยายามหลีกเลี่ยงงานถ้าสามารถทำได้
2. เนื่องจากการไม่ชอบทำงานของมนุษย์ มนุษย์จึงถูกควบคุม บังคับ หรือข่มขู่ให้ทำงาน ชอบสั่งการและวิธีการลงโทษ ให้ใช้ความพยายามได้เพียงพอและบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

3. มนุษย์โดยทั่วไปพอใจกับการชี้แนะ สั่งการหรือถูกบังคับ ต้องการหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบ มีความทะเยอทะยาน และต้องการความมั่นคงมากที่สุด

การบริหารแบบทฤษฎี Y มีความเชื่อว่า

1. การทำงานเป็นการตอบสนองความพอใจ
2. การข่มขู่วิธีการลงโทษไม่ได้เป็นวิธีการที่ดีที่สุดของการจูงใจให้คนทำงาน บุคคลที่ผูกพันกับบรรลุถึงความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กร มีแรงจูงใจและความควบคุมด้วยตนเอง
3. ความผูกพันของบุคคลที่มีต่อเป้าหมายขึ้นอยู่กับรางวัล และผลตอบแทนที่พวกเขาหวังว่าจะได้รับเมื่อเป้าหมายบรรลุถึงความสำเร็จ

4. ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงาน เป็นการจูงใจให้บุคคลยอมรับและแสวงหาความรับผิดชอบ มีความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน

ทฤษฎี Y เน้นการพัฒนาตนเองของมนุษย์ เพื่อชี้ให้เห็นว่ามนุษย์นั้นรู้และเข้าใจตัวเองได้ถูกต้องรับรู้และรับทราบความสามารถของตนเอง ผู้บริหารควรสร้างแรงจูงใจโดยการสร้างสถานการณ์ที่จะทำให้สมาชิกมีความรู้สึกรับผิดชอบและมีส่วนร่วมในการทำงาน

2.3 การจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทและหน้าที่ในการจัดการศึกษาให้กับประชาชนในท้องถิ่นตามความพร้อมและความต้องการของท้องถิ่น และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่ได้กำหนดรูปแบบของการจัดการศึกษาไว้ 3 รูปแบบ คือ การจัดการศึกษาในระบบ การจัดการศึกษานอกระบบ และการจัด

การศึกษาตามอัธยาศัย โดยที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลเมือง พัทธา และองค์การบริหารส่วนตำบล) สามารถจัดการศึกษาให้กับประชาชนในท้องถิ่นได้ทุกรูปแบบ ขึ้นอยู่กับความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับหน่วยงานในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีหน้าที่ในการนำนโยบายและแนวทางการจัดการศึกษา และมีบทบาทหน้าที่ในการจัดการศึกษาในระบบให้กับเด็กและเยาวชนในท้องถิ่นคือสถานศึกษา (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2549: 17)

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.2545 บัญญัติให้กระทรวงมหาดไทยทำหน้าที่รับผิดชอบการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและพัฒนาชุมชน ขณะที่การจัดการศึกษาเป็นบริการสาธารณะที่กฎหมายบัญญัติเป็นภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการ กระทรวงมหาดไทยจึงต้องรับผิดชอบการส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย โดยมีจังหวัดเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคทำหน้าที่กำกับ ดูแลและประสานการแก้ไขปัญหาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนการกำกับดูแลให้การบริหารจัดการศึกษาสอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐและถูกต้องตามกฎหมายระเบียบที่เกี่ยวข้อง การจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบจะยึดหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการเป็นแม่บท และพัฒนาสาระหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพความจำเป็นและความต้องการของชุมชนในพื้นที่ นโยบายการจัดการศึกษาท้องถิ่นจึงมุ่งส่งเสริมการพัฒนาความหลากหลายทั้งในรูปแบบ และแนวทางการจัดการศึกษาท้องถิ่นให้สามารถพัฒนาได้เต็มศักยภาพและสอดคล้องกับความจำเป็นของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2549: 1-2)

2.3.1 วิสัยทัศน์การจัดการศึกษา

จัดการศึกษาท้องถิ่นเพื่อพัฒนาคุณภาพและศักยภาพคนในท้องถิ่นให้มีคุณลักษณะที่สามารถบูรณาการวิถีชีวิต ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของสังคมและประเทศชาติตามหลักแห่งการปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2549: 5)

2.3.2 ระบบการบริหารจัดการศึกษา

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรหนึ่งที่มีหน้าที่ ภารกิจในการจัดการศึกษาตามกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยที่เด็กและเยาวชนในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล) ต้องได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพ เพื่อเจริญเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในอนาคต สถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นหน่วยงานหลักที่มีภารกิจ หน้าที่และรับผิดชอบต่อการจัดการศึกษา

ให้กับเด็กดังกล่าว ให้ได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพเต็มตามศักยภาพของเด็ก และโดยที่สถานศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่จัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพได้นั้น สถานศึกษาจึงจำเป็นต้องรับรู้ภารกิจ มีหน้าที่และรับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาดังกล่าว (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2549: 21)

ท้องถิ่นจัดระบบบริหารและการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับระบบการจัดการศึกษาของชาติ โดยมีเอกภาพในเชิงนโยบาย มีความหลากหลายในการปฏิบัติ อีกทั้งมีความพร้อมในการดำเนินการจัดการศึกษา และส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาท้องถิ่น การกำหนดนโยบายและแผนการจัดการศึกษา ให้คำนึงถึงผลกระทบต่อจัดการศึกษาของเอกชนหรือรับฟังความคิดเห็นของเอกชนประกอบการพิจารณาด้วย (สรรรถ วรรณทร์ และทิพวัลย์ คำคง, 2545: 5) แนวนโยบายการบริหาร การจัดการศึกษาในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดขึ้นตามแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ต้องการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งในด้านวิชาการงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยังคณะบุคคลที่มาจากประชาชน ชุมชน และท้องถิ่นในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับสถานศึกษา เพื่อทำหน้าที่กำกับ ดูแล ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาของชุมชนท้องถิ่นให้เป็นไปตามความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น โดยสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษาของชาติ การบริหารและการจัดการศึกษาระดับองค์กรในท้องถิ่น เป็นการบริหารและการดำเนินงานระดับปฏิบัติการในท้องถิ่น ที่กำหนดให้การปฏิบัติ เสร็จสิ้นที่สถานศึกษาให้มากที่สุด โดยยึดหลักความมีอิสระและคล่องตัวเป็นสำคัญ แต่ถ้าหากไม่สามารถเสร็จสิ้นที่สถานศึกษาได้ให้สิ้นสุดที่เขตพื้นที่การศึกษา โดยต้องมีการเชื่อมโยงสัมพันธ์กันระหว่างเขตพื้นที่การศึกษาสถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ เขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา ดังนี้ (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2549: 5-6)

1. เขตพื้นที่ของการศึกษาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้ตราขึ้นเพื่อมุ่งที่จะปฏิรูประบบการบริหารจัดการการศึกษาของไทย ยึดหลักความมีเอกภาพในด้านนโยบายและมีความหลากหลายในทางปฏิบัติ มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และให้ประชาชนมีส่วนร่วม จึงได้กำหนดให้มีการบริหารจัดการศึกษาในลักษณะของ “เขตพื้นที่การศึกษา” รวมทั้งกำหนดให้การศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญายึดเขตพื้นที่การศึกษาเป็นหลัก (มาตรา 37) กฎหมายได้กำหนดให้เขตพื้นที่การศึกษามีภารกิจหลัก ดังนี้

- 1.1 กำกับดูแลสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา
- 1.2 พิจารณาการตั้ง ยุบ รวม หรือเลิกสถานศึกษา

1.3 ประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษา

1.4 ประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษา

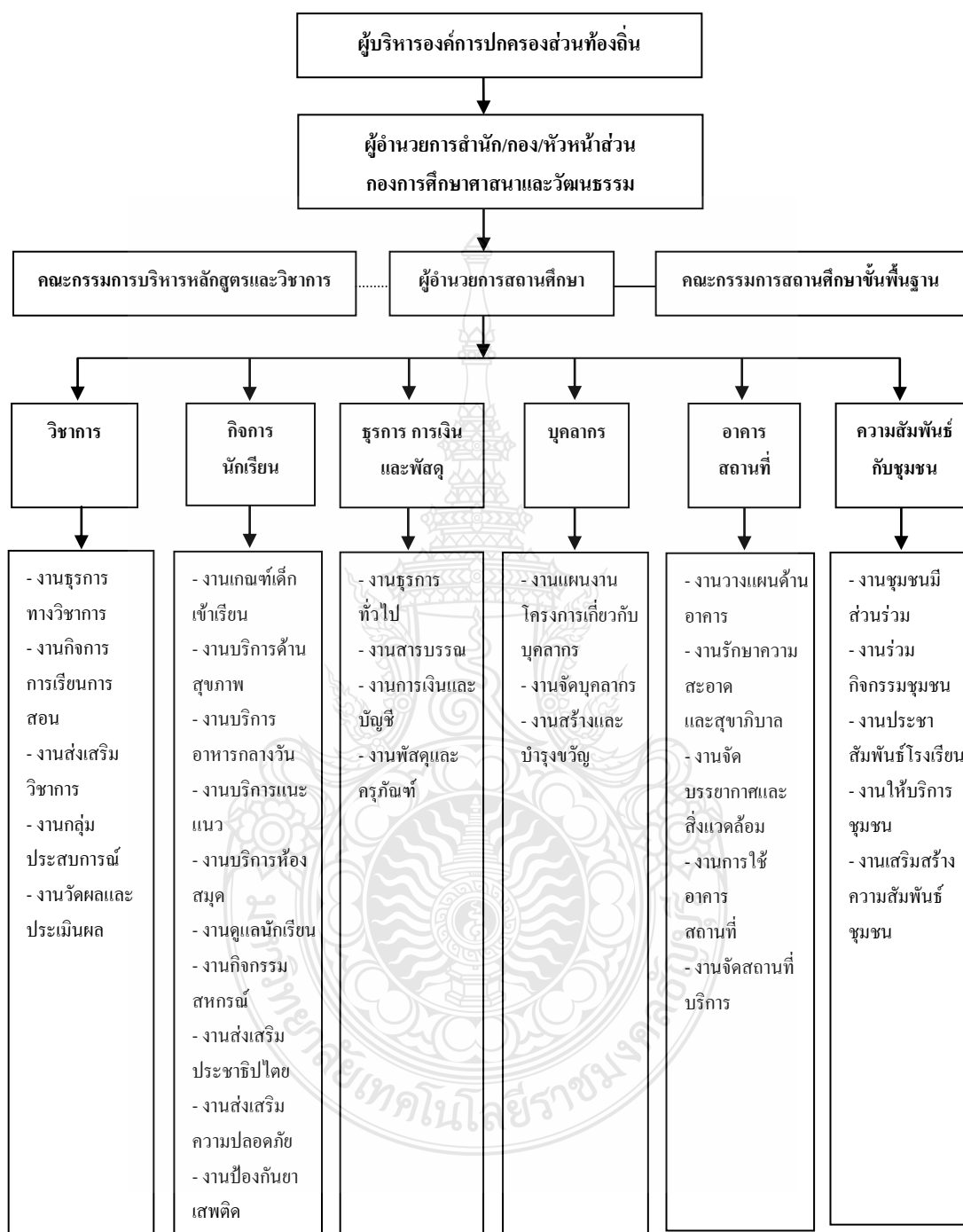
1.5 ส่งเสริมและสนับสนุนให้การจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลาย

1.6 กำกับดูแลหน่วยงานด้านศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมในเขตพื้นที่การศึกษา

2. สถานศึกษาเป็นหน่วยงานที่ปฏิบัติการ จัดการศึกษาตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ต้องการให้สามารถบริหารงานต่าง ๆ ได้อย่างคล่องตัวและเสร็จสิ้นในองค์กรของตนเองได้มากที่สุด การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาไปยังสถานศึกษาในเขตพื้นที่ศึกษามีลักษณะเป็นการบริหารที่ให้สถานศึกษา/โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based Management)

โครงสร้างการบริหารสถานศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีดังนี้

ภาพที่ 2.4 โครงสร้างการบริหารสถานศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ที่มา: กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2549 : 25)

2.3.3 นโยบายด้านครู และบุคลากรทางการศึกษา

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2549: 3-5) ได้วางแผนงานบุคลากรเพื่อใช้ในการประสานข้อมูลและเป็นข้อมูลในการนำเสนอพิจารณาสรรหาบุคคล พร้อมทั้งมีการประเมินผลการปฏิบัติงาน พัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยมีสิทธิประโยชน์ สวัสดิการ ค่าตอบแทนเพียงพอและเหมาะสมกับคุณภาพและมาตรฐานวิชาชีพชั้นสูง ระบุถึงกลยุทธ์การจัดการศึกษาท้องถิ่นในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาท้องถิ่นให้ได้คุณภาพและมาตรฐาน มีความประพฤติดียึดมั่นในจรรยาบรรณ และวินัยตามระเบียบประเพณีของครู สำนึกในหน้าที่สามารถประสานงานกับทุกฝ่าย ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่ราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลตามความมุ่งหมาย กล่าวถึงทิศทางการพัฒนาบุคลากร ดังนี้

วัตถุประสงค์ พัฒนาบุคลากรด้านการศึกษาท้องถิ่นโดยเพิ่มพูนความรู้ ทักษะความสามารถ คุณวุฒิ คุณธรรมและจริยธรรม เพื่อมุ่งเน้นให้มีคุณภาพในการปฏิบัติงานด้านการศึกษาท้องถิ่นทั้งในและนอกระบบโรงเรียน

เป้าหมาย

1. บุคลากรทางการศึกษาและพนักงานครูเทศบาลทุกคนให้ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งก่อนที่จะประจำการและระหว่างประจำการอย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อปี และจัดเป็นพิเศษสำหรับครู วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และครูภาษาไทย
2. พนักงานครูเทศบาลและบุคลากรทางการศึกษาควรได้รับการส่งเสริม ให้มีวิสัยทัศน์ที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและมีจิตสำนึกในความเป็นครู
3. พนักงานครูเทศบาลและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีขวัญกำลังใจ และความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานอย่างเสมอภาค

มาตรการ

1. เร่งพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาท้องถิ่นในทุกระดับ โดยจัดให้มีการประชุมอบรม สัมมนา เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะความสามารถ การปรับทัศนคติ แนวคิด กระบวนการทำงานกระบวนการเรียน การสอน ตลอดจนพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมและระเบียบวินัย ด้วยการให้ความสำคัญในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง
2. ดำเนินการวางแผนอัตรากำลังและสรรหาบุคลากรให้เพียงพอ และตรงตามความต้องการต่อการจัดการศึกษาหรือฝึกอบรมบุคลากรทดแทนในสาขาวิชาที่ขาดแคลน

3. ดำเนินการด้านสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ เพื่อเสริมสร้างขวัญกำลังใจและความมั่นคงให้กับพนักงานครูและบุคลากรทางการศึกษา

4. เร่งส่งเสริมและยกระดับสถานภาพครูเทศบาลและเมืองพัทยา ทั้งในด้านสถานภาพส่วนตัว สถานภาพวิชาชีพและสถานภาพสังคม

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2549: 58) ได้กำหนดตำแหน่งพนักงานครูกับทุกองค์กรในสังกัดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เมืองพัทยา และ องค์กรบริหารส่วนตำบล นับตั้งแต่วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2549 เป็นต้นไป ดังนี้

1. ตำแหน่งพนักงานครูสังกัดสถานศึกษา ได้แก่

1.1 สายงานการสอน ประกอบด้วย

1.1.1 ครูผู้ช่วย

1.1.2 ครู

1.2 สายงานบริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย

1.2.1 รองผู้อำนวยการสถานศึกษา

1.2.2 ผู้อำนวยการสถานศึกษา

2. วิทยฐานะพนักงานครู ได้แก่

2.1 ครู

2.1.1 ครูชำนาญการ

2.1.2 ครูชำนาญการพิเศษ

2.1.3 ครูเชี่ยวชาญ

2.1.4 ครูเชี่ยวชาญพิเศษ

2.2 ผู้บริหารสถานศึกษา

2.2.1 รองผู้อำนวยการชำนาญการ

2.2.2 รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ

2.2.3 รองผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ

2.2.4 ผู้อำนวยการชำนาญการ

2.2.5 ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ

2.2.6 ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ

2.2.7 ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญพิเศษ

2.4 การจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

จังหวัดปทุมธานีมีโรงเรียนเทศบาลในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

1. เทศบาลเมืองปทุมธานี ได้แก่ โรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี
2. เทศบาลเมืองท่าโขลง ได้แก่ โรงเรียนเทศบาลเมืองท่าโขลง1
3. เทศบาลเมืองลำสามแก้ว ได้แก่ โรงเรียนเทศบาล1 (จรนเนดิยุทธ)
4. เทศบาลตำบลบางกะดี ได้แก่ โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลบางกะดี

แต่ละหน่วยงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานีดังกล่าว ผู้วิจัยขอกล่าวถึงสภาพทั่วไปของหน่วยงาน วิสัยทัศน์ ภารกิจ และโครงสร้างการบริหาร ดังนี้

2.4.1 เทศบาลเมืองปทุมธานี

สภาพทั่วไปของเทศบาลเมืองปทุมธานี

เทศบาลเมืองปทุมธานี (2552) ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลบางปรอก อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาให้จัดตั้งเทศบาลเมืองปทุมธานี เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2479 มีพื้นที่ 1.7 ตารางกิโลเมตร และมีการขยายเขตเทศบาลตามพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี เมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2524 มีพื้นที่ทั้งสิ้น 7.1 ตารางกิโลเมตร ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 30 กิโลเมตร และห่างจากศาลากลางจังหวัดประมาณ 1 กิโลเมตร

วิสัยทัศน์

ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดี วิถีชีวิตอบอุ่น ชุมชนประกอบอาชีพที่มั่นคง เชื่อตรง บริหารจัดการภาครัฐเคร่งครัดคุณภาพบริการ มีระบบบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างสร้างสรรค์

ภารกิจของเทศบาล

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีภารกิจที่เกี่ยวข้องดังนี้
 - 1.1 การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบกทางน้ำ และทางระบายน้ำ
 - 1.2 การสาธารณสุขูปโภคและการก่อสร้างอื่นๆ
 - 1.3 การสาธารณสุขูปการ
 - 1.4 การควบคุมอาคาร
2. ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้
 - 2.1 การจัดการศึกษา
 - 2.2 การส่งเสริมกีฬา
 - 2.3 การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล

3. ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย มีภารกิจในการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน

4. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว มีภารกิจที่บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร

5. ด้านการบริหารจัดการการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นภารกิจที่ได้มีการจัดการบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

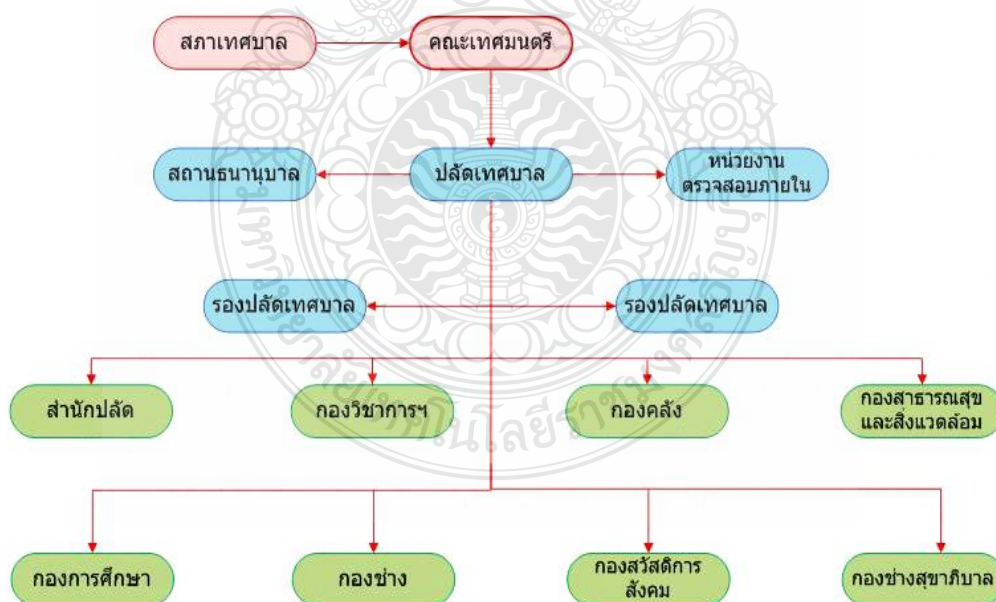
6. ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น มีภารกิจบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

7. ด้านการบริหารจัดการ และการสนับสนุนการปฏิบัติตามภารกิจของส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

7.1 การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองและการประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

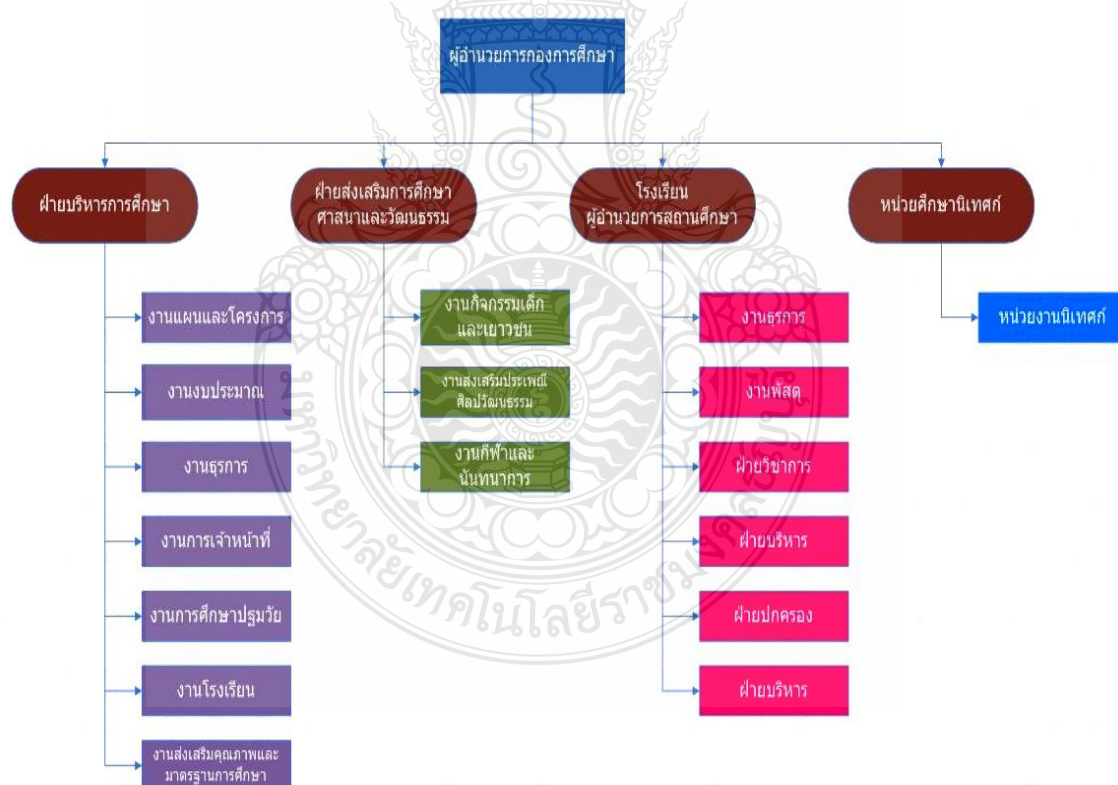
7.2 สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น

7.3 ประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

ภาพที่ 2.5 โครงสร้างการบริหารเทศบาลเมืองปทุมธานี
ที่มา: เทศบาลเมืองปทุมธานี. (2552: ออนไลน์)

จากภาพที่ 2.5 โครงสร้างการบริหารเทศบาลเมืองปทุมธานีในด้านการจัดการศึกษา โดยมี กองการศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบ มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบการศึกษาและการศึกษาตามอัธยาศัย ส่งเสริมพัฒนาหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานและกระบวนการเรียนรู้พัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา การส่งเสริม พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาให้เป็นที่ไปตามความต้องการของท้องถิ่น และหลักเกณฑ์ มาตรฐานที่รัฐกำหนด โดยรับผิดชอบการวางแผนการศึกษา กำหนดนโยบายและแผนโครงการให้ สอดคล้องกับนโยบายและแผนของจังหวัด และกระทรวง ทบวง กรม ที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมทำนุบำรุง ศาสนา การอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมจารีตประเพณีศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น การพัฒนา กิจกรรมเด็ก เยาวชนและนันทนาการ การฝึกอบรมและการส่งเสริมอาชีพ การส่งเสริมห้องสมุด ประชาชน พิพิธภัณฑ์ และงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย โดยมีการแบ่งส่วนราชการ และการควบคุมดูแลการปฏิบัติงานที่รับผิดชอบ ออกเป็นฝ่ายบริหารการศึกษา ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม โรงเรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษา และหน่วยศึกษานิเทศก์ ดังนี้

ภาพที่ 2.6 โครงสร้างการบริหารกองการศึกษาเทศบาลเมืองปทุมธานี
ที่มา: เทศบาลเมืองปทุมธานี (2552: ออนไลน์).

การปฏิบัติงานหน้าที่ฝ่ายการเจ้าหน้าที่ ฝ่ายกิจการ โรงเรียนและฝ่ายวิชาการ ประกอบด้วย กองการศึกษาเทศบาลเมืองปทุมธานี มีหน้าที่ในการควบคุมดูแลและรับผิดชอบการปฏิบัติในหน้าที่ของฝ่ายบริหารการศึกษา ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม โรงเรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษา หน่วยศึกษานิเทศก์ โดยจะกล่าวถึงในส่วนที่สำคัญเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา ดังนี้

ฝ่ายบริหารการศึกษามีหน้าที่ควบคุมดูแลและรับผิดชอบ

1. งานการเจ้าหน้าที่ มีหน้าที่

1.1 งานที่เกี่ยวกับการขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์หรือเหรียญจักรพรรดิมาลา และผู้ที่สร้างคุณประโยชน์

1.2 งานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลของพนักงานเทศบาลครูที่สังกัดและไม่สังกัดสถานศึกษาในเรื่องการบรรจุแต่งตั้ง โอนย้าย เลื่อนระดับ สอบคัดเลือกและการคัดเลือก รวมทั้งจัดทำประวัติและบัตรประวัติ

1.3 การวางแผนบุคลากรทางการศึกษา

1.4 การพัฒนาบุคลากร เช่น การลาศึกษาต่อ การฝึกอบรมสัมมนา การศึกษาดูงาน การขอรับทุนการศึกษาและทัศนศึกษานอกสถานที่

1.5 การประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี

1.6 การดำเนินการทางวินัย ร้องเรียนและร้องทุกข์

1.7 ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

1.8 งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

2. งานการศึกษาปฐมวัย มีหน้าที่

2.1 จัดการศึกษาให้แก่เด็กปฐมวัย โดยจัดทำหลักสูตรการเรียนรู้และแนวการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย

2.2 ให้บริการด้านสุขภาพอนามัยแก่เด็กปฐมวัย

2.3 ส่งเสริมพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย

2.4 งานเกี่ยวกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

2.5 จัดทำบันทึก ประเมินผลและรายงานผลการพัฒนาการของเด็กปฐมวัยให้หน่วยงานและผู้ปกครองทราบ

2.6 จัดเก็บข้อมูลสถิติการพัฒนาตามวัยของเด็กปฐมวัย

2.7 งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

3. งาน โรงเรียน มีหน้าที่

- 3.1 งานควบคุมดูแลโรงเรียนเทศบาล
- 3.2 งานตรวจสอบหลักฐาน เอกสารต่าง ๆ ของโรงเรียน
- 3.3 งานดูแลจัดเตรียมและให้บริการวัสดุอุปกรณ์ คู่มือครู สื่อการสอนแก่โรงเรียน
- 3.4 งานจัดตั้งและส่งเสริมสมาคมครูและมูลนิธิต่าง ๆ ตลอดจนการจัดการจัดตั้งกรรมการการศึกษาของโรงเรียนและการส่งเสริมการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน
- 3.5 งานเผยแพร่ข่าวสาร เอกสารต่าง ๆ กฎระเบียบและนโยบายของทางราชการ อันเกี่ยวกับการดำเนินงานโรงเรียน
- 3.6 งานส่งเสริมสุขภาพอนามัยในโรงเรียน
- 3.7 งานปลูกฝังวินัยและถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาติ
- 3.8 งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย
- 3.9 งานตรวจตราสอดส่อง ดูแลความประพฤติของนักเรียน
- 3.10 งานสำรวจเด็กที่มีอายุตามเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ
- 3.11 งานเกี่ยวกับเด็กที่อยู่ในเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ
- 3.12 งานประสานงานกับสถานศึกษา ผู้ปกครองและหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียนเป็นรายบุคคล
- 3.13 งานปรับปรุงแก้ไขเสนอแนะและวางแผนปฏิบัติงานเกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียนเป็นรายบุคคล
- 3.14 งานลูกเสือ ยุวกาชาดและเนตรนารี
- 3.15 งานจัดทำรายงานการศึกษาและสถิติข้อมูลต่าง ๆ
- 3.16 งานเกี่ยวกับทะเบียน ประกาศนียบัตรและใบสุทธิ

4. งานส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา มีหน้าที่

- 4.1 รับผิดชอบตรวจสอบ ควบคุมการปฏิบัติงานที่ส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตรและงานพัฒนาสื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา
- 4.2 จัดทำหลักสูตรที่มีความจำเป็นต่อนักเรียน ผู้สอน
- 4.3 จัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ คุณธรรม จริยธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี
- 4.4 งานศึกษาค้นคว้าทางวิชาการ โดยรวบรวมเอกสารทางวิชาการ การเขียนตำรา ผลิตคู่มือตลอดจนสื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานหรือเผยแพร่ หรือเพื่อพัฒนารูปแบบ การจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4.5 งานวิเคราะห์วิจัย เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานหรือการเผยแพร่ หรือการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4.6 จัดทำส่งเสริม การพัฒนาหลักสูตร โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น

4.7 ติดตาม ตรวจสอบการใช้หลักสูตรให้สอดคล้องกับหลักสูตรพื้นฐาน

4.8 ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

4.9 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

2.4.2 เทศบาลเมืองท่าโขลง

สภาพทั่วไปเทศบาลเมืองท่าโขลง

เทศบาลเมืองท่าโขลง (2552: ออนไลน์) ตั้งอยู่ที่อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี อยู่ห่างจาก อำเภอคลองหลวงประมาณ 5 กิโลเมตร และอยู่ห่างจากจังหวัดปทุมธานี ประมาณ 16 กิโลเมตร เทศบาลเมืองท่าโขลงมีพื้นที่ 63 ตารางกิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ตำบลคลองหนึ่ง และตำบลคลองสอง อาณาเขตหลักเขตที่ 1 ตั้งอยู่จุดเส้นแบ่งเขตของอำเภอคลองหลวงกับอำเภอสามโคกบรรจบกับ เส้นแบ่งเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี กับอำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วิสัยทัศน์

เมืองน่าอยู่ สาธารณูปโภคพร้อมสิ่งแวดล้อมดี มีคุณธรรม เลิศล้ำการศึกษา เศรษฐกิจก้าวหน้า นำพาคุณภาพชีวิตที่ดี

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 จัดระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการและโครงสร้างพื้นฐานมีการก่อสร้างปรับปรุงซ่อมแซมถนน ทางเดินเท้า ท่อระบายน้ำ สะพาน เขื่อนกันดิน ติดตั้งและปรับปรุง ไฟฟ้าสาธารณะให้มีแสงสว่างเพียงพอ จัดระบบจราจร ปรับปรุงเครื่องหมายจราจร ป้ายบอกทาง พัฒนาระบบการผลิตและการให้บริการประปาในเขตเทศบาล

ยุทธศาสตร์ที่ 2 จัดการด้านกายภาพของเมืองให้เป็นระเบียบเรียบร้อยและสวยงาม เทศบาลปลูกจิตสำนึกการรักษาความสะอาด และส่งเสริมการป้องกันและแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาและส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยการขยายโอกาสทางการศึกษาทั้งในและนอกระบบ ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมขนบธรรมเนียม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น

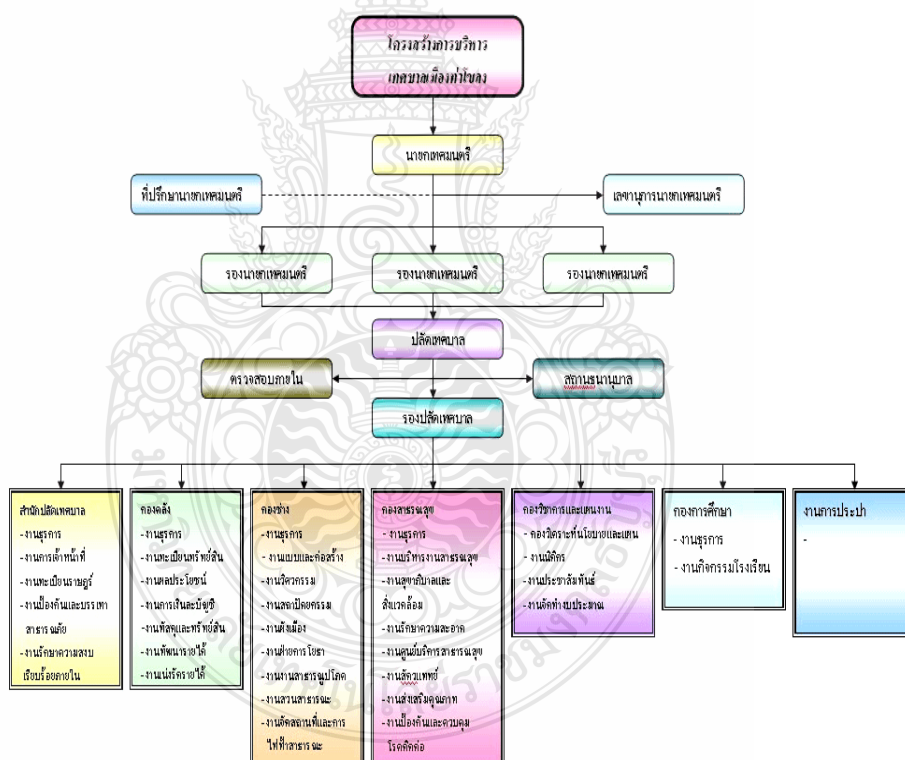
ยุทธศาสตร์ที่ 4 ดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เทศบาลจัดโครงการอบรม อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน เตรียมความพร้อมเพื่อปฏิบัติงานในเขตเทศบาล

ยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนาสังคม ชุมชนและครอบครัว จัดบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานมีสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ส่งเสริมกีฬาให้เยาวชนและประชาชนทั่วไป อีกทั้งพัฒนาการศึกษาเด็กก่อนวัยเรียน โดยการจัดตั้งศูนย์ พัฒนาเด็กเล็กที่มีมาตรฐานและคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาและส่งเสริมอาชีพ ได้จัดโครงการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการฝึกอาชีพแก่ชุมชน สร้างการมีส่วนร่วมและเครือข่ายในการผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 7 พัฒนาส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน เทศบาลได้รณรงค์เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ การมีส่วนร่วมในการพัฒนา ท้องถิ่นสนับสนุนการเปิดเวทีประชาคมเมือง

ยุทธศาสตร์ที่ 8 เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ได้ดำเนินการก่อสร้างและปรับปรุงสถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้ในงานของเทศบาล พัฒนาทรัพยากรบุคคลของเทศบาลให้มีประสิทธิภาพ เสริมสร้างจิตสำนึกที่ดีในการปฏิบัติหน้าที่ โดยมีโครงสร้างการบริหาร ดังนี้

ภาพที่ 2.7 โครงสร้างการบริหารเทศบาลเมืองท่าโขลง
ที่มา: เทศบาลเมืองท่าโขลง (2552: ออนไลน์)

กองการศึกษาเทศบาลเมืองท่าโขลง มีหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษาและงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือ ตามที่ได้รับมอบหมาย ควบคุมดูแลและรับผิดชอบการปฏิบัติงานในหน้าที่ของงานการเจ้าหน้าที่ งาน บริหาร และวิชาการ งานการเงิน และงานโรงเรียน ดังนี้

1. งานการเจ้าหน้าที่ มีหน้าที่เกี่ยวกับงานการเจ้าหน้าที่ของกองหรือฝ่าย ดังนี้
 - 1.1 งานวางแผน บุคลากรทางการศึกษา
 - 1.2 งานสำรวจความต้องการและปัญหาทางการศึกษา
 - 1.3 งานจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการศึกษา
 - 1.4 งานวิจัยทางการศึกษา
 - 1.5 งานพัฒนาหลักสูตร
 - 1.6 งานบริการการศึกษาทั่วไปด้วยการนิเทศ ให้คำปรึกษาและปัญหาทางวิชาการ
 - 1.7 งานเขียนเอกสาร ตำรา ผลิตอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน
 - 1.8 งานค้นคว้าทดลอง และเผยแพร่เทคนิค วิทยาการแผนใหม่ทางการศึกษา
 - 1.9 งานประชุมอบรมสัมมนา ประสานงาน และให้บริการทางด้านวิชาการ
 - 1.10 งานการวัดผล ประเมินผลทางการศึกษา
 - 1.11 งานส่งเสริมสุขภาพ และควบคุมมาตรฐานทางการศึกษา
 - 1.12 ประสานงานการดำเนินงานด้านวิชาการกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
 - 1.13 งานประสานงานกับสถานศึกษา ผู้ปกครอง และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
 - 1.14 การจัดทำรายงานการศึกษาและสถิติข้อมูลต่าง ๆ
 - 1.15 งานตรวจสอบสถานที่ที่กำหนดไว้ในกฎหมาย
 - 1.16 งานการสำรวจ รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการศึกษา
 - 1.17 งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้มอบหมาย
 - 1.18 งานเกี่ยวกับเด็กที่อยู่ในเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ
 - 1.19 งานประสานงานในการดำเนินงานทางการศึกษากับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
 - 1.20 งานจัดทำรายงานการศึกษาหรือวัดผลการศึกษาและสถิติของชั้นเรียน
 - 1.21 งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

2. งานการเงิน มีหน้าที่เกี่ยวกับการเงินและบัญชีถือจ่ายเงินเดือนครู และงานในกองหรือฝ่ายการศึกษาดังต่อไปนี้

2.1 งานเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี เช่น การวางฎีกาเตรียมการเบิกจ่ายเงินและสิ่งแทนตัวเงิน การตรวจสอบหลักฐาน ใบสำคัญคู่จ่ายเงินทุกประเภททั้งใน และนอกงบประมาณ รวมถึงการลงบัญชี ทำรายงานการบัญชี

2.2 งานรวบรวมรายละเอียดและการดำเนินงานเกี่ยวกับงบประมาณของกองหรือหนังสือฝ่าย เช่น การรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ในการจัดทำงบประมาณ การทำความชี้แจงโต้ตอบด้านงบประมาณ การพิจารณาจัดสรรงบประมาณรายจ่าย

2.3 งานการบริหารและควบคุมงบประมาณของกองหรือฝ่าย

2.4 งานเกี่ยวกับการทำบัญชีถือจ่ายเงินเดือนครูเทศบาล

2.4.3 เทศบาลเมืองลำสามแก้ว

สภาพทั่วไปเทศบาลเมืองลำสามแก้ว

เทศบาลเมืองลำสามแก้ว (2552: ออนไลน์) เทศบาลเมืองลำสามแก้วโดยมีสำนักงานอยู่เลขที่ 199 หมู่ที่ 6 ถนนลำลูกกา-ธัญบุรี ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี มีหมายเลขโทรศัพท์ 02 98760014 โทรสาร 02 9876007 มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 12.5 ตารางกิโลเมตร เป็นที่ราบลุ่มด้านฝั่งทิศตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยาและมีคลองชลประทานตัดผ่านในเขตพื้นที่ จำนวน 3 สาย โดยอยู่ห่างจากอำเภอลำลูกกาไปทางทิศตะวันตก ระยะทางประมาณ 16 กิโลเมตร

วิสัยทัศน์

พัฒนาคุณภาพคนและสังคม มีชุมชนเข้มแข็ง มีระบบเศรษฐกิจเมืองที่ดี บริการการศึกษาทุกระบบมุ่งสู่การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีให้เป็นเมืองที่น่าอยู่และยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. การพัฒนาเมืองน่าอยู่และยั่งยืน
 - 1.1 ปรับปรุงระบบนิเวศเมือง
 - 1.2 ปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานของเมือง
2. การส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาการศึกษา
 - 2.1 ปรับปรุงการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐาน
 - 2.2 ส่งเสริมการเรียนรู้ให้ทันโลก
3. การพัฒนาเศรษฐกิจเมืองเสริมสร้างความแข็งแกร่ง SMES / OTOP เป็นมาตรฐานสากล
 - 3.1 ส่งเสริมกลุ่มผลิต การตลาดแหล่งเงินทุนให้กับ SMES

3.2 ปรับปรุงคุณภาพ OTOP ด้านเทคโนโลยีการผลิต

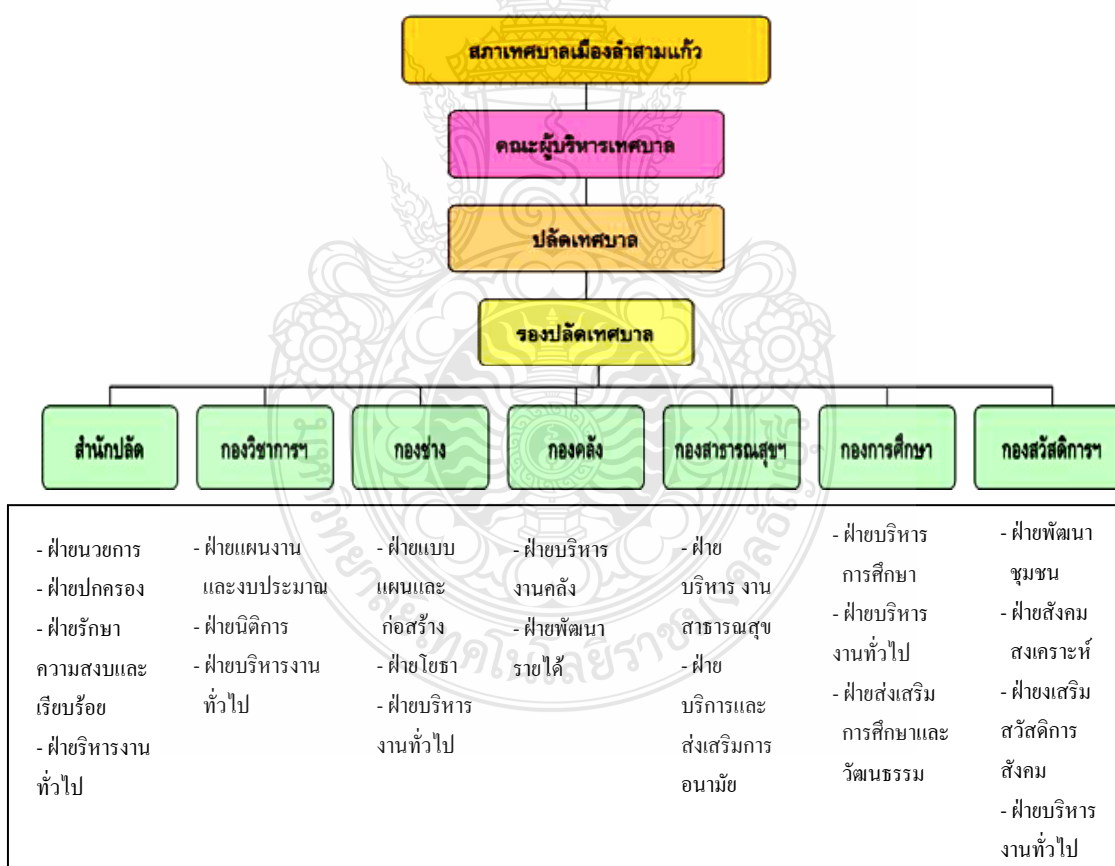
4. การสร้างความเข้มแข็งชุมชนการพัฒนาคนและสังคม

4.1 ส่งเสริมให้ชุมชนใช้แผนชุมชนในการพัฒนาด้วยตนเอง

4.2 ให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

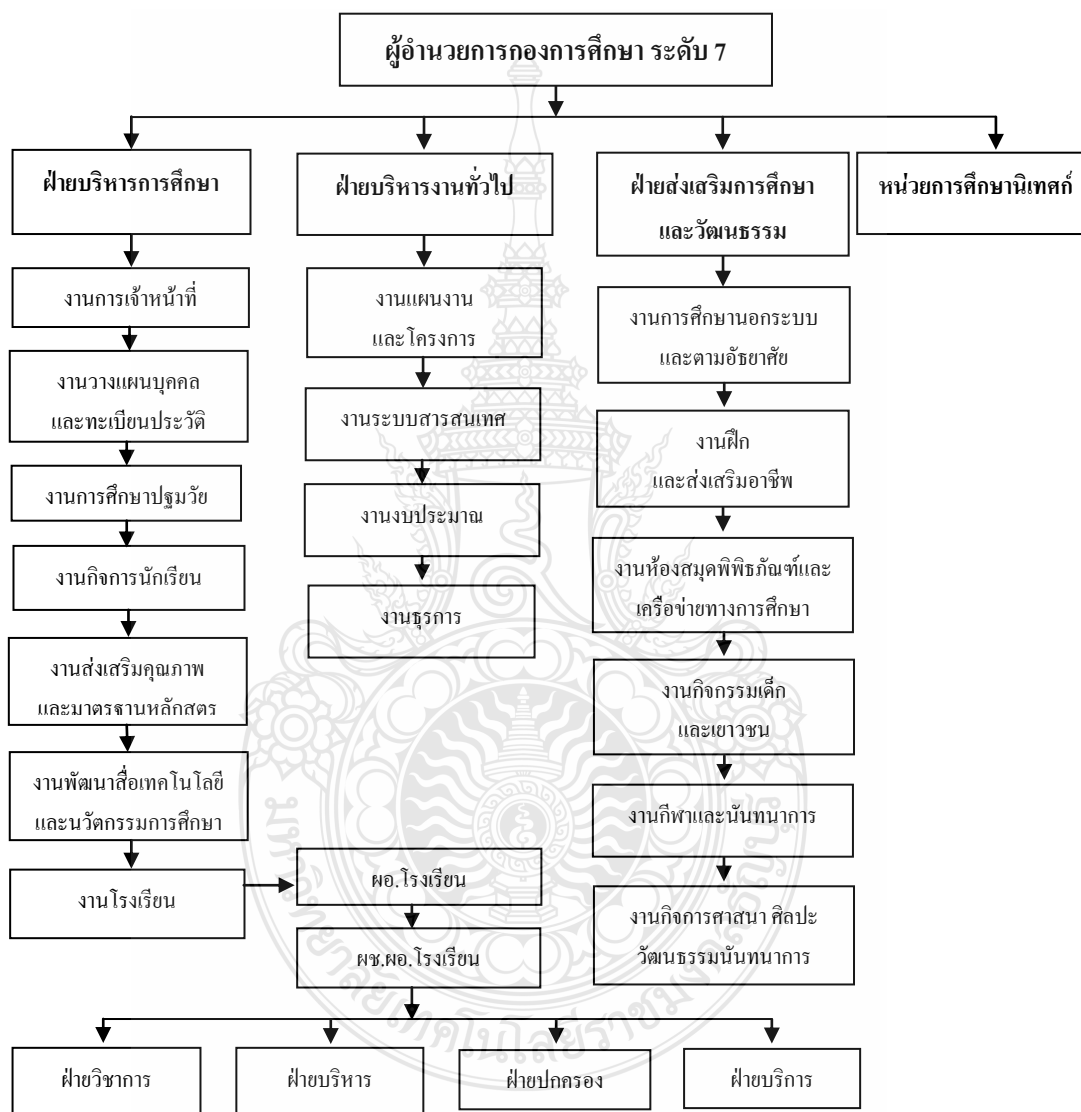
4.3 พัฒนาระบบการดูแลสุขภาพอนามัยและสวัสดิการสังคมในชุมชน

การจัดทำแผนพัฒนายุทธศาสตร์ การพัฒนาใช้การผนึกกำลังร่วมกันของประชาชนทุกภาคส่วนในเขตเทศบาลเมืองลำสามแก้ว ที่เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในทุกระดับทุกขั้นตอน โดยยึดหลักร่วมกันคิดร่วมกันทำและร่วมกันรับผิดชอบ มีการระดมความคิดของประชาชน นำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจและจุดมุ่งหมาย (เป้าหมาย) ของการพัฒนาโดยยึดหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาเทศบาลเมืองลำสามแก้วอย่างยั่งยืนต่อไป โดยเทศบาลเมืองลำสามแก้ว มีโครงสร้างการบริหารเทศบาลเมืองลำสามแก้ว ดังนี้

ภาพที่ 2.8 โครงสร้างการบริหารเทศบาลเมืองลำสามแก้ว
ที่มา : เทศบาลเมืองลำสามแก้ว (2552: ออนไลน์)

กองการศึกษาเทศบาลเมืองลำสามแก้ว ได้มีแนวคิดเพื่อที่จะพัฒนาศักยภาพของเด็ก ๆ เยาวชน และประชาชน ให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ชุมชน ท้องถิ่น โดยเร่งรัดส่งเสริมการจัดการศึกษาสนับสนุนให้ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่องและทั่วถึงตามอัตภาพของบุคคล โดยมีโครงสร้างกองการศึกษา เทศบาลเมืองลำสามแก้ว ดังนี้ (โกวิท นาราช, 2550: 13-15)

ภาพที่ 2.9 โครงสร้างกองการศึกษาเทศบาลเมืองลำสามแก้ว
ที่มา: โกวิท นาราช (2550: 4)

จากภาพที่ 2.9 เทศบาลเมืองลำสามแก้วมีวัตถุประสงค์การจัดการศึกษาดังนี้ (โกวิท นาราช, 2550: 16-17)

1. เพื่อให้เด็กปฐมวัยได้รับการส่งเสริมพัฒนาการและการเตรียมความพร้อมทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์สังคมและสติปัญญา และลักษณะนิสัยให้เป็นไปอย่างถูกต้อง มีคุณธรรม จริยธรรมระเบียบวินัยและมีความพร้อมที่จะเข้ารับการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. เพื่อให้เด็กที่มีอายุในเกณฑ์การศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคนในเขตเทศบาลได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานครบถ้วนตามหลักสูตรและสูงขึ้นอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน

3. เพื่อพัฒนาการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพและศักยภาพ ตรงตามความต้องการของบุคคล ท้องถิ่นและประเทศ โดยมุ่งให้เกิดความสมดุลทั้งทางด้านสติปัญญา จิตใจ ร่างกาย สังคม

4. เพื่อให้เยาวชนในเขตเทศบาลได้มีสถานที่ในเขตเป็นจุดศูนย์รวมในการพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน มีกิจกรรมในด้านต่าง ๆ ที่หลากหลายและเป็นประโยชน์ เพื่อตนเอง ครอบครัว ชุมชนและสังคม

5. เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจแก่เยาวชนในการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยเฉพาะในกลุ่มประชาชนผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนการส่งเสริมเด็กเข้ารับการศึกษา หรือฝึกอาชีพ เพื่อให้เด็กไม่ไปมั่วสุมกับสิ่งเสพติดจนก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับสังคม

6. เพื่อแก้ไขปัญหาเด็กเร่ร่อนจรจัด มุ่งเน้นให้เด็กและเยาวชนได้รับการเลี้ยงดูและให้ศึกษาอบรมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

7. ให้มีการบริหารจัดการโดยมีกระบวนการเรียนการสอนที่หลากหลาย และให้องค์กรเอกชน สื่อมวลชน ชุมชน ครอบครัวและประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาทุกระดับตามศักยภาพ

กลยุทธ์การจัดการศึกษา

การพัฒนาศักยภาพของเด็กเยาวชนและประชาชน ให้พัฒนาไปสู่จุดหมายที่ต้องการนั้นสามารถดำเนินการตามกลยุทธ์การจัดการศึกษาดังนี้

1. เร่งขยายบริการเตรียมความพร้อมแก่เด็กปฐมวัยและจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 ให้แก่เด็กและเยาวชนทุก ๆ คนอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

2. พัฒนาระบบการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีการพัฒนาความรู้ความสามารถได้เต็มตามศักยภาพตามจุดประสงค์ของการศึกษาแต่ละระดับ/ประเภท

3. พัฒนาคู่มือและบุคลากรทางการศึกษาให้ได้คุณภาพและมาตรฐาน มีความประพฤติดี ยึดมั่นในจรรยาบรรณและวินัยของครูสำนึกในหน้าที่
4. ปรับปรุงระบบบริหารและการจัดการศึกษาให้มีอิสระมากขึ้น
5. ส่งเสริมให้ท้องถิ่นบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น

2.4.4 เทศบาลตำบลบางกะดี

สภาพทั่วไปเทศบาลตำบลบางกะดี

เทศบาลตำบลบางกะดี จัดตั้งโดยเปลี่ยนแปลงฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลบางกะดี เป็นเทศบาลตำบลบางกะดีตามพระราชกฤษฎีกาให้จัดตั้งเทศบาลตำบลบางกะดี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี พ.ศ. 2546 ได้ประกาศราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกาเล่ม 120 ตอน 108ก วันที่ 31 ตุลาคม 2546 โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2546

สำนักงานเทศบาลตำบลบางกะดี ตั้งอยู่เลขที่ 195 หมู่ 5 ตำบลบางกะดี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี มีพื้นที่ครอบคลุมตำบลบางกะดีทั้งตำบลจำนวน 5 หมู่บ้าน มีพื้นที่ 8.3 ตารางกิโลเมตร หรือ 5,187.5 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลบ้านกลาง (คลองเชียงราก) อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับตำบลบางพูน (คลองประปา) อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลบางชะแยง ตำบลบางเดื่อ ตำบลบางหลวง ตำบลบ้านฉาง (แม่น้ำเจ้าพระยา) อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ตำบลอยู่ห่างจากที่ตั้งศาลากลางจังหวัด ประมาณ 10 กิโลเมตร

วิสัยทัศน์

การพัฒนาตำบลบางกะดี ให้เป็นเมืองน่าอยู่อาศัย เมืองเศรษฐกิจเชิงพาณิชย์ และเมืองท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ โดยส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นตามวิถีทางของประชาธิปไตยที่ถูกต้อง เพื่อให้เกิดชุมชนเมืองที่เข้มแข็งอันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนโดยอาศัยทรัพยากรที่มีอยู่ ได้แก่ ทรัพยากรบุคคล งบประมาณ รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวมภายใต้หลักการบริหารงานแบบธรรมาภิบาล

นโยบายการบริหาร

1. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1.1 ปรับปรุงสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ไฟฟ้า น้ำประปา และโทรศัพท์ให้มีคุณภาพและครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่ในเขตเทศบาล

1.2 จัดทำผังเมืองรวมและผังเมืองจำเพาะเพื่อจัดระเบียบของการใช้ที่ดิน โดยแบ่งออกเป็นพื้นที่เศรษฐกิจ ท่องเที่ยว และที่อยู่อาศัย

1.3 ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมและแก้ปัญหการจราจร โดยการก่อสร้างถนนเลียบริมคลองเส้นทางลัดสำหรับใช้ทางกลับรถ สะพานต่างระดับ สะพานลอยคนเดินข้าม การจัดระเบียบการจราจร รวมถึงการปรับปรุง ถนนตามตรอกซอยต่าง ๆ ในเขตเทศบาลให้ได้มาตรฐาน

1.4 ป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วม โดยการปรับปรุงท่อระบายน้ำในเขตเทศบาลให้มีขนาด มาตรฐานและครอบคลุมทุกพื้นที่ จัดทำบ่อพักน้ำขนาดใหญ่จัดหาเครื่องสูบน้ำ เครื่องดันน้ำ รถดูดโคลนให้เพียงพอ

2. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

2.1 ส่งเสริมเศรษฐกิจมหภาคโดยการสร้างตลาดสด ตลาดโต้รุ่ง และตลาดนัดของชุมชน เพื่อให้เกิดการสร้างงานสร้างรายได้ให้กับคนในพื้นที่ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยประสานความร่วมมือจากทุกฝ่ายทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งอำนวยความสะดวกให้แก่ นักลงทุน ซึ่งต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมและสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ

2.2 ส่งเสริมเศรษฐกิจของชุมชน โดยให้มีการจัดอบรมเพื่อถ่ายทอดความรู้ และเทคโนโลยีในการประกอบอาชีพสาขาต่าง ๆ จัดให้ชุมชนได้มีการดูงานนอกพื้นที่เพื่อให้เกิดความคิดริเริ่มในการผลิตสินค้า ส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มของคนในชุมชน เพื่อผลิตสินค้าที่มีคุณภาพออกจำหน่าย โดยให้ความรู้แก่ชุมชนทางแผนการตลาด รวมทั้งข้อมูลหมายเลขสิทธิทางปัญญา นอกจากนี้จะให้นโยบายด้านภาษีอากร เพื่อช่วยให้ร้านค้ารายย่อยสามารถแข่งขันกับผู้ประกอบการรายใหญ่ได้

3. การพัฒนาด้านสังคม

3.1 จัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้เพียงพอกับความต้องการ และครอบคลุมทุกพื้นที่

3.2 จัดให้มีโรงเรียนอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษาให้เพียงพอกับความต้องการเพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาระบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี และเพื่อขยายการศึกษานอกระบบให้แก่ผู้ด้อยโอกาสอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ

3.3 สนับสนุนให้ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น คอมพิวเตอร์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านการเรียนการสอนทุกระดับชั้น

3.4 ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการนอกชั้นเรียน เพื่อให้เยาวชนได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง ครอบครัว และสังคม อีกทั้งเป็นการสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตโดยไม่กระทบต่อการเรียนภาคปกติ

3.5 การปรับปรุงและขยายงานการให้บริการทางด้านสาธารณสุข ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นครอบคลุมทุกพื้นที่ และครอบคลุมประชากรทุกวัยทุกอาชีพ ซึ่งจะเน้นทางการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคควบคู่ไปกับการรักษาพยาบาลและการฟื้นฟูสุขภาพ ให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ โดยใช้นโยบายเชิงรุกเป็นสำคัญ จัดตั้งศูนย์สาธารณสุขมูลฐานประจำชุมชน สร้างศูนย์ บริการสาธารณสุขประจำหมู่บ้านให้เพียงพอแก่ความต้องการ และการเพิ่มขีดความสามารถของการให้บริการทางการแพทย์

3.6 สร้างลานกีฬา สนามกีฬาประเภทต่าง ๆ อาคารเอนกประสงค์ให้เพียงพอแก่ความต้องการ ให้ประชาชนได้ใช้เป็นสถานที่ออกกำลังกายและการจัดกิจกรรมนันทนาการ เพื่อสร้างความสามัคคี รวมทั้งให้เด็กและเยาวชนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์สูงสุด ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

3.7 จัดกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ เพื่อรณรงค์ให้เด็กเยาวชน และประชาชนทุกชุมชนในเขตเทศบาลร่วมกันต่อต้านยาเสพติด เพื่อให้ตำบลบางกะดีปลอดจากยาเสพติดร้อยเปอร์เซ็นต์

3.8 ดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน เจ้าหน้าที่ตำรวจ รวมทั้งประชาชนในชุมชน จัดชุดสายตรวจชุมชน จัดตั้งศูนย์วิทยุ อปพร. ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่อาสาป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ให้มีจำนวนเพียงพอและมีคุณภาพ การจัดหาอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ที่จำเป็นในการบรรเทาสาธารณภัย เช่น รถดับเพลิง รถบรรทุกน้ำ น้ำยาดับเพลิงฯ ให้มีความเพียงพอกับความต้องการ รวมทั้งการจัดให้มีการฝึกซ้อมแผนปฏิบัติการในการเฝ้าระวังป้องกันและการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ

3.9 ปรับปรุงสวัสดิการสังคมโดยการจัดตั้งกองทุนต่าง ๆ ได้แก่ กองทุนผู้ยากไร้ ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส เด็กนักเรียนที่เรียนดีแต่ขาดทุนทรัพย์ และกองทุนอาหารเสริมให้เด็กนักเรียนเป็นต้น จัดหาที่อยู่อาศัยสำหรับผู้ที่ยากไร้ เช่น ผู้ประสบภัยต่าง ๆ หรือถูกไล่ที่ มีการจัดตั้งโรงรับจำนำดอกเบี๋ยต่ำ จัดสร้างศาลาที่พักผู้โดยสารเพิ่มเติมจัดตั้งกองทุนฌาปนกิจสงเคราะห์ของเทศบาล เพื่อให้หลักประกันความมั่นคงแก่ประชาชนในเขตเทศบาล รวมทั้งจัดให้มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สนามเด็กเล่น สวนสาธารณะให้เพียงพอแก่ความต้องการ

3.10 การส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี รวมทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยมีการจัดงานประเพณีวันสำคัญต่าง ๆ การจัดประกวดผลงานภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง

4. การพัฒนาด้านการเมืองการปกครองและการบริหารงานเทศบาล

4.1 บริหารงานท้องถิ่นด้วยความซื่อสัตย์ โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ และควรคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมของประชาชนในท้องถิ่น โดยยึดหลักธรรมาภิบาล

4.2 ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนภายใต้การปกครอง ระบอบประชาธิปไตย โดยการรณรงค์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นและตัดสินใจในเรื่องที่มีผลต่อชุมชนโดยส่วนรวม ปูพื้นฐานให้ชุมชนสามารถพัฒนาและพึ่งตนเองได้

4.3 ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน และประชาชนในพื้นที่ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนา

4.4 เพิ่มศักยภาพการให้บริการแก่ประชาชน ด้วยการพัฒนาบุคลากรของเทศบาล และนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการปฏิบัติงาน รวมทั้งนำระบบการให้บริการเชิงรุกมาปฏิบัติให้มากขึ้น เช่น การออกหน่วยเทศบาลเคลื่อนที่ การออกเยี่ยมชุมชนโดยข้าราชการระดับสูงของเทศบาล เพื่อรับทราบปัญหาที่แท้จริงของชุมชน

4.5 มีการให้บริการข้อมูลข่าวสาร ตลอดจนมีการเผยแพร่กิจกรรมต่าง ๆ ของเทศบาลให้ประชาชนรับทราบอย่างทั่วถึง

4.6 จัดให้มีการประเมินผลที่เกี่ยวกับการให้บริการของเทศบาลตามหลักวิชาการ ทุก ๆ 6 เดือน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลการพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น

4.7 จัดกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ เพื่อรณรงค์ให้เยาวชน และประชาชนในทุก ๆ ชุมชนในเขตเทศบาลร่วมกันต่อต้านยาเสพติด เพื่อทำให้ตำบลบางกะดีปลอดจากยาเสพติดร้อยเปอร์เซ็นต์

4.8 จัดให้ประชาชนร้องเรียนปัญหาได้สะดวก และรวดเร็วขึ้น เช่น โทรศัพท์สายด่วน กล้องรับความคิดเห็นประจำชุมชนทุกชุมชน

5. การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.1 มีบริการการจัดเก็บขยะอย่างทั่วถึงและอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการจัดให้มีระบบการกำจัดขยะที่ถูกต้องเหมาะสม

5.2 ส่งเสริมให้มีระบบกำจัดน้ำเสียในเขตเทศบาล

5.3 ปรับปรุงภูมิทัศน์เขตเทศบาลให้ร่มรื่น มีระเบียบ สะอาดเรียบร้อยและสวยงาม

5.4 ปรับปรุงคุณภาพของน้ำในคลองให้มีสภาพที่ดีขึ้น ตลอดจนการสนับสนุนให้ชุมชน ได้มีส่วนร่วมในการบำรุงรักษาแม่น้ำลำคลอง

5.5 รณรงค์ให้รักษาความสะอาดภายในเขตเทศบาลอย่างสม่ำเสมอ และสร้างจิตสำนึกให้ ประชาชนร่วมกันรักษาความสะอาดของท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลบางกะดี

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการสาธารณสุขปโภค/สาธารณสุขปการ
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการส่งเสริมคุณภาพชีวิต
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบำรุงรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ
6. ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านการบริหารจัดการ

2.5 โรงเรียนสังกัดเทศบาลเมือง จังหวัดปทุมธานี

สำหรับโรงเรียนที่สังกัดเทศบาลเมือง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี มีอยู่ทั้งหมด 4 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี (สังกัดเทศบาลเมืองปทุมธานี) โรงเรียนเทศบาลเมืองท่าโขลง1 (สังกัดเทศบาลเมืองท่าโขลง) และโรงเรียนเทศบาล1 (ขจรเนติยุทธ) (สังกัดเทศบาลเมืองลำสามแก้ว) และโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลบางกะดี(สังกัดเทศบาลเมืองบางกะดี) เป็นโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกัน แต่มีภารกิจหลักของแต่ละโรงเรียนคล้ายคลึงกัน ดังนั้น บุคคลากรที่ทำหน้าที่สอนอยู่ในโรงเรียนจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ และปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพครูได้เป็นอย่างดี จึงจะทำให้การเรียนการสอนเกิดการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพควบคู่กันไปด้วย

1. โรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี

โรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี (2552: ออนไลน์) เป็นโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส ถือว่าเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ และมีความพร้อมสูง ข้อมูลทั่วไป ตั้งอยู่เลขที่ 53/20 ถนนสมประสงค์ ตำบลบางปรอก อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี รหัสไปรษณีย์ 12000 หมายเลขโทรศัพท์ 02 5815441 โทรสาร 02 5814423 e-mail: schooltpm.com website:www.schooltpm.com สังกัดเทศบาลเมืองปทุมธานี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี มีการเปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 1 มีจำนวนนักเรียนทั้งหมดประมาณ 2,010 คน การบริหารสถานศึกษามีผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ วุฒิการศึกษาสูงสุด ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มีรองผู้อำนวยการสถานศึกษาที่ได้รับแต่งตั้ง 4 คน มีเนื้อที่จำนวน 9 ไร่ 3 งาน 84 ตารางวา เปิดทำการสอนตั้งแต่ปีการศึกษา 2523 จนถึงปัจจุบัน

ปรัชญา

“มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ เชิดชูคุณธรรม เลิศล้ำการกีฬา เน้นภูมิปัญญาชาวบ้าน สานสัมพันธ์ชุมชน”

วิสัยทัศน์

“นักเรียนเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ ก้าวทันเทคโนโลยี มีคุณธรรม จริยธรรม ปราศจากสิ่งเสพติด มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์และดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข”

เป้าหมาย โรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี มีเป้าหมายในการจัดการศึกษา มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ดังนี้

1. จัดการเรียนการสอนมีคุณภาพ ผลิदनักเรียนเป็นที่ยอมรับของผู้ปกครองและชุมชน
2. ให้ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของโรงเรียน
3. ส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอน
4. จัดการศึกษาหลากหลายเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน
5. พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลง และสามารถนำใน

กระบวนการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา/จำนวนชั่วโมงที่จัดให้เรียนต่อปี/ระบบการเรียนรู้ที่เน้นเป็นพิเศษ จำนวนชั่วโมงที่จัดให้เรียนต่อปีเท่ากับ 1,000-2,000 ชั่วโมง ระบบการเรียนรู้ที่เน้นเป็นพิเศษ คือ เน้นการเรียนรู้จากการฝึกทักษะจากประสบการณ์จริง

แผนยุทธศาสตร์/ธรรมนูญของโรงเรียน

แผนกลยุทธ์ของสถานศึกษา (วิธีการจัดทำแผน/และสาระของแผน) การประชุมฝ่ายวางแผน ดำเนินโครงการของแต่ละฝ่ายแบ่งงานรับผิดชอบ นำมารวบรวมทำเป็นแผนกลยุทธ์ของสถานศึกษา โดยให้ครูทั้งโรงเรียนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น สรุปรวบรวมเป็นแผนในฝ่ายงานของโรงเรียน แผนประจำปีของสถานศึกษา (วิธีการจัดทำแผน/และสาระของแผน) หัวหน้าฝ่ายรับผิดชอบประชุมครูในฝ่าย วางแผนดำเนินงานในฝ่ายเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเสนอต่อผู้บริหาร รวบรวมสรุปเป็นแผนประจำปีของสถานศึกษา

เป้าหมายการดำเนินงานตามแผนประจำปี

เพื่อพัฒนานักเรียนทั้ง โรงเรียนให้เต็มศักยภาพอย่างมีประสิทธิภาพ และพัฒนาการศึกษาให้ได้มาตรฐานทุกด้าน การดำเนินการด้านการประกันคุณภาพภายใน การพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษา ติดตามประเมินโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ที่พัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้ได้มาตรฐานทุกมาตรฐาน การติดตามคุณภาพของสถานศึกษา ให้สถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศติดตามการประเมินคุณภาพของสถานศึกษา กองการศึกษามีคณะกรรมการประเมินคุณภาพสถานศึกษา การประเมินคุณภาพภายในแต่งตั้งคณะกรรมการรวบรวมและดำเนินการประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อผู้บริหาร โดยการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาดำเนินการร่วมกับกองการศึกษา

ข้อมูลอื่น ๆ ที่น่าสนใจ หรือเป็นเอกลักษณ์ของสถานศึกษา เป็น โรงเรียนต้นแบบของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ให้บริการรับส่งนักเรียนทุกคนฟรี อนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น โดยฟื้นฟูวัฒนธรรมประเพณีของชาวมอญ เด็กปฐมวัยมีการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย โดยการใส่ชุดไทย และเล่นการละเล่นเด็กไทยสัปดาห์ละ 1 วัน และมีโครงการเข้าร่วมด้านวิชาการกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถมศึกษา

2. โรงเรียนเทศบาลเมืองท่าโขลง 1

โรงเรียนเทศบาลเมืองท่าโขลง 1 (2552: ออนไลน์) สถานที่ตั้งหมู่ที่ 15 ถนนเลียบบคลองสอง ตำบลคลองสอง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี สังกัดเทศบาลเมืองท่าโขลง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี รหัสไปรษณีย์ 12120 โทรศัพท์ 02 9080605 โทรสาร 02 9080605 เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาล 1 ถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 1 เป็นโรงเรียนสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นที่เพิ่งเปิดใหม่ในระยะเวลาไม่ถึง 5 ปี เปิดเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นลำดับแรก การบริหารสถานศึกษา มีผู้อำนวยการสถานศึกษา ซึ่งเป็นผู้หญิง วุฒิกศศึกษาสูงสุด ปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา ดำรงตำแหน่งในสถานศึกษานี้ ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2548 จนถึงปัจจุบัน มีเนื้อที่ 9 ไร่ 1 งาน 98 ตารางวา มีอาณาเขตติดต่อดังนี้ ทิศเหนือติดชุมชนบางปะอิน ทิศใต้ติดชุมชนบางชัน ทิศตะวันออกติดชุมชนคลองสามทิศตะวันตกติดชุมชนเชิงรอก จัดการเรียนการสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2547 เริ่มรับนักเรียนเข้าเรียนและชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 ห้องเรียน รวม 204 คน พร้อมครูและบุคลากรอื่น ๆ อีก 14 คน ด้วยความอนุเคราะห์จากมูลนิธิธรรมกายให้ใช้อาคาร 3 ชั้น อยู่หมู่ที่ 10 ถนนสีขาว ตำบลคลองสอง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เป็นสถานที่แห่งแรก ต่อมาปีการศึกษา 2548 จำนวนนักเรียนรวม 493 คน จำแนกเป็นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 287 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 206 คน และผู้บริหารท้องถิ่นได้จัดให้มีการเรียนการสอนเพิ่มเติมในระดับก่อนประถมศึกษา (ระดับอนุบาล) อีก 185 คน โดยใช้ชั้นที่ 2 ของอาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลเมืองท่าโขลง เป็นสถานที่เรียนเพิ่มเติมอีกแห่งหนึ่งในปีการศึกษา 2549 ผู้บริหารท้องถิ่นได้จัดให้มีการขยายการเรียนการสอนเพิ่มขึ้นอีกในระดับชั้นประถมศึกษา มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 1,278 คน

ปรัชญา

“เรียนดี กิจกรรมเด่น เน้นคุณธรรม นำปัญญา พัฒนาท้องถิ่น”

วิสัยทัศน์

โรงเรียนเทศบาลเมืองท่าโขลงจะเป็นศูนย์กลางด้านวิชาการและวิชาชีพของชุมชน ที่มุ่งเน้นส่งเสริมศักยภาพของนักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามนโยบายของสถานศึกษา อาศัยการมี

ส่วนร่วมจากชุมชนในการบริหารและจัดการศึกษา โดยเน้นกระบวนการคิดเชิงวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า เพื่อปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม เพื่อให้นักเรียนสามารถดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข ในสังคม บรรลุผลตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปการศึกษา

พันธกิจ ส่งเสริมด้านกายภาพและเทคโนโลยีสารสนเทศภายในสถานศึกษาให้เอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพในการบริหารการศึกษาและคุณภาพของผู้เรียน พัฒนาแหล่งการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา พัฒนาแหล่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา โดยมีการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอก ประสานความร่วมมือของชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษา มุ่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เป็นที่ยอมรับของชุมชน ส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดการพัฒนาในด้านคุณธรรมและจริยธรรมเพื่อให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรให้เป็นครูมืออาชีพ

เป้าประสงค์ นักเรียนโรงเรียนเทศบาลเมืองท่าโขลงทุกคนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ ทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย ตรงตามมาตรฐานการศึกษา สามารถศึกษาต่อ หรือประกอบอาชีพได้ มีคุณธรรม จริยธรรม ความประพฤติที่ดีงาม เป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนอื่น ๆ แหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน ศูนย์วิทยาศาสตร์ ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์ แหล่งเรียนรู้ภายนอกโรงเรียน พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ พิพิธภัณฑ์เฉลิมพระเกียรติ หออัครศิลป์

3. โรงเรียนเทศบาล1 (ขจรเนติยุทธ)

โรงเรียนเทศบาล1(ขจรเนติยุทธ) (2552: ออนไลน์) เป็นโรงเรียนที่โอนย้ายมาจากโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในระยะเวลา 2 ปี ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนขจรเนติยุทธ ซึ่งตั้งอยู่ที่ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี รหัสไปรษณีย์ 12130 หมายเลขโทรศัพท์ 02 8975878 โทรสาร 02 9875878 สังกัดเทศบาลเมืองลำสามแก้ว อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี เปิดสอนตั้งแต่ระดับปฐมวัยถึงระดับประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 1 การบริหารสถานศึกษา มีผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ วุฒิการศึกษาสูงสุด ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา ดำรงตำแหน่งในสถานศึกษา นี้ตั้งแต่เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2538 จนถึงปัจจุบัน ไม่มีรองผู้อำนวยการสถานศึกษา ข้อมูลสถานศึกษาเริ่มแรกที่จะจัดตั้งเป็นโรงเรียนได้มีชาวบ้านในคลองสามร่วมช่วยกันก่อตั้งขึ้น สร้างเป็นโรงเรียนขึ้นมาจากวัสดุไม้ไผ่มาจาก ลิ่นค่าใช้จ่าย 60.00 บาท ซึ่งห่างจากโรงเรียนปัจจุบัน 2 เส้นเศษ ตั้งอยู่ริมคลองสาม ชาวบ้านขนานนามโรงเรียนว่า “ประดิษฐ์สามัคคี ” เปิดทำการสอนเมื่อวันที่ 6 เดือน มิถุนายน

พ.ศ. 2478 ต่อมาโรงเรียนหลังเดิมชำรุด คุณพระขจรเนติยุทธ เจ้ากรมพระธรรมนูญในสมัยนั้น เห็นว่า จะเป็นอันตรายแก่เด็ก ๆ ได้ จึงให้ยืมบ้านของท่าน ซึ่งเป็นเรือนปั้นหยา 2 ชั้น ใช้เป็นที่เรียนชั่วคราว ต่อมาได้ถึงแก่กรรมลง ภรรยาของท่านจึงขอบ้านคืน ทางกระทรวงศึกษาธิการให้งบประมาณก่อสร้างใหม่เป็นเงิน 50,000.00 บาท (ห้าหมื่นบาทถ้วน) เงินจำนวนนี้ไม่เพียงพอ จึงขอซื้อบ้านพร้อมที่ดิน จำนวน 1 ไร่ จากภรรยาคุณพระขจรเนติยุทธ เป็นเงิน 24,000.00 บาท (สองหมื่นสี่พันบาทถ้วน) เหลือเงิน 26,000.00 บาท (สองหมื่นหกพันบาทถ้วน) ได้มีการต่อเติมหน้ามุข 2 ด้าน จึงเหลือเงินอีก 2,000.00 บาท (สองพันบาทถ้วน) จึงได้สร้างได้สำเร็จ แก้อื้อให้นักเรียนเพื่อเป็นอนุสรณ์ต่อผู้อุปการะโรงเรียน และตั้งชื่อโรงเรียนใหม่ว่า “ขจรเนติยุทธ” (โรงเรียนขจรเนติยุทธ, 2552)

ปรัชญา วิสัยทัศน์ และเป้าหมายของสถานศึกษา

โรงเรียนเทศบาล1(ขจรเนติยุทธ) มุ่งจัดการศึกษาให้นักเรียนทุกคนมีความสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ เป็นคนดี เป็นคนเก่ง มีระเบียบวินัย มีคุณธรรม จริยธรรมและมีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุข

4. โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลบางกะดี

โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลบางกะดี (2552) สังกัดเทศบาลตำบลบางกะดี ตั้งอยู่เลขที่ 195 หมู่ที่ 2 ตำบลบางกะดี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี เป็นโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา 289 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 41 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น พุทธศักราช 2542 ประกอบกับเทศบาลตำบลบางกะดีได้ผ่านการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษา เพื่อขอจัดตั้งโรงเรียนระดับก่อนประถมศึกษาตามกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และใช้การประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2549 ข้อ 3 ให้สามารถจัดตั้งโรงเรียนระดับก่อนประถมศึกษาได้ ในปีการศึกษา 2549 เทศบาลตำบลบางกะดีจึงได้มีการจัดตั้งโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลบางกะดี ขึ้น ณ หมู่ที่ 2 ตำบลบางกะดี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2549 โดยใช้ที่ดิน ส่วนหนึ่งของวัดบางกุฎีทอง หมู่ที่ 2 ซึ่งได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเจ้าอาวาสหลวงพ่อชานัญ อุตตมปญโญ ให้ใช้ที่ดิน จำนวน 2 ไร่เศษ เป็นที่ธรณีสงฆ์ในความดูแลของวัดบางกะดี ปัจจุบันเป็นโรงเรียนสังกัดเทศบาลตำบลบางกะดี ได้เปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยมีนายปริญญา คงแยม ผู้อำนวยการกองการศึกษาฯ รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลบางกะดี ได้เปิดดำเนินการทำการสอน 2 ระดับ คือ ระดับก่อนประถมศึกษา ตั้งแต่ระดับอนุบาลปีที่ 1-2 และระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6

ปรัชญา

เรียนดี มีคุณธรรม กิจกรรมเด่น เป็นโรงเรียนของชุมชน

วิสัยทัศน์ของโรงเรียน

โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลบางกะดี จัดการศึกษาให้นักเรียนมีคุณภาพสู่ชุมชนที่เข้มแข็ง

พันธกิจของโรงเรียน

1. จัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน
2. จัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมอย่างต่อเนื่อง
3. จัดการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยให้กับนักเรียน
4. จัดการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามลความเป็นไทย
5. พัฒนาสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ รมรื่น สะอาด สวยงาม และปลอดภัย
6. จัดหาและบริการสื่อ วัสดุครุภัณฑ์เพื่อการศึกษา จัดห้องปฏิบัติการให้ครบเพื่อบริการ

นักเรียน

7. ระดมสรรพกำลังเพื่อพัฒนาการศึกษา จากภาครัฐ เอกชน ชุมชนและท้องถิ่น
8. นักเรียนเกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้งด้านคุณธรรมจริยธรรมได้รับความรู้ ความสามารถ

และด้านสุขภาพอนามัย

9. พัฒนานุเคราะห์ให้เพียงพอ ให้มีการสอนตรงตามวุฒิการศึกษาและความสามารถของครู โดยมีการพัฒนาแผนการสอนและเทคนิควิธีในการพัฒนาคุณภาพนักเรียน

10. พัฒนาแหล่งเรียนรู้ภายในให้มีมาตรฐานและดึงดูดความสนใจของนักเรียน

เป้าประสงค์หรือเป้าหมาย

ด้านผู้เรียน

1. นักเรียนทุกคนสามารถพัฒนาตนเองแสวงหาความรู้และพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพมากขึ้น

2. นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรมในตนเอง เข้าสู่สังคมอย่างมีคุณภาพ ปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ มีมารยาทที่ดี และนำไปใช้ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. นักเรียนใช้และพัฒนาตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของนวัตกรรมและเทคโนโลยีในสังคมปัจจุบัน

4. นักเรียนอนุรักษ์และปฏิบัติตนตามขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรม และความเป็นไทยได้อย่างถูกต้อง

ด้านครูผู้สอน

1. ครูผู้สอนตรงตามวุฒิตามความสามารถและตรงตามถนัด
2. ครูผู้สอนใช้แผนการสอนและเทคนิควิธีหลากหลายในการพัฒนาผู้เรียน

ด้านการบริหาร

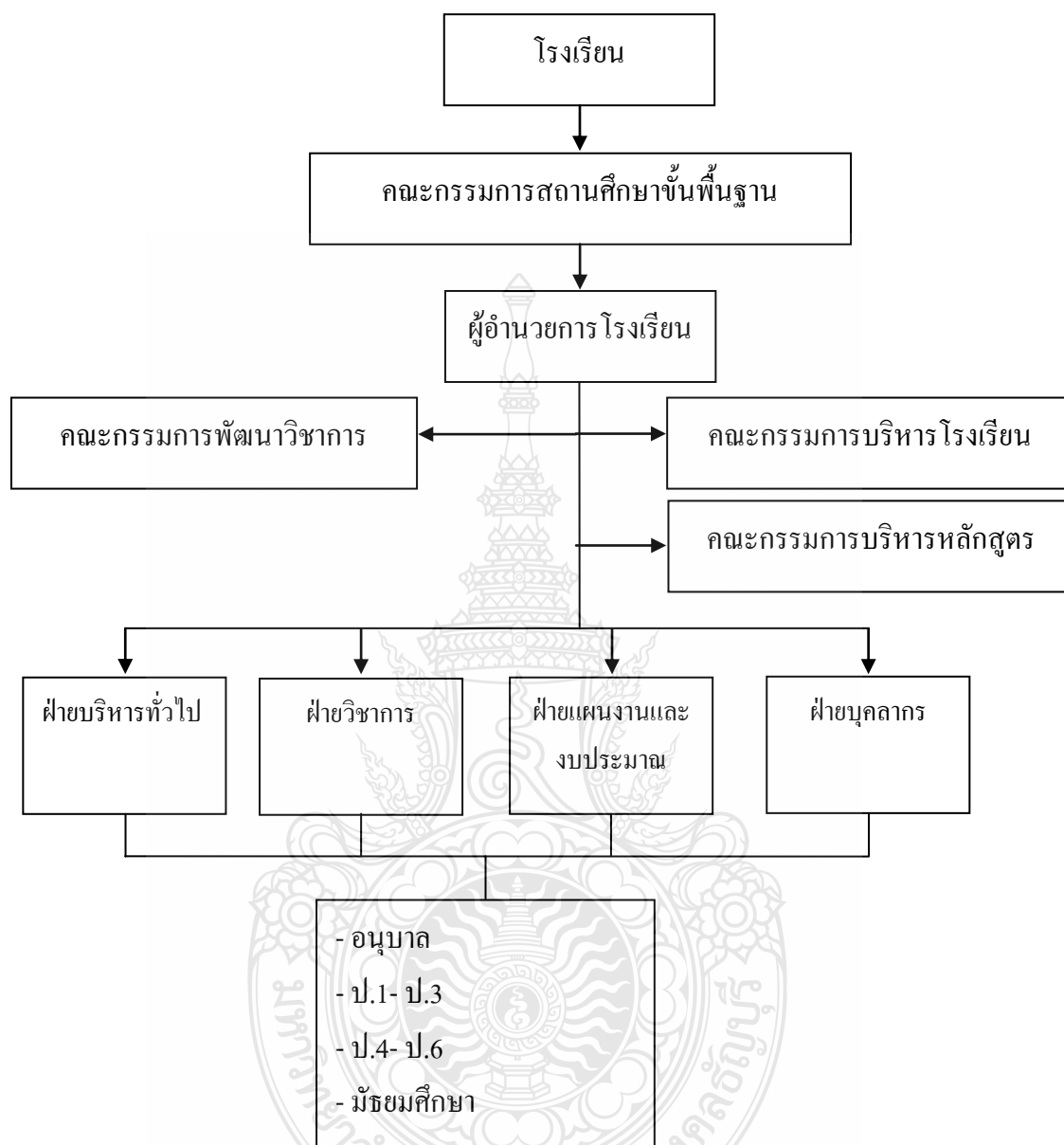
1. ปรับปรุงภูมิทัศน์สภาพแวดล้อม ได้แก่ ห้องเรียน ห้องพิเศษต่าง ๆ ห้องสุขา สนาม และบริเวณโรงเรียน ให้มีความเป็นมาตรฐานและเหมาะสมกับการใช้งาน
2. สร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนโดยใช้แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน

ยุทธศาสตร์/ธรรมนูญของโรงเรียน

แผนกลยุทธ์ของสถานศึกษา (วิธีการจัดทำแผน/และสาระของแผน) ประชุมฝ่ายวางแผนการ ดำเนินโครงการของแต่ละฝ่ายแบ่งงานรับผิดชอบ นำมารวบรวมทำเป็นแผนกลยุทธ์ของสถานศึกษา โดยให้ ครูทั้งโรงเรียนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น สรุปรวบรวมเป็นแผนในฝ่ายงานของโรงเรียนแผน ประจำปีของสถานศึกษา (วิธีการจัดทำแผน/และสาระของแผน) หัวหน้าฝ่ายรับผิดชอบประชุม ครูใน ฝ่ายวางแผนดำเนินงานในฝ่ายเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา เสนอต่อผู้บริหารรวบรวม สรุปเป็นแผนประจำปีของสถานศึกษา เพื่อให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์/ธรรมนูญของโรงเรียน อนุบาลเทศบาลตำบลบางกะดี เกิดประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผล ได้กำหนดให้มีการกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ และรายงานผลการดำเนินงานเพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กับการศึกษาทุกฝ่ายได้รับทราบ ผลการดำเนินงานของโรงเรียน จึงกำหนดให้มีการรายงานผลการจัดการศึกษา โดยการรายงาน ในรูป เอกสาร มีหลักฐานข้อมูลประกอบการรายงานที่สามารถตรวจสอบได้อย่างถูกต้องเหมาะสมมี รายละเอียดสำคัญ มีเป้าหมาย วิธีการดำเนินงาน ปัญหาอุปสรรค และแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุง และการพัฒนา

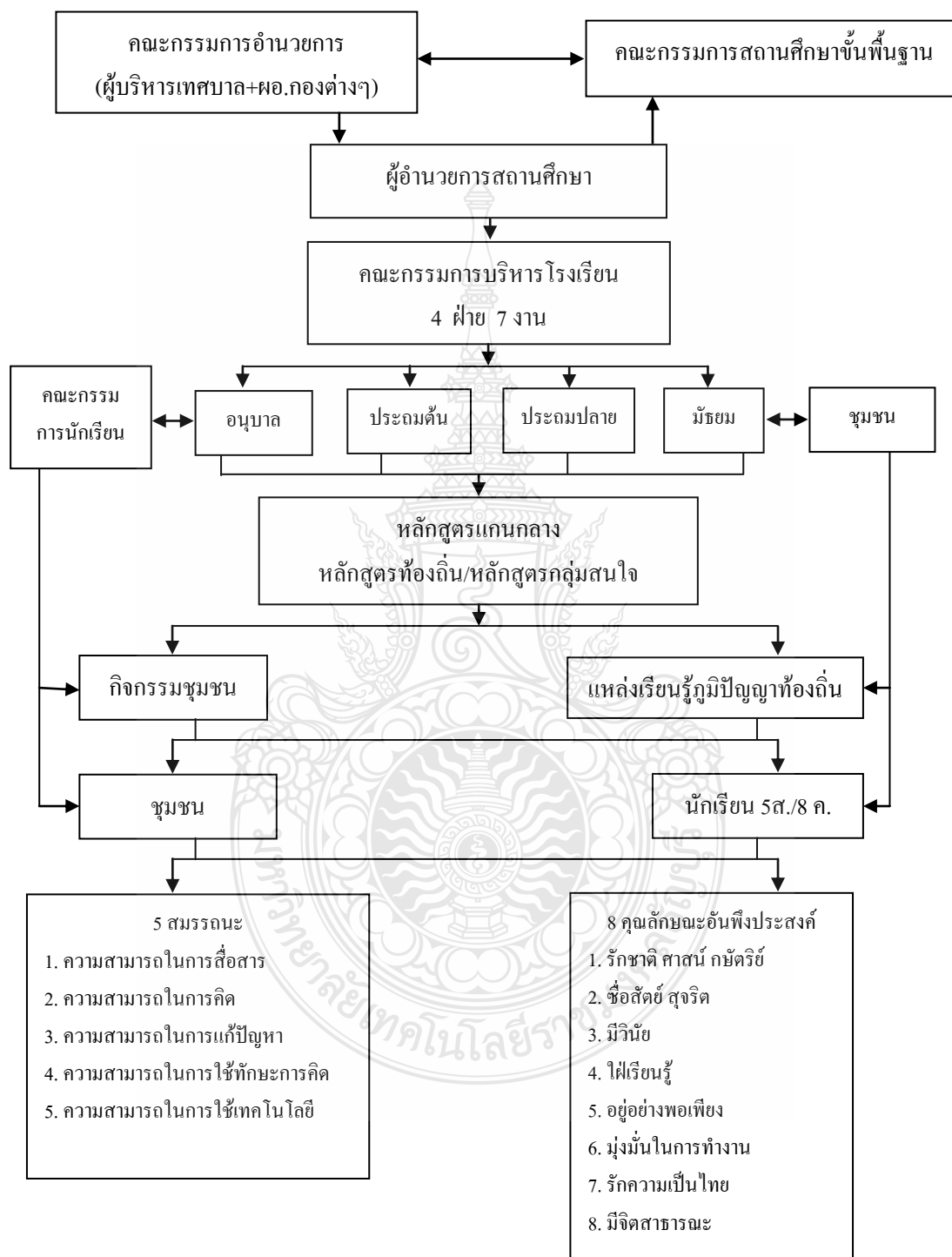
2.6 รูปแบบการจัดการศึกษาของโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

โรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นหน่วยงานหลักที่มีภารกิจ หน้าที่และ รับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาให้กับเด็กให้ได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพเต็มตามศักยภาพของเด็ก และโดยที่สถานศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่ในการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพได้ นั้น โรงเรียนต้องมีรูปแบบการบริหารจัดการศึกษา ดังนี้ (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2549)

ภาพที่ 2.10 รูปแบบการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนเทศบาล

การจัดการศึกษาของโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ได้มีรูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ดังนี้

ภาพที่ 2.11 รูปแบบการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.7.1 งานวิจัยในประเทศ

วันชัย พงษา (2551: 73) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ศึกษาการปฏิบัติงานบริหารจัดการภารกิจ 4 งานตามแนวทางการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานบริหารจัดการภารกิจ 4 งานตามแนวทางการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1 พบว่า ระดับการปฏิบัติงานบริหารจัดการภารกิจ 4 งาน โดยภาพรวมมีระดับการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน

จุฑารัตน์ ชัชวาลย์ (2550: 74-75) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เรียงตาม ลำดับ คือ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล ด้านการกระจายอำนาจ ด้านการคืนอำนาจ การจัดการศึกษาให้ประชาชน และด้านการบริหารตนเอง โดยผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม การบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 จำแนกตามวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี ไม่แตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์การดำรงตำแหน่ง พบว่า ไม่แตกต่างกัน

วิเชียร สันจินดา (2550: 80) ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารงานวิชาการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษาขนาดเล็ก เขตพื้นที่ศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 พบว่า โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาโดยภาพรวมพบว่า การบริหารด้านหลักสูตรไม่มีการวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพื่อนำมาปรับแผนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น การเรียนการสอนไม่มีการสนับสนุนให้ครุ นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลไม่มีการวางแผนการประเมินผลอย่างเป็นระบบ อีกทั้งการนิเทศภายในไม่มีการพัฒนาเครื่องมือในการนิเทศภายในได้ให้หลากหลาย ส่วนแนวทางในการบริหารงานวิชาการ ควรยึดหลักสูตรของกรมวิชาการเป็นหลักโดยเฉพาะหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อใช้ส่งเสริม สนับสนุน การนำหลักสูตรการเรียนการสอนโดยเน้นกระบวนการกลุ่ม ส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและควรประเมินผลตามสภาพจริง โดยการประเมินตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ส่วนการนิเทศ

ภายใน ควรมีการวางแผน กำกับติดตามและดำเนินการนำผลการนิเทศ โดยให้ครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีส่วนร่วมในการวางแผนการนิเทศเพื่อให้เข้ากับบริบทของโรงเรียน

กษิตศ เนียมทอง (2549: 73) ทำการวิจัยเรื่อง ศักยภาพการบริหารการจัดการศึกษาด้านงานวิชาการ โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท พบว่า ศักยภาพตนเองของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้ปฏิบัติการสอนภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากและปานกลาง ส่วนศักยภาพของสถานศึกษาทั้งภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบศักยภาพการบริหารการจัดการศึกษาด้านงานวิชาการ โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษา ระหว่างประเมินตนเองและการประเมินภาพรวมของสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการเปรียบเทียบศักยภาพการบริหารจัดการศึกษาด้านงานวิชาการ โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา ประสพการณ์ไม่แตกต่างกัน และผลการเปรียบเทียบศักยภาพการบริหารจัดการศึกษาด้านงานวิชาการ โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษา จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อดิศักดิ์ จันทะนาม (2549: 67) ทำการวิจัยเรื่อง สภาพปัจจุบันการบริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 พบว่า สภาพปัจจุบันการบริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ภาพรวมพบว่า สถานศึกษามีการปฏิบัติระดับมากทุกด้าน โดยแบ่งตามรายด้าน คือ ด้านหลักการกระจายอำนาจ มีการปฏิบัติในเรื่องการส่งเสริมพัฒนาบุคลากรให้มีวิทยฐานะสูงขึ้น การกำหนดควิสัยทัศน์ พันธกิจ โครงการ แผนงาน ส่งเสริมให้บุคลากรประพฤตินเป็นแบบอย่างที่ดีปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกฎหมาย ด้านหลักการมีส่วนร่วม มีการปฏิบัติระดับมากในเรื่องการส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสถานศึกษากับชุมชน การให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการประจำปี การปรับปรุงสภาพแวดล้อม การใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา และครูมีการพัฒนาการเรียนการสอนสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ด้านหลักการบริหารตนเอง มีการปฏิบัติระดับมากในเรื่อง การส่งเสริมให้ครูปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเต็มใจเต็มความสามารถ ด้านหลักการตรวจสอบและถ่วงดุล มีการปฏิบัติระดับมากในเรื่องการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตรด้วยความร่วมมือของชุมชนมีเอกสารหลักสูตร โครงการสอน แผนการสอน หนังสือเรียน คู่มือหนังสือส่งเสริมการอ่านตามกิจกรรมการเรียนแต่ละช่วงชั้น การจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นด้วยภูมิปัญญา กำกับดูแลเสริมสร้างวินัยของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

พรศิษฐ์ คำรอด (2549: 82) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิภาพการบริหารงานตามบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ผลการวิจัย

พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรีเขต 1 มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีประสิทธิภาพการบริหารงานตามบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพการบริหารงานตามบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จินดา อูสมาน (2548: 75) ทำการวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในโครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งโรงเรียนในฝันในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในโครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งโรงเรียนในฝันในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตามทัศนะของข้าราชการครูโดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ตามทัศนะของข้าราชการครูที่มีตำแหน่งเป็นหัวหน้าวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และกลุ่มกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและครูผู้สอน พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการพัฒนาบุคลากรที่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ตามทัศนะของข้าราชการครูที่ปฏิบัติในสถานศึกษาขนาดเล็ก กลาง และใหญ่ พบว่า โดยภาพรวมมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่า ประสิทธิภาพของการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารในสถานศึกษาขนาดเล็กมีมากกว่าในประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารในสถานศึกษาขนาดเล็กมีมากกว่าในสถานศึกษากลาง และขนาดใหญ่

สุภาวิตา ทองชิง (2548: 67) ทำการวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี ผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี มีประสิทธิภาพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน และด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา อยู่ในระดับมาก และด้านการพัฒนาและใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และด้านการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ อยู่ในระดับปานกลาง ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี จำแนกตามวิชาที่สอบและขนาดโรงเรียน โดยรวมและ

รายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เสาวณี ทิพย์วาริ (2548: 78) ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนระดับประถมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3 พบว่า ระดับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และรายด้านทุกด้าน คือการกระจายอำนาจและการบริหารจัดการศึกษา การบริหารแบบมีส่วนร่วม และการบริหารจัดการโรงเรียนที่ดี อยู่ในระดับมาก

เสาร์ วงศ์กระจ่าง (2549: 74) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานกับความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากลนคร เขต 3 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานกับความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากลนครเขต 3 ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ความสำเร็จการบริหารงานวิชาการโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้อำนวยการโรงเรียน ครู และกรรมการสถานศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน จำแนกตามสถานภาพ โดยรวม มีความแตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้อำนวยการโรงเรียน ครู และกรรมการสถานศึกษา ที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพ โดยรวม ไม่แตกต่างกัน สำหรับการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้อำนวยการโรงเรียน ครู และกรรมการสถานศึกษา ที่มีต่อสภาพการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน และความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมมีความแตกต่างกัน โดยสภาพการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสำเร็จการบริหารงานวิชาการ โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีตัวแปรพยากรณ์ สภาพการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน มี 1 ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ ได้แก่ หลักการเสริมพลังอำนาจ สามารถพยากรณ์ความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีอำนาจพยากรณ์ร้อยละ 29 และมีความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ ± 0.39 และแนวทางพัฒนาความสำเร็จการบริหารงานวิชาการโรงเรียน ได้แก่ การคืนอำนาจให้ประชาชน การตรวจสอบและถ่วงดุล หลักธรรมาภิบาล หลักการเสริมพลังอำนาจ และระบบสารสนเทศเพื่อการพัฒนา การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การนิเทศการศึกษา การแนะแนวการศึกษา การส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน การประสาน

ความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น การส่งเสริมและสนับสนุนงาน วิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

สังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องสำหรับการวิจัยครั้งนี้ พอกล่าวได้ว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียน เป็นฐานนั้น มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยมีองค์ประกอบของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน คือ หลักการกระจายอำนาจ หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม หลักการตรวจสอบและถ่วงดุล และ หลักการบริหารตนเอง เป็นต้น การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน เป็นความสามารถที่ทำงานให้ เกิดผลในทางงานที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ และผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย ด้าน การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผล ด้าน การประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และด้านการส่งเสริม ชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ

ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พิจารณาตัวแปรที่เกี่ยวกับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ อาจส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ คือ การกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วม การบริหาร ตนเอง และการตรวจสอบและถ่วงดุล และตัวแปรที่เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ คือ การพัฒนา หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การประกันคุณภาพการศึกษา และการนิเทศ ภายในสถานศึกษา

2.7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

แซนดร้า (Sandra, อ้างถึงใน ศรีนวล กล้าหาญ, 2549: 65) ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของครู ที่มีต่อการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ซึ่งเป็นการศึกษาความคิดเห็นจากครูที่สอน ในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐบาลในเมืองชิคาโกที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป พบว่าทัศนคติของครูที่มีต่อการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานส่วนใหญ่มีทัศนคติอยู่ในทางบวก โดยผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานจะนำไปสู่การปรับปรุงพัฒนาโรงเรียน ในเรื่องต่าง ๆ คือ การเรียนการสอน หลักสูตร การมีส่วนร่วม ความมีอิสระในการตัดสินใจของครู และมีอิสระทางวิชาการ และปัญหาที่พบคือ ปัญหาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ปัญหาเกี่ยวกับความปลอดภัยของโรงเรียน และการให้การบ้านนักเรียน

ไรด์เอาท์ (Rideout, 1997: 3348-A) ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารโดยใช้โรงเรียน เป็นฐานในนิวฟันแลนด์และลาบราดอร์ โดยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทางการศึกษาเข้ามาใน การจัดการศึกษาระดับท้องถิ่นส่วนมากดำเนินการโดยให้มีการตั้งสภาโรงเรียน (School Council) พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่เคยเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเลย ส่วนครูมีบทบาทร่วมในการจัด

การศึกษาเพียงเล็กน้อยและในขอบเขตจำกัด ส่วนผู้บริหารมีบทบาทมากที่สุดในการจัดการศึกษา ผู้ปกครองและครูมีความต้องการเข้ามามีส่วนร่วมในการรับผิดชอบและการร่วมมือในการดำเนินการจัดการศึกษาต้องการให้มีสภาโรงเรียนทำหน้าที่ให้คำปรึกษาหารือในการดำเนินงาน ต้องการให้มีการเปลี่ยนแนวทางในการดำเนินงาน โดยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษามากขึ้น ตลอดจนให้มีการกระจายอำนาจในการส่งงบประมาณมายังโรงเรียนโดยตรงและให้ มีอำนาจในการจัดสรรบุคลากร ตลอดจนปรับปรุงหลักสูตรท้องถิ่นได้

เทเลอร์ (Taylor, 1998: 103A) ได้ศึกษาสภาพการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานและการมีส่วนร่วมกันตัดสินใจในระบบโรงเรียนในเมืองของรัฐจอร์เจีย โดยการเปรียบเทียบความเป็นจริงกับความคาดหวังของคณะกรรมการสถานศึกษาในเรื่อง การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานและการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจตามตัวแปรสภาพเขตพื้นที่การศึกษา การจัดการของคณะกรรมการสถานศึกษา และกระบวนการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ โดยการให้การสำรวจซ้ำและหาความถี่โดยการถามคณะกรรมการสถานศึกษาจำนวน 250 คนพบว่า ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความคาดหวังในการมีส่วนร่วมซึ่งมีค่ามากกว่าความเป็นจริงในทุกระดับโรงเรียน

การสังเคราะห์งานวิจัยต่างประเทศ พบว่า สภาพการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ครูมีทัศนคติทางบวกต่อการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน โดยผู้ปกครองและครูต้องการเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดการศึกษา และการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานเป็นไปตามความคาดหวังของคณะกรรมการสถานศึกษา โดยให้มืองค์ประกอบของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ได้แก่ การมีส่วนร่วม ความมีอิสระในการตัดสินใจ มีการกระจายอำนาจ และการให้อำนาจ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) มุ่งทำการศึกษาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาลสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยกำหนดวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

- 3.1 ประชากร
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างและทดสอบเครื่องมือ
- 3.4 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากร

ประชากร คือ ผู้บริหาร ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี จำนวน 4 โรงเรียน ประกอบด้วย โรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี จำนวน 105 คน โรงเรียนเทศบาลท่าโขลง 1 จำนวน 81 คน โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลบางกะดี จำนวน 42 คน และ โรงเรียนเทศบาล 1 (ขจรเนติยุทธ) จำนวน 56 คน มีจำนวนประชากรรวมทั้งสิ้น 284 คน

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนผู้บริหาร ครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

โรงเรียน	จำนวนผู้บริหาร ครู และ คณะกรรมการสถานศึกษา (คน)
โรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี	105
โรงเรียนเทศบาลท่าโขลง 1	81
โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลบางกะดี	42
โรงเรียนเทศบาล 1 (ขจรเนติยุทธ)	56
รวม	284

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
 ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้บริหาร ครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่อยู่ในโรงเรียนเทศบาล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และโรงเรียนที่สังกัด ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) มีจำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี แบบสอบถามมีเนื้อหา ประกอบด้วย 4 ด้าน ๆ ละ 10 ข้อ รวมทั้งหมดจำนวน 40 ข้อ คือ ด้านการกระจายอำนาจ ด้านการมีส่วนร่วม/ด้านการบริหารตนเองและด้านการตรวจสอบถ่วงดุล มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

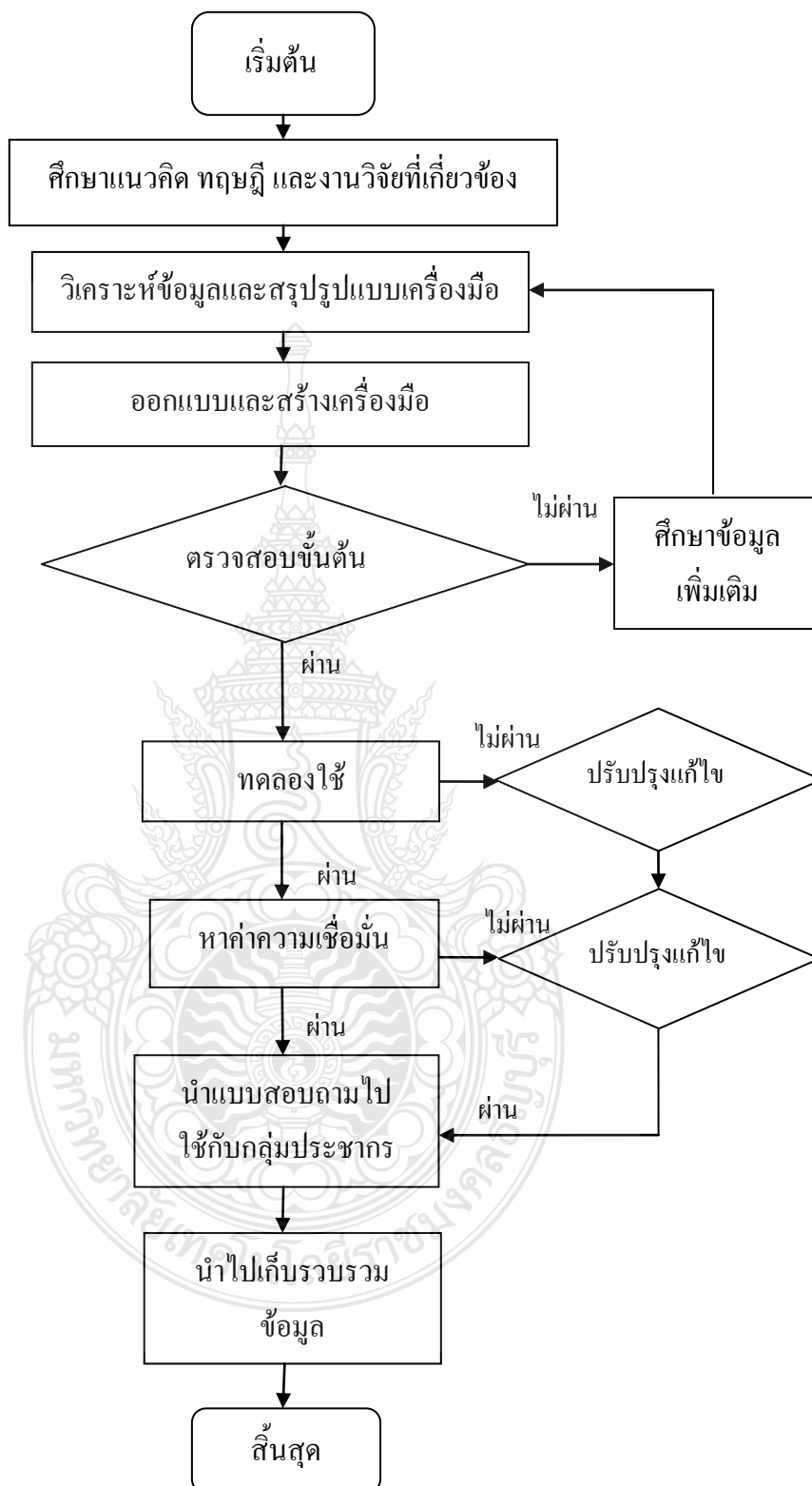
ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี แบบสอบถามมีเนื้อหาสำคัญ ประกอบด้วย 5 ด้าน ๆ ละ 6 ข้อ รวมทั้งหมดจำนวน 30 ข้อ คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนการสอนด้านการวัดและประเมินผล มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

แบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดจัดลำดับคุณภาพ 5 อันดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert's Rating Scale) โดยได้มีหลักเกณฑ์การให้ระดับคะแนนของแบบสอบถาม ดังนี้

- 5 หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.3 การสร้างและทดสอบเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือนี้เป็นแบบสอบถามเพื่อให้เกิดความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารตำรา บทความทางวิชาการ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางการวิจัย กำหนดวัตถุประสงค์ กรอบแนวคิด ตลอดจนเป็นแนวทางการสร้างข้อคำถาม
2. สร้างแบบสอบถามฉบับร่างประกอบด้วยเนื้อหา 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้บริหาร ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนเทศบาล
 - ตอนที่ 2 การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนเทศบาล
 - ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล
3. สร้างแบบสอบถามฉบับร่างเสร็จสมบูรณ์เรียบร้อยแล้ว จึงนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยมีความถูกต้องของภาษาที่นำมาใช้ และขอคำแนะนำสำหรับการปรับปรุงและพัฒนาข้อคำถามต่อไป
4. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามฉบับร่างตามคำแนะนำอาจารย์ที่ปรึกษา คือ การปรับปรุงเนื้อหาของข้อคำถามทั้ง 3 ตอนให้ครอบคลุมเนื้อหา และชัดเจนมากขึ้น
5. แบบสอบถามฉบับร่างที่ปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์แล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาด้านการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน และผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหา
6. แบบสอบถามฉบับร่างที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน และนำแบบสอบถามมาตรวจสอบหาคุณภาพของเนื้อหาและความเที่ยงตรงโดยใช้เกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

ให้คะแนน +1	ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
ให้คะแนน 0	ผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
ให้คะแนน -1	ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์
7. แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of item objective congruence) โดยมีการพิจารณาข้อคำถามที่มีค่า IOC $\geq .50 - 1.00$ เก็บไว้ใช้ได้ สำหรับข้อคำถามที่มีค่า IOC $\leq .50$ ทำการตัดทิ้ง ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญอยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 0.99 โดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (\Sigma R)}}{\text{จำนวนผู้เชี่ยวชาญ (N)}}$$

หรือใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ

IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

8. ตรวจสอบแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง แล้วจึงนำไปทดลองใช้ (try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นครูในโรงเรียนเทศบาลวัดละหาร ตำบลโสนลอย อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดนนทบุรี (แสดงอยู่ในภาคผนวก ค.)

9. แบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้แล้ว นำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ($\alpha > 0.8$) มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่มีการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานเท่ากับ 0.9495 และแบบสอบถามประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ เท่ากับ 0.9536 (แสดงอยู่ในภาคผนวก ค.)

10. เสนอผลการทดลองใช้แบบสอบถามต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มประชากรต่อไป

3.4 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีวิธีเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการ ดังนี้

1. ดำเนินการบันทึกคำร้องจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์ช่วยจัดทำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล ไปยังผู้อำนวยการสถานศึกษามีจำนวนทั้งสิ้น 4 โรงเรียน คือ โรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี โรงเรียนเทศบาลท่าโขลง 1 โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลบางกะดี และโรงเรียนเทศบาล 1 (จจรเนติยุทธ)

2. เสนอหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลต่อผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาลทั้ง 4 โรงเรียน เพื่อขออนุมัติให้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มประชากร

3. ขอความอนุเคราะห์ผู้อำนวยการสถานศึกษาของโรงเรียนเทศบาล จำนวน 4 โรงเรียน ดำเนินการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมทั้งกำหนดวันขอเก็บแบบสอบถามกลับคืน โดยผู้วิจัยดำเนินการรับแบบสอบถามที่สถานศึกษาแต่ละแห่งด้วยตนเอง

4. การตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามก่อน และนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์มาใช้ในการประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม จำนวน 284 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูล
2. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบแล้วมาลงรหัสเพื่อแปลงข้อมูลในแบบสอบถามให้เป็นตัวเลข
3. นำข้อมูลที่เป็นตัวเลขจากแบบสอบถามมาลงสื่อบันทึกข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการประมวลผล ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์
4. ตรวจสอบความผิดพลาดจากการบันทึกข้อมูล ก่อนทำการประมวลผล

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลตรงตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

- 1.1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของครูในโรงเรียนเทศบาลโดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
- 1.2 วิเคราะห์ระดับการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานและประสิทธิภาพของการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนเทศบาล โดยการหาค่าเฉลี่ย (mean: μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : σ) แปลความหมายของค่าเฉลี่ย (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2550: 69)

4.50 - 5.00	หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. สถิติเชิงอ้างอิงเพื่อใช้สำหรับตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย มีดังนี้

2.1 การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานและประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี วิเคราะห์โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

(Pearson's product moment correlation coefficient) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553: 316) แล้วนำค่าที่ได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ และแปลความหมายดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.71-1.00 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.31-0.70 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.01-0.30 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .00 หมายถึง ไม่มีความสัมพันธ์กัน

สำหรับทิศทางความสัมพันธ์ พิจารณา ดังนี้

ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเป็นลบ แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันในทางลบหรือทิศทางตรงกันข้าม

ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเป็นบวก แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันในทางบวกหรือทิศทางเดียวกัน

2.2 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อศึกษาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานด้านวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

สูตรในการคำนวณ

1. ค่าร้อยละ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{ความถี่}}{\text{จำนวนข้อมูลทั้งหมด}}$$

$$\text{หรือ } P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ
 f แทน จำนวนหรือความถี่ที่ต้องการหาค่าร้อยละ
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. ค่าเฉลี่ย (Mean: μ)

$$\text{ค่าเฉลี่ย} = \frac{\text{ผลรวมทั้งหมดของคะแนน}}{\text{จำนวนคะแนนทั้งหมดในข้อมูลนั้น}}$$

หรือ
$$\mu = \frac{\Sigma\mu}{N}$$

เมื่อ μ แทน คะแนนค่าเฉลี่ยเลขคณิต
 $\Sigma\mu$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน
 N แทน จำนวนคะแนนในข้อมูลนั้น

3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : σ)

$$\sigma = \sqrt{\frac{N\Sigma x^2 - (\Sigma x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ σ แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 Σx^2 แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\Sigma x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนในกลุ่มประชากร

4. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ของเพียร์สัน (สมบัติ ท้ายเรือคำ

2551: 145)

$$r_{xy} = \frac{N\Sigma XY - \Sigma X\Sigma Y}{\sqrt{\{N\Sigma X^2\}\{N\Sigma Y^2 - (\Sigma Y)^2\}}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 N แทน จำนวนคนหรือสิ่งที่ศึกษา
 ΣX แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนดิบ X
 ΣY แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนดิบ Y
 ΣX^2 แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนดิบ X แต่ละตัวยกกำลังสอง
 ΣY^2 แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนดิบ Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
 ΣXY แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนดิบ X และ Y คูณกันแต่ละคู่

5. สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

สมการเชิงเส้นตรงในรูปคะแนนดิบ (บุญชม ศรีสะอาด, 2547: 143)

$$Y' = a + b_1x_1 + b_2x_2 + \dots + b_kx_k$$

เมื่อ	Y'	แทน	คะแนนพยากรณ์ของตัวเกณฑ์ (ตัวแปรตาม)
	a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ
	b_1, b_2, b_k	แทน	น้ำหนักคะแนนหรือสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ตัวที่ 1 ถึง ตัวที่ k ตามลำดับ
	x_1, x_2, x_3	แทน	คะแนนของตัวพยากรณ์ (ตัวแปรต้น) ตัวที่ 1 ถึงตัวที่ k
	k	แทน	จำนวนตัวพยากรณ์ (ตัวแปรต้น)

6. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

6.1 ค่า b หาจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2547: 153)

$$b_j = \beta_j \frac{S_y}{S_j}$$

เมื่อ	b_j	แทน	ค่าน้ำหนักคะแนนหรือสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ตัวที่ j ที่ต้องการหาค่าน้ำหนักคะแนน
	β_j	แทน	ค่าน้ำหนักเบต้า ของตัวพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ตัวที่ j
	S_y	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวเกณฑ์ (ตัวแปรตาม)
	S_j	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) ตัวที่ j

6.2 ค่า β หาจากสูตร (สมบัติ ทายเรือคำ, 2551: 147)

$$\beta_j = b_j \frac{S_j}{S_y}$$

6.3 สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation) แทนด้วย r คำนวณหาค่า r โดยใช้สูตร (สมบัติ ทายเรือคำ, 2551: 150)

$$R = \sqrt{\beta_1 r_{1y} + \beta_2 r_{2y} + \dots + \beta_p r_{py}}$$

6.4 การทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
(หรือสัมประสิทธิ์การถดถอย) ทดสอบโดยใช้สถิติ F จากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2547: 163)

$$F = \frac{R^2 / k}{(1 - R^2) / (N - k - 1)}$$

- เมื่อ F แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ F เพื่อทราบความมีนัยสำคัญของ R
R แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
N แทน จำนวนสมาชิกกลุ่มประชากร
k แทน จำนวนตัวพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ)

6.5 การทดสอบนัยสำคัญของตัวแปรที่เพิ่มเข้ามาในสมการการถดถอย มีสูตรการทดสอบนัยสำคัญดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2547: 167-168)

$$F = \frac{(R_{y.12..1}^2 - R_{y.12..k}^2) / (1 - k)}{(1 - R_{y.12..1}^2) / (N - 1 - 1)}$$

- เมื่อ F แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ F เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
 $R_{y.12..k}$ แทน กำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณสำหรับการถดถอยของ Y บนตัวแปร k ตัว
 $R_{y.12..1}$ แทน กำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณสำหรับการถดถอยของ Y บนตัวแปร k ตัว
k แทน จำนวนของตัวพยากรณ์ที่มีจำนวนน้อยกว่า
I แทน จำนวนของตัวพยากรณ์ที่มีจำนวนมากกว่า

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการบริหารโดยโรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามในโรงเรียนเทศบาล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน รายได้ต่อเดือน และโรงเรียนที่สังกัด

ตอนที่ 2 การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานและประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานและประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

ตอนที่ 4 การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน จำนวนประชากร
μ	แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็น
σ	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
X_1	แทน การกระจายอำนาจ
X_2	แทน การมีส่วนร่วม
X_3	แทน การบริหารตนเอง
X_4	แทน การตรวจสอบถ่วงดุล
Y_1	แทน การพัฒนาหลักสูตร

Y_2	แทน การจัดการเรียนรู้
Y_3	แทน สื่อการเรียนการสอน
Y_4	แทน การวัดและประเมินผล
Y_5	แทน การประกันคุณภาพการศึกษา
Beta	แทน ค่าน้ำหนักเบต้าหรือสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปของคะแนนมาตรฐาน
B	แทน สัมประสิทธิ์การถดถอยหรือสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
F	แทน ค่าสถิติที่ใช้กรณีข้อมูลมีการแจกแจงแบบเอฟ
T	แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ t
r	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R Square	แทน ค่าประสิทธิภาพในการทำนาย
std. Error	แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอย
a	แทน ค่าคงที่ของสมการถดถอยหรือสมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบ
Sig.	แทน ค่านัยสำคัญทางสถิติ
\bar{Y}	แทน ค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพจากสมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ
$Z\bar{Y}$	แทน ค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพจากสมการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้บริหาร ครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนเทศบาล

ตารางที่ 4.1 จำนวน และร้อยละ ของข้อมูลพื้นฐาน

			N = 284
	ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
	ชาย	71	25.00
	หญิง	213	75.00
	รวม	284	100

ตารางที่ 4.1 จำนวน และร้อยละ ของข้อมูลพื้นฐาน (ต่อ)

N = 284		
ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	52	18.30
31-35 ปี	94	33.10
36-40 ปี	55	19.40
41 ปีขึ้นไป	83	29.20
รวม	284	100
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	238	83.80
สูงกว่าปริญญาตรี	46	16.20
รวม	284	100
ประสบการณ์การทำงาน		
ต่ำกว่า 5 ปี	58	20.40
5-10 ปี	127	44.70
11-15 ปี	48	16.90
15 ปีขึ้นไป	51	18.00
รวม	284	100

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถาม มีจำนวน 284 คน ส่วนใหญ่ปฏิบัติงานในโรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 75.00 อายุ 31-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.10 ระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 83.80 และประสบการณ์การทำงาน 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.70

ตอนที่ 2 การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนเทศบาล และประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

1. การศึกษาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ปราบกฏดังนี้

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี
ด้านการกระจายอำนาจ

N = 284

ด้านการกระจายอำนาจ	ระดับการปฏิบัติ		
	μ	σ	ระดับ
1. แต่งตั้งคณะกรรมการการบริหารจัดการศึกษา	4.15	0.75	มาก
2. จัดตาม โครงสร้างการบริหารจัดการเป็นฝ่ายต่างๆ	4.26	0.77	มาก
3. แบ่งกลุ่มทำงานตามความสมัครใจ	3.63	0.86	มาก
4. ให้อิสระแก่ครูในการจัดเนื้อหาการสอนด้วยตนเอง	4.18	0.68	มาก
5. ให้อิสระแก่ครูในการจัดการเรียนการสอน	4.11	0.73	มาก
6. มอบหมายให้ครูแกนนำ ครูต้นแบบ และครูเครือข่าย	3.72	0.90	มาก
7. จัดทำแผนปฏิบัติดำเนินงาน	4.24	0.71	มาก
8. ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารให้ชัดเจน	4.00	0.66	มาก
9. มอบหมายงานให้ฝ่ายต่างๆมีอำนาจในการตัดสินใจ	4.02	0.74	มาก
10. มอบหมายบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบให้แก่ผู้เกี่ยวข้องกับ โรงเรียน	4.05	0.75	มาก
รวม	4.04	0.50	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ด้านการกระจายอำนาจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.04, \sigma=0.50$) เมื่อพิจารณาระดับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ จัดตามโครงสร้างการบริหารจัดการเป็นฝ่ายต่างๆ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 4.26, \sigma = 0.77$) รองลงมา จัดทำแผนปฏิบัติดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.24, \sigma = 0.71$) และให้อิสระแก่ครูในการจัดเนื้อหาการสอนด้วยตนเอง อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.18, \sigma = 0.68$) ลำดับสุดท้ายคือ แบ่งกลุ่มทำงานตามความสมัครใจ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 3.63, \sigma = 0.86$)

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ด้านการมีส่วนร่วม

N = 284

ด้านการมีส่วนร่วม	ระดับการปฏิบัติ		
	μ	σ	ระดับ
1. ประชุมคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา เพื่อจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาและกำหนดมาตรฐานการศึกษา	4.04	0.81	มาก
2. เชิญวิทยากรท้องถิ่นมาร่วมจัดการเรียนการสอน	3.62	0.89	มาก
3. ประชุมเพื่อปรับแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ครู ชุมชน และคณะกรรมการสถานศึกษา	3.75	0.88	มาก
4. ดำเนินการจัดสมาคมครูผู้ปกครอง	3.62	1.07	มาก
5. แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพภายใน	3.93	0.74	มาก
6. จัดตั้งโครงการเครือข่ายผู้ปกครอง	3.83	0.91	มาก
7. ให้คณะกรรมการร่วมกันจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี	4.18	0.75	มาก
8. จัดตั้งสถานักเรียนเพื่อส่งเสริมประชาธิปไตย	4.24	0.89	มาก
9. จัดตั้งสมาคมศิษย์เก่าเพื่อสนับสนุนการศึกษา	3.30	1.39	ปานกลาง
10. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการตัดสินใจกับโรงเรียน	3.73	0.91	มาก
รวม	3.82	0.55	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ด้านการมีส่วนร่วมโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.82, \sigma = 0.55$) เมื่อพิจารณาระดับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ จัดตั้งสถานักเรียนเพื่อส่งเสริมประชาธิปไตย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 4.24, \sigma = 0.89$) รองลงมา ให้คณะกรรมการร่วมกันจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.18, \sigma = 0.75$) และประชุมคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา เพื่อจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาและกำหนดมาตรฐานการศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.04, \sigma = 0.81$) ลำดับสุดท้ายคือ จัดตั้งสมาคมศิษย์เก่าเพื่อสนับสนุนการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 3.30, \sigma = 1.39$)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี
ด้านการบริหารตนเอง

N = 284

ด้านการบริหารตนเอง	ระดับการปฏิบัติ		
	μ	σ	ระดับ
1. การบริหารจัดการด้านต่างๆและรายงานการปฏิบัติมีอิสระและคล่องตัวในการตัดสินใจ	3.80	0.78	มาก
2. มีอิสระในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน	3.78	0.67	มาก
3. มีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ	3.89	0.73	มาก
4. มีอำนาจในการจัดซื้อจัดจ้างด้วยตนเองตามระเบียบข้อปฏิบัติ	3.69	0.99	มาก
5. มีการบริหารงานในรูปคณะบุคคลแต่ละสายงาน	3.97	0.74	มาก
6. จัดตั้งคณะกรรมการระดับชั้น	4.24	0.74	มาก
7. จัดทีมงานบริหารเป็นช่วงชั้น	4.22	0.70	มาก
8. สร้างแกนนำในการพัฒนาตนเอง	3.98	0.78	มาก
9. ให้ทุกหน่วยงานทำแผนการพัฒนาตนเอง	4.03	0.72	มาก
10. จัดให้มีการนิเทศภายใน	4.10	0.78	มาก
รวม	3.97	0.55	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่าการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ด้านการบริหารตนเอง โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.97, \sigma = 0.55$) เมื่อพิจารณาระดับการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานเป็นรายชื่อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ จัดตั้งคณะกรรมการระดับชั้น อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 4.24, \sigma = 0.74$) รองลงมา จัดทีมงานบริหารเป็นช่วงชั้น อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.22, \sigma = 0.70$) และจัดให้มีการนิเทศภายในอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.10, \sigma = 0.78$) ลำดับสุดท้ายคือ มีอิสระในการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 3.78, \sigma = 0.67$)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี
ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล

N = 284

ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล	ระดับการปฏิบัติ		
	μ	σ	ระดับ
1. แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามประเมินผลงาน	3.90	0.95	มาก
2. ติดตามการประเมินผลงาน	3.82	0.90	มาก
3. ประเมินการตรวจสอบซึ่งกันและกัน	3.64	0.84	มาก
4. แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินโครงการต่างๆ	3.79	0.88	มาก
5. จัดทำเพิ่มสะสมผลงาน	3.98	0.73	มาก
6. ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการสอนในรายวิชาที่สอน	4.25	0.65	มาก
7. สร้างระบบการกำกับติดตามงาน	3.94	0.69	มาก
8. ชุมชนมีส่วนร่วมรับรู้ในการดำเนินงานของสถานศึกษา	3.93	0.90	มาก
9. ชุมชนมีส่วนร่วมรับรู้การใช้งบประมาณของสถานศึกษา	3.48	0.96	ปานกลาง
10. จัดทำรายงานการประเมินตนเอง	3.76	0.87	มาก
รวม	3.85	0.60	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่าการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.85, \sigma = 0.60$) เมื่อพิจารณาระดับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการสอนในรายวิชาที่สอน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 4.25, \sigma = 0.65$) รองลงมา จัดทำเพิ่มสะสมผลงาน อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.98, \sigma = 0.73$) และสร้างระบบการกำกับติดตามงาน อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.94, \sigma = 0.69$) ลำดับสุดท้าย คือ ชุมชนมีส่วนร่วมรับรู้การใช้งบประมาณของสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 3.48, \sigma = 0.96$)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี โดยรวม

N = 284

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน	ระดับการปฏิบัติ		
	μ	σ	ระดับ
1. ด้านการกระจายอำนาจ	4.04	0.50	มาก
2. ด้านการมีส่วนร่วม	3.82	0.55	มาก
3. ด้านการบริหารตนเอง	3.97	0.55	มาก
4. ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล	3.85	0.60	มาก
รวม	3.92	0.46	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.92, \sigma = 0.46$) เมื่อพิจารณาระดับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานเป็นรายด้านเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการกระจายอำนาจ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 4.04, \sigma = 0.50$) รองลงมา ด้านการบริหารตนเอง อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.97, \sigma = 0.55$) ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.85, \sigma = 0.60$) และลำดับสุดท้ายคือ ด้านการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 3.82, \sigma = 0.55$)

2. ผลการศึกษาประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ด้านการพัฒนาหลักสูตร

ด้านการพัฒนาหลักสูตร	ระดับการปฏิบัติ		
	μ	σ	ระดับ
1. สำรวจปัญหา ความต้องการและความจำเป็นของชุมชนและท้องถิ่น	3.57	0.90	มาก
2. กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาที่สังคมต้องการ	3.69	0.89	มาก
3. คัดเลือกเนื้อหาวิชาความรู้ที่ต้องนำมาสอน	4.00	0.91	มาก
4. การนิเทศการใช้หลักสูตรภายในโรงเรียน	4.00	0.84	มาก
5. กำกับติดตาม และประเมินผลการใช้หลักสูตร	4.02	0.80	มาก
6. ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	3.94	0.82	มาก
รวม	3.87	0.71	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.87, \sigma = 0.71$) เมื่อการพิจารณาประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานีเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้ กำกับติดตาม และประเมินผลการใช้หลักสูตร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 4.02, \sigma = 0.80$) รองลงมา การนิเทศการใช้หลักสูตรภายในโรงเรียน อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.00, \sigma = 0.84$) และคัดเลือกเนื้อหาวิชาความรู้ที่ต้องนำมาสอน อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.00, \sigma = 0.91$) ลำดับสุดท้ายคือ สำรวจปัญหา ความต้องการและความจำเป็นของชุมชนและท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 3.57, \sigma = 0.90$)

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครู
ในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี
ด้านการจัดการเรียนรู้

N = 284

ด้านการจัดการเรียนรู้	ระดับการปฏิบัติ		
	μ	σ	ระดับ
1. จัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	4.00	0.65	มาก
2. การส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ	3.97	0.67	มาก
3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต	3.84	0.81	มาก
4. การสอนที่ทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	3.99	0.69	มาก
5. การส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้	4.03	0.89	มาก
6. การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้มีความยืดหยุ่นได้ตามความ เหมาะสมกับเวลาและสภาพของผู้เรียน	4.09	0.75	มาก
รวม	3.99	0.56	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ด้านการจัดการเรียนรู้ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.99, \sigma = 0.56$) เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานีเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้มีความยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมกับเวลาและสภาพของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 4.09, \sigma = 0.75$) รองลงมา การส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.03, \sigma = 0.89$) และการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.00, \sigma = 0.65$) ลำดับสุดท้ายคือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 3.84, \sigma = 0.81$)

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครู
ในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี
ด้านสื่อการเรียนการสอน

N = 284

ด้านสื่อการเรียนการสอน	ระดับการปฏิบัติ		
	μ	σ	ระดับ
1. สำรวจความต้องการของครูในการใช้วัสดุประกอบหลักสูตร และสื่อการเรียน การสอน	4.06	0.90	มาก
2. จัดหาวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนมา บริการอำนวยความสะดวกแก่ครู	3.83	0.95	มาก
3. ส่งเสริมให้ครูได้มีการคิดค้นและผลิตวัสดุ สื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา	4.07	0.68	มาก
4. นักเรียนได้เรียนรู้จากสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพ ความเป็นอยู่ของชุมชนและท้องถิ่น	3.96	0.78	มาก
5. ให้มีการนิเทศเพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ครูเกี่ยวกับการใช้ สื่อการเรียนการสอน	3.80	0.82	มาก
6. มีการควบคุม กำกับ ให้ครูได้ใช้ สื่อนวัตกรรมและ เทคโนโลยีทางการศึกษา	3.94	0.90	มาก
รวม	3.94	0.69	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัด
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ด้านสื่อการเรียนการสอน โดยรวม อยู่ในระดับมาก
($\mu = 3.94, \sigma = 0.69$) เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครู ในโรงเรียนเทศบาล สังกัด
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานีเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้
ส่งเสริมให้ครูได้มีการคิดค้นและผลิตวัสดุ สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาอยู่ในระดับมาก
มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 4.07, \sigma = 0.68$) รองลงมา สำรวจความต้องการของครูในการใช้วัสดุประกอบ
หลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.06, \sigma = 0.90$) และนักเรียนได้เรียนรู้จากสื่อ
การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพความเป็นอยู่ของชุมชนและท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.96, \sigma = 0.78$)

ลำดับสุดท้ายคือ ให้มีการนิเทศเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจแก่ครูเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 3.80, \sigma = 0.82$)

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครู
ในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี
ด้านการวัดและประเมินผล

ด้านการวัดและประเมินผล	ระดับการปฏิบัติ		
	μ	σ	ระดับ
1. ดำเนินการวางแผนและกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลร่วมกับครู และฝ่ายวิชาการ	4.04	0.76	มาก
2. ให้คำปรึกษาแนะนำแก่ครูเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลให้เป็นไปตามแนวทางของหลักสูตร	3.77	0.60	มาก
3. ส่งเสริมให้ครูวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง	4.07	0.76	มาก
4. จัดประชุมอบรมเพื่อให้ครูมีความรู้ความสามารถในการสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผล	4.04	0.68	มาก
5. ควบคุมติดตามการประเมินผลและนำผลการประเมินมาพัฒนากระบวนการเรียนการสอน	3.88	0.71	มาก
6. จัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษาตามระเบียบการวัดและประเมินผลของโรงเรียน	4.01	0.85	มาก
รวม	3.97	0.61	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.97, \sigma = 0.61$) เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานีเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ส่งเสริมให้ครูวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 4.07, \sigma = 0.76$) รองลงมา จัดประชุมอบรมเพื่อให้ครูมีความรู้ความสามารถในการสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผล อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.04, \sigma = 0.68$) และดำเนินการวางแผนและกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวัดผล

ประเมินผลร่วมกับครู และฝ่ายวิชาการ อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.04, \sigma = 0.76$) ลำดับสุดท้ายคือ ให้คำปรึกษา แนะนำแก่ครูเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลให้เป็นไปตามแนวทางของหลักสูตร อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 3.77, \sigma = 0.60$)

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครู ในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ด้านการประกันคุณภาพ

ด้านการประกันคุณภาพ	ระดับการปฏิบัติ		
	μ	σ	ระดับ
1. วางแผนการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	4.04	0.80	มาก
2. จัดให้มีระบบการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	3.96	0.69	มาก
3. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	3.94	0.72	มาก
4. ส่งเสริมให้มีการรายงานการประเมินตนเองต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	4.06	0.69	มาก
5. การกำหนดมาตรฐานและจัดทำข้อมูลพื้นฐานด้านปัจจัย ด้านกระบวนการและด้านผลผลิต	3.94	0.71	มาก
6. การทบทวนคุณภาพภายในเพื่อตรวจสอบกับมาตรฐานการประเมินคุณภาพการศึกษาจากองค์กรภายนอก	3.88	0.77	มาก
รวม	3.97	0.64	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ด้านการประกันคุณภาพ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.97, \sigma = 0.60$) เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานีเป็นรายชื่อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้ ส่งเสริมให้มีการรายงานการประเมินตนเองต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด

($\mu = 4.06, \sigma = 0.60$) รองลงมา วางแผนการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาร่วมกับ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.04, \sigma = 0.60$) และจัดให้มีระบบการพัฒนาระบบการประกัน คุณภาพภายในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.96, \sigma = 0.60$) ลำดับสุดท้ายคือ การทบทวนคุณภาพ ภายในเพื่อตรวจสอบกับมาตรฐานการประเมินคุณภาพการศึกษาจากองค์กรภายนอก อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 3.88, \sigma = 0.60$)

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครู ในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี โดยรวม

N = 284

ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ	ระดับการปฏิบัติ		
	μ	σ	ระดับ
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตร	3.87	0.71	มาก
2. ด้านการจัดการเรียนรู้	3.99	0.56	มาก
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน	3.94	0.69	มาก
4. ด้านการวัดและประเมินผล	3.97	0.61	มาก
5. ด้านการประกันคุณภาพ	3.97	0.64	มาก
รวม	3.95	0.58	มาก

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.95, \sigma = 0.58$) เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี เป็นรายด้านเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการจัด การเรียนรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 3.99, \sigma = 0.56$) รองลงมา ด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.97, \sigma = 0.61$) ด้านการประกันคุณภาพ อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.97, \sigma = 0.64$) ด้านสื่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.94, \sigma = 0.69$) และด้านการพัฒนาหลักสูตรอยู่ใน ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 3.87, \sigma = 0.71$)

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี มีดังนี้

ตารางที่ 4.13 ความสัมพันธ์การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน กับประสิทธิภาพการบริหารงาน

N = 284

ความสัมพันธ์	การกระจายอำนาจ (X ₁)	มีส่วนร่วม (X ₂)	การบริหารตนเอง (X ₃)	การตรวจสอบและถ่วงดุล (X ₄)
การพัฒนาหลักสูตร (Y ₁)	.517*	.559*	.709*	.790*
การจัดการเรียนรู้ (Y ₂)	.547*	.640*	.690*	.811*
สื่อการเรียนการสอน (Y ₃)	.392*	.557*	.672*	.573*
การวัดและประเมินผล (Y ₄)	.525*	.569*	.705*	.713*
การประกันคุณภาพการศึกษา (Y ₅)	.568*	.644*	.784*	.813*
โดยรวม (3.95)	.566*	.660*	.794*	.822*

* มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตามพบว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานมีความสัมพันธ์กันในทางบวกกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการตรวจสอบและถ่วงดุล (X₄) มีความสัมพันธ์กันในทางบวกกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนเทศบาลการตรวจสอบและถ่วงดุล (X₄) (r = 0.822) มากที่สุด รองลงมาคือการบริหารตนเอง (X₃) (r = 0.794) ส่วนตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันต่ำที่สุด คือ การกระจายอำนาจ (X₁) (r = 0.566)

ตารางที่ 4.14 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนเทศบาล โดยสรุป

N = 284

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน	ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนเทศบาล		
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์(r)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทางความสัมพันธ์
ด้านการกระจายอำนาจ (X ₁)	.566*	ปานกลาง	ทางบวก
การมีส่วนร่วม (X ₂)	.660*	ปานกลาง	ทางบวก
ด้านการบริหารตนเอง (X ₃)	.794*	สูง	ทางบวก
ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล (X ₄)	.822*	สูง	ทางบวก
รวม	.850*	สูง	ทางบวก

* มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.14 พบว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ตามทัศนะของผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันระดับสูงในทิศทางที่เป็นบวกเช่นเดียวกัน ($r = 0.850$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.566 ถึง 0.822 เมื่อพิจารณาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนเทศบาล พบว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง จำนวน 2 ด้าน คือ ด้านการบริหารตนเอง (X₃) และด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล (X₄) และมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง จำนวน 2 ด้าน คือ ด้านการกระจายอำนาจ (X₁) และการมีส่วนร่วม (X₂) โดยด้านที่มีความสัมพันธ์สูงที่สุดคือ ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล (X₄) ($r = 0.822$) รองลงมา คือ ด้านการบริหารตนเอง (X₃) ($r = 0.794$) ด้านการมีส่วนร่วม (X₂) ($r = 0.660$) และด้านการกระจายอำนาจมีความสัมพันธ์กันต่ำที่สุด (X₁) ($r = 0.566$) ตามลำดับ

**ตอนที่ 4 การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครู
ในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี**

ผลการศึกษการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) แบบขั้นตอน (Stepwise) พิจารณาตามตัวแปรที่เข้าสมการตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

ตารางที่ 4.15 ค่าสถิติของตัวแปรพยากรณ์การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวม

แหล่งความแปรปรวน	df	Sum of Squares	Mean Squares	F	sig
Regression	1	67.847	67.847	733.593*	.000
Residual	282	26.081	.092		
Total	283	93.928			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (multiple R)	.850
ประสิทธิภาพในการทำนาย (R Squares)	.722
ประสิทธิภาพในการทำนายที่ปรับแล้ว (Adjusted R Squares)	.721
ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย (Standard error)	.304

ตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสมการ

ตัวแปรพยากรณ์	Unstandardized		Standardized	t	Sig
	Coefficients	Std. Error	Coefficients		
	β	Std. Error	Beta		
ค่าคงที่ (Constant)	.056	.042	-	1.334	.183
ด้านการบริหารตนเอง (X ₃)	.460	.012	.547	38.513	.000
ด้านการกระจายอำนาจ (X ₁)	.307	.011	.547	27.990	.000
ด้านการมีส่วนร่วม (X ₂)	.238	.012	.283	19.842	.000
ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล (X ₄)	.250	.000	.322	12.491	.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อ $Y(\text{total})$ คือ สมการพยากรณ์การพัฒนาหลักสูตร

B คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

Std. Error คือ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

Beta คือ ค่าค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน

t และ Sig. คือ ค่าทดสอบระดับนัยสำคัญทางสถิติ

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสมการ คือ การบริหารตนเอง (X_3) สูงที่สุด รองลงมาคือ การกระจายอำนาจ (X_1) การมีส่วนร่วม (X_2) และการตรวจสอบและถ่วงดุล (X_4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ 0.850 ประสิทธิภาพในการทำนาย (R^2) เท่ากับ 0.722 นั่นคือ การบริหารตนเอง (X_3) สูงที่สุด รองลงมาคือ การกระจายอำนาจ (X_1) การมีส่วนร่วม (X_2) และการตรวจสอบและถ่วงดุล (X_4) ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวม (Y) คิดเป็นร้อยละ 72.20 ค่าประสิทธิภาพในการทำนายที่ปรับแล้ว (Adjusted R^2) เท่ากับ 0.721 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย (Standard error) เท่ากับ 0.304 ในลักษณะนี้แสดงว่าการบริหารตนเอง (X_3) สูงที่สุด รองลงมาคือ การกระจายอำนาจ (X_1) การมีส่วนร่วม (X_2) และการตรวจสอบและถ่วงดุล (X_4) ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวม ($Y(\text{total})$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการวิเคราะห์การถดถอยได้ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y}(\text{total}) = .056 + .460X_3 + .307X_1 + .238X_2 + .250X_4$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z\hat{Y}(\text{total}) = .547X_3 + .547X_1 + .283X_2 + .322X_4$$

จากสมการความถดถอยเชิงพหุคูณข้างต้น สามารถแปลความหมายได้ดังนี้

1. ถ้าตัวแปรการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ด้านการบริหารตนเอง โดยมีหน่วยเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี เพิ่มขึ้น 0.460 หน่วย โดยให้ตัวแปรอื่น ๆ มีค่าคงที่
2. ถ้าตัวแปรการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ด้านการกระจายอำนาจ มีหน่วยเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี เพิ่มขึ้น 0.307 หน่วย โดยให้ตัวแปรอื่น ๆ มีค่าคงที่
3. ถ้าตัวแปรการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ด้านการมีส่วนร่วม มีหน่วยเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี เพิ่มขึ้น 0.238 หน่วย โดยให้ตัวแปรอื่น ๆ มีค่าคงที่

4. ถ้าตัวแปรการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล มีหน่วยเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี เพิ่มขึ้น 0.250 หน่วย โดยให้ตัวแปรอื่น ๆ มีค่าคงที่

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.16 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
การกระจายอำนาจ		
1. ส่งเสริมการกระจายอำนาจหน้าที่ที่ชัดเจนเป็นไปอย่างทั่วถึงในทุกส่วนงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ระดับช่วงชั้น ระดับสายงาน เป็นต้น	8	50.00
2. มีการมอบหมายเพื่อกระจายอำนาจให้บุคลากรในการปฏิบัติงาน ไม่ใช่ให้เฉพาะตำแหน่งหน้าที่ แต่ต้องให้อำนาจในการตัดสินใจ	5	31.30
3. จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษา หรือหาผู้ที่มีความรู้ความสามารถดำเนินการให้เป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่น ให้ประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ	2	12.50
4. ให้อิสระในพัฒนาการเรียนการสอนแก่ครูผู้สอน	1	6.20
การมีส่วนร่วม		
1. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน ผู้ทรงคุณวุฒิ เข้ามาเป็นกรรมการสถานศึกษา และพัฒนากิจกรรมมาทางการศึกษาให้มากขึ้น	9	50.00
2. จัดให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการดำเนินงานร่วมกันของบุคลากร	5	27.80
3. ส่งเสริมให้มีการจัดประชุมระดับหัวหน้าระดับย่อยแสดงความคิดเห็น และร่วมรับผิดชอบให้เต็มตามศักยภาพของตนเอง	3	16.70

ตารางที่ 4.16 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ
การบริหารงานวิชาการ (ต่อ)

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
4.ผู้เกี่ยวข้องควรส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ศึกษาหลักสูตร เอกสารวิชาการ นำสื่อเทคโนโลยีมาใช้ให้สอดคล้องกับ หลักสูตร	1	5.50
การบริหารตนเอง		
1.ส่งเสริมการจัดระบบงาน ค้นหาความรู้เพิ่มเติม พัฒนาตนเองให้ทัน ความรู้และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง เพื่อให้สามารถถ่ายทอดความรู้ได้อย่าง เต็มศักยภาพ	6	40.00
2.ขาดการส่งเสริมการบริหารตนเองอย่างแท้จริง เช่น งบประมาณในการ จัดซื้อจัดจ้าง เป็นต้น เพื่อไม่ให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินกิจกรรมทาง การศึกษา	5	33.30
3.ควรมีแผนเพื่อดำเนินงานบริหารการศึกษาอย่างเป็นระบบ ที่จะช่วย เสริมสร้างขวัญกำลังใจในการทำงานให้มีประสิทธิภาพ	4	26.70
การตรวจสอบและถ่วงดุล		
1. ส่งเสริมการติดตามประเมินผล ตรวจสอบ เพื่อนผลไปปรับปรุง แก้ไขพัฒนางาน แต่ละสายงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น การตรวจสอบ บัญชี การลงทะเบียน พัสดุ-ครุภัณฑ์ อย่างเป็นระบบ เป็นต้น	5	45.50
2.ส่งเสริมให้มีการตรวจสอบและถ่วงดุลให้เป็นระบบ ตามระยะเวลาที่ กำหนดอย่างแท้จริง	3	27.20
3.มีการติดตามประเมินผลการดำเนินกิจกรรม โครงการที่จัดทำในรอบปี เพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	2	18.20
4.เสริมสร้างระบบคุณธรรมจริยธรรมที่เข้มแข็งให้กับบุคลากร	1	9.10

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ผู้บริหาร คณะครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ได้ให้
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงาน
วิชาการ พอสรุปในแต่ละด้านดังต่อไปนี้

ด้านการกระจายอำนาจ ส่งเสริมการกระจายอำนาจหน้าที่ให้ชัดเจนเป็นไปอย่างทั่วถึง ในทุกส่วนงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ระดับช่วงชั้น ระดับสายงาน เป็นต้น มีการมอบหมายเพื่อกระจายอำนาจให้บุคลากรในการปฏิบัติงาน ไม่ใช่ให้เฉพาะตำแหน่งหน้าที่ แต่ต้องให้อำนาจในการตัดสินใจ จัดให้ มีการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษา หรือหาผู้ที่รู้ความสามารถดำเนินการให้เป็นไปตาม ความต้องการของท้องถิ่น ให้ประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ และให้อิสระในพัฒนาการเรียนการสอนแก่ครูผู้สอน

ด้านการมีส่วนร่วม ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้เข้ามาเป็น กรรมการสถานศึกษา และพัฒนากิจกรรมการศึกษาให้มากขึ้น จัดให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการดำเนินงานร่วมกันของบุคลากร ส่งเสริมให้มีการจัดประชุมระดับ หัวหน้าระดับย่อย แสดงความคิดเห็นและการร่วมรับผิดชอบให้เต็มตามศักยภาพของตนเองและผู้เกี่ยวข้องควรส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ศึกษาหลักสูตร เอกสารวิชาการ นำสื่อเทคโนโลยีมาใช้ให้สอดคล้องกับหลักสูตร

ด้านการบริหารตนเอง ส่งเสริมการจัดระบบงาน ค้นหาความรู้เพิ่มเติม พัฒนาตนเองให้ทัน ความรู้และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง เพื่อให้สามารถถ่ายทอดความรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ ส่งเสริม การบริหารตนเองอย่างแท้จริง เช่น งบประมาณในการจัดซื้อจัดจ้าง เป็นต้น เพื่อไม่ให้เกิดความล่าช้า ในการดำเนินกิจกรรมทางการศึกษา และควรมีแผนเพื่อดำเนินงานบริหารการศึกษาอย่างเป็นระบบ ที่จะช่วยเสริมสร้างขวัญกำลังใจในการทำงานให้มีประสิทธิภาพ

ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล ส่งเสริมการติดตามประเมินผล ตรวจสอบ เพื่อนำผลไป ปรับปรุงแก้ไขพัฒนางาน แต่ละสายงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น การตรวจสอบบัญชี การลง ทะเบียน พัสดุ-ครุภัณฑ์ อย่างเป็นระบบ เป็นต้น ให้มีการตรวจสอบและถ่วงดุลให้เป็นระบบตาม ระยะเวลาที่กำหนดอย่างแท้จริง มีการติดตามประเมินผลการดำเนินกิจกรรม โครงการที่จัดทำในรอบปี เพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และเสริมสร้างระบบคุณธรรมจริยธรรมที่เข้มแข็งให้กับบุคลากร

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การบริหารโดยโรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการของครู ในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) สรุปการวิจัยได้ดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี
3. เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี
4. เพื่อศึกษาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

5.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม แบ่งเนื้อหาเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้บริหารครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนเทศบาล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และโรงเรียนที่สังกัด มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) มีจำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนเทศบาลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด มีจำนวน 40 ข้อ

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด มีจำนวน 30 ข้อ

5.3 วิธีดำเนินการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยนำเครื่องมือเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจสอบแล้วจึงนำมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี นำไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างคือ โรงเรียนเทศบาลวัดละหาร ตำบลโสนลอย อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดนนทบุรี จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบัค (Cronbach) โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานเท่ากับ 0.9495 และแบบสอบถามประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการเท่ากับ 0.9536 และนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มประชากร ประกอบด้วย ผู้บริหาร ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี จำนวน 4 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 284 คน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

5.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการขอความอนุเคราะห์กับผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาลในจังหวัดปทุมธานี 4 โรงเรียน คือ โรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี โรงเรียนเทศบาลท่าโขลง1 โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลบางกะดี และโรงเรียนเทศบาล 1(จรนดิยุทธ) โดยดำเนินการในเดือนธันวาคม 2554 โดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 284 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์คืนมาจำนวน 284 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

5.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) และสมการพยากรณ์ การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มประชากร ได้แก่ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติสอน โดยใช้การคำนวณหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

3. การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)

4. การวิเคราะห์การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) และสมการพยากรณ์

5.6 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การบริหาร โดยโรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 284 คน ส่วนใหญ่ปฏิบัติงานในโรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 75.00 อายุ 31-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.10 ระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 83.90 และประสบการณ์การทำงาน 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.70 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ระดับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนเทศบาล มีค่าเฉลี่ย 3.92 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วม การบริหารตนเอง การตรวจสอบและถ่วงดุล อยู่ในระดับมาก

2. ระดับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล มีค่าเฉลี่ย 3.95 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และการประกันคุณภาพ อยู่ในระดับมาก

3. การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาลทั้งในด้านการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน การวัดและ

ประเมินผล และการประกันคุณภาพของครูในโรงเรียนเทศบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คิดเป็นร้อยละ 72.20

5.7 การอภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีประเด็นการอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย มีดังนี้

1. การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ หลักการกระจายอำนาจ หลักการมีส่วนร่วม หลักการบริหารตนเอง หลักการตรวจสอบและถ่วงดุล อยู่ในระดับมาก ซึ่งทั้ง 4 หลักของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานนี้ โรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ส่วนใหญ่นำมาใช้เป็นหลักการบริหารโรงเรียน ซึ่ง อรพรรณ พรสีมา (2545: 3) ได้กล่าวว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานเป็นรูปแบบการบริหารโรงเรียนแบบกระจายอำนาจที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในประเทศที่พัฒนาแล้ว และมีรูปแบบการบริหารและการตัดสินใจแบบกระจายอำนาจ สอดคล้องกับ ถวิด มาตรเลียม (2545: 42) โดยนำเสนอหลักของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (SBM) ประกอบด้วย หลักคุณภาพหรือหลักความสมดุล หลักการกระจายอำนาจ หลักการบริหารจัดการตนเอง หลักการริเริ่มของสมาชิก ซึ่งสอดคล้องกับ คนอง สวัสดิ์รักษ์ (2547: 13-14) กล่าวว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานนั้น ประกอบด้วย คือ หลักการกระจายอำนาจ หลักการมีส่วนร่วม หลักการคืนอำนาจจัดการศึกษาให้ประชาชน หลักการบริหารตนเอง และหลักการตรวจสอบและถ่วงดุล โดยด้านการกระจายอำนาจ พบว่า โรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ส่วนใหญ่มีการจัดโครงสร้างการบริหารงานออกเป็นฝ่ายต่าง ๆ ทั้งนี้เพราะการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานนั้น เป็นการเชื่อมโยงการปฏิรูปการศึกษากับการกระจายอำนาจทางการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพการบริหารโรงเรียนให้ประสบความสำเร็จ ทำให้โรงเรียนมีการปฏิรูปโครงสร้างของระบบและรูปแบบการบริหารของโรงเรียน จึงเป็นการปรับปรุงหน้าที่บางประการในโรงเรียน ทำให้เกิดแนวคิดทางการบริหารโรงเรียนหลายแนวทางการบริหารโรงเรียนดังกล่าว เน้นการกระจายอำนาจ และเป็นการบริหารโรงเรียนที่สอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษาของชาติ โดยยึดหลักความมีอิสระและคล่องตัวเป็นสำคัญ ซึ่งในโรงเรียนต่าง ๆ มีการกระจายอำนาจโดยการแบ่งการบริหารจัดการออกเป็นหน่วยงานย่อย ๆ มีการบริหารในรูปคณะกรรมการและเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการสถานศึกษา ตามที่ เอ็ดลีย์ (Edley, Jr., 1992) ที่กล่าวว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานเป็นการให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามากขึ้นการตัดสินใจต้องอยู่ใน

รูปคณะบุคคล หรือคณะกรรมการ และตามที่ เมเยอร์ กับ สโตนฮิลล์ และออสวอลด์ (Myers and Stonehill, 1993, and Oswald, 1995) กล่าวว่า การบริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานเป็นกลยุทธ์การปรับปรุงคุณภาพการศึกษา ด้วยการถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจในการบริหาร และการจัดการศึกษาทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับงบประมาณ บุคคลและหลักสูตรไปยังโรงเรียน ส่วน ถวิล มาตรเลียม (2545: 41) ที่กล่าวว่า โรงเรียนเป็นฐานการบริหาร หรือ SBM เป็นการบริหารการจัดการ โรงเรียนที่มีความสอดคล้องกับคุณลักษณะและความต้องการของโรงเรียน ซึ่งการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานนั้น ส่วนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2546: 3) ที่กล่าวว่า เป็นการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาจากส่วนกลางให้โรงเรียน มีอำนาจ มีอิสระ และคล่องตัวที่จะตัดสินใจในการบริหารจัดการเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนทั้งด้านหลักสูตร งบประมาณ บุคลากร และการบริหารทั่วไป โดยมีคณะกรรมการโรงเรียนประกอบด้วย ผู้บริหาร ตัวแทนครู ตัวแทน นักเรียน ตัวแทนผู้ปกครอง และชุมชนร่วมกันบริหารโรงเรียนให้สอดคล้อง และเป็นไปตามความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ บุญมี เณรยอด (2546: 9) และจุฑารัตน์ ชัชวาล (2549: 21) สรุปว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานนั้น เป็นการกระจายอำนาจ การจัดการศึกษาจากส่วนกลางไปยังสถานศึกษาโดยตรง ให้สถานศึกษามีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ มีอิสระและมีความคล่องตัวในการตัดสินใจ การบริหารจัดการในด้านวิชาการ การเงิน บุคลากร และการบริหารทั่วไป โดยมีคณะกรรมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ

สำหรับด้านการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับมาก พบว่า โรงเรียนต่าง ๆ มีการจัดตั้งสถานักเรียนเพื่อส่งเสริมประชาธิปไตย ให้คณะครูร่วมกันจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี ประชุมคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา เพื่อจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาและกำหนดมาตรฐานการศึกษา จะเห็นว่าโรงเรียนเทศบาลมีการบริหารงานแบบการมีส่วนร่วม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ คนอง สวัสดิรักษ์ (2547: 13-14) กล่าวว่า สิ่งสำคัญของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน คือ หลักการมีส่วนร่วมเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และร่วมจัดการศึกษาประกอบด้วย ครู ผู้ปกครอง ตัวแทนชุมชน ตัวแทนศิษย์เก่า การที่บุคคลมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่อจะทำให้เกิดความภาคภูมิใจและรู้สึกเป็นเจ้าของ และจะรับผิดชอบในการจัดการศึกษามากขึ้น ดังที่ กระทรวงศึกษาธิการ (2547: 316) ได้นำเสนอหลักการมีส่วนร่วมของการบริหารสถานศึกษาในรูปแบบใช้โรงเรียนเป็นฐาน เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการบริหารตัดสินใจ และร่วมจัดการศึกษาทั้งครู ผู้ปกครอง ตัวแทนชุมชน ตัวแทนศิษย์เก่าและตัวแทนนักเรียน โดยกำหนดนโยบายและวางแผนร่วมตัดสินใจ การกำหนดหลักสูตรท้องถิ่น การร่วมคิดร่วมทำ ฯลฯ และแม้จะบริหารโดยองค์คณะบุคคลก็ตาม ต้องเน้นการกระจายโอกาสให้ทั่วถึงทั้งองค์กรเพื่อเป็น

การให้ทุกคนได้เข้ามามีส่วนร่วมมากที่สุด สอดคล้องกับ อดิศักดิ์ จันทะนาม (2549: 67) การวิจัยเรื่องสภาพปัจจุบันการบริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 พบว่า สภาพปัจจุบันการบริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ด้านหลักการของการมีส่วนร่วม มีการปฏิบัติระดับมากเรื่องการส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสถานศึกษากับชุมชน การให้แสดงความเห็นชอบแผนปฏิบัติการประจำปี ปรับปรุงสภาพแวดล้อม การใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา และครุมีการพัฒนาการเรียนการสอนสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

ส่วนด้านการบริหารตนเอง อยู่ในระดับมาก พบว่า โรงเรียนเทศบาลมีการจัดตั้งคณะกรรมการระดับชั้น มีจัดทีมงานบริหารเป็นช่วงชั้น สอดคล้องกับแนวคิดของ กษิตศ เนียมทอง (2549: 19) กล่าวถึงการบริหารโดยใช้เป็นฐานว่า การบริหารจัดการศึกษาที่โรงเรียนเป็นฐาน หมายถึงการบริหารจัดการศึกษาที่สถานศึกษามีอิสระในการดำเนินงานด้วยตนเอง ความเป็นอิสระนี้เกิดจากบุคคลทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีขีดความสามารถในการดำเนินงานตามบทบาทของสถานศึกษาอย่างเพียงพอ ตามที่ ถวิล มาตรฐาน (2545: 41) กล่าวถึง หลักการบริหารจัดการตนเองว่า โรงเรียนจะใช้ระบบบริหารจัดการตนเองมาเป็นหลักในการดำเนินงานภายใต้นโยบายหลักและโครงสร้างขององค์กรพัฒนาจุดประสงค์การสอนและยุทธศาสตร์การพัฒนา สร้างกำลังคนและทรัพยากร การแก้ปัญหาและทำให้จุดมุ่งหมายบรรลุผลสำเร็จด้วยความสามารถของโรงเรียน ผลการศึกษาสอดคล้องกับ จุฑารัตน์ ชัชวาลย์ (2550: 74-75) ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 ด้านการบริหารตนเอง อยู่ในระดับมาก

ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล อยู่ในระดับมาก พบว่า โรงเรียนเทศบาลมีการส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการสอนรายวิชาที่สอน จัดทำแฟ้มสะสมงาน สร้างระบบการกำกับติดตามงาน สอดคล้องกับแนวคิดของ ปัญญา แก้วกีฐ และสุภัทร พันธุ์พัฒนกุล (2545: 5) กล่าวว่า หลักการสำคัญในการบริหารจัดการศึกษาที่ใช้โรงเรียนเป็นฐาน ประการหนึ่งคือ หลักการตรวจสอบและถ่วงดุล โดยมีส่วนกลางและเขตพื้นที่ของการศึกษาจะกำหนดนโยบายและการควบคุมมาตรฐาน และมีองค์กรตรวจสอบคุณภาพ ทั้งนี้เป็นการประกันคุณภาพการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และเป็นไปตามหลักการของ รัสสรรค์ มณีเล็ก (2548: 36) กล่าวถึง หลักการตรวจสอบและถ่วงดุลว่า โรงเรียนมีระบบการตรวจสอบคุณภาพ ทั้งการประเมินภายในและการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ผลการศึกษาสอดคล้องกับ อดิศักดิ์ จันทะนาม (2549: 67) วิจัยเรื่อง สภาพปัจจุบันการบริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานีเขต 2 พบว่า สภาพปัจจุบันมีการบริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ด้านหลักการตรวจสอบและถ่วงดุล มีการปฏิบัติระดับมาก เรื่องการแต่งตั้งคณะกรรมการการบริหารหลักสูตรด้วยความร่วมมือของชุมชน มีเอกสารหลักสูตร โครงการสอน

แผนการสอน หนังสือเรียน คู่มือหนังสือ ส่งเสริมการอ่านตามกิจกรรมการเรียนรู้ของแต่ละช่วงชั้น การจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นด้วยภูมิปัญญา กำกับดูแลเสริมสร้างวินัยของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

2. ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี พบว่า โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก การบริหารงานโรงเรียนนั้น งานวิชาการนับว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดของโรงเรียนที่เป็นจุดมุ่งหมายหลักในการพัฒนาความรู้ความสามารถของนักเรียน นอกจากนี้ยังมุ่งพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนเป็นคนดี คนเก่ง และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เมื่อพิจารณาด้านการพัฒนาหลักสูตรนั้น อยู่ในระดับมาก ซึ่งส่วนใหญ่มีการกำกับติดตาม และประเมินผลการใช้หลักสูตร นิเทศติดตามการใช้หลักสูตรภายในโรงเรียน คัดเลือกเนื้อหาวิชามาใช้สอน สอดคล้องกับ เบคและเมอร์ฟี (Beck and Murphy, 1996: 4) กล่าวว่า วงการศึกษาของสหรัฐอเมริกา และประเทศต่าง ๆ จึงได้สนใจแสวงหานวัตกรรมมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรและวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ ๆ แต่ผลที่ได้ยังไม่เป็นที่น่าพอใจนัก จนกระทั่งปี ค.ศ.1980 เป็นต้นมา การศึกษาพบว่า การพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดีขึ้นนั้น ต้องปรับปรุงกระบวนการและวิธีการศึกษาที่เคยเน้นแต่เรื่องการจัดการเรียนการสอนไปสู่การปรับปรุงและพัฒนากระบวนการบริหารโรงเรียน มุ่งให้ปรับระบบ โครงสร้างการบริหารโรงเรียนเสียใหม่ มีการกระจายอำนาจการบริหารและจัดการศึกษาไปยังโรงเรียนให้มากขึ้น จนกระทั่งประเทศสหรัฐอเมริกา แคนาดา อังกฤษ ออสเตรเลีย ฮองกงและนิวซีแลนด์ แนวคิดเกี่ยวกับหลักการกระจายอำนาจมาใช้ในการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน เชื่อว่า การปรับปรุง การทำหน้าที่บางประการในโรงเรียนที่เน้นความมีประสิทธิภาพของโรงเรียน เน้นการกระจายอำนาจเป็นการเปิดโอกาสให้โรงเรียนได้มีบทบาทและหน้าที่ในการสร้างหลักสูตรของโรงเรียนประการหนึ่ง ผลการศึกษาไม่สอดคล้องกับ วิเชียร สันจันตา (2550: 80) วิจัยเรื่องแนวทางการบริหารงานวิชาการ โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษาขนาดเล็ก เขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 พบว่า การบริหารด้านหลักสูตรไม่มีการวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อนำมาปรับแผนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น การเรียนการสอนไม่มีการสนับสนุนให้ครูนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลไม่มีการวางแผนการประเมินผลอย่างเป็นระบบ อีกทั้งการนิเทศภายในไม่มีการพัฒนาเครื่องมือการนิเทศภายในได้ให้หลากหลาย ส่วนแนวทางการบริหารงานวิชาการ ควรยึดหลักสูตรของกรมวิชาการเป็นหลักโดยเฉพาะหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อส่งเสริม สนับสนุนการนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอน โดยเน้นกระบวนการกลุ่ม ส่งเสริมให้ครูพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และส่งเสริมให้มีการประเมินตามสภาพจริง โดยมีการประเมินตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ส่วนการนิเทศภายในมี

การวางแผนกำกับติดตามและการดำเนินการนำผลการนิเทศโดยให้ครูและคณะกรรมการสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน โดยมีส่วนร่วมวางแผนการนิเทศเพื่อให้เข้ากับบริบทของโรงเรียน

ด้านการจัดการเรียนรู้ อยู่ระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหาร ครูและคณะกรรมการ
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่วนมากเห็นว่าประสิทธิภาพการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้
มีความยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมกับเวลาและสภาพของผู้เรียน การส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามา
มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ และจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในระดับมาก
ดังแนวคิดของ กมล ภูประเสริฐ (2545: 6) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการเป็นการบริหารกิจกรรม
ทุกชนิดในโรงเรียน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่
กำหนดไว้ในหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ กมลกร คงแก้ว (2548: 4) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมจากผู้
ที่มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายเป็นปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารงานและการ
จัดการสามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดผลและประเมินผล รวมทั้งจัด
ปัจจัยที่เกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ชุมชน ท้องถิ่น ได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพผล
การศึกษาสอดคล้องกับ อดิศักดิ์ จันทะนาม (2549: 67) วิจัยเรื่อง สภาพปัจจุบันการบริหารจัดการโดย
ใช้โรงเรียนเป็นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 พบว่า ครูพัฒนาการเรียนการสอน
สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

ด้านสื่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหาร ครูและคณะ
กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานส่วนมากเห็นว่า ประสิทธิภาพการปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งเสริมให้ครู
ได้มีการคิดค้นและผลิตวัสดุสื่อ สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา สำนวจความต้องการของ
ครูในการใช้วัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน และนักเรียนได้เรียนรู้จากสื่อการเรียนรู้อัน
ที่เหมาะสมกับสภาพความเป็นอยู่ของชุมชนและท้องถิ่นระดับมาก ดังตามแนวคิดของ จีรวิทย์ มั่งคง
วัฒนะ (2551: 1) กล่าวว่า งานสื่อการเรียนการสอนถือเป็นส่วนหนึ่งของงานวิชาการ ซึ่งเป็นหัวใจของ
การบริหารการศึกษา เพราะจุดมุ่งหมายของสถานศึกษาก็คือ การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพเพื่อส่งเสริม
ให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ผลการศึกษาของ สุภาวิตา
ทองชิง (2548: 67) วิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการ
ศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี ผลการวิจัยพบว่า ด้านการพัฒนาและใช้สื่อและ
เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหาร ครูและคณะ
กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่วนมากเห็นว่าประสิทธิภาพการปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งเสริมให้ครู
วัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง จัดประชุมอบรมเพื่อให้ครูมีความรู้ความสามารถในการสร้าง

เครื่องมือวัดผลและประเมินผล ดำเนินการวางแผนและกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลร่วมกับครู และฝ่ายวิชาการในระดับมาก ดังแนวคิดของ กระทรวงศึกษาธิการ (2546: 35) กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผลเป็นกระบวนการ หรือกิจกรรมวิชาการที่ทำให้ทราบว่าการดำเนินการ กิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุผลตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด ปัญหา อุปสรรค ข้อบกพร่องและข้อจำกัดเรื่องใดอย่างไร อันเป็นแนวทางไปสู่การปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น และกำหนดแนวทางในการปฏิบัติในด้านการวัดผลและประเมินผลดังนี้ 1) กำหนดระเบียบแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษา 2) ส่งเสริมให้ครูมีการดำเนินการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน โดยให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา สาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเหมาะสม 3) ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน โดยเน้นการประเมินผลตามสภาพจริงจาก กระบวนการปฏิบัติและผลงาน 4) การจัดทำมีการเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และผลการเรียนจากสถานศึกษาอื่น สถานประกอบการและอื่น ๆ ดังตามแนวกระทรวงศึกษาธิการกำหนด และ 5) การพัฒนาให้มีเครื่องมือวัดผลและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน แต่ผลการศึกษาของ วิเชียร สันจันตา (2550: 80) วิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษาขนาดเล็ก เขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 พบว่า ด้านการประเมินผลไม่มีกรวางแผนการประเมินผลอย่างเป็นระบบ

ด้านการประกันคุณภาพ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหาร ครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่วนมากเห็นว่าประสิทธิภาพการปฏิบัติเกี่ยวกับส่งเสริมให้มีการรายงานการประเมินตนเองต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง วางแผนการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและจัดให้มีระบบการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ดังแนวคิดของ กรมวิชาการ (2542: 4) กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกลไกที่สำคัญที่จะช่วยทำให้การจัดการศึกษาของสถานศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพ โดยสถานศึกษาต้องกำหนดมาตรฐานการศึกษาเป็นเป้าหมายการพัฒนาที่ชัดเจน ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาชาติ แล้วดำเนินการจัดการศึกษาให้สามารถสร้างความมั่นใจว่าผู้เรียนจะมีคุณลักษณะตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ โดยมีแนวดำเนินงานที่สำคัญดังนี้ 1) การจัดทำธรรมนูญสถานศึกษาเป็นข้อตกลงที่กำหนดเป็นลายลักษณ์อักษรร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน เพื่อนำมาใช้เป็นแผนแม่บทในการพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษาในช่วงเวลาที่กำหนด โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษาเป็นพื้นฐานในการพัฒนา 2) การบริหารจัดการคุณภาพเป็นการนำทรัพยากรและวิธีการต่าง ๆ มาดำเนินการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง มีระบบคุณภาพ มีมาตรฐาน เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดตามธรรมนูญสถานศึกษา โดยเน้นด้านการเรียนการสอน การวัดผลประเมินตามสภาพจริง และด้านการบริการและ

จัดการ 3) การตรวจสอบ ทบทวน และปรับปรุงคุณภาพการศึกษา เป็นกระบวนการรวบรวมข้อมูล การปฏิบัติงาน การประเมินสภาพและผลการดำเนินงานของสถานศึกษาตามแผนพัฒนาคุณภาพที่กำหนดในธรรมนูญสถานศึกษาทุกปี เพื่อปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง 4) การรายงานคุณภาพการศึกษาเป็นการสื่อสารให้ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบถึงความก้าวหน้า และผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่กำหนดไว้ในธรรมนูญสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ผลการศึกษาสอดคล้องกับสุภาวิตา ทองซิง (2548: 67) วิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพของการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี มีการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา อยู่ในระดับมาก

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี พบว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน โดยภาพรวม โดยมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงกับ ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ โดยด้านการกระจายอำนาจมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการประกันคุณภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหาร ครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานส่วนมากเห็นว่าการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ด้านการกระจายอำนาจมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการคัดเลือกเนื้อหาวิชาความรู้ที่ต้องนำมาสอน การจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน มีการนิเทศเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจแก่ครูเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอน การให้คำปรึกษาแนะนำแก่ครูเกี่ยวกับ การวัดผลและประเมินผลให้เป็นไปตามแนวทางของหลักสูตร และการกำหนดมาตรฐานและจัดทำข้อมูลพื้นฐานด้านปัจจัย ด้านกระบวนการและด้านผลผลิตระดับแรก ๆ ดังแนวคิดของโฮลสแตเตอร์ (Wohlstetter, 1995: 13) บริหารโรงเรียนให้มีประสิทธิผล โดยเน้นการกระจายอำนาจเป็นการเปิดโอกาสให้โรงเรียนมีบทบาทและหน้าที่ในโรงเรียน เช่น การบริหารงบประมาณ การสร้างหลักสูตร การพัฒนาบุคลากร โดยยึดโรงเรียนเป็นฐาน เป็นต้น และทาบ (Taba, 1962: 78) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรเป็นการคัดเลือกเนื้อหาวิชาความรู้ที่ครูต้องนำมาสอน เพื่อให้การเรียนรู้ตรงกับความต้องการและความจำเป็นของสังคม และเนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์กำหนดและปรับปรุงเนื้อหา โดยขณะที่ กมล ภูประเสริฐ (2545: 12) อธิบายว่า การบริหารการนิเทศภายในสถานศึกษาเป็นการดำเนินการเรื่อง การทำความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในเป็นการกำหนดวิธีการและระยะเวลาการนิเทศภายใน เป็นการควบคุมดูแลและ

ส่งเสริมให้มีการดำเนินการนิเทศภายในอย่างสม่ำเสมอ และเป็นการร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ต่อมากระทรวงศึกษาธิการ (2546: 12) กล่าวว่า การพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลได้มาตรฐาน ผู้บริหารจะต้องดำเนินการวางแผนและกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลร่วมกับครูและฝ่ายวิชาการ ให้คำปรึกษาแนะนำแก่ครูเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลให้เป็นไปตามแนวทางของหลักสูตร วัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง จัดประชุมอบรมเพื่อให้ครูมีความรู้ความสามารถในการสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผล และการควบคุมติดตามการประเมินผลและการนำผลของการประเมินมาพัฒนากระบวนการเรียนการสอน หลายปีต่อมา ทิศนา แจมมณี (2550: 17) ที่กล่าวว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ซึ่งเป็นวิธีการสอนของครูที่สอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสได้ฝึกวิเคราะห์และศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้กำกับดูแล เน้นการฝึกปฏิบัติให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ รู้วิธีการคิด วิธีดำเนินการชีวิตและทักษะการเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งมีความสอดคล้องกับแซนดร้า (Sandra, 2000) วิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารโดยใช้การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน เป็นการศึกษาความคิดเห็นครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐบาลในเมืองชิคาโกที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป พบว่า ทักษะคิดของครูที่มีต่อการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานส่วนใหญ่มีทัศนคติอยู่ในทางบวก ผลการวิจัยพบว่าการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน นำไปสู่การปรับปรุงพัฒนาโรงเรียนในเรื่องต่าง ๆ คือ การเรียนการสอน และหลักสูตร

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ด้านการมีส่วนร่วม มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลางกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลและการประกันคุณภาพการศึกษาของครู โรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหาร ครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานส่วนมากเห็นว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานด้านการมีส่วนร่วม มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการกำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาที่สังคมต้องการส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ การให้มีการนิเทศเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจแก่ครูเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอน การจัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษาตามระเบียบการวัดและประเมินผลของโรงเรียน และการส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับแรก ๆ ดังแนวคิดของ ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2547: 7) กล่าวถึง หลักประสิทธิภาพว่า เป็นการปฏิบัติตามแผนที่ได้กำหนดไว้ให้เป็นไปตามขั้นตอนและกระบวนการ ปัญหาและอุปสรรคขณะดำเนินการก็สามารถปรับปรุงแก้ไขได้ ประสิทธิภาพจะเน้นไปที่กระบวนการ การใช้กลยุทธ์และเทคนิควิธีการต่าง ๆ ที่สามารถทำให้

บรรลุวัตถุประสงค์มากที่สุด เพื่อให้การปฏิบัติบรรลุความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการ ดังนั้นในการบริหารงานวิชาการ ผู้บริหารต้องใช้ทั้งหลักประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงคุณภาพของเป้าหมายคือ ผู้เรียนเป็นหลัก โดยให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการบริหารงานที่เกี่ยวกับหลักสูตรและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอนและการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การวัดผล การประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน และการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับไรด์เอาท์ (Rideout, 1997: 3348-A) มีการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในนิวฟันแลนด์และลาบราดอร์ โดยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทางการศึกษาเข้ามาในการจัดการศึกษาระดับท้องถิ่นส่วนมากดำเนินการโดยการตั้งสภาโรงเรียน พบว่า ผู้บริหารมีบทบาทมากที่สุดในการจัดการศึกษา ผู้ปกครองและครูมีความต้องการเข้ามามีส่วนร่วมในการรับผิดชอบและร่วมมือในการดำเนินการจัดการศึกษา ต้องการให้มีสภาโรงเรียนทำหน้าที่ให้คำปรึกษาหารือการดำเนินงานต้องการให้มีการเปลี่ยนแนวทางการดำเนินงาน โดยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามา มีบทบาทการจัดการศึกษามากขึ้น ตลอดจนการกระจายอำนาจให้มีการส่งงบประมาณมายังโรงเรียนโดยตรงและให้มีอำนาจการจัดสรรบุคลากร ตลอดจนปรับปรุงหลักสูตรท้องถิ่นได้

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ด้านบริหารตนเอง มีความสัมพันธ์กันทางบวกอยู่ในระดับสูงกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล และการประกันคุณภาพการศึกษาของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหาร ครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานส่วนมากเห็นว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานด้านบริหารตนเอง มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการนิเทศการใช้หลักสูตรภายในโรงเรียน การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต สืบหาความต้องการของครูในการใช้วัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน การให้คำปรึกษาแนะนำแก่ครูเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลให้เป็นไปตามแนวทางของหลักสูตร และการทบทวนคุณภาพภายในเพื่อตรวจสอบกับมาตรฐานการประเมินคุณภาพการศึกษาจากองค์กรภายนอกในระดับแรก ๆ ดังแนวคิดของ คนอง สวัสดิ์รักษ์ (2547: 13-14) กล่าวว่า หลักการบริหารตนเอง ระบบการศึกษาทั่วไปมักจะกำหนดให้โรงเรียนเป็นหน่วยปฏิบัติตามนโยบายของส่วนกลาง โรงเรียนไม่มีอำนาจอย่างแท้จริงสำหรับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานนั้น ไม่ได้ปฏิเสธเรื่องการทำงานให้บรรลุเป้าหมายและนโยบายของส่วนรวม แต่มีความเชื่อว่าวิธีการทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนั้น ทำได้หลายวิธีการที่ส่วนกลางทำหน้าที่เพียงกำหนดนโยบายและเป้าหมาย แล้วให้โรงเรียนมีระบบการบริหารด้วยตนเอง

โดยให้โรงเรียนได้มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการดำเนินงาน ซึ่งมีการดำเนินการได้หลากหลายวิธีการที่แตกต่างกัน แล้วแต่ความพร้อมและสถานการณ์ของแต่ละโรงเรียน ผลที่ได้จะมีประสิทธิภาพสูงกว่าเดิมที่ทุกอย่างถูกกำหนดมาจากส่วนกลาง ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม ดังที่กระทรวงศึกษาธิการ (2547: 8) ได้นำเสนอหลักการของการบริหารสถานศึกษาในรูปแบบใช้โรงเรียนเป็นฐานเกี่ยวกับหลักการบริหารตนเอง สถานศึกษาจะมีอิสระในการตัดสินใจด้วยตนเองมากขึ้น ภายใต้การบริหารในรูปแบบขององค์คณะบุคคลคือคณะกรรมการสถานศึกษา และรังสรรค์ มณีเล็ก (2548: 36) ได้กล่าวว่า ระบบการบริหารงานตามหลักบริหารตนเองของโรงเรียนเทศบาล เป็นการใช่วิธีการที่หลากหลายภายใต้การบริหารในรูปแบบองค์คณะบุคคลโดยมีการประสานงานร่วมมือกันช่วยเหลือกันได้ดีทุกระดับทั้งแนวตั้งและแนวนอนในระดับการปฏิบัติ ไม่ว่าจะเป็นในระดับชั้น และกลุ่มสาระ มีการสร้างความเข้มแข็งให้มีความรู้ความเข้าใจระหว่างบุคลากรในโรงเรียนและบุคคลภายนอกให้มีความช่วยเหลือกันดีทั้งในด้านทรัพยากรและเทคนิควิธีการใหม่ ๆ จากผลการศึกษาของ กษิตศ เนียมทอง (2549: 73) วิจัยเรื่อง ศักยภาพการบริหารจัดการศึกษาด้านงานวิชาการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท พบว่า ศักยภาพการบริหารจัดการศึกษาด้านงานวิชาการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษาระหว่างการประเมินตนเองและการประเมินภาพรวมของสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการที่เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร มีการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และการประกันคุณภาพการศึกษาของครูโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหาร ครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานส่วนมากเห็นว่าการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการกำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาที่สังคมต้องการ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต การควบคุม กำกับให้ครูได้มีการใช้สื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา การให้คำปรึกษาแนะนำแก่ครูเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลให้เป็นไปตามแนวทางของหลักสูตร และทบทวนคุณภาพภายใน เพื่อตรวจสอบกับมาตรฐานการประเมินคุณภาพการศึกษาจากองค์กรภายนอกในระดับแรก ๆ ดังแนวคิดของ ปัญญา แก้วกีฐ และสุภัทร พันธุ์พัฒนกุล (2545: 5) กล่าวถึงหลักการสำคัญในการบริหารจัดการศึกษาที่ใช้โรงเรียนเป็นฐานเกี่ยวกับหลักการตรวจสอบและถ่วงดุล โดยส่วนกลางและเขตพื้นที่การศึกษากำหนดนโยบายและการควบคุมมาตรฐาน และมีองค์กรตรวจสอบคุณภาพ ทั้งนี้การประกันคุณภาพการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และรังสรรค์ มณีเล็ก

(2548: 36) ที่กล่าวว่า โรงเรียนมีระบบการตรวจสอบคุณภาพทั้งการประเมินภายในและการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นการประกันคุณภาพการศึกษาทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดเช่นกัน ดังที่กระทรวงศึกษาธิการ (2546: 37) กำหนดการปฏิบัติการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ดังนี้ 1) จัดระบบโครงสร้างองค์กรให้รองรับการจัดระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา 2) กำหนดเกณฑ์การประเมิน เป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษาตามมาตรฐานการศึกษา และตัวชี้วัดของกระทรวง เป้าหมายความสำเร็จของเขตพื้นที่การศึกษา หลักเกณฑ์วิธีการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา 3) การวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาให้บรรลุผลตามเป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษา 4) การดำเนินการพัฒนางานตามแผนและติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพภายในเพื่อการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง 5) ประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาและหน่วยงานอื่น ๆ ในการปรับปรุงและพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา 6) ประสานความร่วมมือกับเขตพื้นที่การศึกษาและหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเขตพื้นที่การศึกษา 7) ประสานงานกับสำนักงานรับรองมาตรฐานการศึกษาและประเมินคุณภาพ การประเมินสถานศึกษาเพื่อเป็นฐานของการพัฒนาอย่างเป็นระบบและอย่างต่อเนื่อง ซึ่งผลการศึกษาของ จุฬารัตน์ ชัชวาลย์ (2550: 74-75) วิจัยเรื่อง พฤติกรรมการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 การตรวจสอบและถ่วงดุล อยู่ในระดับมาก ขณะที่ เสาร์ วงศ์กระจ่าง (2549: 74) วิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานกับความสำเร็จของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศกนคร เขต 3 พบว่า สภาพการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสำเร็จการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ อันดับแรกคือ การบริหารตนเอง รองลงมา การกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วมและการตรวจสอบถ่วงดุล ซึ่งอาจมีเหตุผลมาจากการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานเป็นการบริหารงานที่มีการปฏิรูประบบการบริหารสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่นำรูปแบบของการบริหารองค์กรธุรกิจและอุตสาหกรรมมาใช้ในระบบการบริหารสถาน

ศึกษา ซึ่งการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานนั้น เป็นกลยุทธ์ที่ใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการศึกษา ด้วยการถ่ายโอนอำนาจ การตัดสินใจในการบริหารงานและการจัดการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของงบประมาณ บุคคล และหลักสูตรไปยังโรงเรียน เพื่อให้โรงเรียนได้มีการบริหารตนเองและจัดการศึกษาให้เป็นไปตามความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน มีการกระจายอำนาจการบริหารสถานศึกษา โดยการจัดโครงสร้างการบริหารงานให้เป็นหน่วยงานย่อย ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมดำเนินงาน โดยการจัดตั้งคณะกรรมการสถานศึกษาและให้มีการกำกับติดตาม การดำเนินงานของโรงเรียน ดังที่ ถวิล มาตรฐาน (2545: 41) กล่าวว่า โรงเรียนเป็นฐานเป็นการบริหารจัดการโรงเรียนที่สอดคล้องกับคุณลักษณะและความต้องการของโรงเรียน คือ สมาชิกโรงเรียนได้แก่ คณะกรรมการบริหารโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียน ครูอาจารย์ พ่อแม่ ผู้ปกครอง นักเรียน ตลอดจนสมาชิกชุมชน และองค์กรอื่น ๆ มารวมพลังกันอย่างเต็มที่ รับผิดชอบต่อการใช้ทรัพยากรและแก้ปัญหา ตลอดจนดำเนินการเพื่อพัฒนากิจกรรมด้านการจัดการศึกษาของโรงเรียนในระยะสั้นและระยะยาว และทฤษฎีการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของ Cheng (1996: 121) แนวคิดของ คาล์คเวลล์ และสปินส์ และมาร์คแมนและโฮล์สเลตเตอร์ ระบุว่า การบริหารจัดการสถานศึกษาที่มีความซับซ้อนและมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาโดยคำนึงถึงคุณภาพการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญ เน้นความยืดหยุ่นและการบริหารด้วยตนเองตามเงื่อนไขที่เหมาะสม เพื่อให้การศึกษามีความคล่องตัวการพัฒนาและดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เฉพาะตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถกำหนดความต้องการของสถานศึกษาขึ้นเอง ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องมีอิสระและความรับผิดชอบในการพัฒนาและดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เฉพาะของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถกำหนดความต้องการของสถานศึกษาขึ้นเอง ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องมีอิสระและความรับผิดชอบในการใช้ทรัพยากรในการแก้ปัญหาต่าง ๆ มากขึ้น ทำให้กิจกรรมการศึกษาบังเกิดผลต่อการพัฒนาในระยะยาว และสอดคล้องกับ อรพรรณ พรสีมา (2545: 3) กล่าวว่า การบริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based Management : SBM) เป็นรูปแบบการบริหารโรงเรียนแบบกระจายอำนาจที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย จนกลายเป็นเรื่องปกติทั่วไปในประเทศที่พัฒนาแล้วและมีรูปแบบการบริหารและการตัดสินใจแบบกระจายอำนาจในช่วงปีการศึกษา 2543-2544 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ จัดให้มีโครงการปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยคัดเลือกโรงเรียนเข้าร่วมโครงการ 250 โรงเรียน สำนักงานฯ ได้พัฒนาผู้บริหารโรงเรียนและครูให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ SBM และให้นำ SBM ไปใช้ในการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน เมื่อเสร็จสิ้นโครงการโรงเรียนหลายแห่งที่ประสบความสำเร็จการนำ SBM ไปใช้อยู่ในระดับที่น่าพอใจโดยมีการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานนั้น ดังตามแนวคิดของ พิชา ยรัตน์ดิถ ภูเก็ต (2552: 29-30) เสนอแนวคิดการบริหารจัดการของ ฟาโยล ว่า การบริหาร

สามารถจำแนกออกเป็นสามกลุ่มคือ กลุ่มโครงสร้าง กลุ่มหลักการของกระบวนการ และกลุ่มหลักการเป้าประสงค์ มีโครงสร้างหลักการแบ่งงานตามความรู้ของบุคคล เอกภาพของทิศทางการปฏิบัติงาน การมอบอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบให้มีความเหมาะสมการรวมศูนย์อำนาจ และการสื่อสารตามสายบังคับบัญชา มีระเบียบวินัย และความเสมอภาค เป็นต้น จากการศึกษาของ เสาร์ วงศ์กระจ่าง (2549: 74) เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานกับความสำเร็จการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศกนครเขต 3 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์สภาพการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานมี 1 ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ ได้แก่ หลักการเสริมพลังอำนาจสามารถพยากรณ์ความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิจัยแสดงว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนเทศบาลในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี มีการกระจายอำนาจการบริหารงานในโรงเรียนให้ทุกหน่วยงานมีการบริหารตนเอง มีการตรวจสอบและถ่วงดุลและทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการบริหารงานของโรงเรียน ส่วนการบริหารงานวิชาการนั้นให้ความสำคัญกับการจัดกระบวนการของการเรียนรู้ การวัดผลและการประเมินผล การประกันคุณภาพการศึกษา สื่อการเรียนการสอนและการพัฒนาหลักสูตรโดยการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานนั้น มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ

5.8 ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้ผลการวิจัยครั้งนี้มีประโยชน์มากยิ่งขึ้นจึงควรมีการศึกษาเพิ่มเติมต่อเนื่อง ดังข้อเสนอแนะต่อไปนี้

5.8.1 ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้

1. การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

1.1 ด้านการกระจายอำนาจ การบริหารงานของโรงเรียนควรส่งเสริมให้มีการกระจายอำนาจอย่างชัดเจนโดยมีการจัดโครงสร้างการบริหารเป็นฝ่ายต่างๆ เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้น และหน่วยงานหลัก การจัดโครงสร้างงานให้คณะครูแบ่งกลุ่มการทำงานด้วยความสมัครใจและตามความรู้ความสามารถของบุคคล

1.2 ด้านการมีส่วนร่วม ควรส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการทำงานของโรงเรียน โดยมีการประชุมคณะครูร่วมกับคณะกรรมการบริหารโรงเรียน เพื่อวางแผนงานกำหนดมาตรฐานการศึกษาและส่งเสริมประชาธิปไตยการทำงาน นอกจากนี้ให้ความสำคัญกับการจัดตั้ง

คณะกรรมการสนับสนุนการทำงานของโรงเรียน เช่น การจัดตั้งเครือข่ายผู้ปกครอง คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา สมาคมครูผู้ปกครอง สมาคมศิษย์เก่า เป็นต้น

1.3 ด้านการบริหารตนเอง ส่งเสริมให้มีการจัดระบบงาน เช่น คณะกรรมการระดับช่วงชั้น คณะกรรมการกลุ่มสาระการเรียนรู้ คณะกรรมการบริหารงานวิชาการ เพื่อให้มีคณะกรรมการกลุ่มต่าง ๆ ร่วมกันพัฒนานักเรียนและสร้างสรรค์ผลงาน การถ่ายทอดความรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ ส่งเสริมการบริหารตนเองอย่างแท้จริง เช่น งบประมาณการจัดซื้อจัดจ้าง เป็นต้น เพื่อไม่ให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินกิจกรรมทางการศึกษา และมีแผนงานเพื่อดำเนินงานบริหารการศึกษาอย่างเป็นระบบที่จะช่วยเสริมสร้างขวัญกำลังใจในการทำงานให้มีประสิทธิภาพ

1.4 ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล ควรส่งเสริมให้มีการกำกับติดตามประเมินผลตรวจสอบ เพื่อนำผลไปปรับปรุงแก้ไขพัฒนางานแต่ละสายงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น การตรวจสอบบัญชี การลงทะเบียน พัสดุ-ครุภัณฑ์ ได้อย่างเป็นระบบ เป็นต้น มีการตรวจสอบและถ่วงดุลให้เป็นระบบตามระยะเวลาที่กำหนดอย่างแท้จริง โดยมีการติดตามประเมินผลการดำเนินกิจกรรมโครงการที่ได้จัดทำขึ้นในรอบปี เพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และเสริมสร้างระบบคุณธรรมจริยธรรมที่เข้มแข็งให้กับบุคลากร

2. ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ

2.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร ควรส่งเสริมให้มีระบบการกำกับ ติดตามและการประเมินผลการใช้หลักสูตร และการพัฒนาหลักสูตรควรมีขั้นตอนของการสำรวจสภาพปัญหาความต้องการและความจำเป็นของชุมชนและท้องถิ่น โดยการจัดทำแบบสำรวจสอบถามความคิดเห็นของชุมชน ผู้ปกครอง และหน่วยงานในท้องถิ่น เพื่อให้หลักสูตรของสถานศึกษาได้มีความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของชุมชนและท้องถิ่น

2.2 ด้านการจัดการเรียนรู้ ควรมีการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้มีความยืดหยุ่นตามความเหมาะสมกับเวลาและสภาพของผู้เรียน และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ตลอดชีวิต โดยการส่งเสริมจัดทำให้โรงเรียนเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ เช่น ศูนย์การเรียนรู้ด้านอาชีพในชุมชน จัดทำห้องสมุดไว้บริการและนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสืบค้น

2.3 ด้านสื่อการเรียนการสอน การจัดทำสื่อการเรียนรู้นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นยิ่งในการพัฒนาความรู้ให้นักเรียน จึงควรให้ความสำคัญและสนับสนุนให้ครูกิจค้นและผลิตวัสดุ สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และควรส่งเสริมระบบการนิเทศติดตาม และให้ความรู้กับครูเรื่องสื่อและการใช้สื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับวัยและช่วงชั้นของนักเรียน โดย

การจัดหาวิทยากรมาอบรมเชิงปฏิบัติการให้ครูในโรงเรียน หรือส่งครูเข้ารับการอบรมเพิ่มพูนความรู้ กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2.4 ด้านการวัดและประเมินผล ควรวางแผนการดำเนินงานและกำหนดนโยบาย การวัดและประเมินผล โดยให้ครูมีส่วนร่วมร่วมกับฝ่ายวิชาการ ให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการสร้างเครื่องมือวัดผล และประเมินผล และผู้บริหารควรเป็นที่ปรึกษาของครูในการแนะนำในเรื่องการวัดและประเมินผล นักเรียนให้สอดคล้องกับแนวทางของหลักสูตร

2.5 ด้านการประกันคุณภาพ ควรส่งเสริมให้ครูมีการรายงานการประเมินตนเอง ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ มีการวางแผนการประกันคุณภาพร่วมกัน ส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา นอกจากนี้ควรนำผลการประเมินผล การปฏิบัติงานของโรงเรียนมาใช้ในการกำหนดมาตรฐาน และจัดทำข้อมูลการประกันคุณภาพของ โรงเรียนต่อไป

5.8.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง การศึกษาการบริหาร โดยโรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพงานวิชาการของครูในโรงเรียนในองค์การบริหารส่วนตำบล และองค์การบริหารส่วน จังหวัด สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี
2. ควรมีการวิจัยเรื่อง การศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหาร คณะครู คณะกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหาร โดยโรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ งานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี
3. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการบริหาร โดยโรงเรียนเป็นฐานที่ส่ง ผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัด ปทุมธานี

บรรณานุกรม

- กมล ภู่งประเสริฐ. การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ก.พล, 2545.
- กมลกร คงแก้ว. “ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนคาทอลิกสังกัดฝ่ายการศึกษาอัครสังฆมณฑลกรุงเทพมหานคร”. บทความ วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 2548.
- กรมวิชาการ. การประกันคุณภาพของสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ครูสภาลาดพร้าว, 2542.
- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงมหาดไทย, 2549.
- _____ . การจัดการศึกษาในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร: สำนักพัฒนาระบบการศึกษาท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย, 2549.
- _____ . แนวทางจัดการศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร: ส่วนแผนและงบประมาณทางการศึกษาท้องถิ่น สำนักประสานงานและพัฒนากิจการศึกษาท้องถิ่น, 2549.
- กระทรวงมหาดไทย. การบริหารแบบมีส่วนร่วม. กรุงเทพมหานคร: กองโยธาธิการ และผังเมือง, 2553.
- กระทรวงศึกษาธิการ. การประกันคุณภาพของสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ครูสภาลาดพร้าว, 2542.
- _____ . แนวทางการประเมินผลด้วยทางเลือกใหม่. กรุงเทพมหานคร: สำนักทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ, 2546.
- _____ . ยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติของกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), 2547.
- _____ . หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร, 2551.
- _____ . [ออนไลน์]. การกระจายอำนาจการจัดการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม. เข้าถึงได้จาก <http://www.moe.go.th/main2/article/article-somsak/article-somsak08.htm>, [สืบค้นเมื่อ 22 มกราคม 2554].
- กษิตศ เนียมทอง. ตักยภาพการบริหารจัดการศึกษาด้านงานวิชาการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชยันท. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, 2549.

- กิดานันท์ มลิทอง. เทคโนโลยีทางการศึกษาและนวัตกรรม. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.
- โกวิท นาราช. โครงสร้างกองการศึกษาเทศบาลเมืองลำสามแก้ว. ในข้อเสนอเกี่ยวกับวิสัยทัศน์เกี่ยวกับการปฏิบัติงานในเทศบาลประกอบการสมัครคัดเลือกในตำแหน่งผู้อำนวยการกองการศึกษา ระดับ 7, 2550.
- คนอง สวัสดิ์รักษ์. การศึกษามีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2547.
- จันทรานี สงวนนาม. ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: บুকพอยท์, 2551.
- จริยา เหนียนเฉลย. เทคโนโลยีการศึกษา. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี, 2546.
- จินดา อุสมาน. ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในโครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งโรงเรียนในฝันในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2548.
- จิรวิทย์ มั่นคงวัฒนะ. การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. นครศรีธรรมราช: ม.ป.ท., 2551.
- จุฑารัตน์ ชัชวาลย์. พฤติกรรมการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 2550.
- ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์. การบริหารงานวิชาการ. ปัตตานี: ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2547.
- ชูชาติ พ่วงสมจิตร. การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนกับโรงเรียนประถมศึกษาในเขตปริมณฑลกรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. เทคนิควิธีการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพมหานคร: ไทรเนรมิตกิจอินเตอร์โพรเกรสซิฟ, 2550.
- ชูศักดิ์วิชญ์ แสนปัญญา. “ห้องสมุดแหล่งเรียนรู้ที่ผู้บริหารไม่ควรลืมในการปฏิรูปการศึกษา” วารสารวิชาการ. 6 (กันยายน), 42., 2546.

- ดารี บุญชู. “การจัดกระบวนการเรียนรู้ (Learning Process) ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.” วารสารวิชาการ. 6 (กันยายน), 16-20., 2546.
- ถวิล มาตรฐาน. การปฏิรูปการศึกษา: โรงเรียนเป็นฐานการบริหารจัดการ **School-Base Management: SBM**. กรุงเทพมหานคร: เสมาธรรม, 2545.
- ทิสนา แจมณี. **วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.
- เทศบาลตำบลบางกะดี. [ออนไลน์]. **เทศบาลตำบลบางกะดี**. เข้าถึงได้จาก <http://bangkadi.go.th>, [สืบค้นเมื่อ 29 มกราคม 2554].
- เทศบาลเมืองท่าโขลง. [ออนไลน์]. **เทศบาลเมืองท่าโขลง**. เข้าถึงได้จาก <http://www.phathumtani.go.th>, [สืบค้นเมื่อ 12 มกราคม 2554].
- เทศบาลเมืองปทุมธานี. [ออนไลน์]. **เทศบาลเมืองปทุมธานี**. เข้าถึงได้จาก <http://www.nmt.or.th>, [สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2554].
- เทศบาลเมืองลำสามแก้ว. [ออนไลน์]. **เทศบาลเมืองลำสามแก้ว**. เข้าถึงได้จาก <http://www.lamsamkaeo.go.th>, [สืบค้นเมื่อ 27 มกราคม 2554].
- ธงชัย สันติวงษ์. **การบริหารสู่ศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพมหานคร: ประชุมการช่าง, 2546.
- ธวัชชัย รัตตัญญู. **การพัฒนารูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม, 2551.
- นภา หลิมรัตน์. “การวัดผลและการประเมินผล”, **วารสารส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ การสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น**. 10 (กันยายน-ธันวาคม), 13 - 19., 2545.
- นิติกรณ์ ฉันทวงศ์ชนะ. [ออนไลน์]. **การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน คือ School-Based Management: SBM**. เข้าถึงได้จาก: www.krupai.net/sbm_nitigorn.doc, [สืบค้นเมื่อ 22 กรกฎาคม 2554].
- นิพนธ์ เสือก้อน. **การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2545.
- นุกูล นิยมไทย. [ออนไลน์]. “การบริหารงานวิชาการ.” **บทความใน** <http://gotoknow.org/profile/nugoolkpp>. กำแพงเพชร: กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลทางการศึกษา, [สืบค้นเมื่อ 22 กรกฎาคม 2554].

เนตร์พัฒนา ยาวีราข. การจัดการสมัยใหม่. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร: ทริปเพิ้ล กรุ๊ป, 2550.
เนาวรัตน์ ลิขิตวัฒนเศรษฐ์. “แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนสร้างเพื่อเด็ก มิได้สร้างเพื่อใคร”.

วารสารวิชาการ. 4 (ธันวาคม), 26 - 37, 2545.

บุญชม ศรีสะอาด. วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร:
สุวีริยาสาส์น, 2547.

บุญมี เณรยอด. “การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน: วิถีและวิถีไทย.” รายงานผลการดำเนินงาน
โครงการนำร่องระดับชาติ. กรุงเทพมหานคร: พรักหวานกราฟฟิค, 2546.

ปภูถ นันทวงศ์. หลักสูตรและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน. สงขลา: ชลบุตรกราฟฟิค, 2545.

พิชาย รัตนดิลก ณ ภูเก็ต. องค์การและการบริหารจัดการ. กรุงเทพมหานคร: ชิงค์ บีชอน บู้คส์,
2552.

พิชญ์สินี ชมพุกำ. การวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์, 2548.

พิชิต ฤทธิรัฐ. หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร:
เฮาส์ ออฟ เคอร์มิสท์, 2545.

พรศิษฐ์ ค้ารอด. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิภาพการบริหารงาน
ตามบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา, 2549.

พรหมเพชร เกตดี. [ออนไลน์]. “ความหมายของห้องสมุด.” บทความออนไลน์. เข้าถึงได้จาก
<http://sites.google.com/site/kruwayt4km/library/khwamhmaykhxngxngsmud>,
[สืบค้นเมื่อ 22 ตุลาคม 2554].

มหาเถรสมาคม. หลักการบริหารงานสมัยใหม่กับหลักการบริหารงานเชิงพุทธศาสตร์. [ออนไลน์].
เข้าถึงได้จาก <http://www.mahathera.org/detail.php?module=article&id=7&title=02>, 10
มิถุนายน [สืบค้นเมื่อ 22 มิถุนายน 2554].

มนตรี ศรีเพชร. การศึกษาการปฏิบัติงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กที่มีครูไม่ครบ
ชั้น. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2546.

ยุวดี ศันสนิยรัตน์. การบริหารจัดการที่สถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานปฏิรูประบบบริหาร
การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร: นามมีบุ๊คส์
พับลิชชั่น, 2546.

รังสรรค์ มณีเล็ก. การวางแผนกลยุทธ์ในสถานศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ก.พล, 2548.

- รุจิรี ภู่อาระ. การพัฒนาหลักสูตรตามแนวการปฏิรูปการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: นีคพอยท์, 2546.
- รุจิรี ภู่อาระ และ จันทราณี สงวนนาม. การบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา กรุงเทพมหานคร: นีคพอยท์, 2545.
- รุ่ง แก้วแดง. [ออนไลน์]. **School-Based Management**. เข้าถึงได้จาก:
<http://www.drrung.com/speech/page-speeches3-1.Html>, พฤศจิกายน,
 [สืบค้นเมื่อ 25 มิถุนายน 2554].
- โรงเรียนจจรนเดยทุท. แผนปฏิบัติการและการจัดสรรงบประมาณ ประจำปี 2552. ปทุมธานี: องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย, 2552.
- โรงเรียนเทศบาลเมืองท่าโขลง1. แผนปฏิบัติการและการจัดสรรงบประมาณ ประจำปี 2552. ปทุมธานี: องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย, 2552.
- โรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี. แผนปฏิบัติการและการจัดสรรงบประมาณ ประจำปี 2552. ปทุมธานี: องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย, 2552.
- โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลบางกะดี. แผนปฏิบัติการและการจัดสรรงบประมาณ ประจำปี 2552. ปทุมธานี: องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย, 2552.
- วันชัย พงษา. การศึกษาการปฏิบัติงานบริหารจัดการภารกิจ 4 งานตามแนวทางการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตรัง เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 2551.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค, 2545.
- วิจารณ์ พานิช. สถานศึกษากับการจัดการความรู้เพื่อสังคม. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดี, 2547.
- วิเชียร สันจันดา. แนวทางการบริหารงานวิชาการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษาขนาดเล็ก เขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, 2550.
- วิโรจน์ สารรัตนะ. การบริหารสู่ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: ทิพย์วิสุทธิ์.
- วีรพงษ์ เกลิมจิระรัตน์. “MMC กับ TQA: Leadership ก้าวแรกสู่ความสำเร็จของ TQM. การจัดการธุรกิจ การบริหารคุณภาพโดยรวม.” *โปรดักทิวิตี เวิลด์*, 9(49), มี.ค.-เม.ย. : 44-52, 2547.

- วุฒิวัฒน์ อินทสุวรรณ. ศึกษาการใช้คอมพิวเตอร์ในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชดำเนิน. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา, 2547.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. เอกสารประกอบชุดวิชาผู้บริหารมืออาชีพ. สกลนคร: สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2546.
- ศรีนวล กล้าหาญ. การปฏิบัติตามแนวทางการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ตามทัศนะของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรี เขต 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, 2549.
- สมใจ ลักษณ์ะ. การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: เพิ่มทรัพย์การพิมพ์, 2549.
- สมสกุล รสชาติ. รูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 2548.
- สมบัติ คำบุญแสง. การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 4. การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2547.
- สมบัติ ทายเรือคำ. ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กอสินธุ์: ประสานการพิมพ์, 2551.
- สมยศ นาวิการ. การบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ, 2545.
- สรรค์ วรอินทร์ และทิพวัลย์ คำคง. การกระจายอำนาจทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, 2545.
- สันติ บุญภิรมย์. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ไทยร่วมเกล้า, 2552.
- สุภาวิตา ทองซิง. ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา, 2548.
- สุนีย์ ภูพันธ์. แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร. เชียงใหม่: The Knowledge Center, 2546.
- สุภาวิตา ทองซิง. ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา, 2548.

- สุรศักดิ์ ปาเฮ. การบริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน. แพร์: สำนักงานศึกษาธิการ อำเภอวังซัน จังหวัดแพร์, 2546.
- สุรัฐ ศิลปอนันต์. กระบวนการปฏิรูปโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพมหานคร: ด้านสุขภาพ การพิมพ์, 2545.
- โสภณ พุกขวานิช. แนวทางจัดกระบวนการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและธรรมชาติ (ฉบับปรับปรุง). ยะลา: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 2, ม.ป.ป.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค, 2545.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, กระทรวงศึกษาธิการ. “ร่างระเบียบและหลักเกณฑ์การบริหารจัดการ สถานศึกษาที่เป็นนิติบุคคล พ.ศ. 2546.” เอกสารประกอบการประชุม สัมมนา เพื่อพัฒนา บุคลากรด้านการปฏิรูปการศึกษา ผู้การพัฒนาคูณภาพของสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2546.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. รายงานสรุปผลการดำเนินโครงการนำร่อง ระดับชาติ. กรุงเทพมหานคร: คณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2545.
- สำนักงานปลัด กระทรวงศึกษาธิการ. รวมกฎหมายเพื่อบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สวัสดิการสำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2548.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: บুকพอยท์, 2545.
- เสาร์ วงศ์กระจ่าง. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานกับความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศกนคร เขต 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2549.
- เสาวณี ทิพย์วารี. การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนระดับประถมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 2548.
- หรรษา นิลวิเชียร. การพัฒนาหลักสูตรโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน หลักการ และการปฏิบัติ. ปัตตานี: ฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2547.

- อดิศักดิ์ จันทะนาม. สภาพปัจจุบันการบริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2549.
- อักรพล พรหมอุดม. ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากร อุ่ทหารเรือพระจุลจอมเกล้า กรมอุู่ทหารเรือ. ปัญหาพิเศษปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2552.
- อรจรีย์ ณ ตะกั่วทุ่ง. คู่มือปฏิบัติการเรียนการสอนยุคใหม่. กรุงเทพมหานคร: เอ็กซ์เปอร์เน็ท, 2546.
- อรพินท์ สพิโชคชัย. “หลักการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม.” เอกสารประกอบคำบรรยายการบริหารแบบมีส่วนร่วม เมื่อ 30 เมษายน 2550 ณ ห้องประชุม ก.พ.ร. ชั้น 5 สำนักงาน ก.พ.ร.
- อรพรรณ พรสีมา. รูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน: ตัวอย่างประสบการณ์ที่คัดสรรโรงเรียนในโครงการโรงเรียนปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2545.
- อาณาจักร เหล็กกล้า. [ออนไลน์]. การบริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ. เข้าถึงได้จาก <http://gotoknow.org/blog/51100581020/340990>, 2551.
- อุทัย บุญประเสริฐ. การบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Base Management). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- อินทรา หิรัญสาย. “ภูมิปัญญาเพื่อการปฏิรูปการศึกษา”, วารสารวิชาการ. 5 (ตุลาคม), 19, 2545.
- อุไรพรรณ เจนวนิชยานนท์ และสุวรรณี มงคลรุ่งเรือง. “การประกันคุณภาพการศึกษา.” วารสารวิชาการ. 5 (มกราคม-มิถุนายน): 48 - 49, 2545.
- Abu Duhou. **School-Based Management**. Paris: International Institute for Educational Planning UNESCO, 1999.
- Beck and Murphy. **School-Base Management: Conditions for Implementation**. Dissertation Abstracts International. 53-03, A : 0434, 1996.
- Cheng, Y. C. **School Effectiveness and School-Based Management: A Mechanism for Development**. London : The Falmer Press, 1996.
- Devos, G. et al. “The Concept and Practice of a School-Based Management Contest: Intergration of Leadership Development and Organization Learning.” **Educational Administration Quarterly**. 34 Supplemental (December 1998), 1998.

- Davis, G. A. and Thomas, M. A. **Effective Schools and Effective Teachers**. Boston: Allyn and Bacon, 1989.
- Doll , R. **Curriculum Improvement**. Boston: Allyn & Bacon, 1996.
- Edley, Jr. **A World Class School for every child: The Challenge of Reform in Pennsylvania**. Boston: Harvard University law School, 1992.
- George A. Beauchamp. **Curriculum Theory**. Illinois: The Kagg Press, 1968.
- Herzberg. F. “One more time: How do you motivate employees?.” **Harvard Business Review**, 46(57): 9-12, 1968.
- Herzberg , F., Mausner, B., and Snyderman, B B. **The Motivation to Work**. New York: Wiley., 1959.
- Herman , Jerry J. and Herman, Janice L. **School-Based Management: Current Thinking and Practice**. Springfield, IL.: Charles C. Thomas, 1993.
- Maslow, Abraham. **Motivation and Personality**. New York: Harper., 1954.
- McClelland, D.C. **The Achieving Society**. N.J.: Van Nostrand, 1961.
- McGregor, Douglas M. **The Human Side of Enterprise**. New York: McGraw-Hill Book, 1960.
- Mohrman, Susan Alberts and Wohlstetter, Priscilla. **School-Based Management: Organizing for High Performance**. San Francisco: Jossey-Bass Publishers, 1994.
- Myers, D., and Stonehill, R. [Online]. **School-based management**. Available: <http://www.ed.gov/pubs/OR/ConsumerGuides/baseman.html>, 1993.
- Oswald, L. J. [Online]. “School-based management.” **ERIC Digest**. Available: http://www.ed.gov/databases/ERIC_Digests/ed384950.html, 1995.
- Priscilla Wohlstetter. **Getting School-Based Management Right**. Phi Delta Kappan. 77, 1 (September), 1995.
- Rideout, Srederick David. “School-Based Management for Small School in Newfoundland and Labrador.” **Dissertation Abstract International**. 57(8), 1997.
- Sandra, C. L. **School Based Management in Chicago**. Chicago: University of Illinois, 2000.
- Simon, Herbert A. **Administrative Behavior**. New York: The McMillen Company, 1960.
- Spilman, C. E. “Transforming an Urban School.” **Educational Leadership**. 53, 4 (January), 1996.

Taba, Hilda. **Curriculum Development: Theory and Practice**. New York: Halcourt, Brace and Word, 1962.

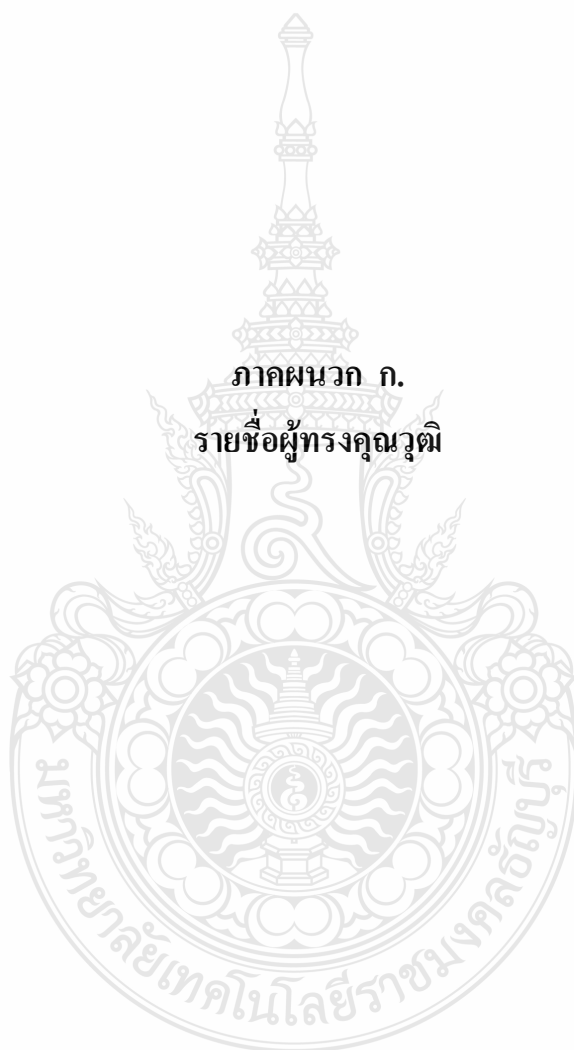
Taylor, M. S. "The Status of Site-Based Management Shared Decision-making in an Urban School System in Georgia." **Dissertation, Ed.D. (Education Administration)**. South Carolina: Carolina State University, 1998.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

1. รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์

ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ ดร. สังกัด มหาวิทยาลัยปทุมธานี

2. นายสุรศักดิ์ สิริ

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษาเชี่ยวชาญ สังกัด โรงเรียนอนุชยานุสรณ์

3. นายดำรง พันธุ์สวัสดิ์

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองการศึกษาเทศบาลเมืองปทุมธานี สังกัด สำนักงานเทศบาลเมืองปทุมธานี

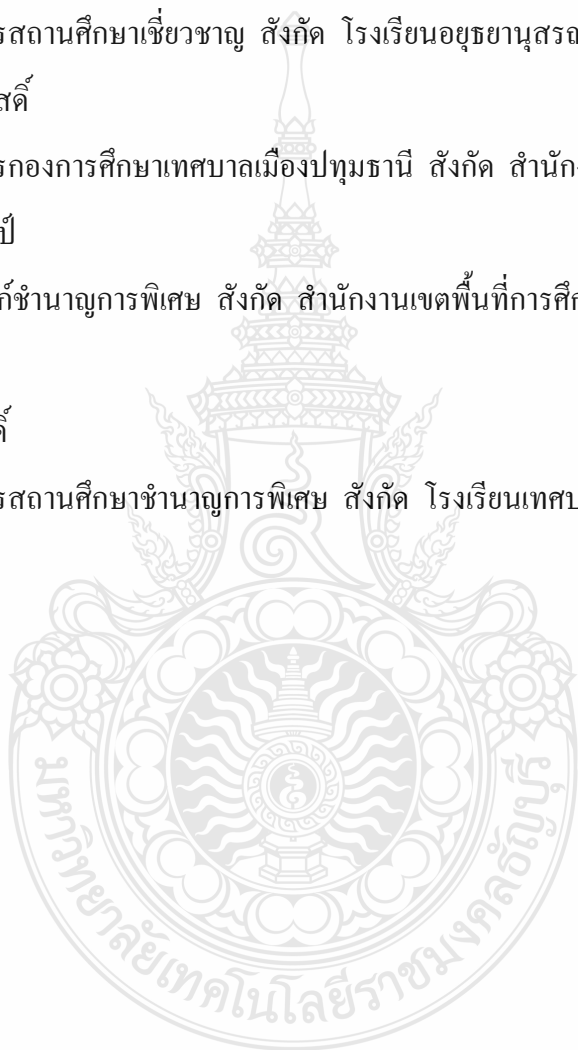
4. นางประภร พูลศิลป์

ตำแหน่ง ศึกษาพิเศษชำนาญการพิเศษ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

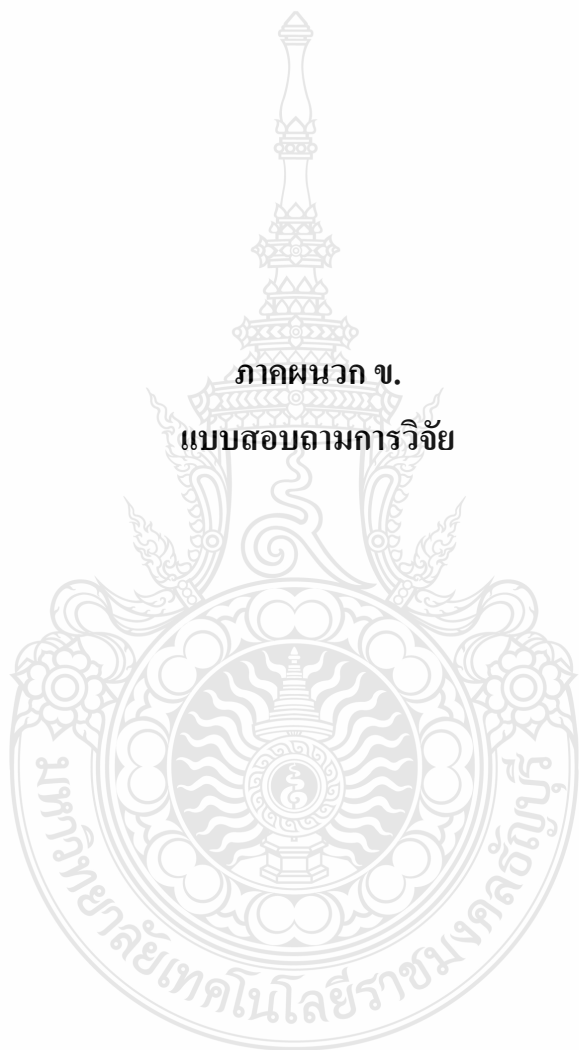
นครนายก

5. นายวิชัย ปาละศักดิ์

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการพิเศษ สังกัด โรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี

ภาคผนวก ข.
แบบสอบถามการวิจัย

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง การบริหารโดยโรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการของครูใน
โรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

คำชี้แจง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของครูในโรงเรียนเทศบาล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน รายได้ต่อเดือน และโรงเรียนที่สังกัด

ตอนที่ 2 การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

ผู้วิจัยขอความกรุณาให้ทุกท่านพิจารณาข้อความในแบบสอบถามที่ละเอียดแล้วตอบตามความเป็นจริงของสถานศึกษาของท่าน ผลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามจะไม่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของท่านแต่อย่างใด โดยจะนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวม และผู้วิจัยจะนำไปใช้สำหรับการศึกษาเท่านั้น

ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาเสียสละเวลาตอบแบบสอบถาม

กรกมล เพิ่มผล

นิสิตปริญญาโท หลักสูตรเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของครูในโรงเรียนเทศบาล

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

1.เพศ

ชาย

หญิง

2.อายุ

ต่ำกว่า 30 ปี

31-35 ปี

36-40 ปี

41 ปีขึ้นไป

3.ระดับการศึกษา

ปริญญาตรี

สูงกว่าปริญญาตรี

4.ประสบการณ์การทำงาน

ต่ำกว่า 5 ปี

5-10 ปี

11-15 ปี

15 ปีขึ้นไป

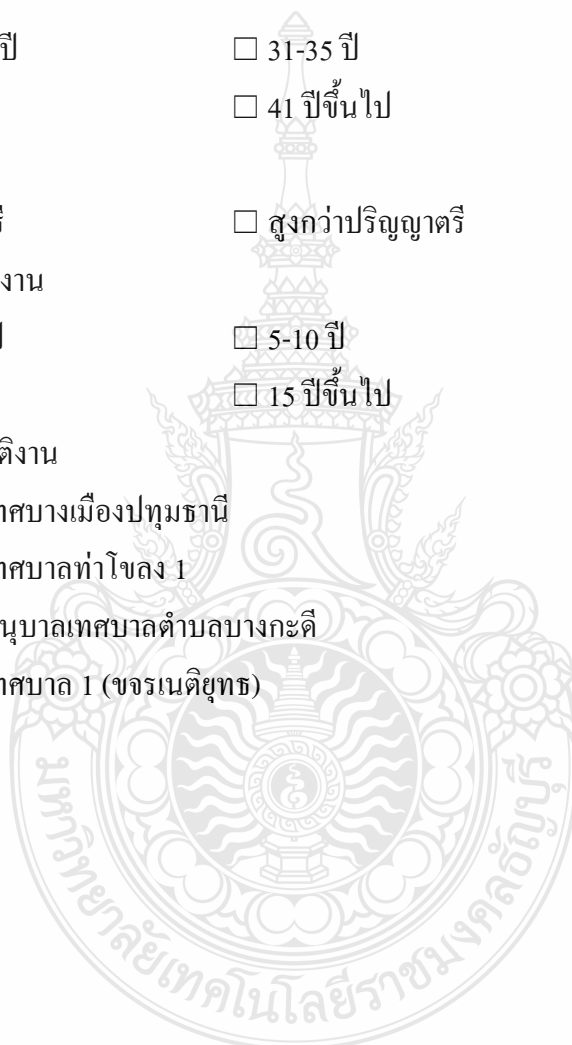
5.โรงเรียนที่ท่านปฏิบัติงาน

โรงเรียนเทศบาลบางเมืองปทุมธานี

โรงเรียนเทศบาลท่าโขลง 1

โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลบางกะดี

โรงเรียนเทศบาล 1 (จรนประดิษฐ์)

ตอนที่ 2 การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของ โรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์การปกครองส่วน
ท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของ
โรงเรียนที่ท่านปฏิบัติงาน โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

- 5 หมายถึง มีการปฏิบัติโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีการปฏิบัติโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีการปฏิบัติโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีการปฏิบัติโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีการปฏิบัติโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน	ระดับการปฏิบัติการ				
		5	4	3	2	1
	ด้านการกระจายอำนาจ					
1	แต่งตั้งคณะกรรมการการบริหารจัดการศึกษา					
2	จัดตามโครงสร้างการบริหารจัดการเป็นฝ่ายต่างๆ					
3	แบ่งกลุ่มทำงานตามความสมัครใจ					
4	ให้อิสระแก่ครูในการจัดเนื้อหาการสอนด้วยตนเอง					
5	ให้อิสระแก่ครูในการจัดการเรียนการสอน					
6	มอบหมายให้ครูแกนนำ ครูต้นแบบ และครูเครือข่าย					
7	จัดทำแผนปฏิบัติดำเนินงาน					
8	ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารให้ชัดเจน					
9	มอบหมายงานให้ฝ่ายต่างๆมีอำนาจในการตัดสินใจ					
10	มอบหมายบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบให้แก่ ผู้เกี่ยวข้องกับโรงเรียน					

ข้อ	การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน	ระดับการปฏิบัติการ				
		5	4	3	2	1
	ด้านการมีส่วนร่วม					
11	ประชุมคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา เพื่อจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาและกำหนดมาตรฐานการศึกษา					
12	เชิญวิทยากรท้องถิ่นมาร่วมจัดการเรียนการสอน					
13	ประชุมเพื่อปรับแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ครู ชุมชน และคณะกรรมการสถานศึกษา					
14	ดำเนินการจัดสมาคมครูผู้ปกครอง					
15	แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพภายใน					
16	จัดตั้งโครงการเครือข่ายผู้ปกครอง					
17	ให้คณะครูร่วมกันจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี					
18	จัดตั้งสถานนักเรียนเพื่อส่งเสริมประชาธิปไตย					
19	จัดตั้งสมาคมศิษย์เก่าเพื่อสนับสนุนการศึกษา					
20	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการตัดสินใจกับโรงเรียน					
	ด้านการบริหารตนเอง					
21	การบริหารจัดการด้านต่างๆและรายงานการปฏิบัติ มีอิสระและคล่องตัวในการตัดสินใจ					
22	มีอิสระในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน					
24	มีอำนาจในการจัดซื้อจัดจ้างด้วยตนเองตามระเบียบข้อปฏิบัติ					
25	มีการบริหารงานในรูปคณะบุคคลแต่ละสายงาน					
26	จัดตั้งคณะกรรมการระดับชั้น					
27	จัดทีมงานบริหารเป็นช่วงชั้น					
28	สร้างแกนนำในการพัฒนาตนเอง					
29	ให้ทุกหน่วยงานทำแผนการพัฒนาตนเอง					
30	จัดให้มีการนิเทศภายใน					

ข้อ	การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน	ระดับการปฏิบัติการ				
		5	4	3	2	1
	ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล					
31	แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามประเมินผลงาน					
32	ติดตามการประเมินผลงาน					
33	ประเมินการตรวจสอบซึ่งกันและกัน					
34	แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินโครงการต่างๆ					
35	จัดทำเพิ่มสะสมผลงาน					
36	ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการสอนในรายวิชาที่สอน					
37	สร้างระบบการกำกับติดตามงาน					
38	ชุมชนมีส่วนร่วมรับรู้ในการดำเนินงานของสถานศึกษา					
39	ชุมชนมีส่วนร่วมรับรู้การใช้งบประมาณของสถานศึกษา					
40	จัดทำรายงานการประเมินตนเอง					

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์การปกครอง
ท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน
ที่ท่านปฏิบัติงาน โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

- 5 หมายถึง มีประสิทธิภาพการปฏิบัติในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีประสิทธิภาพการปฏิบัติในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีประสิทธิภาพการปฏิบัติในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีประสิทธิภาพการปฏิบัติในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีประสิทธิภาพการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ	ระดับประสิทธิภาพ การปฏิบัติการ				
		5	4	3	2	1
	ด้านการพัฒนาหลักสูตร					
1	สำรวจปัญหา ความต้องการและความจำเป็นของชุมชน และท้องถิ่น					
2	กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาที่สังคมต้องการ					
3	คัดเลือกเนื้อหาวิชาความรู้ที่ต้องนำมาสอน					
4	การนิเทศการใช้หลักสูตรภายใน โรงเรียน					
5	กำกับติดตาม และประเมินผลการใช้หลักสูตร					
6	ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้เกิดประโยชน์กับ ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง					
	ด้านการจัดการเรียนรู้					
7	จัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน					
8	การส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพ					
9	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต					

ข้อ	ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ	ระดับประสิทธิภาพ การปฏิบัติการ				
		5	4	3	2	1
10	การสอนที่ทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน					
11	การส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้					
12	การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมกับเวลาและสภาพของผู้เรียน					
	ด้านสื่อการเรียนการสอน					
13	สำรวจความต้องการของครูในการใช้วัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียน การสอน					
14	จัดหาวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนมาบริการอำนวยความสะดวกแก่ครู					
15	ส่งเสริมให้ครูได้มีการคิดค้นและผลิตวัสดุ สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา					
16	นักเรียนได้เรียนรู้จากสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพความเป็นอยู่ของชุมชนและท้องถิ่น					
17	ให้มีการนิเทศเพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ครูเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอน					
18	มีการควบคุม กำกับ ให้ครูได้ใช้ สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา					
	ด้านการวัดและประเมินผล					
19	ดำเนินการวางแผนและกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวัดผล ประเมินผลร่วมกับครู และฝ่ายวิชาการ					
20	ให้คำปรึกษาแนะนำแก่ครูเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลให้เป็นไปตามแนวทางของหลักสูตร					
21	ส่งเสริมให้ครูวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง					

ข้อ	ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ	ระดับประสิทธิภาพ การปฏิบัติการ				
		5	4	3	2	1
22	จัดประชุมอบรมเพื่อให้ครูมีความรู้ความสามารถในการสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผล					
23	ควบคุมติดตามการประเมินผลและนำผลการประเมินมาพัฒนากระบวนการเรียนการสอน					
24	จัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษาตามระเบียบการวัดและประเมินผลของโรงเรียน					
	ด้านการประกันคุณภาพ					
25	วางแผนการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง					
26	จัดให้มีระบบการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา					
27	ส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา					
28	ส่งเสริมให้มีการรายงานการประเมินตนเองต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง					
29	การกำหนดมาตรฐานและจัดทำข้อมูลพื้นฐานด้านปัจจัยด้านกระบวนการและด้านผลผลิต					
30	การทบทวนคุณภาพภายในเพื่อตรวจสอบกับมาตรฐานการประเมินคุณภาพการศึกษาจากองค์กรภายนอก					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ

1. การกระจายอำนาจ

.....

.....

.....

.....

2. การมีส่วนร่วม

.....

.....

.....

.....

3. การบริหารตนเอง

.....

.....

.....

.....

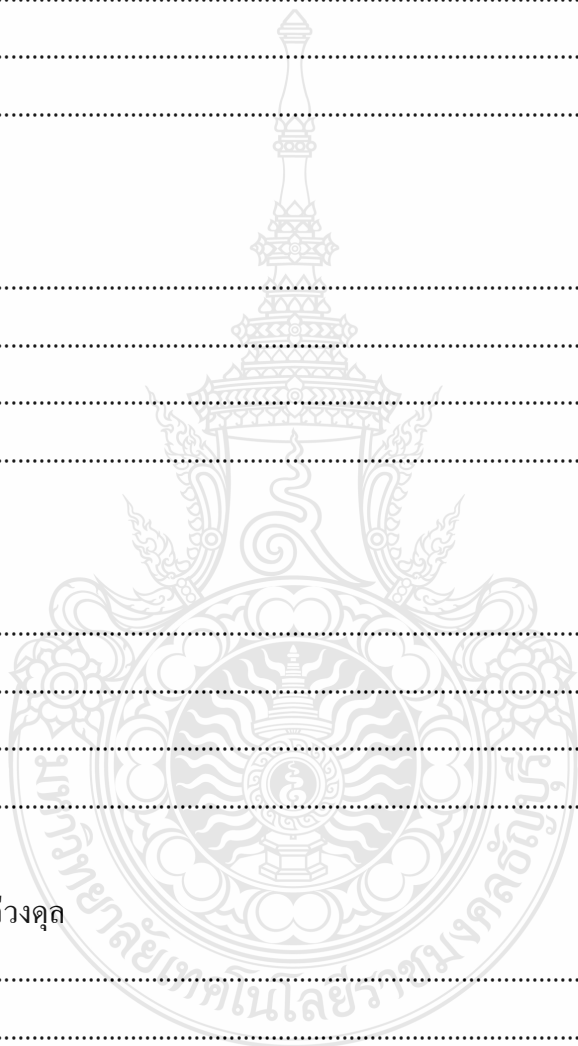
4. การตรวจสอบและถ่วงดุล

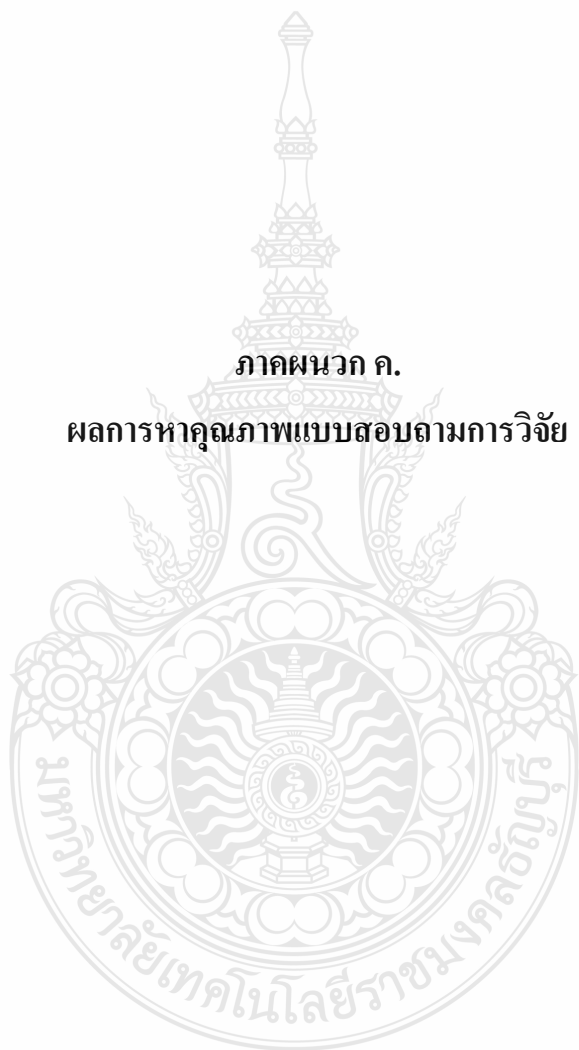
.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค.

ผลการหาคุณภาพแบบสอบถามการวิจัย

แบบประเมินแบบสอบถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ	การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน	ระดับความคิดเห็น			รวม	IOC	ข้อ เสนอแนะ
		+1	0	-1			
	ด้านการกระจายอำนาจ						
1	แต่งตั้งคณะกรรมการการบริหารจัดการศึกษา	5	-	-	5	1.00	
2	กระจายงานเป็นฝ่ายต่างๆ	5	-	-	5	1.00	จัดตาม โครงสร้างการ บริหารจัดการ
3	แบ่งกลุ่มทำงานตามความสมัครใจ	4	0	-	4	0.80	
4	ให้อิสระแก่ครูในการจัดเนื้อหาการสอนด้วย ตนเอง	5	-	-	5	1.00	
5	ให้อิสระแก่ครูในการจัดการเรียนการสอน	5	-	-	5	1.00	
6	มอบหมายให้ครูแกนนำ ครูต้นแบบ และ ครูเครือข่าย	5	-	-	5	1.00	
7	จัดทำแผนปฏิบัติดำเนินงาน	5	-	-	5	1.00	
8	ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารให้ชัดเจน	5	-	-	5	1.00	
9	มอบหมายงานให้ฝ่ายต่างๆมีอำนาจในการ ตัดสินใจ	5	-	-	5	1.00	
10	มอบหมายบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบ ให้แก่ผู้เกี่ยวข้องกับ โรงเรียน	5	-	-	5	1.00	
	ด้านการมีส่วนร่วม						
11	ประชุมคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา เพื่อจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษา	5	-	-	5	1.00	เพิ่มกำหนด มาตรฐาน การศึกษา
12	เชิญวิทยากรท้องถิ่นมาร่วมจัดการเรียน การ สอน	5	-	-	5	1.00	
13	ประชุมเพื่อปรับแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ครู ชุมชน และคณะกรรมการสถานศึกษา	5	-	-	5	1.00	
14	ดำเนินการจัดสมาคมครูผู้ปกครอง	5	-	-	5	1.00	
15	แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพภายใน	5	-	-	5	1.00	
16	จัดตั้งโครงการเครือข่ายผู้ปกครอง	5	-	-	5	1.00	

ข้อ	การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน	ระดับความ คิดเห็น			รวม	IOC	ข้อ เสนอแนะ
		+1	0	-1			
17	ให้คณะกรรมการร่วมกันจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี	5	-	-	5	1.00	
18	จัดตั้งสถานักเรียนเพื่อส่งเสริมประชาธิปไตย	5	-	-	5	1.00	
19	จัดตั้งสมาคมศิษย์เก่าเพื่อสนับสนุนการศึกษา	5	-	-	5	1.00	
20	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการตัดสินใจกับโรงเรียน	5	-	-	5	1.00	
	ด้านการบริหารตนเอง						
21	การบริหารจัดการด้านต่างๆและรายงานการปฏิบัติมีอิสระและคล่องตัวในการตัดสินใจ	5	-	-	5	1.00	
22	มีอิสระในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน	5	-	-	5	1.00	
23	มีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ	5	-	-	5	1.00	
24	มีอำนาจในการจัดซื้อจัดจ้างด้วยตนเองตามระเบียบข้อปฏิบัติ	5	-	-	5	1.00	
25	มีการบริหารงานในรูปคณะบุคคลแต่ละสายงาน	5	-	-	5	1.00	
26	จัดตั้งคณะกรรมการระดับชั้น	5	-	-	5	1.00	
27	จัดทีมงานบริหารเป็นช่วงชั้น	5	-	-	5	1.00	
28	สร้างแกนนำในการพัฒนาตนเอง	5	-	-	5	1.00	
29	ให้ทุกหน่วยงานทำแผนการพัฒนาตนเอง	5	-	-	5	1.00	
30	จัดให้มีการนิเทศภายใน	5	-	-	5	1.00	
	ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล						
31	แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามประเมินผลงาน	5	-	-	5	1.00	
32	ติดตามการประเมินผลงาน	5	-	-	5	1.00	
33	ประเมินการตรวจสอบซึ่งกันและกัน	5	-	-	5	1.00	
34	แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินโครงการต่างๆ	5	-	-	5	1.00	

ข้อ	การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน	ระดับความคิดเห็น			รวม	IOC	ข้อ เสนอแนะ
		+1	0	-1			
35	จัดทำเพิ่มสะสมผลงาน	5	-	-	5	1.00	
36	ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการสอนในรายวิชาที่สอน	5	-	-	5	1.00	
37	สร้างระบบการกำกับติดตามงาน	5	-	-	5	1.00	
38	ชุมชนมีส่วนร่วมรับรู้ในการดำเนินงานของสถานศึกษา	5	-	-	5	1.00	
39	ชุมชนมีส่วนร่วมรับรู้การใช้งานประมาณของสถานศึกษา	5	-	-	5	1.00	
40	จัดทำรายงานการประเมินตนเอง	5	-	-	5	1.00	

ข้อ	ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ	ระดับความคิดเห็น			รวม	IOC	ข้อ เสนอแนะ
		+1	0	-1			
	ด้านการพัฒนาหลักสูตร						
1	สำรวจปัญหา ความต้องการและความจำเป็น ของชุมชนและท้องถิ่น	5	-	-	5	1.00	
2	กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา ที่สังคมต้องการ	5	-	-	5	1.00	
3	คัดเลือกเนื้อหาวิชาความรู้ที่ต้องนำมาสอน	5	-	-	5	1.00	
4	การนิเทศการใช้หลักสูตรภายในโรงเรียน	5	-	-	5	1.00	
5	กำกับติดตาม และประเมินผลการใช้หลักสูตร	5	-	-	5	1.00	
6	ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้เกิด ประโยชน์กับผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	5	-	-	5	1.00	
	ด้านการจัดการเรียนรู้						
7	จัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของ ผู้เรียน	5	-	-	5	1.00	
8	การส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติและเต็ม ศักยภาพ	5	-	-	5	1.00	
9	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริม การเรียนรู้ตลอดชีวิต	5	-	-	5	1.00	
10	การสอนที่ทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ ไปใช้ในชีวิตประจำวัน	5	-	-	5	1.00	
11	การส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการจัดการเรียนรู้	5	-	-	5	1.00	
12	การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้มีความยืดหยุ่นได้ตาม ความเหมาะสมกับเวลาและสภาพ	5	-	-	5	1.00	
	ด้านสื่อการเรียนการสอน						
13	สำรวจความต้องการของครูในการใช้วัสดุ ประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียน การสอน	5	-	-	5	1.00	

ข้อ	ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ	ระดับความคิดเห็น			รวม	IOC	ข้อ เสนอแนะ
		+1	0	-1			
14	จัดหาวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนมาบริการอำนวยความสะดวกแก่ครู	5	-	-	5	1.00	
15	ส่งเสริมให้ครูได้มีการคิดค้นและผลิตวัสดุ สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา	5	-	-	5	1.00	
16	นักเรียนได้เรียนรู้จากสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพความเป็นอยู่ของชุมชนและท้องถิ่น	5	-	-	5	1.00	
17	ให้มีการนิเทศเพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ครูเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอน	5	-	-	5	1.00	
18	มีการควบคุม กำกับ ให้ครูได้ใช้ สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา	5	-	-	5	1.00	
ด้านการวัดและประเมินผล							
19	ดำเนินการวางแผนและกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวัดผล ประเมินผลร่วมกับครูและฝ่ายวิชาการ	5	-	-	5	1.00	
20	ให้คำปรึกษาแนะนำแก่ครูเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลให้เป็นไปตามแนวทางของหลักสูตร	5	-	-	5	1.00	
21	ส่งเสริมให้ครูวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง	5	-	-	5	1.00	
22	จัดประชุมอบรมเพื่อให้ครูมีความรู้ความสามารถในการสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผล	5	-	-	5	1.00	

ข้อ	ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ	ระดับความคิดเห็น			รวม	IOC	ข้อ เสนอแนะ
		+1	0	-1			
23	ควบคุมติดตามการประเมินผลและนำผลการประเมินมาพัฒนากระบวนการเรียนการสอน	5	-	-	5	1.00	
24	จัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษาตามระเบียบการวัดผลและประเมินผลของโรงเรียน	5	-	-	5	1.00	
ด้านการประกันคุณภาพ							
25	วางแผนการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	5	-	-	5	1.00	
26	จัดให้มีระบบการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	5	-	-	5	1.00	
27	ส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	5	-	-	5	1.00	
28	ส่งเสริมให้มีการรายงานการประเมินตนเองต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	5	-	-	5	1.00	
29	การกำหนดมาตรฐานและจัดทำข้อมูลพื้นฐานด้านปัจจัย ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต	5	-	-	5	1.00	
30	การทบทวนคุณภาพภายในเพื่อตรวจสอบกับมาตรฐานการประเมินคุณภาพการศึกษา	5	-	-	5	1.00	

ค่าดัชนีความสอดคล้อง แบบสอบถามการวิจัยเรื่อง การบริหารโดยโรงเรียนเป็นฐาน
 ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล
 สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี จำนวน 70 ข้อ ให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน
 ตรวจสอบความสอดคล้องโดยกำหนดคะแนนเป็น +1 หรือ 0 หรือ -1 ได้ผลดังนี้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม ของ คะแนน ($\sum R$)	$IOC = \frac{\sum R}{N}$	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
3	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	เก็บไว้ใช้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
18	-1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
19	-1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้

21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
28	-1	+1	+1	-1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
31	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
33	+1	+1	+1	-1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
36	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
37	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
38	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
39	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
41	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
42	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
43	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
44	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
45	+1	+1	+1	-1	+1	3	1.00	เก็บไว้ใช้
46	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
47	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
48	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
49	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้

50	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
51	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
52	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
53	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
54	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
55	+1	+1	+1	-1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
56	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
57	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
58	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
59	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
60	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
61	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
62	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
63	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
64	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
65	+1	+1	+1	-1	+1	3	1.00	เก็บไว้ใช้
66	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
67	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
68	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
69	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
70	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	เก็บไว้ใช้
รวม						5	69.80 = 0.99	

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

	Mean	Std Dev	Cases	
1.	A1	4.2667	.7849	30.0
2.	A2	4.4333	.6261	30.0
3.	A3	3.4000	1.1017	30.0
4.	A4	4.3667	.6149	30.0
5.	A5	4.1667	.7466	30.0
6.	A6	3.4333	.9353	30.0
7.	A7	4.1000	.6074	30.0
8.	A8	3.7667	.5683	30.0
9.	A9	3.8667	.6814	30.0
10.	A10	3.9000	.7120	30.0
11.	B11	3.8667	.8996	30.0
12.	B12	3.5000	1.1064	30.0
13.	B13	4.0667	.7849	30.0
14.	B14	4.0333	.7649	30.0
15.	B15	4.1333	.5713	30.0
16.	B16	4.3000	.7944	30.0
17.	B17	4.3667	.7184	30.0
18.	B18	4.4000	.6215	30.0
19.	B19	3.5000	1.5029	30.0
20.	B20	4.0000	.7878	30.0
21.	C21	3.9333	.6915	30.0
22.	C22	3.8000	.7144	30.0
23.	C23	3.8667	.6814	30.0
24.	C24	3.9000	1.0289	30.0
25.	C25	4.0667	.8277	30.0
26.	C26	4.3667	.7649	30.0
27.	C27	4.4333	.6789	30.0
28.	C28	4.0667	.8683	30.0
29.	C29	4.1333	.8193	30.0
30.	C30	4.3667	.6149	30.0
31.	D31	3.6000	1.1919	30.0
32.	D32	3.5000	1.1371	30.0
33.	D33	3.6000	1.2205	30.0
34.	D34	3.8667	.9732	30.0
35.	D35	3.9667	.7649	30.0
36.	D36	4.3000	.5960	30.0
37.	D37	3.9333	.6397	30.0
38.	D38	4.1000	.7589	30.0
39.	D39	3.6000	1.0372	30.0
40.	D40	3.7000	.9879	30.0

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)
Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Scale Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
A1	154.7000	379.5966	.2670	.9500
A2	154.5333	379.3609	.3537	.9493
A3	155.5667	367.4954	.4656	.9492
A4	154.6000	375.4897	.5249	.9485
A5	154.8000	374.4414	.4630	.9488
A6	155.5333	372.6023	.4127	.9493
A7	154.8667	386.9471	.0444	.9508
A8	155.2000	374.5793	.6126	.9482
A9	155.1000	375.0586	.4870	.9487
A10	155.0667	368.0644	.7250	.9473
B11	155.1000	372.6448	.4297	.9491
B12	155.4667	370.1195	.4001	.9497
B13	154.9000	366.3690	.7120	.9472
B14	154.9333	371.2368	.5617	.9482
B15	154.8333	382.8333	.2334	.9499
B16	154.6667	377.0575	.3465	.9495
B17	154.6000	370.4552	.6294	.9478
B18	154.5667	374.3920	.5655	.9483
B19	155.4667	344.1885	.7519	.9470
B20	154.9667	367.6885	.6642	.9475
C21	155.0333	372.3092	.5843	.9481
C22	155.1667	365.6609	.8128	.9468
C23	155.1000	369.2655	.7120	.9474
C24	155.0667	365.5126	.5543	.9483
C25	154.9000	371.4724	.5084	.9485
C26	154.6000	367.2828	.6996	.9474
C27	154.5333	371.0161	.6462	.9478
C28	154.9000	365.5414	.6651	.9475
C29	154.8333	365.4540	.7104	.9472
C30	154.6000	375.4897	.5249	.9485
D31	155.3667	354.6540	.7196	.9470
D32	155.4667	359.1540	.6480	.9476
D33	155.3667	358.9989	.6030	.9481
D34	155.1000	368.3000	.5122	.9486
D35	155.0000	374.6897	.4425	.9489
D36	154.6667	380.7816	.3113	.9495
D37	155.0333	369.2057	.7633	.9473
D38	154.8667	367.5678	.6954	.9474
D39	155.3667	355.7575	.8062	.9462
D40	155.2667	358.4782	.7732	.9465

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0 N of Items = 40

Alpha = .9495

ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

	Mean	Std Dev	Cases	
1.	AA1	3.5667	.9353	30.0
2.	AA2	3.5000	.9002	30.0
3.	AA3	4.1333	.8996	30.0
4.	AA4	4.0333	.8899	30.0
5.	AA5	4.0667	.7849	30.0
6.	AA6	3.9667	.8899	30.0
7.	BB7	3.9667	.4901	30.0
8.	BB8	3.6667	.4795	30.0
9.	BB9	3.6667	.7581	30.0
10.	BB10	4.0667	.6915	30.0
11.	BB11	4.1000	.8449	30.0
12.	BB12	4.2333	.6789	30.0
13.	CC13	4.1333	.8604	30.0
14.	CC14	3.9000	.9948	30.0
15.	CC15	3.8667	.6288	30.0
16.	CC16	3.8000	.7611	30.0
17.	CC17	3.5333	.6288	30.0
18.	CC18	3.6333	.9279	30.0
19.	DD19	3.8667	.7303	30.0
20.	DD20	3.7333	.6915	30.0
21.	DD21	4.0333	.8087	30.0
22.	DD22	3.9667	.8087	30.0
23.	DD23	3.8000	.5509	30.0
24.	DD24	4.1333	.8193	30.0
25.	EE25	4.0333	.8087	30.0
26.	EE26	4.0333	.8087	30.0
27.	EE27	4.0000	.7428	30.0
28.	EE28	3.9000	.7589	30.0
29.	EE29	3.6667	.5467	30.0
30.	EE30	3.7333	.6397	30.0

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Scale Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
AA1	113.1667	211.2471	.5686	.9528
AA2	113.2333	208.2540	.7127	.9513
AA3	112.6000	213.9034	.4891	.9535
AA4	112.7000	210.7690	.6200	.9522
AA5	112.6667	213.9540	.5666	.9526
AA6	112.7667	215.6333	.4269	.9541
BB7	112.7667	219.7023	.5258	.9530
BB8	113.0667	222.1333	.3651	.9538
BB9	113.0667	210.4092	.7547	.9510
BB10	112.6667	213.9540	.6500	.9519
BB11	112.6333	207.8954	.7787	.9506
BB12	112.5000	213.9138	.6650	.9518
CC13	112.6000	219.5586	.2856	.9553
CC14	112.8333	215.4540	.3814	.9549
CC15	112.8667	216.8092	.5604	.9526
CC16	112.9333	218.7540	.3664	.9542
CC17	113.2000	214.3034	.6998	.9516
CC18	113.1000	207.8862	.7039	.9514
DD19	112.8667	215.9816	.5156	.9530
DD20	113.0000	212.6207	.7182	.9514
DD21	112.7000	208.0103	.8109	.9504
DD22	112.7667	208.0471	.8093	.9504
DD23	112.9333	216.4782	.6663	.9520
DD24	112.6000	211.6966	.6381	.9520
EE25	112.7000	207.8724	.8171	.9503
EE26	112.7000	208.7000	.7801	.9507
EE27	112.7333	209.7195	.8046	.9506
EE28	112.8333	209.4540	.7991	.9506
EE29	113.0667	213.3747	.8708	.9508
EE30	113.0000	213.5862	.7266	.9514

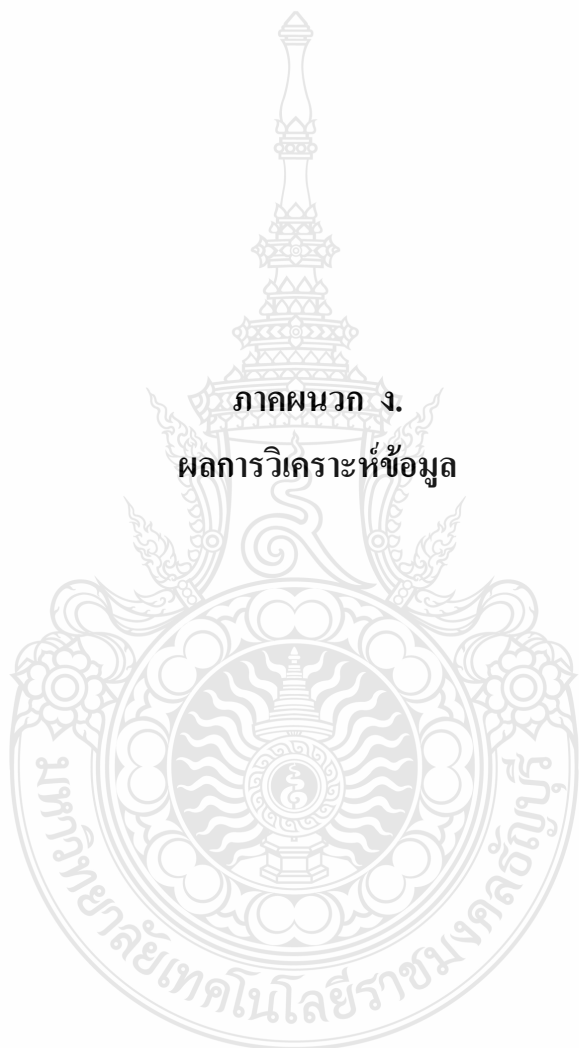
Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0 N of Items = 30

Alpha = .9536

ภาคผนวก ง.

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลส่วนบุคคล

เพศ

		Frequency	Percent
Valid	ชาย	71	25.0
	หญิง	213	75.0
	Total	284	100.0

อายุ

		Frequency	Percent
Valid	ต่ำกว่า 30 ปี	52	18.3
	31-35 ปี	94	33.1
	36-40 ปี	55	19.4
	41ปีขึ้นไป	83	29.2
	Total	284	100.0

การศึกษา

		Frequency	Percent
Valid	ป.ตรี	237	83.5
	สูงกว่า ป.ตรี	45	15.8
	3.00	1	.4
	4.00	1	.4
	Total	284	100.0

ประสบการณ์

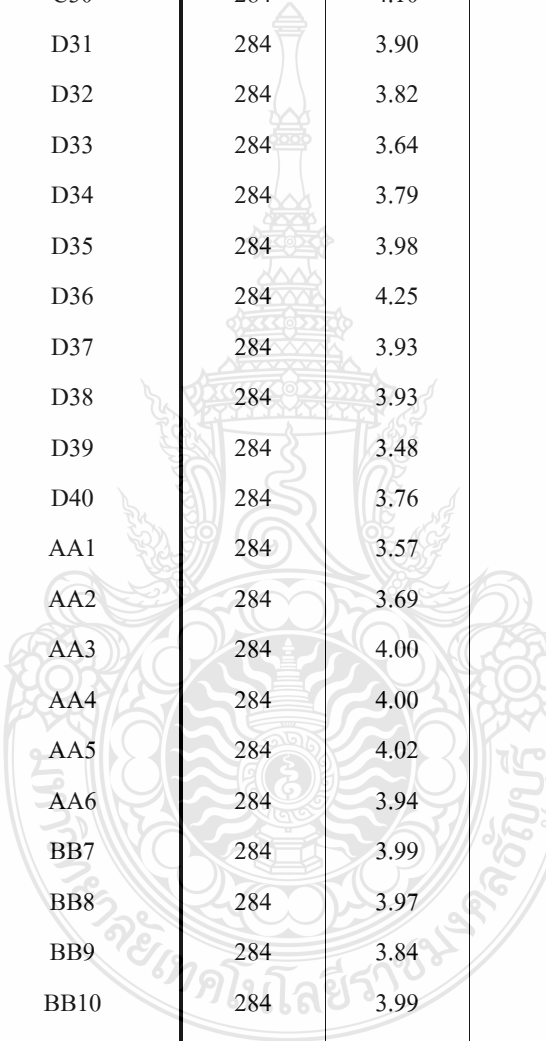
		Frequency	Percent
Valid	ต่ำกว่า 5 ปี	58	20.4
	5-10 ปี	127	44.7
	11-15 ปี	48	16.9
	15 ปีขึ้นไป	51	18.0
	Total	284	100.0

โรงเรียน

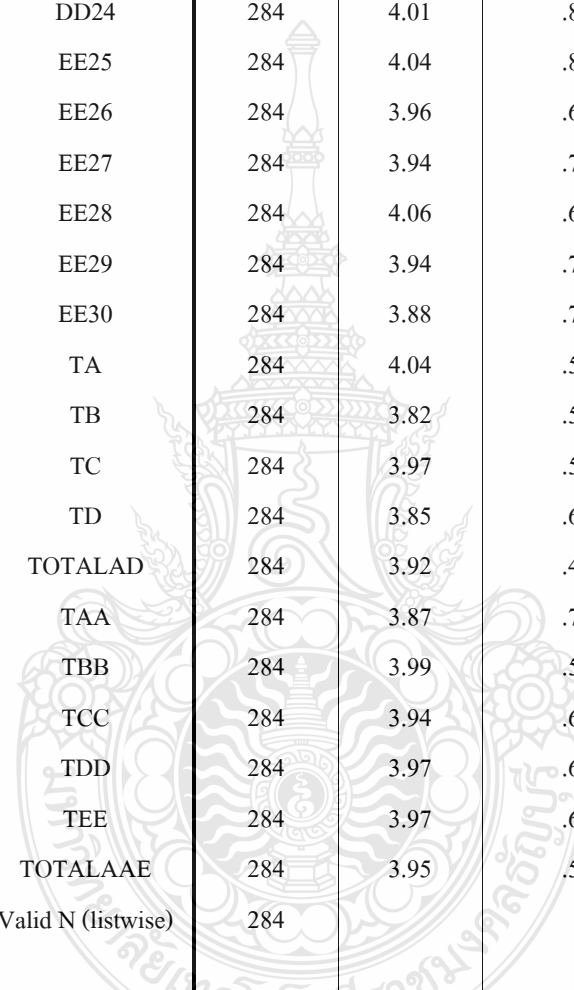
		Frequency	Percent
Valid	เมืองปทุม	105	37.0
	ท่าโขลง 1	81	28.5
	บางกะดี	42	14.8
	เทศบาล 1	56	19.7
	Total	284	100.0

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
A1	284	4.15	.75
A2	284	4.26	.77
A3	284	3.63	.86
A4	284	4.18	.68
A5	284	4.11	.73
A6	284	3.72	.90
A7	284	4.24	.71
A8	284	4.00	.66
A9	284	4.02	.74
A10	284	4.05	.75
B11	284	4.04	.81
B12	284	3.62	.89
B13	284	3.75	.88
B14	284	3.62	1.07
B15	284	3.93	.74
B16	284	3.83	.91
B17	284	4.18	.75
B18	284	4.24	.89
B19	284	3.30	1.39
B20	284	3.73	.91
C21	284	3.80	.78
C22	284	3.78	.67
C23	284	3.89	.73

C24	284	3.69	.99
C25	284	3.97	.74
C26	284	4.24	.74
C27	284	4.22	.70
C28	284	3.98	.78
C29	284	4.03	.72
C30	284	4.10	.78
D31	284	3.90	.95
D32	284	3.82	.90
D33	284	3.64	.84
D34	284	3.79	.88
D35	284	3.98	.73
D36	284	4.25	.65
D37	284	3.93	.69
D38	284	3.93	.90
D39	284	3.48	.96
D40	284	3.76	.87
AA1	284	3.57	.90
AA2	284	3.69	.89
AA3	284	4.00	.91
AA4	284	4.00	.84
AA5	284	4.02	.80
AA6	284	3.94	.82
BB7	284	3.99	.65
BB8	284	3.97	.67
BB9	284	3.84	.81
BB10	284	3.99	.69
BB11	284	4.03	.89
BB12	284	4.09	.75
CC13	284	4.06	.90
CC14	284	3.83	.95
CC15	284	4.06	.68
CC16	284	3.96	.78
CC17	284	3.80	.82

CC18	284	3.94	.90
DD19	284	4.04	.76
DD20	284	3.77	.60
DD21	284	4.07	.76
DD22	284	4.04	.68
DD23	284	3.88	.71
DD24	284	4.01	.85
EE25	284	4.04	.80
EE26	284	3.96	.69
EE27	284	3.94	.72
EE28	284	4.06	.69
EE29	284	3.94	.71
EE30	284	3.88	.77
TA	284	4.04	.50
TB	284	3.82	.55
TC	284	3.97	.55
TD	284	3.85	.60
TOTALAD	284	3.92	.46
TAA	284	3.87	.71
TBB	284	3.99	.56
TCC	284	3.94	.69
TDD	284	3.97	.61
TEE	284	3.97	.64
TOTALAAE	284	3.95	.58
Valid N (listwise)	284		

Correlations

		TA	TAA	TBB	TCC	TDD	TEE	TOTALAAE
TA	Pearson Correlation	1	.517(**)	.547(**)	.392(**)	.525(**)	.568(**)	.566(**)
	Sig. (2-tailed)	.	.000	.000	.000	.000	.000	.000
	N	284	284	284	284	284	284	284
TAA	Pearson Correlation	.517(**)	1	.730(**)	.622(**)	.732(**)	.753(**)	.860(**)
	Sig. (2-tailed)	.000	.	.000	.000	.000	.000	.000
	N	284	284	284	284	284	284	284
TBB	Pearson Correlation	.547(**)	.730(**)	1	.674(**)	.828(**)	.880(**)	.908(**)
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.	.000	.000	.000	.000
	N	284	284	284	284	284	284	284
TCC	Pearson Correlation	.392(**)	.622(**)	.674(**)	1	.731(**)	.779(**)	.852(**)
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.	.000	.000	.000
	N	284	284	284	284	284	284	284
TDD	Pearson Correlation	.525(**)	.732(**)	.828(**)	.731(**)	1	.872(**)	.923(**)
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.	.000	.000
	N	284	284	284	284	284	284	284
TEE	Pearson Correlation	.568(**)	.753(**)	.880(**)	.779(**)	.872(**)	1	.951(**)
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000	.	.000
	N	284	284	284	284	284	284	284
TOTA	Pearson Correlation	.566(**)	.860(**)	.908(**)	.852(**)	.923(**)	.951(**)	1
LAAE	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.
	N	284	284	284	284	284	284	284

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

Coefficients(a)

Model (ตัวแปร)	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Correlations		
	B (สัมประ สิทธิ์การ ถดถอย)	Std. Error (SE ค่า ความคลาด เคลื่อน มาตรฐาน)	Beta (สัมประสิทธิ์ การถดถอย คะแนน มาตรฐาน)			Zero- order	Partial	Part
1 (Constant) ค่าคงที่	.276	.168		1.643	.101			
X4	.934	.043	.790	21.652	.000	.790	.790	.790
2 (Constant)	-.064	.193		-.330	.741			
X4	.831	.052	.703	15.958	.000	.790	.690	.572
X2	.193	.057	.150	3.406	.001	.559	.199	.122
3 (Constant)	-.292	.223		-1.310	.191			
X4	.790	.056	.668	14.175	.000	.790	.646	.505
X2	.163	.058	.127	2.793	.006	.559	.165	.100
X1	.124	.062	.088	2.005	.046	.517	.119	.071

a Dependent Variable: Y (เมื่อ Y คือ ตัวแปรอิสระ)

ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของครู โรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล สูงที่สุด รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วม และด้านกระจายอำนาจ ดังสมการทำนายตามตัวแปร Y ได้คือ X1, X2 และ X4 สามารถสร้างสมการได้ดังนี้ $Y = .124 X1 + .163X2 + .790X4 - .292$

Coefficients(a)

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Correlations		
	B	Std. Error	Beta			Zero-order	Partial	Part
1 (Constant)	1.036	.128		8.076	.000			
TD	.767	.033	.811	23.264	.000	.811	.811	.811
2 (Constant)	.574	.140		4.087	.000			
TD	.626	.038	.662	16.504	.000	.811	.702	.539
TB	.262	.041	.255	6.357	.000	.640	.355	.208
3 (Constant)	.656	.143		4.598	.000			
TD	.733	.056	.775	13.086	.000	.811	.616	.423
TB	.314	.046	.306	6.892	.000	.640	.381	.223
TC	-.175	.068	-.170	-2.571	.011	.690	-.152	-.083
4 (Constant)	.479	.165		2.904	.004			
X4	.697	.058	.737	11.954	.000	.811	.582	.384
X2	.289	.047	.282	6.165	.000	.640	.346	.198
X3	-.166	.068	-.162	-2.460	.014	.690	-.146	-.079
X1	.094	.045	.084	2.108	.036	.547	.125	.068

a. Dependent Variable: Y (เมื่อ Y คือ ตัวแปรอิสระ)

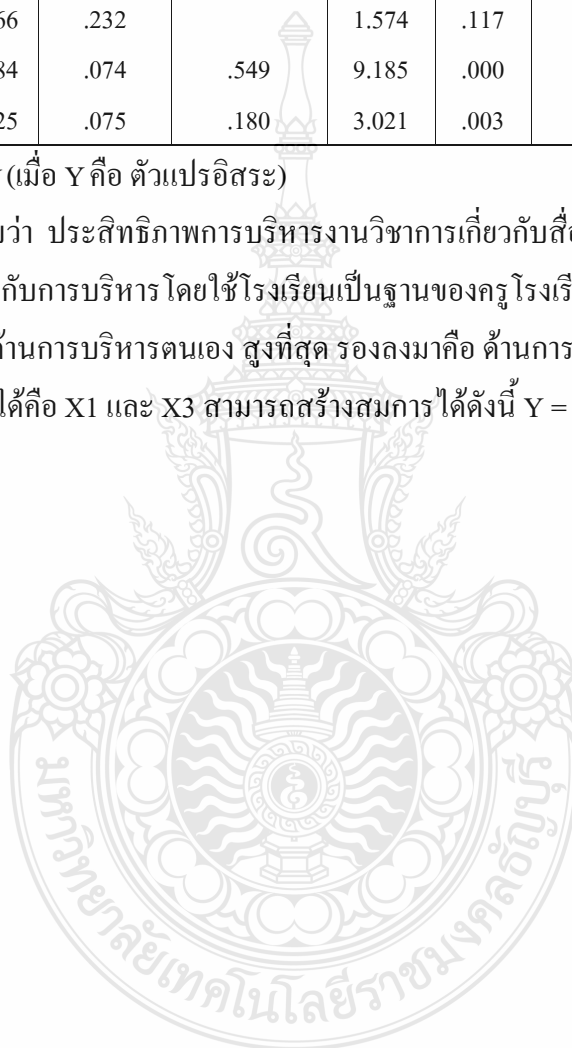
ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของครู โรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล สูงที่สุด รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วม และด้านกระจายอำนาจ แต่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ด้านการบริหารตนเอง ดังสมการทำนายตามตัวแปร Y ได้คือ X1, X2, X3 และ X4 สามารถสร้างสมการได้ดังนี้ $Y = .094X1 + .289X2 - .166X3 + .697X4 + .479$

Coefficients(a)

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Correlations		
	B	Std. Error	Beta			Zero-order	Partial	Part
1 (Constant)	.614	.220		2.788	.006			
TC	.839	.055	.672	15.248	.000	.672	.672	.672
2 (Constant)	.366	.232		1.574	.117			
TC	.684	.074	.549	9.185	.000	.672	.481	.399
TB	.225	.075	.180	3.021	.003	.557	.177	.131

a. Dependent Variable: Y (เมื่อ Y คือ ตัวแปรอิสระ)

จากตาราง พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของครู โรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการบริหารตนเอง สูงที่สุด รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วม ดังสมการทำนายตามตัวแปร Y ได้คือ X1 และ X3 สามารถสร้างสมการได้ดังนี้ $Y = .225X1 + .684X3 + .366$

Coefficients(a)

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Correlations		
		B	Std. Error	Beta			Zero-order	Partial	Part
1	(Constant)	1.164	.166		6.998	.000			
	TD	.729	.043	.713	17.056	.000	.713	.713	.713
2	(Constant)	.761	.179		4.240	.000			
	TD	.417	.075	.408	5.542	.000	.713	.314	.222
	TC	.404	.082	.364	4.943	.000	.705	.283	.198
3	(Constant)	.293	.215		1.362	.174			
	TD	.333	.077	.325	4.331	.000	.713	.251	.170
	TC	.384	.080	.346	4.803	.000	.705	.276	.188
	TA	.215	.057	.177	3.768	.000	.525	.220	.148
4	(Constant)	.222	.217		1.026	.306			
	TD	.342	.077	.334	4.466	.000	.713	.258	.174
	TC	.304	.089	.274	3.425	.001	.705	.201	.134
	TA	.185	.059	.152	3.148	.002	.525	.185	.123
	TB	.124	.062	.112	2.012	.045	.569	.120	.079

a Dependent Variable: Y (เมื่อ Y คือ ตัวแปรอิสระ)

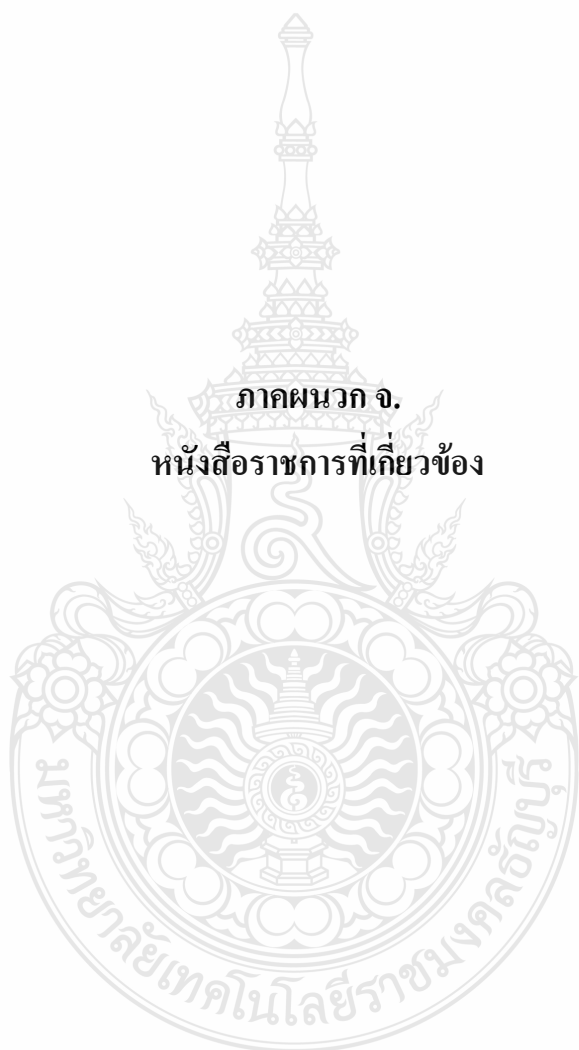
ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของครูโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล สูงที่สุด รองลงมาคือ ด้านการบริหารตนเอง ด้านการกระจายอำนาจ และด้านการมีส่วนร่วม ดังสมการทำนายตามตัวแปร Y ได้คือ X1, X2, X3 และ X4 สามารถสร้างสมการได้ดังนี้ $Y' = .185X1 + .124X2 + .304X3 + .342X4 + .222$

Coefficients(a)

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Correlations		
		B	Std. Error	Beta			Zero-order	Partial	Part
1	(Constant)	.592	.146		4.059	.000			
	TD	.878	.037	.813	23.429	.000	.813	.813	.813
2	(Constant)	.057	.159		.355	.723			
	TD	.715	.043	.662	16.623	.000	.813	.704	.539
	TB	.304	.047	.259	6.497	.000	.644	.361	.211
3	(Constant)	-.063	.161		-.394	.694			
	TD	.560	.063	.518	8.874	.000	.813	.469	.283
	TB	.227	.051	.194	4.427	.000	.644	.256	.141
	TC	.255	.076	.217	3.333	.001	.784	.195	.106
4	(Constant)	-.369	.184		-2.012	.045			
	TD	.497	.065	.460	7.656	.000	.813	.417	.240
	TB	.184	.052	.156	3.518	.001	.644	.206	.110
	TC	.269	.075	.230	3.575	.000	.784	.209	.112
	TA	.163	.050	.127	3.270	.001	.568	.192	.102

a Dependent Variable: Y (เมื่อ Y คือ ตัวแปรอิสระ)

ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของครูโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล สูงที่สุด รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการบริหารตนเอง และด้านการกระจายอำนาจ ดังสมการทำนายตามตัวแปร Y ได้คือ X_1, X_2, X_3 และ X_4 สามารถสร้างสมการได้ดังนี้ $Y = .163X_1 + .184X_2 + .269X_3 + .497X_4 - .369$

ที่ ศธ 0578.02 / 0410

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
คลองหก อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12110

12 พฤษภาคม 2554

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายสุรศักดิ์ สิริ

เนื่องด้วย นางกรกมล เพิ่มผล นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กำลังจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี โดยมี ดร.อรัมศรี อากาศกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร ฯ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านนี้อย่างดียิ่ง จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางกรกมล เพิ่มผล เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.อรัมศรี อากาศกุล)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาราชการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 0 2549 3207

โทรสาร 0 2577 5020

ที่ ศธ 0578.02/ ๐410

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
คลองหก อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12110

๑๖ พฤษภาคม 2554

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายดำรงศักดิ์ พันธุ์สวัสดิ์

เนื่องด้วย นางกรกมล เพิ่มผล นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กำลังจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี โดยมี ดร.อร่ามศรี อาภาอตุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านนี้เป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางกรกมล เพิ่มผล เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.อร่ามศรี อาภาอตุล)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาราชการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา
โทร. 0 2549 3207
โทรสาร 0 2577 5020

ที่ ศธ 0578.02 / C4-AC

คณะกรรมการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
คลองหก อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12110

12 พฤษภาคม 2554

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางประกร พูลศิลป์

เนื่องด้วย นางกรกมล เพิ่มผล นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กำลังจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล ซึ่งตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี โดยมี ดร.อร่ามศรี อากาศกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านนี้เป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางกรกมล เพิ่มผล เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.อร่ามศรี อากาศกุล)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาราชการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 0 2549 3207

โทรสาร 0 2577 5020

ที่ ศธ 0578.02 / CA-1C

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
คลองหก อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12110

12 พฤษภาคม 2554

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์

เนื่องด้วย นางกรกมล เพิ่มผล นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กำลังจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี โดยมี ดร.อร่ามศรี อากาอดุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในกรณี คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านนี้เป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางกรกมล เพิ่มผล เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.อร่ามศรี อากาอดุล)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาราชการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 0 2549 3207

โทรสาร 0 2577 5020

ที่ ศธ 0578.02 / ค.บ.วิ

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
คลองหก อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12110

23 มิถุนายน 2554

เรื่อง ขอลความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาปริญญาโทเข้าเก็บข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการ(สถาบันศึกษา พงษ์วิเศษเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ปทุมธานี)

ด้วย นางกรกมล เพิ่มผล นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้จัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี" โดยมี ดร.อร่ามศรี อากาศกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในกรณีนี้ คณะฯ จึงขอลความอนุเคราะห์จากท่านดำเนินการให้แก่ นางกรกมล เพิ่มผล นักศึกษาปริญญาโทเข้าทำการเก็บข้อมูล โดยรายละเอียดในเรื่องของวันและเวลา นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อประสานงานไปยังสถานศึกษาด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา
โทร. 0 2549 3207
โทรสาร 0 2577 5020

ที่ ศธ 0578.02/๐๖๓๔

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
คลองหก อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12110

๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาปริญญาโทเข้าเก็บข้อมูล

เรียน ผู้บริหารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ (สคร.พ.จ.พ.ท.)

ด้วย นางกรกมล เพิ่มผล นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้จัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ ของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี" โดยมี ดร.อร่ามศรี อากาออคูล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะฯ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านดำเนินการให้แก่ นางกรกมล เพิ่มผล นักศึกษาปริญญาโทเข้าทำการเก็บข้อมูล โดยรายละเอียดในเรื่องของวันและเวลา นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อประสานงานไปยังสถานศึกษาด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา
โทร. 0 2549 3207
โทรสาร 0 2577 5020

ที่ ศธ 0578.02 / 0410

คณะกรรมการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
คลองหก อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12110

12 พฤษภาคม 2554

เรื่อง ขอรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายวิชัย ปาละศักดิ์

เนื่องด้วย นางกรกมล เพิ่มผล นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กำลังจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี โดยมี ดร.อร่ามศรี อากาศกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านนี้อย่างดี จึงขอรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางกรกมล เพิ่มผล เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.อร่ามศรี อากาศกุล)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาราชการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 0 2549 3207

โทรสาร 0 2577 5020

ที่ ศธ 0578.02 / ค.บ.14

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
คลองหก อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12110

23 มิถุนายน 2554

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาปริญญาโทเข้าถึงข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันศึกษา พิษณุพนธ์บัณฑิตศึกษา ไปลง 1

ด้วย นางกรกมล เพิ่มผล นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้จัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ ของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี" โดยมี ดร.อรัมศรี อากาศกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในกรณี คณะฯ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านดำเนินการให้แก่ นางกรกมล เพิ่มผล นักศึกษาปริญญาโทเข้าทำการเก็บข้อมูล โดยรายละเอียดในเรื่องของวันและเวลา นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อประสานงานไปยังสถานศึกษาดังกล่าว

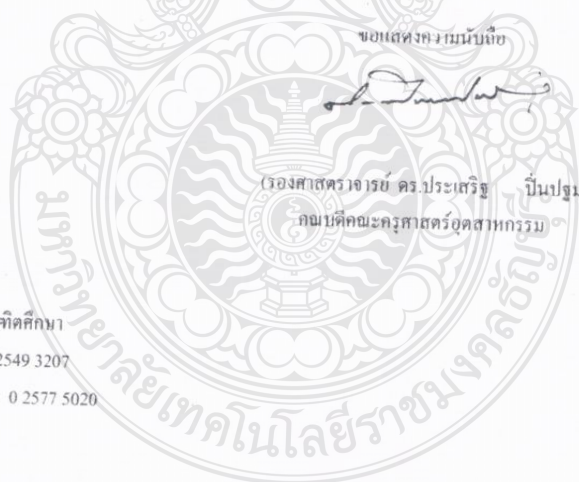
จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ)

กณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา
โทร. 0 2549 3207
โทรสาร 0 2577 5020

ที่ ศธ 0578.02/อ.บ.14

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
คลองหก อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12110

๑๓ มิถุนายน 2554

เรื่อง ขอลาอนุเคราะห์ให้นักศึกษาปริญญาโทเข้าเก็บข้อมูล

เรียน ผู้บริหารการศึกษาระดับปริญญาโท โรงเรียนพหุบาทสหประชาชาติ

ด้วย นางกรกมล เพิ่มผล นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้จัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ ของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี" โดยมี ดร.อร่ามศรี อากาศกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะฯ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านดำเนินการให้แก่ นางกรกมล เพิ่มผล นักศึกษาปริญญาโทเข้าทำการเก็บข้อมูล โดยรายละเอียดในเรื่องของวันและเวลา นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อประสานงานไปยังสถานศึกษาด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา
โทร. 0 2549 3207
โทรสาร 0 2577 5020

ที่ ศธ 0578.02 / ๐๖๖๓

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
คลองหก อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12110

๒๓ มิถุนายน 2554

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาปริญญาโทเข้าเก็บข้อมูล

เรียน ผู้จัดการสถานศึกษา โรงเรียนเทศบาลวัดดัดเดชา

ด้วย นางกรกมล เพิ่มผล นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้จัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ ของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี” โดยมี ดร.อร่ามศรี อากาศอุค เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในกรณี คณะฯ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านดำเนินการให้แก่ นางกรกมล เพิ่มผล นักศึกษาปริญญาโทเข้าทำการเก็บข้อมูล โดยรายละเอียดในเรื่องของวันและเวลา นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อประสานงานไปยังสถานศึกษาด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา
โทร. 0 2549 3207
โทรสาร 0 2577 5020

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม โทร. 025493207

ที่ ศธ 0578.02 / 0235

วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2554

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติ

เรียน ผศ.ประนอม พันธุ์ไสว

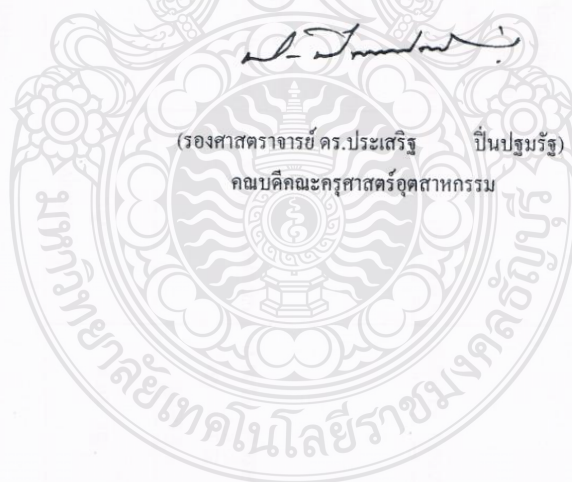
เนื่องด้วย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้จัดให้มีการสอบหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา ประจำภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2553

ในกรณี คณะฯ ขอเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติ ร่วมเป็นกรรมการสอบหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา จำนวน 2 ราย ในวันศุกร์ที่ 25 กุมภาพันธ์ 2554 ตั้งแต่เวลา 14.00 – 16.00 น. เป็นต้นไป ณ ห้องประชุมชั้น 3 อาคารศึกษาศาสตร์ 1 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ตามรายละเอียดในตารางการสอบดังแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ)

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ตารางการสอบหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์
หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา

ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2553

ณ ห้องประชุม ชั้น 3 อาคารศึกษาศาสตร์ 1

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

วัน เวลา	ชื่อ-ชื่อสกุล นักศึกษา	หัวข้อเรื่อง วิทยานิพนธ์	คณะกรรมการสอบหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์			
			ประธานกรรมการ	อาจารย์ปรึกษา	กรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
วันศุกร์ที่ 25 ก.พ. 2554 14.00 น. – 15.00 น.	นางกรรมล เพิ่มผล	การบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานส่งผล ต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ ของครู ในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กร ปกครองท้องถิ่น	รศ.ดร.ประเสริฐ ปิยะบุญรัฐ	ดร.อรามศรี อาภาอดุล	ดร.อนันต์ เด็วดี	รศ.ดร.กำรณ ติระธนกุล
15.00 น. – 16.00 น.	น.ส.ดวงจิตา พุตระกูล	ศึกษาระบบบริหารจัดการที่ส่งผลต่อ คุณลักษณะของนักเรียนในโรงเรียนวิถี พุทธ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การ ประถมศึกษา	รศ.ดร.ประเสริฐ ปิยะบุญรัฐ	ดร.อรามศรี อาภาอดุล	ดร.อนันต์ เด็วดี	รศ.ดร.กำรณ ติระธนกุล

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม โทร. 025493207

ที่ ศธ 0578.02 / 0219

วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2554

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการสอบหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.อร่ามศรี อากาอูล

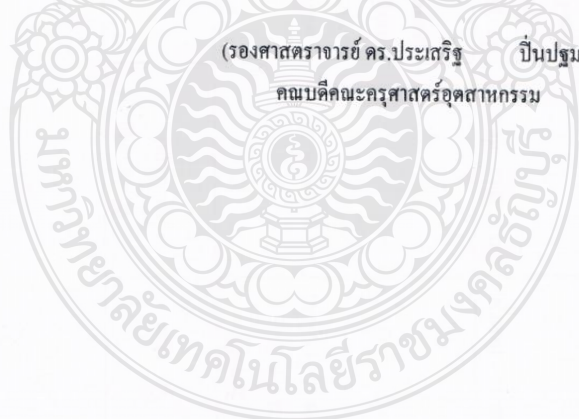
เนื่องด้วย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้จัดให้มีการสอบหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา ประจำปีการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2553

ในการนี้ คณะ ฯ ขอเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ร่วมเป็นกรรมการสอบหัวข้อ และเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหาร การศึกษา จำนวน 2 ราย ในวันศุกร์ที่ 25 กุมภาพันธ์ 2554 ตั้งแต่เวลา 14.00 น.- 16.00 น. เป็นต้นไป ณ ห้องประชุมชั้น 3 อาคารศึกษาศาสตร์ 1 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ตามรายละเอียดในตารางการสอบดังแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ)

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม โทร. 025493207
 ที่ ศธ 0578.02 / 0219 วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2554
 เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการสอบหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.อร่ามศรี อากาศกุล

เนื่องด้วย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้จัดให้มีการสอบหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา ประจำปีการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2553

ในการนี้ คณะฯ ขอเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ร่วมเป็นกรรมการสอบหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา จำนวน 2 ราย ในวันศุกร์ที่ 25 กุมภาพันธ์ 2554 ตั้งแต่เวลา 14.00 น.- 16.00 น. เป็นต้นไป ณ ห้องประชุมชั้น 3 อาคารศึกษาศาสตร์ 1 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ตามรายละเอียดในตารางการสอบดังแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปันปฐมรัฐ)
 คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ที่ ศธ 0578.02/0171

คณะกรรมการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
คลองหก อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12110

22 กุมภาพันธ์ 2554

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นกรรมการสอบหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.อนันต์ เดียวค้อย

สิ่งที่ส่งมาด้วย ตารางการสอบหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

เนื่องด้วย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้จัดให้มีการสอบหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา ประจำปีการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2553

ในการนี้ คณะฯ ขอเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ร่วมเป็นกรรมการสอบหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา จำนวน 2 ราย ในวันศุกร์ที่ 25 กุมภาพันธ์ 2554 ตั้งแต่เวลา 14.00 – 16.00 น. เป็นต้นไป ณ ห้องประชุมชั้น 3 อาคารศึกษาศาสตร์ 1 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ตามรายละเอียดในตารางการสอบดังแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ)

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 0 2549 3207

โทรสาร 0 2577 5020

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม โทร. 025493207

ที่ ศธ 0578.02 / 0220

วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2554

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการสอบหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

เรียน รศ.ดร.คำณ สิริธนกุล

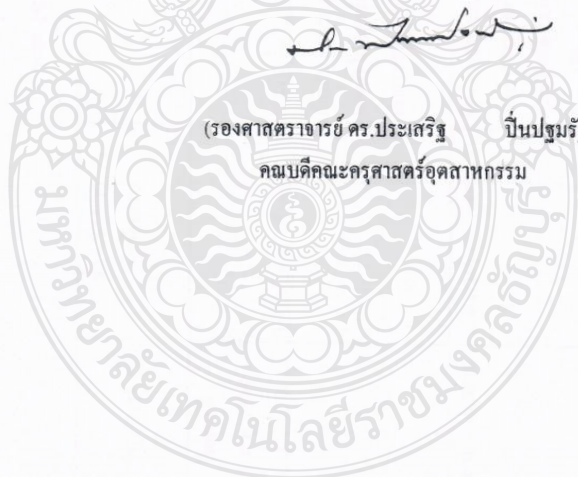
เนื่องด้วย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้จัดให้มีการสอบหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา ประจำปีการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2553

ในการนี้ คณะฯ ขอเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ร่วมเป็นกรรมการสอบหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา จำนวน 2 ราย ในวันศุกร์ที่ 25 กุมภาพันธ์ 2554 ตั้งแต่เวลา 14.00 น.- 16.00 น. เป็นต้นไป ณ ห้องประชุมชั้น 3 อาคารศึกษาศาสตร์ 1 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ตามรายละเอียดในตารางการสอบดังแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ)

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม โทร. 025493207

ที่ ศธ 0578.02 / 0220

วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2554

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการสอบหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

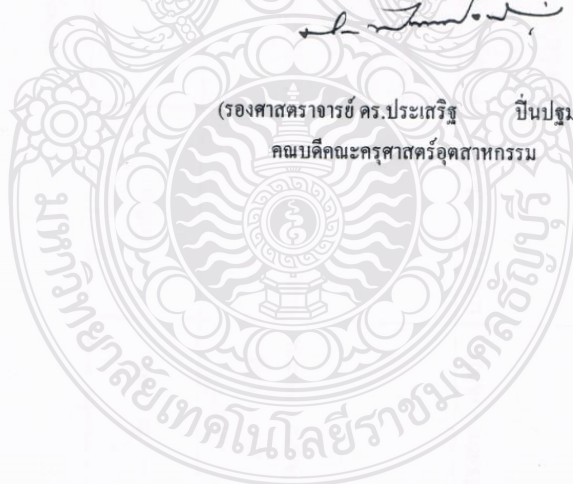
เรียน รศ.ดร.คำรณ สิริระนกกุล

เนื่องด้วย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้จัดให้มีการสอบหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา ประจำปีการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2553

ในการนี้ คณะฯ ขอเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ร่วมเป็นกรรมการสอบหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา จำนวน 2 ราย ในวันศุกร์ที่ 25 กุมภาพันธ์ 2554 ตั้งแต่เวลา 14.00 น.- 16.00 น. เป็นต้นไป ณ ห้องประชุมชั้น 3 อาคารศึกษาศาสตร์ 1 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ตามรายละเอียดในตารางการสอบดังแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม โทร. 025493207

ที่ ศษ 0578.02/0386

วันที่ ๑ มีนาคม 2555

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.อร่ามศรี อากาศกุล

เนื่องด้วย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้จัดให้มีการสอบวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา ประจำปีการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554

ในกรณี คณะฯ ขอเรียนเชิญท่านร่วมเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา จำนวน 3 ราย ในวันที่พฤหัสบดีที่ 5 เมษายน 2555 ตั้งแต่เวลา 13.00 น. – 17.30 น. ณ ห้อง 109 ชั้น 1 อาคารศึกษาศาสตร์ 2 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ตามรายละเอียดในตารางการสอบดังนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แสงเดือน)

รองคณบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา

รักษาการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ตารางการสอบวิทยานิพนธ์

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา

ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554

ณ ห้อง 109 อาคารศึกษาศาสตร์ 2 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

วัน เวลา	ชื่อ - ชื่อสกุล นักศึกษา	หัวข้อเรื่อง วิทยานิพนธ์	คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์			
			ประธานกรรมการ	อาจารย์ที่ปรึกษา	กรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
วันพฤหัสบดีที่ 5 เม.ย. 2555 13.00 น. - 14.30 น.	นางสมจิตต์ สุวรัตน์	การจัดการความรู้ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพ การปฏิบัติงานของบุคลากรในสำนัก ส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในเขต ภาคกลาง	รศ.ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ	ดร.อร่ามศรี อภาคุณ	ดร.อนันต์ เด็ยต้อย	รศ.ดร.กำรณ สิระธนกุล
14.30 น. - 16.00 น.	นางกรรมล เพิ่มผล	การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานส่งผล ต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ ของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กร ปกครองท้องถิ่น	รศ.ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ	ดร.อร่ามศรี อภาคุณ	ดร.อนันต์ เด็ยต้อย	รศ.ดร.กำรณ สิระธนกุล

ที่ ศธ 0578.02/0209

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
คลองหก อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12110

๙ มีนาคม 2555

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.อนันต์ เดียวด้อย

สิ่งที่ส่งมาด้วย ตารางการสอบวิทยานิพนธ์

เนื่องด้วย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้จัดให้มีการสอบวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหาร การศึกษา ประจำปีการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554

ในการนี้ คณะฯ ขอเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ร่วมเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา จำนวน 3 ราย ในวันพฤหัสบดีที่ 5 เมษายน 2555 ตั้งแต่เวลา 13.00 น. - 17.30 น. ณ ห้อง 109 ชั้น 1 อาคารศึกษาศาสตร์ 2 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ตามรายละเอียดใน ตารางการสอบดังแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภัญญา แสงเดือน)

รองคณบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา

รักษาราชการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 0 2549 3207

โทรสาร 0 2577 5020

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม โทร. 025493207

ที่ ศษ 0578.02 / 02566

วันที่ ๑ มีนาคม 2555

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ

เนื่องด้วย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้จัดให้มีการสอบวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา ประจำปีการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554

ในการนี้ คณะฯ ขอเรียนเชิญท่านร่วมเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา จำนวน 3 ราย ในวันที่พฤหัสบดีที่ 5 เมษายน 2555 ตั้งแต่เวลา 13.00 น. - 17.30 น. ณ ห้อง 109 ชั้น 1 อาคารศึกษาศาสตร์ 2 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ตามรายละเอียดในตารางการสอบดังนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แสงเดือน)

รองคณบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา

รักษาราชการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม โทร. 025493207

ที่ ศษ 0578.02/0388

วันที่ ๑ มีนาคม 2555

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.คำรณ ศิริรัตนกุล

เนื่องด้วย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้จัดให้มีการสอบวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา ประจำปีการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554

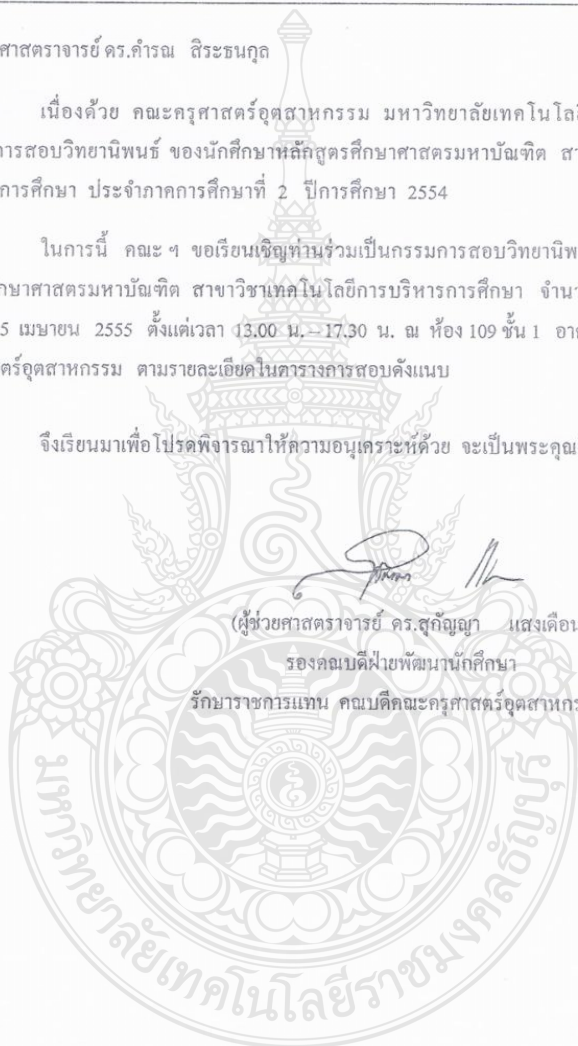
ในการนี้ คณะ ฯ ขอเรียนเชิญท่านร่วมเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา จำนวน 3 ราย ในวันที่พฤหัสบดีที่ 5 เมษายน 2555 ตั้งแต่เวลา 13.00 น. - 17.30 น. ณ ห้อง 109 ชั้น 1 อาคารศึกษาศาสตร์ 2 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ตามรายละเอียดในตารางการสอบดังแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แสงเดือน)

รองคณบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา

รักษาการแทน คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม โทรศัพท์ 0 2549 3207
 ที่ ศธ 0578.02/ 0390 วันที่ 12 มีนาคม 2555
 เรื่อง ขอดความอนุเคราะห์ตรวจบทความ (ABSTRACT) ของนักศึกษาระดับปริญญาโท

เรียน คณบดีคณะศิลปศาสตร์

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จะดำเนินการสอบวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา ประจำปีการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ในวันที่ 5 เมษายน 2555 ในกรณีนี้ คณะฯ ขอดความอนุเคราะห์ ผศ.ดร.กมลนันทน์ ธรรมรักขิตกุล เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจบทความ (ABSTRACT) ของนักศึกษาจำนวน 3 ราย ดังนี้

1. นางสมจิตร สุวรักษ์	หมายเลขโทรศัพท์ 081 9057199 หรือ 0 2549 3614
2. นางสาวดวงธิดา พุตระกูล	หมายเลขโทรศัพท์ 084 3991996
3. นางกรกมล เพิ่มผล	หมายเลขโทรศัพท์ 087 9229238

ดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไปด้วย จะขอบคุณยิ่ง

 (รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ)
 คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นางกรกมล เพิ่มผล
วัน เดือน ปีเกิด	16 พฤษภาคม 2507
ที่อยู่	78 หมู่ 4 ตำบลรังสิต ถนนรังสิต-นครนายก อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี 12110
การศึกษา	สำเร็จการศึกษา ปริญญาตรีครุศาสตรบัณฑิต สถาบัน วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ ปีที่จบการศึกษา 2529
ประสบการณ์การทำงาน	พ.ศ. 2536 - ปัจจุบัน โรงเรียนเทศบาลเมืองปทุมธานี ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ

